

Dr. CELİLÊ CELİL

JIYANA REWŞENBIRI Û

SIYASÎ YA KURDAN

(Di Dawiya Sedsala 19'a û

Destpêka Sedsala 20'a de)

JINA NÛ

Dr. CELİLÊ CELİL

JIYANA REWŞENBİRİ Û

SIYASÎ YA KURDAN

(Dı Dawiya Sedsala 19'a û

Destpêka Sedsala 20'a de)

Jina Nû : 4
Tarix No : 2
Tarixa Çapê : Çırya Dawi 1985

Adres :
JÎNA NU FÖRLAGET
Post Box: 240 12
750 24 UPPSALA

ISBN : 91970747-21

Dr. CELILÊ CELIL

**JIYANA REWŞENBIRÎ
Û
SIYASÎ YA KURDAN**

(Dî Dawiya Sedsala 19'a û

Destpêka Sedsala 20'a de)

Wergêr: Elişêr

JINA NÛ

DAXUYANIYA ÇAPXANÊ

Ev kîtêba destê we, wergera lêkolina diroknasê hêja Dr. Celîlê Celîl a lî ser tevgera siyasi rêxistini û rewşenbiri ya Kurdan a dawîya sedsala 19'a û destpêka sedsala 20'a ye. Jî wergera Şair Enwer Caf a Sorani (ku hê çap nebûye) me wergerand zaravayê Kurmanci. Dî wergerandîne de me alîkariyek hêja jî Mamoste Dîlzar dit. Jî bîlî vi, me fîrset dit, ku em hin metnên vê wergerê ku jî rojnamên Kurdi (her weki Rojî Kurd) hatîne stendî bîdî ber orijînalên û wergerandînek hê tekûzî derxî holê. Vê karê hêja jî bal Mamoste Malmîsanîj ve hat kîrî. Dîvê em sîpasên xwe, lî vîr jî wan re bîdî diyarkîrî.

Dr. Celîlê Celîl, doktorê dirokê ye û pîsporiya (ixtîsas) wî lî ser diroka Kurdistanê ye. Lawekî hêja yê gelê Kurd jî Kurdên Yekîtiya Sovyet e. Xebateke wî ya dîr û dirêj û pîr bî rûmet a lî ser diroka tevgera rîzgarîxwazîya gelê Kurd a her du sedsalên dawî (sedsala 19'a u ya 20'a) heye. Gelek lêkolînen wî bî kîtêbî û wek makale çapbûne. Jî wan hînekên wan ha-

tine wergerandin zumanê Erebi ji. Her çiqas Dr. Celilê Celil jî bal Kurdên Kurdistanê Tirkîyê tê naskirin jî, gelek mixabin ku tu afirandinên wî heta niha ne bi Kurmancî û ne jî bi Tirkî nehatine çapkirin û xwendevanên wî perçeyî jî fêkiyên vê xebata hêja bêpar mane. Bi çapkirina kitêba destê we, me serî li rakarîna vê kêmasiyê vekiribe û afirandinên wiyên din jî li wî perçê welatê me ronahî bînin emê gelek bextiyar bînin.

Dr. Celilê Celil, bes bi xebata xwe ya di warê dirokê de nayê nasin. Karekî gelek hêja di warê berhevkarîna folklorê Kurdi de jî kirîye, û hin jî vê xebata xwe didomîne. Di vê xebata xwe de carnan bi serê xwe, carnan jî bi birayê xwe Ordixanê Celil û xweha xwe Cemîla Celil re afirandinên encamê karubarekî zanistî û dijwar derxistîye ronahiyê. Îro li Akademiya Zanistî ya Ermenîstana Sovyetî di beşê Kurdi de hem li ser diroka Kurdistanê û hem jî di warê folklorê de xebata xwe didomîne.

Gava xwendevan vê kitêba destê xwe bixwîne biqedîne, em bawer dikin wê ew jî bi gihîje wê qeneatê ku bi çapkirina wê, me çawa karekî di çih de kirîye. Naveroka kitêbê li ser tevgera azadixwaziya netewî, rewşên birî û rêxistinî a dawîya sedsala 19'ê ye ku qonaxek nû girtibû berxwe. Lêkolîn bi derketina yekemîn rojnama Kurdi "Kurdistan"ê destpêkê, xwe digihîne heta destpêka Şerê Cihanê yê Yekem. Li ser tevger, karûbar, bûyer û serîhildanên vê demê (helbet ne li ser hemû serîhildanan) bîzanistî radiweste, lê hûr dibê û gelek bûyerên heta niha lêhaynebûyî derdixe ronahiyê. Nivîskar, jî bo amadekarîna vê lekolînê serî li gelek çavkaniya xistîye. Jî rojnamên Kurdi yên wê demê bigre heta dokumanîtan arşîva dema Rusya Kayserî yên li ser mesela Kurd yek bi yek li ser wan sekîniye û wan dibin çav re derbaz kirîye. Di

encama xebatek dûr û dirêj û bî sebir, lê gelek zanisti ve lêkolîna han derketiye meydanê. Tu şik jê re tune ku ev kitêb, di ronikîrîna diroka tevgera rîzgarixwazi û rewşenbiri ya gelê Kurd de çiyeki girîng dîgre. Bî taybetî jî jî bo xwendevanên Kurdistanê û Tirkîyê, wê bersiva ihtiyaciyek mezîn bide.

Bî çapkîrîna Kurmancîya vê afirandîna hêja em berpîrsiyariyek ser mîlên xwe bî cî tînin, ger feyde bigihê xwendevanên jî bo me bextiyariyek mezîne.

JÎNA NÛ

PÊŞGOTIN

Tevgera azadixwaz a netewa Kurd, dî van sedsalên dawî de roleki baş dî pêşvebirina xebata dijê emperyalizmê ya netewên Rojhûlata Nêzik û Nayîn de listî ye.

Dî wan deman de huşyarbûna Asya, ku dî warê cîvaki, aborî û siyasi de rewşa netewên Rojhûlat guhera û şoreşa demokrati-burjuvazi ya Rusya ya salên 1905-1907, dî vê guherandinê de tesireki mezûn kir. Belê! Her dî wan deman de Kurdan jî, bî netewên din re dî riya serxwebûniya netewî de dest avêtin xebat kirinê.

Ev kîtêba han, lî ser sala 1890 û heya destpêka Şerê Cihanê ya Yekem dîsekîne. Behsa qonaxa destpêka jî dayik bûn û geşbûna bir û baweriya azadixwaziya netewî ya heymanî ya Kurd dîke. Her dî vê demê de xebata rewşenbirên Kurd dest pê dîke û rêxistinên siyasi û cîvaki yê Kurdî tê damezrandin û çap û rojnamenîsiya Kurdî ne ku her tenê peyda dibê, kareki mezûn û girîng dîke jî bo xemlandin û pêşvebirina tevgera azadixwaz a Kurd lî Kurdistanê.

Ev pêşveçûn û gûherina jiyana civaki-siyasi ya Kurdan, roleki pîr bî qîmet û girîng heye dî têgihîştînek rêk û pêk a dest nişankirina çinîti dî zayîna tevgera azadixwaz a netewa Kurd de.

Dî vê wari de nebûn û kêmkarê zanîstî û serbixwe, bûye zemîneki xêr û bereket jî bo wan diroknavîsên burjuvazî, lî gora daxwaz û merama xwe dî derbarê Kurdan de dînivîsîn, bezîrganî lî ser xebata Kurdan dîkîm û derewan dînivîsîn û naxwazî rûye geş û rûken ê xebata netewa Kurd dî nav xebata netewên Rojhûlata Nêzik û Navîn de bîdîm naskirîm, ew bî xwe çawan jî xwe re dîxwazî bî wî awayî tevgera Kurd nişani xelqê dîdîm.

Dî nivîsandîna vê afirandînê de jî bo têgihîştîneki baş û bî qîmet, lî ser xasîyeta diroka jiyana civaki-siyasi ya Tirkînan jî, mîn gelekî serokanî jî nivîsarên ku Tirkînasên Sovyet nivîsandinê girtiye, ku dî qonaxên dawî de wek Tirkînasên A.F. Miller(1), A. Petrosyan(2), A.D. Jeltyakov(3), K. Sarkisyan

(1) A.F. Miller, Pênceh Saliya Şoreşa Tirkên Cîwan, Moskova, 1958; Kurtê Diroka Tirkînan, Moskova, 1948.

А.Ф.Миллер, Пятидесятилетие младотурецкой революции, М., 1958; Его же, Краткая история Турции, М., 1948.

(2) Y.A. Petrosyan, Tevgera Tirkên Cîwan, Moskova, 1971.

Ю.А.Петросян, Младотурецкое движение, М., 1971.

(3) A.D. Jeltyakov, Y.A. Petrosyan, Diroka Rewşenbîrî Lî Tirkîyê (Türk Eğitim Tarihi), Moskova, 1965

А.Д.Желтяков, Ю.А.Петросян, История просвещения в Турции, М., 1965;

А.Д.Желтяков, Печать в общественно-политической и культурной жизни

(4) ..h.w.d.Min feydeki baş jı afirandinên Kurdnasê Sovyet M.S.Lazeriyev (5), ku bı malzemên dewlemend ve lı ser di-roka jiyana siyasi ya Kurdan nivisiye, ditiye . Lazeriyev jı bo ku yekemin ê bı awayek zanısti, bı dirêji derbarê diroka Kur-di, lı ser sedsala 19 û heta dawiya sedsala 20 an nivisiye û xıstiye ber dest, dı nıvisandinên xwe de bı berfireh û xweş lı ser mesela xebata siyasi-cıvaki ya netewa Kurd û peydebûn û hêzbûna tevgera Kurd lı Tırkiyê û dı cıyên dın de sekıniye. Lı ser vê meselê dı edebiyat û weşanên derveyi Sovyet de, bı taybeti dı çapên Kurdên Iraq de hatiye nıvisandin û nav û bı nav hınek kurti lı ser vê meselê hatiye axaftın. Jı bo mi-sal, dı wan gotaran de, ku lı rojnama El-Teaxi(6), lı ser yeke-min rojnama Kurdi Kurdistan (1898-1902) hatiye nıvisan-dın û lı xelesa zıncira hejmarên biraninan ku a Ebu Ala

Турции, М., 1972.

(4) Siyaseta Dagırkeri ya İmparatoriya Osmani Lı Rojavayê Ermenistan (Lı Pışt Qafqas), Êrivan, 1962.

Е.К.Саркисян, Экспансионистская политика Османской империи в Закавказье, Ереван, 1962; Его же, Политика Османского пра-вительства в Западной Аршениии, Ереван, 1972.

(5) M.S.Lazeriyev, Kurdistan û Mesela Kurd, Moskova, 1964 Bınêre : Mesela Kurd, Moskova, 1972.

М.С.Лазарев, Курдистан и курдская проблема, М., 1964; Его же, Курдский вопрос, М., 1972.

(6) Rojnama El-Teaxi, 1976, Hejmar, 9-10 Tebah.

carek dîn lî ser sekîniye, ev kareki baş bûye jî bo rûn kirîna vê meselê. Dr. Kemal Mezher jî (7), dî kovara 'Netewên Asya û Afrika de gotareki lî ser rojnama Kurdistan belav kiriye. Dr. Kemal lî ser bîngeheki pêşkevîxwaz, rola diroka "Kurdistan" rûnî dîke û damezirandina rojname û nivisandinên Kurdi û pêşveçûna wan bî vî awayî derdixê holê. Her weha dî biranîna 75 salîya derketîna rojnama Kurdistan de zanayê bî nav û deng ê Kurd Dr. İzzeddin Mîstefa Resul (8) kareki zanîstî yê mezîn û pîr bî qîmet derbarê rojname nîvîsa Kurdi pêşkêş kir, ev kar jî teva baştir e.

Dî hînek nîvîsarên dîn de dî rojname û çapiya Kurdên Iraqê de hînek mîlên jiyana civakî-siyasî ya Kurd hatiye ronî kirin, lê belê hemûyan bî awayek kûr û firehî zayîn û pêşveçûna bir û bawerîya Kurdayetî nexîstîne ber çav.

Şair Lahutî dî sala 1920 î de, dî sereknîvîsa kovara Rojhûlata Nû de nîvîsareki dî derbarê xasîyeta tevgera azadîxwaza Kurd, belav kiriye. Dî vê nîvîsarê de Lahutî (9), zêdetîr qîmet dîde salên destpêka hatîna ser hîkum ya Tirkên Cîwan. Her bî xwe jî vê qonaxa tevgera azadîxwaz a Kurd qonaxa Kurdên Cîwan dîde navdan û dîbê; armanca Kurdan; azadkirîna Kurdistan, jî bî zîlm û zora Tirkên bûye. Lahutî, navê Kurdên Cîwan bî nav û zmanê Tirkên Cîwan dîşîbine.

(7) M.A. Kemal Mezher, Lî Ser Diroka Yekemîn Rojname Kurdi, kovara Netewên Asya û Afrika, 1968. hejmar 4, rûpel, 161-164.

М.А. Камаль, К истории издания первой курдской газеты, "Народы Азии и Африки", 1968, № 4, стр. 161-164.

(8) Dr. İzzeddin Mîstefa Resul, El-Teaxî, hejmar 1282-1286.

(9) Lahutî, Kurdistan û Kurd, Rojhûlata Nû, Moskova 1923, hejmar 4, rûp. 58-71. Akademiya Gerdelêvskî yekem car

O.L.Vilçivski (10) dı nvisarekê de ku dı derbarê sê-saliya destpêka sed sala 20 an de lı ser rojnamenivisên Kurdan nvisiye, her weha Cebbar Cebbari (11) dı kîtêba Diro-

dı serekaniya dirokê de zaravayê "Kurdên Cıwan" bı kar anıye. (V.L.Gerdelêvski, Jı Diroka Kurd, Afirandinên Helbjarti, çapa Moskova 1962, rûp. 119- bı Rusi.) Her wıha Vilçivski, jı dayik bûn û peyda bûna tevgera azadixwaz a Kurd, bı yekemin qonaxa peyda bûna komita İttihad û Teraqqi ve girêde. Vilçivski wıha dibêje : "Dı sala 1908 an de, wextê Türkên Cıwan hatın ser kırdayetiyê, siyaseta wan a njadperesti riyek wısa dani ber wan ku Kurd jı wan dûr bıkevın. Dı wê dûrketinê de, wezifekedın ket ser milên tevgera Kurd; dı Kurdistanê de wezifa xebat kırım dji desthilata Tirk û jı bo peyda kırına azadi û serxwebûni, jı İmparatoriya Osmani qetandın." O.L. Vilçivski, Bibliyografya Weşanên Kurdi Lı Derve Dı Sed-sala 20 an de, Zmanê İraniyan cıkda yekem, Moskova, Leningrad. O.L.Vilçivski, tevgera azadixwaz a Kurd dı salên 1920-1930 an de pışti Şerê Yekemin ê Cihanê ji her bı tevgera "Kurdên Cıwan" bı nav dıke û dı milek dın de ji tevgera wê wextê bı giyanek kevneperest û nedemokrati dıde nişan. Wek tê xûya kırım, Vilçivski, hınek qonaxên dın ên tevgera Kurd, dixe çarçuva tevgera "Kurdên Cıwan", ku dı rastiye de eva han wıha nine. Kurdan tevgera xwe tucari bı navê Kurdên Cıwan bı nav nekırne. Лахути, Курдистан и курды. Пер. с перс., "Новый Восток", М., 1923, № 4, стр.58-71.

(10) O.L.Vilçivski, Bibliyografya Gotarek, Moskova-Leningrad 1945.

(11) Abdulcebbar M.Cebbari, Diroka Rojnamêgeri Kurdi, Bexdat, 1970.

ka Rojnamegeri Kurdi (Mêjûy Rojnamegeri Kurdi) de, xwestine destpêka vê meselê bikolin.

Dî van behsan de ku lî Iraq derbarê diroka Kurdan hatiye nivisandin, zêdetir grîngî dane destpêka peydabûna çapi ya Kurdi, dî çapiya van salên dawiyê de ji çend nivisar derbarê xebata Huseyin Huzni Mukriyani (12) hatiye nivîsin û belav kirin. Dî gîştî van nivisandinên han bî awayeki objektîfî û kûr rewşa civakî û rewşenbîrî ya Kurdan dî hemû waran de ronî nekiriye. Lêbelê, deverên van behsan malzemeyekî dewlemend û yarmetiyekî baş, jî bo lêkolîn û tehqîqa peydabûna destpêkîrîna çap û çapemenî dî Kurdistanê de, dane. Bo meyîlbûna ber bî vê meselê, zêdetir serekaniyên Kurdan û ên Ermenîyan bî kar anîne. Kurdnasan heta niha jî bî awayekî fireh materyalên çapi ya Kurdan bî xwe kar nanîne, ev dîring û materyalên han ku dî çapi de, lî ser pêşveçûn û guherîna rewşa jiyana civakî-siyasî ya Kurdan hatîne belav kirinê. Peydabûna rojnamevanên Kurdan dî salên destpêkê de ne tenê eynîka rengdana diyar kirîna siyaseta kome-lên Kurdi bû ye, belko tesîreki pîr mezîn kirîye lî ser wan diyar kirînan xemlandînan bir û bawerîya netewî dî nav Kurdan de. Jî ber vê nivîsarên van behsan lî pêş hemû serekaniyên din, piştî xwe bî çapa Kurdan qaim kirîye û feydeki mezîn jê girtiye.

Nivîskar, dî nivîsandîna wê beşa ku behsa çapa Kurdi dîke, hejmarên Kurdistan û sê hejmarên destpêkê yê kovara Rojî Kurd bî kar aniye. Eşkeraye ku heta demên nêzik jî tiştêkî kêmtir derbarê Kurdistan, civînan derketin û lî ser nivîskarên wê nedihatînan zanînan û dî edebiyatê de nehatîbûn ronî kirînan, neketîbûn ber çav.

Yekemînan hejmarî rojname Kurdistan lî nav wan kovar û rojnamên ku lî Zanîstgeha Rojhilatnasa Leningradê a ser bî Akademiya Zanîstî Sovyetê de bû, hate ditînan. Piştî ditînan

(12) Huseyn Huzni Mukriyani, Pêşketînan, Hewlêr 1972.

vê hejmarê Dr.Maruf Xeznedar(13) û Dr.Kemal Mezher(14) ew xeletayi û kêmasiyên ku hebûn, rast kirin ku darbarê ciyê serniviskar û kesên din ên ku vê rojnamê nivisi bûn. Dr.Kemal Fuat(15) ji hejmarên din ên rojnamê li Almanyaya Rojava ditiye.

Wek tê zanin zanayê bi nav û deng ê Kurd Alaaddin Seccadi di sala 1952 an de di kitêba *Diroka Edebi Kurdi* de behs kiriye ku hejmarên *Kurdistan* di kitêbxana Prusya de hatine parastin.(16) Ev kitêbxane, di dawiya Şerê Dûyem ê Cihanê de hatibû rakirin, ji bo vê yekê ji heta wextekê rojname ne dihat zanin. Dr.Kemal Fuat, piştî xebatekê gran di sala 1965 an de hejmarên rojnamê ditiye û li Iraq (17) bi pêşgotîneki piçûk carekê di çap kiriye. Hejmarên *Kurdistan*, gelek bi roni ideolojiya tevgera Kurd û rola wê tevgerê di xebata dijê zilm û zora dewleta Osmani de diyar dikin.

Dûyemîn qonaxa xemlandina jiyana civaki-siyasi ya Kurdan, bi derxistina kovara *Rojî Kurd* (18) dest pê dike.

Materyalên ku di *Rojî Kurd* de hatine belav kirin, itîbareki wan i pîr girîng heye, ji bo têgihîştina xasiyeta geşbûn û xemlandina jiyana civaki-siyasi ya Kurdan. Bi xêra van materyalan em dikarin di rewşa siyasi ya têkoşerên Kurdan di dawiya şoreşa 1908 an ya Tirkîya bi gehun.

(13) Dr.Maruf Xeznedar, *El-Teaxi*, Bexdat, 22 Nisan 1968.

(14) Dr. Kemal Mezher, (*Afîrandina navê wê derbazbûyi*)

(15) *Kurdistan*, 1898-1902, hejmar 1-31. Di nav van de hejmarên 10, 12, 17, 18, 19 heta niha nehatine ditin.

(16) *Elaeddin Seccadi*, *Diroka Edeba Kurdi*, Bexdat 1952, rûp. 552.

(17) *Kurdistan*, yekemîn rojname Kurd, pêşgotîna berevokê Dr.Kemal Fuat, Bexdat 1972.

(18) *Rojî Kurd*, hejmar 1-4, 1913.

Melzeme û dokumentên pır zêde me jı çapi û rojnamên Ermeniyân derxıstiye, wek rojnamên Nurdar, Bozandiyan, Jamanak, Horizon, Azatamart, Vıtak, Mişak ûhwd . Bı pırani ev rojnamên han lı İstenbul derdıketin û bı awayek baş jı deng û behsên rast yêñ jiyana cıvaki û rewşenbiri ya Kurdan dıxıstıme pêş çav û eşkera dıkırın. Ger mırov van materyalên ku dı çapa Ermeniyân de dıhat belav kırın muqayese bike lı ser serekaniyên dın, bı dılxweşi baweriyeki tamam jı mırov re dıbxşıne. Deng û behsên hevkarıya sıyasi û ideoloji dı navbera Kurd û Ermeniyân de lı derve, dı kovarên Ermeniyên derveyi welat; weki dı kovara Pro Armenia , Ararat û geleki dın de hatıne belav kırın. Kovarên Ermeniyân van nıvisar û bangan çap dıkırın, ku serokên têkoşerên Kurd dı organên Tırkên Cıwan de dıdan belav kırın.

Wan dokument û belgeyên ku diplomat û peyamnêrên (muhabir) şeri yêñ Rusya lı İstenbul anıne, tevê wan dı arşıva sıyaseta derveyi Rusya (A.V.P.R.) de hatıne parastın. Her bı wi awayi, nıvisên İdara Qafqasyayê jı mırov dıkarıe itibar pê bı ke. Vanên han jı bo zanına wê tevgera, ku Abdurrezaq Bedırxan serokatiya wê dıkır û dıxwest ku Rusya pıştgıriya wi bı ke, bı başi xebat û lebata wi têkoşeri û rêberên serihıldana Kurdên Bitlis bı me dıdın ron kırın. Ev belgeyên han vê serihıldana dı destpêka rabûna Şerê Cihanê yê Yekem de ku hat vêxıstın bı gelek alıyan lı dıji Tırkan dıdın nişandan.

Van serekaniyên han, her weha yarmetiya nıviskar kırıne ku hınek aliyên bingehin û sereki yêñ jiyana cıvaki-sıyasi a Kurdan dı dawıya sedsala 19 an û destpêka sedsala 20 an de, bıde ronıkırın, eger ev bı awaki têr û tji, fıreh nebe jı, bı kurti hemû aliyên meselê daye ronıkırın. (19)

(19) Bê goman, jı bo dest xıstına program û nizama daxılı ya Hevkari û Pêşketın û her wiha hejmarên Roji Kurd, ku lı kutupxana Universita İstenbul tên parastın, qımeteki

wan a pır mezın hebû ku rê û armanca wan komelan
baş bê zanin û zêdetır ji, jı bo xurt kırına vê nıvisandınê.
Lêbelê, sed mıxabın, ez pır xebıtım jı bo dest xıstına
wan, lê, bê feyde ma. (Wergerê bı zaravayê sorani.)

KURDÊN ÎMPARATORÎYA OSMANÎ DI RÎYA PEYDA KIRINA HIŞYARÎ Û NETEWÎ DE

Paşvemayina jiyana abori, têkilheviya rewşa cıvaki û dijitiya nav xwe, xebata netewên Împaratoriya Osmani, ya di warê netewi de xurt kiribû. Sermayedarên Awrupayi di mêtina warê abori de, Împaratoriya Osmani kiribûn niv mêtingehêki xwe. Sultan Abdulhemid ê dûyem ê xwinrêj bî komek nûneren pistrin û kevnepereştirin a çina derebegên mezînan ên kevnepereştên Tırkiya, der û dore xwe girtibû û dixwest bî xwinrijin û bî terorê rê li ketina Împaratoriye bigre, ango; Abdulhemid dixwest bî kuştin û birin nehêle Împaratoriya wi bikeve. Ewên jî rûyê menfeeta çinîti de li der û dora Sultan bûn, derebegên mezînan, serekleşker, memurên mezînan, mirovên dini yên mezînan, komelên ku destên wan tê de û hinek peywendiyên din bûn. Qonaxa hukûm ajotina Sultan Abdulhemid, di dirokê de, bî zîlm, zor, kuştin û birinê ve bî nav û deng e.

Zılma netewî û cıvaki, xebata netewên bîndest ên Imparatoriya Osmani, awayek nediti bî hêz kırîbû.

Sansora tund û tûj a Sultan, bî çî awayî dibe bira bibe ku nvisandinekê dî wareki de roniti bîdaya xuyakırın, an jî piçek bêhna demokratiyê jê bîhata, dıgirt. Her ku hmek kesên çav qaim bûn û ewan bîkarîbûna dîji rejuma Sultan bîaxîfın, van kesên han zêdetır dîhatın cezakırın.

Her weki dî kovara Sovremenik de jî hatiye xûya kırın "ji-yana cıvaki, bî mefhumê Avrupa dî Tırkiyê de tûne bû." (1) Nıqte bî nıqte, lı gora fermana Sultan hejmar dî hat diyar kırın û dîhat çapkırın û her tenê dî sinorê İstanbula paytext de belav dîbû. Dî sala 1885 an de, dî van bajar û der û dorên wek Trabzon, Sêwas, Diyarbekır, Erzurum, Bitlis, Wan û hînekên dın de, belavok, ferman û bangên resmi 100-150 lib dîhatın belav kırın. Pirtırın ew jî jî fermanên Sultan, bîryarên resmi yê dîdadgehan, fermanên şer û deng û bahsên idarê wan navçan pêk dîhatın. (2)

Her çend Sultan û dar û destên wî bî hemû awayî dîxwestın bir û baweriyên demokrati yê burjuvaziya Avrupayê negihije welat, lê belê, bê rawestan vê bir û baweriyê her rêya xwe girtîbû, ber bî çav û guhên gel de dîçû û tesir lı ser wan dıdır. Jı ber vê, dî welat de çet mecal ne hıştîbûn û dî xwestın, vê bir û baweriyaya burjuvaziya Tırkiyê ya nûzayî, bixne wareki teng û rê lê bıgırın, jı ber vê rewşa nebaş, lı derveyî welat, xebatek siyasi ideoloji dîji zılm û zor û bê

(1) P.P.Sminota, Tırkiya İro, Rasti û Mizac, S.P.V., rûp.14.

П.П.Семенюта, Турция сегодня, факты и настроения, СПб., 1908, стр.14.

(2) K.Yust, Weşanên Anadol, Tiflis 1972, rûp. 6.

К.Юст, Анатолийская печать, Тифлис, 1922, стр.6.

qanûniya lı hûndrê welat, hatıbû holê.

Dı dawiya sedsala 19 an de, lı bajarê weki Cenevre, Londra, Paris û Qahirê rewşenbirên Tirk komel, grup û rêxistinên siyasi damezirandibûn, dı wan bajaran de rojname derdiketin û bira civaki-siyasi û bir û baweriya burjuvazi ya nûzayi belav dikirin. Bı bir û raya hemû rêxistin û kesên siyasi yê Tirkîyê û organên wan, divê tenê qet nebe rêyek bihata ditin ji bo rızgarkirina Împaratoriya Osmani ji vê rewşa wê ya xirab û ji bo carek ditir mêtmegehkarên rojava neyên ser kar rejîma qiraltiya meşruti ku dı welat de be. (3)

Hılgirên vê bir û baweriyê û ên hela vê dıxwestm, dı dirokê de, bı navê Tirkên Cıwan tên navkirin. Ew bı bir û baweriya xwe neteweperestên burjuvaziya Tirk bûn, ku lı dji bingehiya avayiya derebegi bı tuji derdiketin. Minbera tevgera ideolojiya Tirkên Cıwan lı derveyê welat ev rojname bûn; Meşweret a lı Paris, Osmanlı ya lı Cenevre, Mizan a lı Qahire. Ittihat û Terakki ku rêxistmeki dizi ya Tirkên Cıwan bû, roleki mezm dı serokati û pêşengiya xebata dijê Sultan de dılist.

Tirkên Cıwan ku armanca wan parastina Împaratoriya Osmani bû, dı kar û barê siyasi de, qimeteki mezm bı mesela netewayeti dıdan û ji bo rê çareser kirina wê dıgeriyan. Bıngêhê ideolojiya wan gir û girifta Osmani bû. Vê bir û baweriyê ji ji Tirkên Cıwan re, ji Mîthet Paşa yê destûrxwazê

(3) A.A. Alimov, Şoreşa 1908 an Lı Tirkîyê, Serihûdan û Hişyarbûn, 1905 û Lı Rojhilat Şoreş, Moskova 1935, rûp. 13.

A.A. Алимов, Революция 1908 г. в Турции, сб. "Пробуждение Азии. 1905 год и революции на Востоке", М., 1935, стр. 13.

(Meşrutiyetxwaz) mabû. Armanca wan ji Împaratoriyeke Osmani yegirti û ne perçe perçe bû û ku dî çarçûva hemû netewe, dî warê neteweyî, olî (dînî) û azadî de mafên wan neyê wenda kîrîm, wek lawên neteweyên Împaratoriyeke, wek hevaltiyekî temam, hemû maf û heqê wan hebe. Itibarêk siyasî ya mezîn vê armanca Tirkên Cîwan hebû, ku dî vîr de, hemû hêzên dijî Sultan kiribû yek.

Dî dawîya sedsala 19 an de tevgera netewî ya wan netewên bûdestê Împaratoriya Osmani, hêzekî baş peyda kiribû. Her ev bîhêzbûn, bûye sebebêk jî wan re, li Avrûpa, Ermenî, Yewnani, Bulgar Ereb, Arnavut û.h.w.d, rêxistinên li ser mêhla burjuvazî damezrinîn.

Akama (netîca) rîzîna peywendiyên derebegî, û bî sebebê peyda bûna cûre cûre peywendiyên aborî, cîvaki û siyasî yê nû, armanc û menfeeta sermîyandariya bezîrganî ya nû peydabûyî derxistibû. Dî tevgera Kurdî ya dî Împaratoriya Osmani de, gelek guherandinên mezîn peyda bûn. Bî vî sebebê rewşa nû, rewşenbîr û entelektûel dî komelên Kurdan de peyda bûn. Peyda bûna sebebên taybetî jî îdeolojiya Kurdî ya re, gelek fîrsetên nû afirand bo çareserkirîna mesela Kurdî.

Em dîkîrîn bî sedan mîsal li ser xebatê netewî Kurdî dî sedsala 19 an de, ku li dijî bandêriya Tirk bûne bînvîsîn. Serîhildana netewî Kurdî, jî ber peydabûna zîlm û zora Sultanên Tirk û peydabûna wê rewşa nebaş bû, ku hemû mafên neteweyî û cîvaki yê Kurdan kiribû bîn piyên xwe.

Belav bûn û tund û tûj bûna zîlm û zordariya Sultan, hemû netewên bîn zîlm û zora Împaratoriya Osmani kiribû yek û xebatê hemûyan dîrîjîya rûbara xebatê dijî Sultan. Baştrîn minakîyên van, ne qalî, nerazî û li hember sekîna, şoreşa sala 1854-1885 î Kurdan bû, ev şoreş bî navê serokatîya xwe; Yezdanşêr hatiye nas kirîn. Vî serokê Kurdî ne ku her tenê Kurdan kirîye yek, her weha Asurî, Ereb, Yunan û lawên netewên dîn jî piştîgîriya wî dîkîrîn û pê

re xebat dîkîrîn. (4)

Pîştî vê şoreşê, tesirek pîr mezin a şoreşa Şêx Ubeydullah a sala 1880 yi çêbû. Bihêzbûna vê tevgera han, ne ku tenê Împaratoriya Osmani, heta hmek diplomaten Avrupa ji tirsandibû. Dî vê qonaxê de bi awayek eşkera ronî, bir baweriya siyasi ya tevgera Kurd derdikeve.

Tevgera Şêx Ubeydullah şikleki dini girtibû xwe. Şêx dîxwest komek pîr ji sofiyên Neqşibendî lî der û dora xwe kom bike û Şahê Iranê û Sultanê Osmani bi gel bide naskirin, ku ew ji dinê Islamê derketme, diji Xwedê ne û bêdin in. Dî civinek berpîrsiyar û serokên Kurdan de Şêx got : "Şah û Sultan xwinmêjê Kurdan in, astenga rêya peşveçûna jiyana me ne, ji ber vê bav û bapirên me dawa lî hemû kesên ku lî ser riya Quran dîçin dîkîn, ku canê xwe dî riya din û rîzgariya welat de bikin qurban." (5)

Programa Şêx Ubeydullah yekemin programe ku dî diroka tevgera azadixwaz a Kurd de, kariye siyaset û din bi awayek baş yek bike, ku dijîti nekeve navbera wan û xebatê, ji bo xebatek adilane ya netewî diji rejim û zordestiya Sultan nişan bide. (6) Vi programî, rewşeki baş ji bo pêşve-

(4) Celilê Celil, Dî Nivê Yekemin ê Sed sala 19 an de Kurdên Împaratoriya Osmani

Джалиле Джалил, Курды Османской империи в первой половине XIX в., М., 1973.

(5) P.Y. Avriyanov, Dî Şerê Rusya de, Kurd Lî Dîji Tırkiyê û İran, rûp. 229.

П.И. Аверьянов, Курды в войнах России с Персией и Турцией в течение XIX столетия, Тифлис, 1900, стр. 229.

(6) O.L. Vilçivski, Dî Sed sala 19 an de, Peywendiya Kurdan

bırın û hêzkırına tevgerê dirûst kır.(7) Programeki Şêx Ubeydullah ê taybeti jî bo rızgarkırına Kurdistan damezrandina dewleteki Kurd hebû. Dıxwest ev program, qonax bî qonax netice bide. Berê Kurdistanê Iranê û dawiyê jî Kurdistanê Tırkiyê azad bike. Şêx dıgot : "Fırset dı dest de hebe mırov bike ev zanayî ye, nıha Farıs dıji Tırkan şer dıkın hemû hêz û quwetên xwe jî bo vî şeri amade kırine. Jı ber vê menfaeta me, dı wê da ye ku dema nıha em lı Iranê dest pê bıkın. Nıha İran bêhêz e û ku em karıbın vî perçê Kurdistanê û bırayên xwe azad bıkın û welateki weha bî xêr û bereket bikeve destê me, wê wextê, ku serekaniyeki bê ser û bın û xurt, serweteki jî bo pêşvexıstına şer de çêbe û dimahiye jî bo dijminên me ên dın de, dı dıji Osmaniyan de dê mil bide ber me."

Herçi xebat û hêza dewleta Osmani hebû, jî bo Kurdan bike dıji ciranên wî yê nemişılman bî kar anî, lê ev bî tevayî vala çû û nekari tıştek bî dest bêxe. Şêx Ubeydullah, pır bî başî bî vê siyaseta Tırkan tê gehıştıbû, a ku dıxwestın netewên bındestên xwe lı gora siyaseta "perçe bike idare bike" bıkın dıji hev, da ku her dı bın pençê wan de bımın. Jı bo vê, dı cıvınek serokên Kurdan de Şêx bî eşkera û bî ronî got : "Babê Eli, guya nıha, pışgırî bî Kurdan dıke, lê belê, daxwaza wê hemû ewe, ku xebatekê bike û bıkare me dıji yê nemişılman (mesihi) rake lı Anadolê, ku Ermeni jî neman û jı holê çûn wê wextê lı ber çavê dewleta Tırkan wê

a Abori, 1936.

).Л.Вильчевский, Экономика курдской кочевой сельскохозяйственной общины Закавказья и прилегающих районов во второй половине XIX в., "Советская этнография", 1936, № 4-5.

(7) P.Y. Avriyanov, A.n.d., rûp. 230.

tîrs û heybeta netewa Kurd nemine.(8)

Serihildana 1880 an a Kurdan bî ser neket û dewleta Îran û Turkiya pêkve , pîr bî tund û tûji û hoviti lî wan xîstn. Dawiyê ketin wêrankirina gundan, talan kîrîn û birinê; bî hezaran jî Kurdistanê derêxîstn dî hindur û kurayîya Anadolê de derbeder kîrîn. Êdî Kurd dema bîşkê dijmin dê çî pê bîke? Dê bîkeve canê wi. Her çende ev şikestinên han kêmbûn, her çende zîlm û zori jî heta dihat zortir dibû, lê belê zîlm û zordari nedîkari rehê şoreşgerî azadixwaziya netewa Kurd bêdeng bîke, vemirine. Bir û bawerîya azadîya Kurdistan dî afirandinên şar û edibên Kurdan de, dî tevgera van rewşenbîrên kêmhêjmar ên Kurdên wî wextî de, tirêj davêt û deng dîda.

Têkoşîna zehmet a çekdarên Kurd, dî sedsala 19 an de li dijî Sultanê Osmani, dî qonaxa serbixweyî ya siyasetî de, xurt, hêz û belav bûbû, ku Sultan rû bî rû û eşkera dî heqê wan de nedihat û jî bo wê ketîr û fêlan û siyasetek dî girte ber; siyaseta perçe kîrîn û dijminayeti xîste nav tevgera azadî ya Kurdan bî xwe.

Her dî wê demê de, dî bakûra rojhîlata Împaratoriya Osmani de tevgera azadixwaz a Ermen bî hêz bû û belav bûbû. Rewşa siyasetî-aborî ya Rusya jî quwet dabû wê. Jî ber vê Sultan dixwest, dî siyaseta salên heştê yê sedsala 19 an yek bî yek gûhertinan pêk bîne.

Jî bo şerxwazî, temakari û rîkî, hinek serekeşîretên Kurdan jî, alîkariyê dan Sultan Abdulhemîd ku planê xwe ê fêlbazî û sextekari bêxe kar. Dî sala 1891 an de, fermana damezirandîna "Sîwarên Hemîdî" jî bo eşîretan derket.(9) Kesên ku a vê eskeriyê de dihatin nîvisandin, hinek bexşîş bî dest dixîstn û bac û xerac û talankîrîn jî wan eşîran re bû

(8) A.n.d., rûp. 228.

(9) Hesên Arfa, The Kurds, and historical and political study, London 1966, rûp. 24.

ku dı Ermenistana rojava de pere, rutbe û madalyên pır zêde dane serek eşiret û axayên Kurdan.(10) Ew axayên Kurdan ku carnar rê lı wan dıbirin û çetan dıbirin nav wan.(11) Nıha rutbe û madalyan bı ser wan ve belav dıkirin, wek albay Karsov, endamê Mekteba Generalê Rusya baş ronî kirıye. ku ev bûye sebebê nerızayiyeki mezın dı sefên serekên resmi ên leşker de.(12)

Dewletê bı xêra van eskerên nizami, karıbû mexferên qaım lı ser sinor lı dıji Rusya deyne û xwe dı rojavayê Ermenıyan de xurt bıke. Bı her awayek êriş û serihukdanek ji dema ji aliyê Ermenıyan de bıhata Suwarên Hemıdıyan lı hember dıdan sekınandın. Damezirandına Suwarên Hemıdı dı rasti de, alıkarıyeki pır mezın dıda Sultan, ji bo bê hêzkırın, temırandın û bêdeng kırına tevgera Kurdan.

Jı ber damezirandına Suwarên Hemıdı, hınek dıbıstanan ji bo zarokên Kurdan vekırın. Zarokên axan û yên serek eşiretan dı van dıbıstanan de, dersên dını û şer dıxwendın. Ev dıbıstanên han bı vı awayı hatıbûn danın; dı van dıbıstanan de nesleki nû ji kurên axan û serekeşiretên Kurdan bê gıhandın, ji bo rojên pêş ku bıbine palpişt û alıkarvanên re-

(10) Bınêre: Karsov, Lı Ser Kurdan Hınek Gotar, Tıflıs 1896, rûp. 32.

Карцов, Заметки о курдах, Тифлис, 1896, стр.32.

(11) A.R.Kasım Lo, Kurdıstan and the Kurds, Prag 1956, rûp. 41.

(12) Karsov, Lı Ser Kurdan Hınek Gotar, rûp. 34. Her wıha dı xebata Lazeriyeve, Kurdıstan û Mesela Kurd de û geleki karên zanısti yên dın de, rola kevneperesti ya Suwarên Hemıdı dı dıroka Kurdan de û ew zori û xwınrêjiya Suwarên Hemıdı lı dıji Ermenıyan kırına baş ronî kırına.

juma derebegi û kevnepereşt ê Sultan, kar û barên eskeri û yê n idari yê n eşiran bî dîn ser wan, bî destên wan bê meşandî n. Jî bo damezirandî na van dî bî stanî n jî xezî na dewletê 8 mîlyon lî ra jî hatî bû tî xî sî sî kî rî n. (13)

Dî sala 1895 an de, lî Patnos, Somaz, Toprakkale (perçeki jî bajarê Wanê ya kevn e-n.m.), Wan, Modak û bajarên dî n ev dî bî stanê n han hatî bû n avakî rî n. P.Y. Avriyanov weha dî bê je : "Mîzgeftan hazî rî kî rî bû n ; tê de jî dî bî stanê n pişeyî ava kî rî n, evê n han dî peywendî yê n sî yasî de gî rî ngî yekî wan î mezî n heyê ." (14)

"Sebebê xwendî na zarokê n Kurdî n wek komê n mezî n bî hev re û bî destê n wan mela yê n Tî rkan, ku pî r bî kî tê b û bî berfî rehî û kurî lî ser dî n ku ew jî ne jî bo dostanî ya Kurdî n bû , her bî vî awayî zarokê n Kurdî n hî nî Tî rki dî kî rî n û me jî yê n wan ber bî tî rkkî rî nê ve dî bî rî n. Kurdî yekî yê bî wan dî dan bî rkkî rî n, armanca vekî rî na van dî bî stanî n her ev planê n

(13) Bî nê re ; F.F. Gî ryazî nov, Kurd û Suwarê n Kurd, Hevalê n Dî bî stanî na Eskerî yê n Lî Nav Navçê n Qafqas, hej. 20, 1907, rûp. 21.

Ф.Ф.Грязнов, Курды и курдская конница "Известия штаба Кавказского военного округа", №20, 1907, стр.21.

(14) P.Y. Avriyanov, A.n.d. rûp. 263. F.F. Gî ryazî nov, A.n.. Gî ryazî nov çî gî rê konsolosê Rusya lî Wanê, dî gotara Kurd û Suwarê n Kurd de, baha û gî rî ngî ya wan dî bî stanî n derdî xe holê : "Xebat û bî zava Sultan guya jî bo vê ye, wan Kurdê n kovî tê xe nav şarî stanî yetê , eger armanca Sultan lî ser şarî stanî yetî Kurdî n bî na û bî xwesta ber wê ve pê şve here, wan dî bî stanî n lî ser sî norê Tî rkiyê û Î ranê venedî kî rî , dê dî nav Kurdî stanê bî xwe de bî da vekî rî n."

han bûn''(15)

Dı sala 1892 an de, 'Eşîret Mektebi''yekê lı İstenbul vekırın. Dı wê dıbistanê de zarokên xanedanên Kurdan (16), xanedanên Erebb û Arnavutan ên naskırî ji dıdan xwendın. (17) Dı vê dıbistanê de wextekê, zarok, jı bo hinkırına kar û barê şer û xwendına Quranê hatıbûn amade kırın.(18) Ev xwendevanên han dema vê dıbistanê dıqedandın, hewce bû ku bıçne universita leşkeriyê. Lı wır ji xwendma bılınd a leşkeri xelas bıkın. Peyamnêreki (muxabır) wê wextê weha dıbeje: "Dı rastiyê de, Sultan, bı vekırına Eşîret Mektebi firsê kete destê wı ku zarokên serekeşîretên Kurdan wek rehın lı cem xwe bıgre" (19) Sultan bı xwe ji vê rastiyê gelek caran dıgot. (20)

Lêbele, dı eksê daxwaz û meramên Sultan de, dı nav çar diwarên Eşîret Mektebiyan de rewşên nerızayi, dıjiti û serihıldanê peyda bûn. Dı sala 1903 an de, rojnama Kixaya Ermenıyan, ku lı Londra derdiket, nıvısbû ku; "wan zarokên Kurdan, dı ber vê re, ku dı dıbistanên dı nav Tırkan de dıxwınn, lêbele, her peywendiyên wan bı gel re heye û bı azadixwazên lı İstenbul re dıjin, bı wan re peywendı danine. Lı wır vê ramana ku Sultan bı tund û tûji lı hember radıwesta, zabû, bı bawerıya azadı û serbıxweyi ya netewı ya wan cıwanan, bı başı dı wê sıyaseta xelet û hışk a Sultan

(15) P.Y.Avriyanov, A.n.d. rûp. 263.

(16) A.n.d.

(17) A.D.Jeltyakov, Y.A.Petrosyan, Dıroka Rewşenbiri Lı Tırkiyê, Moskova 1965, rûp.94.

(18) Mihemmet Cewad Bin Şêx Nafi, Dıroka Wezaretı Gıştı ya Rewşenbiri û Rêxıstın û Karên Wê, rûp. 340.

(19) Bınêre; Kulekel (Zengıl), 1903, hej. 7-8, rûp. 47(Bı Ermeni)

(20) Bınêre ; M.S.Lazeriyev, Kurdıstan û Mesela Kurd.

gahiştibûn, peywendiyeki şîd û berdewami bî tevgerên şoreşgerên Îstanbul re, danibûn. Belê, ev ramanên han dî destpekê de û heta wextekê wek xewn û birek bêbîni dî-hat ditin, lê, bî xêra wê birê, râmama damezirandina 'Kurdîstaneki azad û serbixwe' bûye programa wê koma ciwanên Kurdan"(21). Jî bo wê yekê Sultan dî sala 1906 an de, Eşîret Mektebi da girtin.(22)

Îstanbul hêdi hêdi ne ku tenê bûbû ciyê merkeza azadi û meyla bî ber liberalizma Tirkan, her wiha, bûbû merkeza rewşenbirên azadixwazên Kurdan jî. Rojnameyek Ermeniyana dî wê wextê de dîvîsi ku; "Dî nav wan Kurdên ku lî Îstanbul dijîyan de, komeki jî kurên axa, begzade û leşkeran hebûn ku, xîzmeta îktîdara Împaratoriya Osmani dîkîrin. Jî bo ku Sultan wan dî bin çavên xwe de bigre, jîn û zarokên wan anibû paytext. Ew gundiye jî bo karkirîne hatibûn paytext, dî rewşên nerazibûnan de mîl bî mîlên ciwanên şoreşgerên Kurdan re dîxebitin." (23)

Bînemala Mirê Botan, Bedîrxan Beg û Mirên Baban, ew bînemala bûn ku Sultan bî hemû awayî dîxwest dî nav wan de dost û mirovên jî bo xwe peyda bike, wan jî bo hukmê burokrati-eskerî bî kar bîne. Jî ber vê yekê jî wan gelekî kesan danibû ber xwendîne. Jî kesên wan bînemalan kêman mirovan xîzmeta Sultan kîriye. Ewên ku gelekî jî wan, bî taybetî ewên ku rewşenbir, xwenda, rîya xebata azadixwaz girtibûne ber xwe. Dî sala 1878 an de, kurê Bedîrxan Osman Beg û Huseyn Beg ku dî eskerîya Osmani de bûn, bî hemû awayî pêşengîya xebata netewî ya Kurdan dîkîrin,

(21) Bînêre ; Kulekel, 1903, hej. 7-8, rûp.47.

(22) Bînere; M.S.Lazeriyev, A.n.d. rup. 117.

Bînêre; A.Ezgin, Dîroka Rewşenbîri ya Tirkîyê(Türkiye-Maarif Tarihi) Îstanbul, 1941, Cîd.3, rûp. 979.

(23) Bîyuzandiyum, 1913, 17 Kanuna Duyem, hej. 46-49.

netewa Kurd han dıdan ku doza serxwebûna Kurdistan bike.(24)

Dı Îlona 1898 an de, Sultan fermanek bı gışti ya binemala Bedırxaniyan derêxist. Sebebê vê fermanê, şandina kaxizeki jı Tirabzonê re bû, ku yek û yek navê kesên binemala Bedırxaniyan tê de hatibû nivisandm û tê de : Jı gelê Kurd hatibû xwestin ku, rabın dest bavêjun şoreşê. Ew name ketibû destê dewletê.(25)

Dı dawiya sedsala 19 an û destpêka sedsala 20 an de, bı awayek pır fireh dı nav serekên cıwanan de û lı nav xwendewarên Kurdan lı İstanbul, ramana "Kurdıstana serbıxwe" baş belav bûbû û ew mesele hatıbi holê. Netica vê bir û baweriyê, dı nav gelê Kurd de û lı Kurdıstanê bı xwe, belav bûbû ku hewcê alikariya maddi bê sitandm û ew piştgiriya teverê bıkın. Dı vi wari de peyamnêrê Xınçak dınvısand ku; "Jı bo vê xebata rexê Gewriya İstanbulê bıçe çıyan(şaxan), jı bo ew rehet û berfirehtır giyana azadixwaz dı nav netewe de belav bike divê vegerın welat. Dı gel vê de, dewlet şûn piyê wan kesan dıgre û dıxwaze ew armanc neyê ci, lêbelê, ew kes dıxwazın saniyekı zûtır bıgehın nav cergên welat. Bıra 'Kurdıstana serbıxwe' lı ser axa bab û bapıran, dı nav gel de belav bûye û dılxwaz û alıgırên zêde jı xwe re peyda kirıye." (26)

Bir û bawerıya dıji Sultan, dı nav xwendayê dıbıstanên eskeri de lı bajarên dın jı belav bûbû; bo minaki, dı sala 1903 an de lı dıbıstana eskeri ya Bexda, Ereb û Kurdan, du grubên dıji Sultan damezrandıbûn. Generalê muteserrıfê

(24) Dr. Bulec Şêrko, Mesela Kurd, Qahire 1930, rûp. 47.

(25) A.V.P.R.F. (Arşıva Siyaseta Rusya ya Derve), Kansıliya, M.Y.D. (Wezaretı Derve), 1898 D.27, rûp. 251-252.

(26) Kulekel, 1903, hej. 7-8, rûp. 47.

Bexda, dıxwest dijiti bixe nav xwendayê Ereb û Kurdan. Jı ber vi sebebi, wê dıbıstanê da girtın û ewan ji tevda girtın, guya; "fitne û xırabiyan bı kar dıanin." (27)

Karbıdest û memurên Sultan, tenê bı vi awayi rêyan grıtıbûne ber xwe, tevger û bızaveki bêhna azadixwaziyê jê bıhata, lı ku dıbûya bıla bıbûya, lı İstambul an Bexda bûya, pır bı tundi dıxwestın bıtemırının. Dr. A. D. Jeltyakov û Y. A. Petrosyan weha nıvisine: "Dıbıstan û mamosteyên wê dı bı çav û sansorek. tund û tuj a Wezareta Rewşenbir û Mec-lisa Rewşenbiran a wilayetan de bûn." (28) Abdulhemid, dı welat de, xwendewari û rewşenbiri, meşala ramana ser-xwarnekırına azadi dızani, jı ber ku wi hus dıkir û dızani, ne-tewe dı bı çı rewşeki paşkevti de, dı bı sitem, zılm û zor-dariyek de dınale. Çı kîtêbek, çı çapek, eger raste rast xızmeta rejim nekırıya û bang jı bo hêzkırına wi nedabûya, ne dıbû ew derkeve. Lê belê, lı gel wê hemû zor û terorê ji, dı Tırkiyê de rewşenbirên hêja peyda bûbûn, ku yekser bı dızı xızmeta geş kırım û pêşve bırina çanda Kurd bıkın.

Dı sala 1892 an de kîtêba El Hediyye El Hemidiyye Fi El Luxe Kurdiye ya Yusuf Ziyaeddin Paşa Xalidi derket. (29) Qımeteki mezin a vê kîtêbê dı diroka edebi de heye. Dı wi wexti de derveyi vê, kîtêbên Kurdi tune bûn. Her çıqas ev kîtêb, jı bê naçari hatiye pêşkêş kırım jı bo Sultan Abdulhemid, lê belê, wek mamoste Mele Necmeddin dıbêje: "Eger jı bo wi nehatiya pêşkêş kırım nedıhat çapkırın û der-

(27) A.V.P.R., Konsolosxana İstambul, 1900, D.1224, rûp. 146-147.

(28) A.D.Jeltyakov, Y.A.Petrosyan, Diroka Rewşenbiri Lı Tırkiyê, rûp. 64.

(29) O.L.Vilçivski, bı xelet tê gotın ku ev kîtêba han dı sala 1897 an de derketiye. Bınêre; O.L.Vilçivski, Bibliyografya Gotaran, 164. Ev kîtêba Ziyaeddin Paşa dı sala 1310 an de hatiye çap kırım. Ger lı gora takvima hıcri bê hesabandın, ev, wek ku nıviskar (Celilê Celil) ji dıbêje. teqabulê sala miladi ya 1892 an dıke. Lê, dı wi wexti de, Osmanıyan ku takvima rumi bıkar tanin û ger lı gora vi bê hesab kırım, sala rumi ya 1310 an, teqabulê sala miladi ya 1894 an dıke. Yani, kîtêb dı sala 1894'an de hatiye weşandın. (N.M.)

nediket."(30)Ev kitêba han 300 rûpel e û bî zmanê Erebi behsa rêzmanana Kurdi dîke. Her wiha helbestên helbestvanê mezin ê Kurd, Ehmedê Xani û perçeki helbest û ferhengokê Nûbar a Xani tê de belav kîriye. Derveyî wê, helbestên Mehmed Hûsnî Xalidê Neqşebendî jî tê de belav kîriye. Ew materyalên ku tê de belav kîriye, bî qîmet û gûngiya xwe dî pêşxistm u jiyana zman û edeba Kurdi de ci girtine. Wan rêzên helbestvan Xani dî pêşgotma Nûbarê de nivîsiye evana ne:

"Ne jî bo şahîb rewacan
Belko bo pişûkêd Kurmancan"

Naveroka rast û dirûst bî dijîtiya pêşgotina kitêba Yusuf Ziyaeddin Paşa rê dîkeve, pêşgotma nivîsar dijî naveroka kitêbê ye. Dî pêşgotinê de her çend behsa gûngî û rûmeta zmanê Kurdi dîke, belê, pîraniya wê metih û mezinîyaya Sultan e.

O.L.Vilçevski, Yusuf Ziyaeddin Paşa, siyasiyeki mezin û bî navûdeng ê Kurd, piştgûrê edebiyata nû yê Erebian dîde naskirin.(31) Nivîsarê wê kitêbê dî hêla bir û bawerîya bîngêhên netewî de dijîtiya wê heye. Dr. İzzeddin Mîstefa Resul û Abdullah Heddad dî nivîsandînen xwe de, ku ew dî rojnama El-Teaxî de(32) hatine belav kirin, dîbêjîn, bir û raya bîngêhiya Erebiyeyî ya Yusuf Ziyaeddin Paşa dî nav de heye. Hinekê dî jî nivîsandîne ku Mewlana Xalidê Neqşebendî Kurd e. (Mewlana Xalid dî sala 1826 an de lî Şamê mîriye) (33). Bê guman, ew bir û rayên cûda ku derbarê bî-

(30) Mele Necmeddin, Rojî Kurd, 1970, hej. 12, rûp. 21.

(31) Bîrê; O.L.Vilçivski, A.n.d. rûp. 164.

(32) El-Teaxî, Bexdat, 1972, hej. 1207.

(33) A.n.d. Lî gora tê gotin û melumatên ku lî ba me hene, Yusuf Ziyaeddin Paşayê Xalidî, lî Qudsê jî dayika xwe

gehan de heye, em bî vê awayî dîgîrîm dest ku Yusuf Ziyaeddin Paşa xîzmetekî mezûn a çanda Kurdi kîriye, şarezayîyek wî ya baş dî jîyan û rewşa cîvaka Kurdan de heye. Nîvîskarê gelê Kurd vê kîtebê pîr bî qîmet dîzanîn û heta dî çapê Avrupa de jî, derbarê vê kîtebê de nîvîsandîn hatîne belav kîrîm. (34)

Jî ber belavbûn' û pîrbûna pêşkevînxwazê Tûrkiyê dî Avrupê de, rewşenbîrê Kurdan jî serê xwe hîldan. Dî rastî de, dî destpêkê de lî derve, wan lîb bî lîb rewşenbîr û zaroyên xanedanan armanca netewa Kurd dîxîstîn ber çav. Têvgera Kurd rîyekî eşkerayî netewî gurtîbû, lê xebata azadîxwazan hêj bî başî nemeyîbû, qalîbê xwe yê tevayî negurtîbû. Kurdên muhacîr peywendîyekî tûnd û qaim, lî gel rêxîstîmên radikal ên Tûrk û Ermenên azadîxwaz danîbûn, dî çapî û belav kîrîna xwe de dî peywendîyên wan bî wan hêzan re hebûn. Wan peywendîyên han jî tesîrek baş kîrîbûn lî ser xebata tevgera Kurd.

Bir û bawerîya ew qevdek rewşenbîrê Kurd, ku belavî derve bûbû, ketîbû bî tesîra bir û bawerîya burjuvazîya lîberal ya rojava, ewan jî doza damezîrandma rejîmekî burjuvazî dî welat de dîkîrîn. Lêbelê, her dî wî wextî de, yanî dî dawîya sedesala 19 û destpêka sedesala 20 an de, cîvaka Kurdan cîvakekî derebegî-eşîretî bû, rewşa aborî ew qasa pêşve neçûbû, ku bîngehekî jî bo bir û bawerîya burjuvazî, rewşenbîrî xweş bîke. Jî ber vê rewşa han, bir û bawerîya wan rewşenbîran nedîkari cîyê piyê xwe baş qaim bîke û karekî temam bîke ser cîvakê.

bûye. Dî dîbîstana Zmanê Rojhîlat a yekem de xwendîna xwe tîmam kîriye û zmanê Kurdi baş zanîye. Qanun zan bûye û her dî wê wari de lî Bitlisê wextekî dirêj karbîdestî kîriye. Lî wîr bî xwe, sala 1906 an de mîriye-Nîvîskar.

(Bîra kîtebê ya ferheng a Yusuf Ziyaeddin Paşa yê Xalîdî, M. Mokri bî pêşgotnekî îngîlîzî û fransîzî ve, ku sala 1975 an weşandîye, dî wîr de dînvîsîne ku; Yusuf Ziyaeddin Paşa, jî malbatakî Fîlîstînî yê musulman û dîndar e.) (Bînêre : Di'â'ud-Dîn Bâshâ al-Khalîdî, Al-Hadiyatu'l-Hamîdiyâh, Beyrouth, 1975, rûp: 28) (N.M.)

(34) Journal Asiatique, IX serie, t.2, 1893; rûp. 545-549.

**DERKETINA YEKEMİN ROJNAMA KURDÎ "KURDISTAN"
1898-1902 XEBATA CIYÊ VÊ ROJNAMA PİROZ.**

22 yê Nisanê sala 1898 an lı Qahirê, hejmara Kurdîstan a yekemin derket. Bı vi awayi rojnamenıvısı dı diroka netewa Kurd de za.(1) Derketına vê rojnamê diyarkırıneki pır gırıng û pır bı qımet bû jı bo jiyana cıvaki, sıyasi û rewşenbiri ya Kurdan.

-
- (1) Dı serekaniyên cûre cûre de, behsa derketın û diroka hejmara yekemin Rojnama Kurdîstan hatiye kırın. Jı bo minaki; Admons û yên rêça wi de çûne, wek Gavan, wıha dıbêjın : Dı sala 1892 an de derketiye. Bınêre; J.Admons, Kurds, Turks and Arabs, London 1957, p.58, S..S. Gavan Kurdîstan, dirided nation of the Middle East, London 1958, p.15. Lêbelê, Elphinston wıha dıbêje : 1887 an de derketiye. Bınêre; Elphinston, The Kurds Question, Journal of the British Just of Intern Affairs, 1946, Cıkd: I-II, rûp. 94.

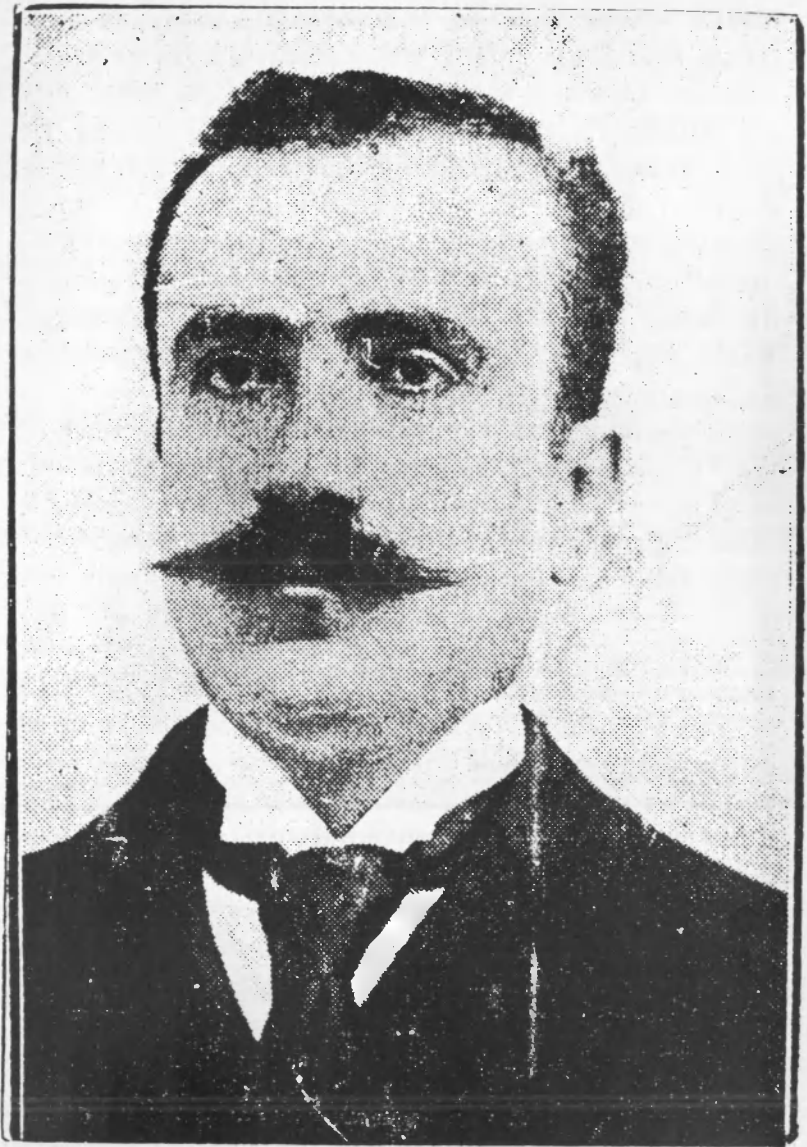
Her wıha mamoste Emin Zeki Beg û Elaeddin Seccadi ji

Mıqdat Mithed Bedîrxan, sereknîvisar û xwediyê rojnamê bû. Jî Tirkîyê baz dabû û wek muhacîreki lî Qahirê djîya. Rojname organa tu komele û rêxistinên siyasi nebû. Mıqdat Mithed, têkoşer û welatparêzekî Kurd û zana bû. Dî karê rojname û çapî, dî geşkirin û pêşve birina çanda netewî de gihîştî bû. Jî ber vê zanetî û bir û baweriyê bû, ku ev rojname derdiket. Hewceyê biranînê ye, piştî derketina "Kurdîstan", ew rewşenbîrên Kurdan ên derve, belavok û bangan djî Sultan derdikistin, dî wan de doza yekitiya rêza netewî Kurd dikirin û bang lî Kurdan dikirin ku lî djî zîlm û zora Sultan bî hev re xebatê bikin. Dî wan bangan de bî mîxabîni behsa pêwîstî û wextê hatina holê û peyda bûna rojnamenivîsên Kurdan dikirin, jî bo hemû têkoşerên Kurd lî der û dorê vê kovarê kom bînin. Ronitir û baştir tê gehîştî bûn, ku rojek rojnamê ya baş dê dî kom kirina Kurdan de hebe.

Mıqdat Mithed Bedîrxan tenê pênc hejmarên Kurdîstanê derxist. Sê hejmarên pêşîn dî çapxana El Hilal û du hejmarên dinê jî dî çapxana Kurdîstan bî xwe de. Rûpelên rojnamê ne zêde mezûn bûn. Du hezar lîb dîhat çapkirin. Lî ser rûpelê rojnamê yê yekemîni hatiye nivîsandin, ku mehê du car derdikeve, lêbelê, jî ber zorî û rewşa xirab bî awayek bî ser û berî derneketîye. Rojname bî kurmancîya jor û bî devoka Cîzira Botan hatiye nivîsandin. Eşkeraye ku ev devok dî wê wextê de dî nav Kurdan de pîr belav bûye û xwediyê rojnamê bî xwe jî bî wî devokî axaftîye.

Rojnama Kurdîstan bî rîya Suriyê, dî navçên bakûra welat de belav dibû. Beşekî jî lî Awrupa dî nav Kurdên mu-

wîha dibêjin : Hejmara yekem, dî sala 1897 an de lî Îstambul derketîye. Binêre; Mehmed Emin Zekî, Dîroka Kurd û Kurdîstan, Qahirê 1939, rûp. 37. Elaeddin Seccadî, Dîroka Edeba Kurdi, Bexdat 1973, rûp. 55 l.

hacır û dı nav Awrupayîyan de dıhat belavkırın , ku lı wan deran meraqek lı ser edebiyat û zmanê Kurdi hebû. Lı go-
ra wan namên bo rojnamê çûne tê xuyakırın, ku pır kes
xwendayê rojnamê bûn e, ewan ji daxwaz kırine hejmareki
gelek zêde bê şandin jı bo Kurdistan.

Dı qonaxa Qahirê de, rojname zêdetır qımet daye jı bo be-
belav kırın dı nav xwendewarê zane de. Dı rûpelê hejmarekê
de ku bı fransızı hatiye nıvisandin, Miqdat Mithed dibê :
"Dı pêvajoya vê de ezê netewa xwe dem tehrık bıkm jı
bo xwendewari û fêrbûna zanistiyê, jı bo vi ji mm lı Qahirê
vê rojnamê derxıst. Bı wi ku netewa mın bıbe şerezayê şar-
saniyet û zanısta hemdemê,şerezayê edebiyata xwe bıbe.Ez
hêvidarım ku bıbinim Kurd, jı bo vê pêş bıkeve û hêvida-
rım bıbinim sewiya rewşenbiri ya netewa mın bıınd bıbe."
(2)

Dı hejmara yekem de behsa wezife û armanca rojnamê ha-
tiye kırın. Nıvisinên derbarê deng û behsên nav dewletan,
derbarê tıştên nû hati icatkırın, dı meydana pişesazi û za-
nısti de, ya dıdûyan; derbarê çûna dıbıstanan û xwendın dı
welatên dın de... Bı ayet û hedısan, sernıvisan hatine xem-
landın ku ewên bı gırıngi behsa zanistiyê dıkırın. Kurdis-
tan wek organên Tırkên Cıwan jı bo her mesele û bûye-
rekê ayeteki Quranê yan hedıseki dıani, dı ser vê re ji, nêri-
na Miqdat Mithed û Tırkên Cıwan lı ser mesela bir û
baweriya rewşenbiri ya Rojava cûda bû. Miqdat Mithed, za-
nıst û pêşkevınê, dı muaweneta Awrupayan a lı dıji dest
dırıjayiya dınya mesıhi çekeki dızani. Lı cem wi weha bû;
Kurd qet nıkare bı azadi bıbe xweyi mafê xwe, eger zanısti-
yê hambêz neke, dı meydana rewşenbiri û pişesazi de pêş

(2) Kurdistan, 1898, hej. 1-2.

nakeve.(3)

Miqdat Mithed, dı hemû bangên xwe de doza brayeti û hevkarîya navbera Kurd û Ermenan dıke. Wek tê xuya kırın xwediyê rojnamê, jı mîlek ve parastına cihana vê demê dıke û jı mîlek dın ve doza brayetiya Kurd û Ermen dıke. Eva belga wê ye, ku baş dı rewş û zirufê de gihîştıye. Dı bın vê nêrinê de dı hejmara sısiyan de doza yekiti û biratiya her dû netewa kırıye, ev jı bûye qezenc û menfeeta her dû mılan û wan her dûyan bı hev ve grêdaye. (4)

Rojnama Kurdistan lı Suriyê û bı taybeti jı lı Şam bı awayek fîreh hatiye belav kırın. Eşkereye ku dı ser Suriyê re jı hatiye rêkırın bo Kurdistanê. Hejmareki pır mezın Kurd, jı navçên Kurdistanê ên dın jı bo xebatê rijabûne bajarê Şamê. Dı hejmara sısiyan de nameyek hatiye belav kırın. Yê ku namê şandiye dibê : "Rojnama Emir gihîşte destê mın, mın tev Kurdên der û doran berhevkr û rojnamê nişani wan da. Bı xweşi ewan maçi kırın û danine seri xwe. Pışt re mın jı wan re xwend, pır pê xweş bûn. Dı naveroka wê baş grheştın û dı dilê wan de rûnişt, bıryar dan dest jı hemaliyê berdın û hini pişeyek bın, bıryar dan zarokên xwe bıdine ber xwendinê jı bo ku hini pişe û hunerên dın bıbın." (5) Xwendewar pır bı germi dıçûn ber bı derketına rojnamê ve. Dı rastiyê de rojname, daxwaz, ihtiyac û asteng û kelemên cıvaki yê Kurdevari kolaye û darberê wan de nıvisiye, pır kesan gotne û xwestine jı berê de xema wê dıxûn, ku jı bo çı Kurd jı dı nav netawan de bı zmanê xwe rojname dernaxın. Yek jı wan, bı vi awayi rûyê wê demê daye naskırın.

'Pır caran mın hewar jı bo Kurdan bırıye, mın serê xwe

(3) A.n.d. hej. 3

(4) A.n.d. hej. 3

(5) A.n.d. hej. 3

pê êşandîye û pîrsîye, bo çî Kurd bî vê zireki û başbûna xwe jî pişeti û xwendewariyê dûr dîbin? Bo çî her weha nexwendewar dîminin? Hemû wextek mereqa mîn ev karê han bû û bî vi ve mijûl bûm. Lê nîha sîpas jî bo xwediyê rojnamê ku wi vê rojnamê jî bo Kurdan derxist". (6)

Kurdîstan , her dî hejmara yekem de, bala xwendewaran bî aliyê xwe de kêşa û xwendewaran dozê lî rojnamê dîkîrîn, ku derbarê jiyana sîyasi, cîvaki, aborî wan meselên girîng ên wê demê binvîsîne û jî bo jiyana nexweş, zehmet û xîrab, bîbe rênişandar û rêxistîn. Wê nama jî Edenê, Seîd Tahîr Botanî, lî ser navê çend hezar Kurdan jî rojnamê reşandîye, ku qîmetekê wê ya mezîn heye. Dî wê namê de, karkerên Kurdan, nerîzayîyên xwe derbarê zehmetî, xîrabi û nexweşiya jiyana xwe de gotîne, wan daxwaz kîriye ku rojname pîr û pîr lî ser jiyana wan binvîse, bî vi awayî pêşniyar kîrîne, ku her carê pêncî lî jî bo Edene bêşandî. (7) Miqdat Mîthed, dozêkî baş kîriye, lê rojname bî awayekî veşarti jî wan re hatiye şandî.

Mîqdet Mîthed, nêrin û raya xwe, dî derbarê Sultan û sîyaseta wi û meselên girîng û esasî de, bî awayekî ne raste-rast dîda xuyakîrîn. Ew namên ku jî bo rojnamê hatîne dîdîn kîşkîrînê ku rojname dî bî çav de bûye. Bî gotîna Hartman , çî kesê rojname bîstanda bî cezayekî mezîn dîhat ceza kîrîn. (8) Miqdat Mîthed, ev îşkence û cezayên mezîn, karê karbîdest û memûran dîda xuya kîrîn û dîvîsî, dawa lî Kurdan dîkîr, ku bîçîn jî Sultan bî xwe re bêjî. Bî xwe jî, dî

(6) A.n.d. hej. 5.

(7) A.n.d. hej. 5.

(8) Binêre ; Y.Hartman, Zur Kurdischen Literatur, Wiener Zeitschrift für die Kurden des Morgenlandes, B-XII, Wien 1898, rûp. 112.

nivisandinek taybeti de dawa lı Sultan dıke, bê merhemetê û çareki jı bo asteng û zehmetiya Kurdan bıke.(9)

Nivisandına pênc hejmarên pêşin, bı bê nav hatine belavkırın. Lı gora uslûb û stila wek hev, dı nivisandinan de, mirov dikare bêje,ku jı bıli naman, serekniviskar bı xwe tenê, bı hemû awayi nivisandman nvisiye. Ev jı dıde xuyakırın, ku kesek tûne bûye bı nvisin alikariya rojnamê bıke. Jı ber vê serekniviskar,lı Qahire peywendı û dosti lı gel wan xwendewanên Kurdan daniye, ku jı Sılêmaniyê, Kerkûk û bajarên Kurdıstanê ên dın hatı bûn xwendmê bo Universita Ezher. Hejmarên Kurdıstan dıdın xuya kırın ku nişane-ki karê wê ya bı rêk û pêki nebû ye.

Bı ci guhertına Kurdıstan jı Qahirê bo Cenevrê, rû û riyeki nû dı diroka rojnamê de dest pê kır. Abdurrehmanê birê Miqdat, kar û barê derêxustına rojnamê gurtı bû ser milên xwe.

Abdurrehman Bedırxan, beri ku bê Avrupa, lı İstenbul cigirê Serokê İdara Wezaretı Rewşenbiri bû. Ku ewi jı, welatê xwe dı ci de hişt ew jı hate rêza dıji Sultan. Sultan, bı bê rawestandın. dıxwest, bı destê mirovên xwe, wan rakêşe ber bı welat de. Dı sala 1900 an de dadgeha Tırki, bê ku ew lı wir e, fermana hepiskırına wi ya muebet û dest bı ser da gurtına mal û mılê wi derxıst. Rojnamên Tırkiyê bı yekdeng piştguriya vê fermanê dikırın û belge û bahanên wan ew bûn, ku Sultan çendın car dawa lı Abdurrehman kırıye,da dev jı a waretı û serêşiyê berde û bızıvire İstenbul a ku ci û meqamê wi lê kifşe. Lê belê, wi Kurdi, jiyana serbılindi ya ger û xebata Avrupayê jı veğerandına İstenbulê baştır dıdit.(10)

(9) Kurdıstan, 1898, hej. 1.

(10) Nurdar (Sedsala Nû) 1900, 13 Kanuna Yekem, hej. 226

(Bı Ermeni)

Lı Avrupa, Abdurrehman Bedırxan meyla wi bı Tırkên Cıwan ve bû, ku doza damezırandına rejımeke meşrutı dı Tırkiyê de dıkırın. Dı hejmara şeşan de, rojname ku êdi Abdurrehman serokatiya wê dıkır, rewş û rûwangê (perspektif) xwe kış kır. Dı sala 1900 an de rojname Nurdar a Ermeniyani dınişisi ku: "Her bı Tırki û bı Kurdi rojname derdiket, doza xıstina rejıma Sultan û damezırandına rejımeke federasyonu dıkır, rejımeke weha, ku lı ser axa Arnavut, Romanya, Asuri, Ereb, Ermen û Kurd bê bıçıkırın." (11)

Abdurrehman, têkoşın û xebata xwe, lı gel Ermen, Tırkên Cıwan, rêxıstinên dın û çapên dji Sultan bı kardani, bo bang û doza Kurd. Wek minaki, peywendi lı gel rojname Dıruşak (12) û Osmanlı datani, bı veşarti, dı riya dızı ya Ermeniyani re, bang û belavokên xwe dışand Kurdıstanê, tê de dozê lı netewa Kurd dıkır, ku xwe jı wê xewa gıran şiyarkın û serihıldın. Bı gıştı, belavokên wi dı rojname Dıruşak de dıhatın belavkırın.

Komelên rojhılatnasên Avrúpiyan, Abdurrehman bı başı nas kırıbûn, ewan lı ser alıkarıya wi ya mezın jı rojhılatnasên weki M.Hartman û H.Makas hwd. re jı bo derêxıstina gelek afirandınên Kurdi, axıftine. Jı bo minak, Hugo Makas dı kılêba xwe de nivisiye, dıbêje; "sıpaseki mezın lı berêz Abdurrehman dıkım, ewi vi karê pır baş dızani, her tışteki ku mın nedızani ewi jı bo mın ronı dıkır û mın tédıgıhand. Jı ber alıkarıya wi ya dı vi qunci de ye ku ez alıkarıya edeba Kurdi iro dıdım." (13)

Rewşa dji Sultan û bir û baweriya burjuvazi ya demokrati

(11) A.n.d.

(12) Dıruşak (A1) 1901, hej. 4, rûp. 67 (Bı Ermeni)

(13) H.Makas, Kurdische Studien, Heidelberg 1980, rûp. 67

a Avrupa, b1 awayek raste rast kariye tesirê b1ke l1 ser bir û baweri û rewşa siyasi û civaki ya Abdurrehman.

D1 destpêkê de Kurdistan l1 Cenevre, wek hecm û tirajê Qahirê û mehê du car derdiket. Lê belê, pişti demek çû, b1 awayek rêk û pêki derneket. 200 l1b jê dihat çapkirin. D1 sala dawiyê de redaksiyona rojnamê her d1 karê ci guhertinê de bû: Londra, Folkstan, cara diduyan Cenevre û Qahire, Teşqele û zordestiya mirovên Sultan, bê pereyi, qezenca kêma xwediyê rojnamê, roleki mezûn d1 vê meselê de d1-list.(14)

D1 lêkolîna qonaxa diduyan a diroka rojnâme Kurdistan de, hebûna hûnek peywendiyên wê, hewceye ku em bixûn ber çava. J1 ber sebebê bir û baweri û siyaseta wê, d1 navbera Kurdistan û rojnâme Osmanli de peywendiyek hebû. Ev rojname, meha Tirmehê d1 sala 1900 an de l1 Londra û 15 yê îlonê l1 Folkstan derketiye. Berpirsiyarê wê Sebahattin bû. Hêjayê gotinê ye ku, Kurdistan ji her d1 wan deman de l1 wan her du bajaran der ketiye. Armanca rojnâme

Osmanli b1 awayek esasi propagande bû, j1 bo Împaratoriyeke Osmani ya b1 meşrutiyet. Sebahattin d1 destpêkê de pûr xebitî j1 bo yekitiyekê b1 kar bine, d1 navbera rêxistinên Tirkên û ên ne-musulman ên ku diji Sultan bûn. (15) Ew rêberê rojnâme Osmanli ji bû. Ewi wusa l1 Abdurrehman kûri ye ku peywendiyekî b1 tund û qaim l1 gel organa Tirkên Cîwan dabimezrine. Pro Armenia daye xuya kirin, ku Abdurrehman yekek bû ye ku b1 dilxwazi û b1 bîzavi alikariya rojnâme Osmanli kûri ye. (16) Hewceyi goti-

(14) W.Elphinston, The Kurdish Question, p. 97.

(15) A.D.Jeltyakov, Weşan d1 Jiyana Cîvaki-Siyasi û Rewşenbiri a Tirkîyê de, Moskova 1972.

(16) Pro Armenia 1900, N.4, p.31.

nê ye ku, berpîrsiyarên hemû netewên musulmanên Împaratoriya Osmani, endamên koma nivîskarên wê bûn. Li ser rûpelên wê rojnamê, behsa tevger û propaganda rêxistinên netewa Makedonya, Arnavutluk û yê Kurdistanê dihat kirin. (17)

Heta hejmar 31 ê ya rojname Kurdistan di kutupxana Marburgê de hatiye parastin. Di hejmar 31 de behsa kongra Tirkên Cıwan a yekemîn, bi awayekî dîr û dirêj kirî ye. Wek tê xuya kirin di dawiya wê kongrê de dubendî ketiye navbera tevgera Tirkên Cıwan. A.D. Jilyakov dibêje: "Piraniya wan kesên ku di kongrê de beşdar bûbûn ne nûnerên Tırkan bûn, ew kes zarokên netewên Împaratoriye bûn, ku li gel mesela mafên belavkirina kurdariya mehellî, bûn. Ehmet Rıza û hin kesên din, mirovên kifşê bûn di nav rêxistina Tirkên Cıwan de, ew nûnerên menfeeta burjuvaziyê Tirkên netewî bûn. Ewan dixwest ciyê rejîma derebegî û burokrati bîgîrî û hevsarên Împaratoriya Osmani bîkin destên xwe. Dixwestin Împaratori her wek berê bîmine, lê, hevsar di destên wan de be, ji bo wê bir û baweriyê, di jîti kete nav Tirkên Cıwan û guherandinek eşkere peyda bû û ewê ji xwe li ser weşanan dîda xuya kirin." (18).

Abdurrehman gotara ku li ser kongrê nivîsi bû, di wir de rewşa xwe bi meşrutiyetxwazan re dabû kîvîş kirin.

Derebegên di nav Tirkên Cıwan de, dest danina wan li ser rojname Osmanî, tesîreki mezîn kir li ser liberalan û roleki girîng leyist. Ewê li ser qedera rojname Kurdistan jî rol leyist û ew di jîtiya nebera her dî alîyan tesîr kir li ser nederketina rojnamê û rojname êdî derneket.

Rojname Kurdistan di wan wextan de, li çapxana Tirkên Cı

(17) A.D. Jelyakov, A.n.d. rûp. 266.

(18) A.n.d., rûp. 267.

wan dîhat çap kırım.Kovara Anahit(19) ya Ermeniyan behs kîriye ku, Tirkên Cıwan bı pırani nvisandinên xwe bı Tırki belav nekırne. Her Abdurrehman bı xwe ji armanca wi ew bû ye ku, naverok û deng û behs ne tenê jı bo xwendewarên Kurdan bıbe, hewceye ku ew ji lı ser dıjitiya navbera Tırkan agahdar bıbin û bızanın çı dı holê de heye.Sernıviskarê rojnamê namên xwe yên jı bo Sultan dınıvisi bı Tırki dınvisand û belav dıkır. Xuya ye ku Abdurrehman pışti hejmarê şeşan serokatiya rojnamê kîriye û her dı wê hejmarê de nameki jı bo Sultan nıvisiye û tê de bir û baweri û rewşa xwe ya rewşenbiri xıstiye ber çav.Ne tenê dı wê rojnamê de, bı cûre cûre materyal û weşanên dın ên hatine belav kırım ji, behsa cûre cûre raman rewşa siyasi ya Abdurrehman kırım. Lı ser Sultan û darû dezga burokratên lı der û dorên wi ji nıvisiye. "Ez jı welatê xwe derketime û mın bı neçari ciyê xwe berdaye, idara rojnama mın jı dı bin çav û kontrola wi da ye (qesta wi Sultanê Osmani ye.Werger), mın ciyê xwe guhertiye ku ez xızmeteki baş jı bo Kurdan bıkim."(20) Bı vi awayi lı ser pêwısti û qimeta zanısti û xwendewari dı nav Kurdan de ji nıvisi ye : "Mırov bı eqıl, hış û fêm kırımê jı heywanan tê cûda kırım, wê hış, eqıl û zanyariyê mırov dıkare bı piçek xwendmê ve peyda bıke. Bê xwendın mırov her dı tarıtiyê de dımıne, jı ber sebebê hebûna eqıl û hış e ku, kontrol û idara lı ser jındarên dın mırov dıkare bıke. Her jı ber sebebê zanıstiyê ye, keşti dı behran de, trê dı zewıyan de riyên dır dıçın. Zanısti, bı xweza û tıştên dın ku diyarın dıkare mırovan tê bıgehine."(21)

(19) Anahit 1900, hej. 4-5, rûp. 138 (Bı Ermeni)

(20) Kurdistan 1898, hej. 6.

(21) Kurdistan 1898, hej. 6.

Rojnama Kurdistan dî hejmarên xwe yê dawiyê de, qimeteki pîr mezîm bî mesela xwendewari û zanistiyê, daye. Dî sala 1900 an de kovara Anahit nivîsiye ku : "Bî pîrani sernivîsên Kurdistan, lî ser grîngî û qimeta xwendewari û zanisti ne Bî awayeki pîr germin, hawar lî Kurdan dîkîm û dîxebîtm ku, ewan bî hîşî û jîndariyekê bîxe kar û jî bo wi kari hewl dîdan. Hewceyê gotinê ye, ev mesele ne her bî tenê ewe ku, qimet bê dan jî bo xwendewariyê, hewceye ew jî bo armanceki be. Belê, xwendewari wek riyekê ye jî bo hişyar kirna siyasi ya netewe û ku ew jî jî bo xebata siyasi bê amade kirin."(22)

Abdurrehman sebebê paşvemayîna Kurdan dîda xuya kirin û dewleta Tirk dî wê meselê de gunehkar dîkîr. Lî ser vê meselê weha nivîsiye : "Pere jî Kurdan distîne û lî Tırkan xerc dîke". Her weha kovara Anahit dînivîse û dibêje : "Kurdistan bî delil û belge îspat dîke ku, sebebên feqîriya Kurdan dewleta Tirkîyê ye, dîxwaze Kurd dî wê rewşê de bîminin, jî berê de dîxweze çareserîya wê mesela siyasi têkîl bîke. (Dengê Kurdan bî hîle û pêlan dî Kurdistanê de bîde bîrin- Werger) Dozê lî Kurdan dîke ku, daxwaza xwe ya adilane bîgîhinin Sultan, jî bo rejîm mesela xwendîm û zanistiyê jî wan re bîkarbine."(23) Rojnama Kurdistan , wê rewşa Kurdan a xîrab, kirdayetiya dewletê ya rîzî û xwarîna mafên siyasi yê Kurdan dî zani. Rojname, her çend Kurdan han dîda heta dest avêtîna çek lî dîjî rejîm, lê belê, para vê rîya han jî dîhêla jî bo çareserîkirîna meselê, riyek aşîti bê pêşiyê hewceye piştgirîya wê jî bêkîrîm. Rojnamê nivîsiye : "Eger kirdayetiye heremê nehêlîn dîbîstan bêne vekîrîn, şikayeta wan jî Sultan re bîkîm. Eger ew jî dî hewara we de

(22) Anahit, rûp. 139.

(23) A.n.d. , rûp. 139.

neyê, ewan tîştan jî bo min binivîsim, ez ê bixwe dozê jî Sultan bikim... Eger lî ser van jî xwe ker kir, dest bavêjne şurê ku, ew jî serê şûrê bitirse û sıtoyê xwe lî ber wê dozê xwar bike, eger doz kırım feyde neda, êrişan bî şûr bîbin herin ser. Jî bo gehiştina vê armancê jî yekgirtin pêwîste, hûn yek negrin ew wan tîştan hiç bî hiç nakin." (24)

Dengdan û rengên armanc û bir û baweriya Miqdet Be-dîrxan, her dî wextê birayê wi Abdurrehman de ji mirov dî-kare lî ser rûpelên rojnamê bîbine. Dî aliki de Kurdan hewl dîda ku êriş bîbin ser Sultan û memuran ceza bikim, dî aliki dîm de jî bî awayek eşkere doza serihûdan û şoreşê dîkırin. (25) Hêdi hêdi liberaliya Abdurrehman bî ber radikalîyeki sıvîk de dîçû.

Abdurrehman rexnên tund û tuj zêdetır lî şexsê Sultan dî-kır. Dî rojnamê de behsa nebaşi, pisi û gunehkariya Sultan dîkır ku, çawan carîyan kırme wek kolan.⁽²⁶⁾ Rojname lî ser

(24) Kurdistan 1898, hej. 7

(25) Kurdistan 1898, hej. 7.

(26) Ю.А.Петросян, Документальное свидетельство нелегальной антиправительственной пропаганды среди моряков турецкого флота в конце XIX века, в сб. "Письменные памятники и проблемы истории, культуры народов Востока", VIII годовичная научная сессия Ленинградского отд. Института востоковедения АН СССР, стр.106.

Sultan weha dıwıse : " Bı hezaran keçên Çerkezan hene ku serê wan sıpi dıbe û pir dıbin û dımırın, tu cari jı serayê der-nakevın û ewqas qızık bê mêr û bê zarok ın."(27) Lı ser dar û dezgên rejimê ji weha dıwıse : " Hewceye ev halên han iro bête eşkere kırın jı cihanê re, Tırk wan halan baş dızanın û iro disa pır rojname hene ku evan halan jı mirovên nezan re dıdın zanın. Lı der û dorên İstenbulê gelek Kurd hene ku, ez mecburım bı vê rojnamê evan halên Kurdan bđım zanın ku, ev jı hemû musulmanan re bê eşkere kırın û dermaneki vi derdi bê peyda kırın." (28)

Jı ber vê, Abdurrehman bı awayek eşkere dijınati lı hember Sultan dıkr, lê belê, sloganê xıstına Sultaniyê hıl-negirtıbû, zêdetır rexne û gotın û nıvisandınên ne bı raste rast lı şexsê Sultan dıkr û daxwaza wi ji ew bû Sultaneki adilane bê ser kar ku, exlaqê wi wek yê xelıfeyên İslamê be. Dı wan wextan de Abdurrehman pıştgiriya rewşa Osmaniye-ti dıkr û dıxwest hukmê mutlaq bê xıstın û dı ciyê wi de hukmeki destûri bê damezirandın. Ewi weha dızani ku, bê pêşkevına rewşa sıyasi-abori û rewşenbiri dı hemû İmparatoriya Osmani de, pêşkevına gel ne mumkun e û pêşkevın û şaristaniyet nayê pêş. (29)

Rojname, gırıngiyek mezın dıda zehmeti, tengasi û dj-wari yê dı nav dewletê de. Rexnên tund û tuj lı sistema hu-

(27) Kurdistan 1900, hej. 2-16.

(28) A.n.d.

(29) Y.A.Petrosyan, Tevgera Tırkên Cıwan, Moskova 1971, rûp. 257 (Bı Rusi)

kumdari, dîzi û rızibûna dar û dezga dewletê dîkr. Dî maqala Îstênbul de(30), lî ser jiyana zehmeti ya cıvaki û tırsa si-xûrên Abdulhemid hatiye sekınandın. Nıvısarê maqalê behsa beredayeti û bêqanuniyê dıke û dıbêje jı ber xezeb û kına gel, tırs û saw ketiye ser Sultan. Dı wan rojan de Kurdistan jı weha dıbê : "Eva pêleke (qaseke) halê Îstênbulê gelek dıjwar bûye, zılm her roj zêdetır dıbe û êdi tehemûla gel nemaye. Tu roj tune ku çend mırov hepıs nekin an jı neyên nefikırın, tu mal û malbat nemaye lı derveyi vi tadê. Wezareta Hindûr jı mezluma tji bûye. Emniyeta can nemaye, jı ber vê, hewceye ku Sultan bı edalet hereket bıke, lê ew jı ber tırsa yekcar zılma xwe zêde dıke û hema jı ki piçek şuphe bıke bê mehkeme ewi mehkum dıke."(31)

Rojnama Kurdistan , bı zmaneki sade û vekırı, hemû pi-si, geniti û zılm û zordariya rejıma burokrati ya Sultan, jı bo xwendewaran derdixıst û dırvısi : "Dıvê hûn ittifaq bıkın û wan memurên zalımên ser xwe bavêjın. Eger hûn ittifaq nekin, hûn ê dı bı zılmê de, welat, din û namusa xwe wenda bıkın. Ez ê nıha jı we re bıdım xuya kırın ku wan memurên Sultan çawan tên tayın kırın jı bo Kurdistanê : Xunkar (Sultan) sê hezar zêreki jı wezirek dıstine û ewi dıke sedrezem, paşı ew sedrezem, bı çend hezar zêreki weziran dıke nazır. Paşı paşayek hezar zêreki ruşwet dıde sedrezem, mesela em bêjın dıbe waliyê Diyarbekrê, ew wali jı jı bo heyfa perê ku daye sedrezem derine, dıvê ruşweta bıxwe, ki ruşweteki bıde wi, ew jı dıbe muteserrıf, muteserrıf jı, jı bo ku heyfa perê daye wali derine, heçi yê geleki pere bıde wi, dı ke qeymeqam. Qeymeqam jı, heyfa perê da-

(30) Kurdistan 1900, hej. 21.

(31) A.n.d. rûp. 1.

ye muteserrif derine, vi pereyi jî Kurdên reben distine."(32)

Bı awayeki cûre cûre gelş û problemên Kurdan ên cıvaki lı ser rûpelên Kurdistanê dıhatın xweya kırın. Nıvıskar dı gotarek xwe de, behsa gundiyeke Kurd ku navê wi Meh-mud e dıke; ka bı çı awayi çına xwedi kırdıyeti jê bertıl wergırtıye û serpêhatiyên wi bıaderi dıxe ber çav. Behsa wi bıaderi dıke ka bı çı awayi hatiye talan kırın û hebûna wi jê hatiye sıtendın û gundiyeke Kurdistanê ka bı çı awayi tên mijandın, şelandın û rût kırın.(33)Nıvıskarê gotarê vi gundiyeke wek misalek tine û jı derebegê Kurdan re dıbêje"çarenvısa evên han çavrêya we dıkın".Nıvıskar, vê mesela çıniti wek meseleyek netewi dıde ber çav. Daxûyakırına bı vi awayi, jı bo menfeeta Kurdên xwedi mılk û ax pêkhatıye, û derdike-ve ku wê çına ku çı derkerê rojnamê û çı jı peyamnêrê (mu-xabır) wê bûn jı yek bungehê bûn. Jı ber wê jı, Kurdan wek neteweki gıştı û bê ferqa çıniti xulamên bı destê Sultan daye nişandan. Nıvıskar, jı hemû Kurdan re, xwestıye bıde xu-ya kırın û fam kırın ku; eger hûn hemû nebın yek û yek neg-rın, dı rojên pêş de tırsa mın ewe ku hemû zevi û zarê Kur-dıstan dê jı destê me bıçe û mırovên Sultan wê zêdetır êri-şan bınn ser me û ava tehl dı qırnka me de bıkın xwarê.(34)

Rojnamê, qımetek mezın daye belav kırina ruhê niştı-manperweri. Gotara (Maqala) Welat û Niştıman, yek jı wan gotaran e ku bı başı û xweşı lı ser wê meselê sekını-ye.Nıvıskar, welatê Kurdan, Kurdistan dışubhine laşeki bı-rındar(35). Dı gotarên dın de wek ;Kırdıyeti, Kurd û Kur-dıstan.... bı ronı û xweşı behsa rıya ramana bı û bawerıya

(32) A.n.d. , 1899, hej. 11, rûp. 1.

(33) A.n.d.

(34) A.n.d.

(35) Kurdistan 1898, hej. 9.

Kurdayeti tê kîrîm.

Dî bangên Kurdistan de, şop û tesira bir û baweriya Tirkên Ciwan bî awayek eşkere tê ditin. Kurdistan ji, doza welateki perçenekirî û yek perçeyi dîkîr. Tenê dî wi wexti de, bangî netewa Kurd dîkîr jî bo serihîdan û şoreşekê, lê, dî wîr de, bî awayek rûni û raste rast behsa dameziran-dîna dewleteki Kurdan nedîkîr.

Bî nisbet rojname Kurdistan tiştêk nediti û ecêbe ku dî mesela Girit de dozê dîkîr ku ew jî dewleta Osmani bî-qete. Heta demeki dirêj rojname û çapên Tirkên ên derve, Sultan gunehkar dîkîrî lî ser vê meselê. (36) Her jî bo çareserîkirîna vê meselê Kurdistan weha nivîsiye : " Halê musulmanan lî Giritê gelek xîrab e. Dewlet eskerê xwe naşîne wîr, jî ber vê mirovên musulman gelekî jar û reben bûne. Mêrên wan gelekî hatme kuştin, jin û zarokên wan birîndar bûne..." (37) Her dî wan rojan de rojname behsa xeteriya dagîrkirîna Kurdistan û qetliameki dî Împaratoriya Osmani de dîke.

Baweriya rojname Kurdistan ew bû, ku dî vê meselê de peywendîya siyaseta Avrupa û a Tirkên hebû û wê hev ji dînerin. Dî wan rojan de rojname behsa wê mêtun û zordestiya aborî kirîye ku, çawan netewên dî Împaratoriya Osmani de wê tam dîkîrîn. Dî gotarek xwe de behsa rola wan

(36) Y.A.Petrosyan, Dî Dawiya Sedşala 19 an de, Dokument û Belgên Propagandên Dîzi, yê Dîji Sultan lî Nav Behrên Tirkên de. Weşanên, Biranînên Mesela Dîroka Çandî a Netewên Rojhilat, Weşanên salane yê seminerên zanîstî a Zanîstigeha Rojhilatnasi -beşê Leningrad- Akademiya Zanîstî a Sovyet, rûp. 106.

(37) Kurdistan 1898, hej. 7, rûp. 4.

misyonerên Avrupayi kırıye, ku ew tum û tum xebitine ji bo peyda kırına dijiti û aloziyê dı navbera netewên Împaratoriye de (38)

Kurdistan , danina meşrutiyetê, tenê riya çareser kırına hemû gir û guruftên siyasi,abori û civaki yên Împaratoriya Osmani dızani. Dı vi wari de weha dıgot : "Hasıl, çaravan halan tev, qanuna esasi ye dı welatê me de. Dema qanun bê danin, êdi bı wi awayi hemû gel ji huquqê xwe emin dibe, êrişa Sultan a bı qaim û ên memurên wi namine û êdi misyoner ji, inada ji gel re tu cara nabinın, heta dewletên xerib ji mudaxele û têkılı xwe bı me nakın."(39)

Rojname ji bo ispat kırına bir û raya xwe, Japoniya misal daye, ku ji ber danina meşrutiyetê ji mêtınghekari û jêdestiyê rızgar bûye. Ji ber vê giyanê, rojnamê, geleki parlamen-toya sala 1876 an parastiye. Dı çend hejmaran de, çend rûpel veqetandiye ji bo jiyana têkoşina Mithat Paşa ye bavê Meşrutiyeta Tırki, wan gotaran bı nav û nişana Mithat Paşa belav kırıye. Ji derveyi jiyana vi têkoşeri, Kurdistanê behsa evi ji kırıye, ku bı çı fêl û dafıkan, Sultan, Mithat Paşa kuştiye. Kurdistan weha nvisiye : "Xwedê rehetê li wi paşayi bıke, Xwedê cezayê Sultan bıde, Xwedê wi ji ser vi milk û netewi hiline, ku musulman hemû ji wi xelas bıın". (40)

Rojnamê pır caran behsa mesela Ermeniyan û peywendiyên wan bı mesela Kurdan re dıkır. Kurdistan dawa li Kurdan dıkır,ders ji rojên derbasbûyi yên nêzik wergırın, di wan deman de, ku Sultan tehrik dıkır û dıxwest wan bıke dı

(38) Kurdistan 1902, hej. 30.

(39) A.n.d., rûp. 2

(40) Kurdistan 1900, hej. 25, rûp. 2.

ji Ermeniyān. Rojnamê, qimeteki mezûn dîda mesela peywendiya van her dî netewan. Jî ber ci bî ci kîrîna û pêşve birîna vê meselê, tesîra peywendiya siyasi û îdeoloji ya navbera derkerên rojnama Kurdistan û multeciyan siyasi yê Ermeniyān lî derve dewreki wan aktif hebû.

Rojnama Kurdistan , behsa zept kîrîna mafên Ermen û Kurd dîkir û jî bo vê dî gotarekê de weha dîvîsand : 'Eva çendî sale ku Kurd û Ermen gelekî zîlmê jî destê memurên dewletê dîbin. Ew, hemû tîştan dîkin, jî bo, xwe jî zîlma memuran xelas kîn. Ew memurên ku tîn, çîqas jî wan tîn, ew qas zêde xîrabi lî Ermeniyān dîkin. Dîvê Kurd jî Ermeniyān nekûjin, Xwedê jî vî hali ne razîye, Ermeni mezlûm in'. (41)

Dî gotareke dî de, lome lî wan Kurdên ku eziyet lî Ermeniyên dî nav wan de rûdînin dîke û dîbêje : 'Cahîlên Kurdan nezan in, Ermeniyān dîkûjin, ev hal jî Kurdan re gelekî xîrab e. Dîvê ulema jî Kurdan re bêjî, ev hal qatîlî ye. Dîvê Kurd xwe jî gunehan bîparêzî. Dîvê Kurd jî bî Ermeniyān re îttîfaq bîkî, wan memurên ku Sultanê xwînmeş û zalûm rêdîke ser wan; ewan jî ser xwe bavêjî. Dî şûna hûn bîçî hewara Ermeniyên mezlûm de, hûn dîçî wan dîkûjm!' (42)

Rojname, dî hejmarên xwe yê destpêkê de, tenê erîş bo der û dora Sultan bîriye, dî dawî de, Sultan bî xwe alozi-xwaz û dîjîmîne hemû netewên Împaratoriya Osmani daye naskîrî : 'Abdulhemîd dîbêje ku Ermeni neyarê we ne, we bî vê xeberê dîxapîne, ma hûn nîzanî ku Ermeni nîkarî neyarîya we bîkî? Neyarê we ew Sultan e...' (43)

Kurdistan , propaganda xebata Ermeniyān dîkir û dî-

(41) Kurdistan 1898, hej. 7 , rûp. 2-3.

(42) Kurdistan 1899, hej. 11 , rûp. 3.

(43) Kurdistan 1901, hej.27, rûp. 1.

xwest Kurd û Ermen dı xebateke hevkarî de nêzikatiyê bî hev re pêkbinin û peywendiyek şıdıyayî bê çêkırin. Mîl daye ber yekitiya her du netewan û pêşve birina armanca her dî aliyan zaniye û nivisiye : "Heke ev halê han wîha dom bîke, Kurd jî, jî vê zilmê re tehemmul nakm, wê bîbîn hevalê Ermeniyan û bî hev re dîvîyahiyên edaletê bixwazın." (44)

Xwendewanên rojnamê, piştgiriya vê rewşê kirine ewan jî naman şandine û peşniyar kirine ku rojname banga biratiya Kurd û Ermen lî dîji zilm û zora Sultan belav bîke. Mele Salihê Ciziri dî nameke xwe de, behsa siyaseta ne rewa (ne heq) a Sultan kiryê û daye xweya kirm ku, Sultan ka bî çî awayî dîvê Kurd dî nezani û belengaziyê de biminin.

Weha nivisiye : "Em şehdîkî ku lî hemû deran dibîstan hatine çêkırin, wextê wê hatiye. Dî welatê me de tu afirandîneki pêşkevtî tune, ev rewşa han jî dîde xuyakırin ku Sultan navê Kurd bîpêşkevîn: û dîvê ku em jî hemûyan kê mînin. Her Kurdan jî bo kuştina Ermeniyan tehrîk dîke. Em îcar zanî ku Ermeni mezlum in, me armanca wî zani, ew dîxwaze em her dî halê hovitiyê de biminin." (45)

Rojname, jî bo deşîfre û rezil kirina siyaseta Sultan û ya dar û dezgehên wî, çî jî dest dîhat paş de nedîhuşt, her wîha sebebên perçe bûn dîjitiya navbera Ermen û Kurdan dîda xuyakırin. Kurdîstan , dî gotarên xwe de, zêdetir dîqetê dîkîşande ser siyaseta wan dewletên Avrûpayê ku dîxwestin netewên piçûk bîkîn qurbana daxwaza menfeeta xwe.(46) Dî gotara Roja Îro û Rojên Bê Kurdîstan de, rojnamê xwestiye, bî hemû mîlan de bî awayekî kûr peywendiyên

(44) Kurdîstan 1899, hej.13, rûp.2.

(45) Kurdîstan 1899, hej. 14, rûp. 2.

(46) Kurdîstan 1901, hej. 29.

her du mûlan; ên Kurdan û Ermeniyân û sebebên wan bixê ber çav ku, dî wê qonaxê de rola wê kifş bû. Her dî wê gotarê de, rojname, wan Kurdên ku aliyên Sultan dîgrîn û Ermeniyân dijminên xwe dîzanin, gunehkar dîke, dî aliyek dînan de ji, wan Ermeniyân gunehkar dîke ku hemû Kurdên musulman pişgirê Tirkân dîzanin. Dî dawî de, behsa rewşa Rusya û Îngiltere ji kiryê ku, feyde ji dijminatîya Kurd û Ermen werdigrin û evê sebebê xîstina rejîma Sultan dîzanin. (47)

Lî derveyê van meselan, Kurdistan bî dirêjayî behsa Suwarê Hemidî û derbarê pîsiyên wan leşkeran kiryê û wê gotarê ji, jî ber giringiya wê, bî turkî û kurdi belav kiryê. Rojname, gotinên Sultan derew derêxîstîye; guya, vi leşkerî jî bo parastina welat ava kiryê. Van gotinên Sultan û daxwaz û armançên wî xîstîye ber çav nîvîsiye: "Armanca danîna wan suwaran ev e ku, wextê Ermenî jî zilma hukumetê gelek bêzar bin û Kurd jî jî ber zilma hukumetê xwe bîdînin mîlên Ermeniyân û her du bî ittîfaq dest hîldînin, dîbe tehlikek giring, jî ber vê, Zekî Paşa vê pêşniyarê pêşkêşî Sultan kir û jî bo danîna van alayan izînin xwest..."(48-49)

Rojname Kurdistan, her wiha rolekî baş jî dî pêşvebirîna edebiyata Kurdi de listîye. Lî ser rûpelên Kurdistan afirandînen edîbên Kurdan hatîne belav kirin û dî hejmarên dawiyê ên rojnamê de hînek rîstên jî destana Mem û Zîn a şairê mezîn ê Kurd; Ehmedê Xani hatîye belav kirinê. Belavbûna vê destanê ne tenê dîqqeta Kurdan, lê belê, ya Avrûpîyan jî kêşaye. Jî bo misal; rojhîlatnasê bî nav û deng Martin Hartman wiha nîvîsiye: "Rojname Kurdistan, yekem ta-

(47) Kurdistan 1902, hej. 30.

(48) Kurdistan 1901, hej. 28.

(49) Kurdistan 1898, hej. 1.

qikirdinewey pır gıng û bı qimet bû, mın wê gavê bı xwe dit, dı hejmara duduyan de dest bı belavkirina Mem û Zinê buye û wê geleki dîlê mın xweş kırıye". (50) Rojnamê, helbestên şairê rewşenbirê neteweyê Kurd, Hacı Qadirê Koyi ji belav kırıye. Xwediyê rojnama Kurdistan dıxwest bı dîl û can, ber du zaravan; kurmanciya jor û jêrê, edeb belav bike. Miqdat Bedirxan dı hejmara duyem de bı serbılandi behsa rûmet û hêjatiya afirandmên du şairê klasiki yê Kurd Xani û Hacı Qadirê Koyi dıke û dı ewni hejmarê de ji helbestek Hacı belav kırıye. Dı wê helbestê de Hacı pır bı berêz û bı grami behsa qimeta afirandinên Xani dıke. (51)

Dı çend hejmaran de, hinek afirandinên diroki û çend rûpel ji lı ser Şerefname ya Şerefxanê Bitlîsi û her weha derbarê Bedirxaniyan ên bapirên xwediyê rojnamê hinek tişt hatine belav kırın. Wan namên ji bo rojnamê hatine, rûmet û ciyên rojnamê dı nav gel de dıde ber çav. Ji bajarê Musıl, Cızirê, Sulêmaniye, Şam, Edene û bajarên dın, name ji bo rojnamê hatine. Dı van naman de behsa zor û zehmetiya jiyana cıvaki dı İmparatoriya Osmani de, aloziya kar û bajaran hatiye kırın.

Dı sala 1902 an de, meşa (rêveçûna) ideoloji û şiklî (teşeyi), hûnera rojnamê baş kırıye û bı awayek ronî derketiye. Ji aliyê rojnamê ve çareserkırına van meselan, belgeki şarezatî û têgehıştına siyasi ya Abdurrehman Bedirxan e. Ciyekî Kurdistan bı taybetî û kışkırî dı nav multeciyên Tırk û Ermeni de hebû. Ew babet tiştên ku dı rojnamê de hatine belav kırın ispat dıke ku, Kurdan ji dı warê rêxistini û çapi de ji gelê Tırk kêmtırin xebat lı dıji Sultan û dar û destên wi ne kırine. Xebata ideoloji ya tevgera azadixwaza Kurd tê-

(50) M.Hartman, Zur Kurdischen Literatur, s.112.

(51) Kurdistan 1901, hej.29.

kili xebata pêşkevîxwazên hemû netewên dîn ên Împaratoriyê bû bû.

Ji ber wê rewşa siyasi -civaki, di hîndûre Împaratoriye de rewş baş nebû. Çapên Kurdi li derve, li Qahirê û bajarên Avrupa çavên xwe vekir û xebata bîzavi a xwediyê rojnama Kurdîstane bû yekemîn çira (meşale) hilgirê rewşenbiri. Ewî xebata xwe bi tundi bi xebata multeciyên Tirk, Ermen û Erebe ve girêdabû. Programa siyasi ya rojnama Kurdistan ji, wek hemû rêxistinên diji Sultan, xustina rejîma Abdulhemîd û di welat de tetbîq kirina meşrutiyeta 1876 bû. Kurdistan minberek tevgera azadîxwaz a Kurdan bû, di dawîya sedsala 19 an û destpêka sedsala 20 an de, xebat dikir diji zulm û zordariya civaki û netewî.

Kurdistan di destpêkê de, wek rojnameke liberal derket û di dawî de ji şikleki radikali wergirt. Ev ji mumkune bi tesîra pêşveçûna tevgera burjuvazi liberal a Tirk bû, ku di wî wextê li derve, bi temami li ser riyeki liberal xurt dibû.

Derveyi rojnama Kurdistan, siyasiyên Kurdan ên li derve gelek bang û belavok derêxistin. Hinek ji wan bi wasîta weşanên Ermenîyan mane, lê pîraniyan wan ji wînda bûne. (52)

Wan belavokan bi xurtî tundi êriş dibîrîn ser dewletê; ji

(52) Heya niha 31 hejmarên Kurdistanê ketîne berdest. Ne hêsane ku em bîkarî qonax bi qonax behsa wê bikin. B.Nikitin wîha dibêje: "Tê gotin ku piştî şoreşa Tirkên Cîwan bi serokatiya Sureyya Bedîrxan birayê Ebdurrehman Bedîrxan, carekê di Kurdistan hatiye derêxistin. Di destpêkê de li Îstênbul û piştî Şerê Cihanê ê Yekem li Qahirê derketiye." B.Nikitin, Kurd, Moskova 1946. Her wîha nîvîsandina li ser qonaxên Kurdistanê mumkun nîne, ji ber ku heya niha hejmarek ji wan nehatiye ditin.

bo misal; ewên ku dî sala 1898 an de hatine nivisandin, bî vi awayî bangî neteweyê dîkin: "Geli Kurdan! Dem dema zanîne ye, wextê camêriyê çû, iro xelqê alemê hemû dîxwînin, bî xwendîne zanîn çêdibe, qet nebe, disa jî ber sebebê xwendîne hemû mafên xwe dîstin û azad dibînin. Netewek ku nexwîne dibe xulamê alemê. Îro hûn xulamê hukûmetê ne; hukûmetê perê xwe dîstîne, hûn jî sibê heta êvarê dîşixûlîna dîstînin şeş pere, ewî jî dîdîna hukûmetê. Wan perên hûn dîdîna hukûmetê, hukûmetê dîde zeptîyan, memur lî ser perên we dîjin. Ew zeptî û memurên ku her roj zîlmê lî ser mala we, lî ser jîna we, lî ser xwişkên we û qîza we dest dîrêjîyê dîkin, hûn nîkarîna deng bîkin. Çîma jî mervê hukûmetê re dengê xwe na kî? Loma, carekê aqlê xwe berhev bîkin, bîzanîna ku ew koşka xulamê we ye, jî bo wî pere jî maaşê xwe hûn dîdînin...

"Geli kurmancan! Mêran berhev bîkin, herne qonaxa hukûmetê, çî jî perê we dibe bîpîrsîn, hukûmetê mecbur e guh bîde axaftîna we, eger guh nede, çekên wê jê bîstînin îsyân bîkin û zalîman bîkûjin..."(53) Dî wê belavokê de ne her tenê jî bo hînbûna xwendewarî û qîmeta zanîstîyê, bangî Kurdan dîke, raste rast doza serihildanê jî lî wan dîke.

Her dî wê belavokê de jî, qîmetek bî temam dîde wê, ku pêwîstî netewên bîndestên dewleta Osmani hev bîgrîna û behsa yekîti û xebata hevkarîyê dîke, Ermenîyan bo misal tîne û dîbêje: "Jî Ermenîyan bîpîrsîn ku hun çîma radîbînin? Ewî dî jî we re bêjîna, rabûna me, jî ber zîlma lî Ermenîyan tê kîrîna, jî ber wê zîlmê ye em radîbîna, xwîna xwe dîrîjîna. Hûn çîma dîsekinîna, hûn jî bî mîl û mîlê Ermenîyan rabîna, hukûmetê nîkare tîştê jî we bîke, ez jî we re rastîyê dîbêjîna, ez

(53) Diruşak 1898, Heziran, hej.6, rûp.51.

ji rastiye hes dikim ji we re dibêjim ku hukumet dijminê mal û canê me ye. Hemû bî hev re rabim, hûn çima dîsekînin? Silah û cebirxanan bigrin, iro ne behsa din e, iro behsa insaniyetê ye.

"Çara xelasiyê ew e, ku em dest bîdme silahê insaniyetê". (54)

Ev belavokên han, bî rojnama Kurdistan re, wek rojname û weşanên Tirkên Cıwan û rêxistinên Ermeniyana ên diji Sultan, bî awayek dîzi dihiştin Kurdistan. Her wek me beri nûha ji behskir, Abdurrehman Bedirxan berpirsiyarê rojnamê bû û bî dîlxwazi û bîzavi alikariya rojnama Osmanli, organa Tirkên Cıwan Liqê Cenevrê dîkr. (55) Hêjayî gotnê ye ku, di nav sefên serokên partiya İttihad û Terakki de Kurdên wek İshaq Sukûti Efendi (56) û Abdullah Cewdet hebûn. Di sala 1900 an de, di hejmarek rojnama

Nurdar a Ermeniyana de, behsa Abdurrehman wek "serokeki bîzavi û xebatkar ên Tirkên Cıwan li derve" tê kirin. (57) Her wiha peywendiya Abdurrehman li gel rêxistinên

(54) A.n.d., rûp. 51-52.

(55) Pro Armenia 1900, N.4, rûp. 37.

(56) İshaq Sukûti (1862-1902), xelkê Diyarbêkrê ye, gelek salên xwe li Cenevre derbaz kiriye, pîr bî bîzavi alikariya derketina rojnama Osmanli kiriye. Li San Remo di rewşek feqirî û belegazi de mîriye. Di Ansiklopediya Tirkiyê de, bî xelet hatiye nîvisandin ku sala 1903 an

mîriye. Bînerê; Türkiye Ansiklopedisi, Ankara 1956, C.I, rûp. 186. Piştî şoreşa Tirkên Cıwan, di sala 1909 an de, cenazê wî anîne İstênbul û bî qedir û giramiyeki pîrmezîni hatiye veşartin.

(57) Nurdar 1900, hej. 226, 13 yê Kanuna Yekem.

Ermeniyan ji hebû.

Dı dawiya sedsala 19 an de, dı meydana tevgera azadi-xwaz a Ermeniyan de, çendin rêxistinên siyasi û partiyên dîzi ku xwediyê bî dehan organan rojname û kovar- hebûn û xebat dîkîrî. Dî nav wan de partiya Taşnaksutyun, ber-pîrsiyarê burjuwaziya netewî ya Ermeniyan bû. Dî nav Ermeniyan de rolek wê bî tesir û ciyeki wê ya bî bîha taybetî hebû. Peywendiyên wê partiyê, lî gel têkoşerên Makedonya, Tirkên Cıwan, Ereb û Kurdên dîji Sultan hebû. Rûpelên organa Dîruşak , her wext gotar û axaftmên serokên siyasetan belav dîkîr û roleki wê aktif hebû jî bo hêzên dîji Sultan bîke yek, wê rejîma kevneperest a Sultan jî ser kar û xebatê bîde alîki.

Dî salên 1899-1900 an de, dî rojname Dîruşak de, dî quncikê Guherinên Siyaseta Nû Lî Tirkîyê de, çendin car gotar û axaftmên serokên rêxistinên dîji Sultan hatîne belav kîrî. Dî hejmarekê de, bî imza Kurdek*(58) gotareki pîr baha belav bûye û dî wê gotarê de behsa xîrabiya dewra Sultan hatiye kîrîne ku ewî dûbendi xîstîye navbera Ermen û Kurdan. Gotarê doza yekîti û bîratiya Ermeni û Kurdan kîrî ye. (59)

Abdurrehman bî rojname Kurdîstan re, bî postên Ermeniyan wan belavokên ku bî xwe dîwîsand, dîşand Kurdîstanê. Yek jî wan belavokan dî rojname Dîruşak hejmara çaran ya sala 1900 an de daye belav kîrî. (60) Hînek nîvîs-

(58) M. Varandîyan, dî biranînên xwe de nîvîsiye; Abdurrehman gelek car dîhat ciyê karbîdestê rojname Dîruşak. Bînerê; Naverok û stîlên gotaran. Bî a min, dîbe ku Abdurrehman van gotaran bî xwe nîvîsibe- Nîvîskar.

* Kurdek (Bir Kurd), ev nav ê Abdullah Cewdet e. Dî dewra rojname Osmanî de wî gelek çaran bî vê îmzê, makale jî rojnamen dîm re dîwîsand. Pîştî Mutareka 1918 jî lî Îstênbûl bî vî navi makalên wî dî kovara "Jîn"ê de derketîne. (N.M.)

karê rojnamê pêşgotin ji bo vê belavokê nvisandine û tê de weha gotine : "Nêziki 500 lîb ji wan belavokan bi Tirkî û Kurdî, çar meh beri nuha hatiye şandin ji bo redaksiyona Dîruşak . Vê banga han ajardaneki (geşbûn) nû ye di lêkolîna Kurd de. Ev belavok piştî di hemû rojnamên Ermenîyan de û di nav Kurdan de belav bûye em wê çap dikin." (61)

Di wê belavokê de behsa pêwîstiya belav bûna xwendewari, hişyarbûna civaki-netewî û problemên civakî, tehdarî û înkâr kirina mafên netewî û rîya rîzgarbûn û xelasiya ji wan zîlm û zordariyan hatiye kirin. Belavokê, bi giyana birayeti û xebata bi hev re ya ciranên Kurdan, bi taybetî biratiya li gel Ermenîyan diji zîlm û zordestiya Tirkan nivîsiye.

Abdurrehman, li ser warê bîzavî, ji bo hemû endamên komelê nesihet dikir û weha digot : "Hemû mirovên vê demê, li pey vi tiştî ne ku hebûna xwe bîdîn îspat kirin, kes nikare bi tenê bîji, herkes hewceyê peywendîya gelên din e û hewceye ji peywendî peyda bike. Ew ji bi vi awayî pêvîste; hemû hêzên xwe di rîya komelên xwe de bixûn kar, şeref û navên xwe bîparêzin. Hewceye dahatûya xêzanên (zar û zêç) xwe temîn bikin, ax û welatê xwe ji dijminan bîparêzin." (62)

Mesela xwe bi xwe xebat kirin di nav Tirkên Cîwan de pîr belavbûn, bi taybetî ji, serokê eniya meşrutîyexwazan Sabahattin vê bir û baweriyê, bi tesîra sosyalîstên pêşeng ên Fransî, wek; Frédéric Le Play û Edmond Demolins

(59) Dîruşak, 1900, hej: 1. Kanûna Duyem, rûp. 3.

(60) Di sala 1900 an de, di kovara Pro Armenia de, kurtiyek wê gotarê bi fransîzî hatiye belav kirin. Binêre; Pro Armenia 1900, N.12, p.92.

(61) Dîruşak 1901, hej. 4, Hezîran, rûp. 67.

(62) A.n.d. , rûp. 67.

li ser wan hebû û li gora wê xebatê belav dikir. Bir û baweri ji dî wê de bî xwe derdiket ku, pêwîste xêzan paşda bên anin, li ser bingeha mlên cıvaki, gel ji bo giyana kar kûm û bî xwe bî xwe xebata baş û li ser camêriyê bên terbiye kûn."(63) Abdurrehman, li dîji nezandin, xebatnekûn û tıraliyê weha nıvısiye : "Derveyi xızmeta Abdulhemid û memurên wi yên zorker ku ji şaristaniyet, zanin û serbestiyê we dûr dixin, bî gunehkariyek neheq navê we xeradikin, ji bilê vê hûn çî dîkin? Jî bo çî têkoşin nakin?! Hemû daxwaza Sultan ew e ku we dî nezandin û paşvemayinê de bigre, ew rutbe û madalyayên dıde, her weha ne belaş in, ew dıxwaze çanda netewi û rojên bên bike qurbana van tıştan."(64)

Dî derbarê peywendiya Kurd û Ermeniyana dî dawiya sed-sala 19 an de, Abdurrehman xwestiye perda ser rûye siyaseta fêlbazi û pılanên Sultan yên dar û destên wi rake. Gelek mıxabin, behsa rewşa hınek wan eşıretên Kurdan bî şermazari kırıye ku, ew bî pılanên Sultan hatine xapandin. Şêx û kesên bî nav û deng ên Kurdan ji gunehkar kırıye. Kesên karker gundiyên bê xwenda bê guneh nıvısiye. Serokên wan xırabıyan bî pırani serokên eşıretan zaniye û daxwaza xelaskırına aloziya li gel Ermeniyana kırıye. Abdurrehman, yekitiya hemû kesên bın destên Tırkan, alikariya pêşveçûna hemû azadixwazên wan netewan, alikariya netewa Kurd dızani. Ev bir û baweri û bangên Abdurrehman li ser rûpelên rojnamê belav dikir, bî taybeti rewşa welatparezên Kurdan bû. Hewcêye neyê wê manê ku raya hemû welatparezên Kurd wek hev bû. Wek minaki; peyamnêrê rojnama Ma-

(63) Y.A.Petrosyan, Şoreşa Tırkên Cıwan, Moskova 1972, rûp. 252.

(64) Diruşak 1901, hej.4, Heziran, rûp. 67-68.

tin lı Londrayê hevpeyvînek bî birayê Abdurrehman, Osman Paşa re çêkiriye. Osman Paşa bî awayek dın behsa mesela Kurd kîriye. (65) Rojnama Nurdar , behsa wê hevpeyvînê kîriye û dı wi wari de weha gotiye : "Demek beri niha General Osman Paşa, kurê cigîrê emîrê Kurdistanê, jî Selanik hat İngiltere."(66) Hevpeyvîna Osman Paşa bî tevayî dı kovara Pro Armenia ku lı Fransa derdîket hatiye belavkırın. Wê pêşgotîna jî bo hevpeyvînê hatiye nîvîsandın weha dibê : "Osman Paşa jî Tirkîyê reviyaye, jî ber ku, fermana Sultan ci bî ci nekîriye û ne şexseki wîsa ye ku lı rexeki jî bîsekîne.Osman Paşa weha dibêje:Çendî sale jî bo yekîtiya xebata Kurd û Ermenîyan dîji zîlm û zordariya Sultan bê rawestan xebat çêbûye. Axaftîna xwe bî vî awayî dîdomîne; Kurd û Ermenî bî dîzi çekdar in, tenê çaverîya veğerandîna mîn dîkîn, em ê êrişeki bî tîrs û bî tesîr bîbîn ser Tirkîyê ku dî diroka Împaratoriya Osmanî de nehatibe sehkîrîn. Hêviya mîn ew e Kurdistan jî bî vî rewşa aborîya xîrab ku, sebebê wê zîlm û zora dewleta Tirk e, bê xelas kîrîn. Wê dewleta ku dîxwaze dî Tirkîyê de bî hukmekî mutlaqî Kurdan bê maf bîhêle û tenê wan jî bo menfeeta xwe bî kar bîne."(67) Bê guman, van bir û rayên Osman Paşa zêdetîr meseleki şexsî û bir û raya wî bî xwe bû û ew jî ne zêde gîrîng bû.

Dî wextê xwe de, redaksiyona Pro Armenia û Abdurrehman Bedîrxan jî dîqqet kîşandîne ser vê rastîyê.Lêbelê, gîrîngîyek dîn dî wê hevpeyvînê de ci gîrtî ye, ew jî wê hişyariya siyasi ye ku, mesela hevxebata Ermenî û Kurdan, têkoşerên Kurd dî ser hemû meselan re gîrtî e.

(65) Pro Armenia 1900, hej. 3, rûp. 20.

(66) Nurdar 1900, hej. 228, 16 yê Kanuna Yekem.

(67) A.n.d.

Cirantiya Kurd û Ermeniyaniya wan dî roj-hilata Împaratoriya Osmani de, peywendîya jiyana abori-siyasi wisa lê kûriye ku, xebat û tevgerên xwe bîkîn yek. Hukumeta Sultan, car carnan jî ber sebebên dini ve karibûye çend serok eşîr an qebilên Kurd bîke dijî Ermeniyaniyan. Ew jî zêdetir zerara wê ne tenê jî bo tevgera azadixwaza Ermeniyaniyan bû, jî ber ku Kurdan jî zîrarên mezîna jê ditîne. Ew bûye astengek dî rîya her du netewan li dijî Sultan de, ku hev bîgîrin. Sultan li ser vê tenê nesekîniye dijî xîstîye navbera eşîretên Kurdan, jî ber ku ewi dîzani eger yekbîna mezîntîrîna zehmetî û zoriya jî bo Împaratoriya Osmani çêdîkin, dîr nine bîkarîna xwe jî zîlm u zorê azad bîkîn.

Rêxistmên burjuvazi yêna Ermeniyaniyan ku li derve dengî baş dabûn ew dengdan destpêkek pîr bîqîmet bû jî bo yekîtiya Kurd û Ermeniyaniyan. Nemaze jî bo xemlandîna bîr bawerîya azadixwaza netewa Kurd ku ew tevger ketîbû warê geşbûn û pêşveçûnê. Her du netewe jî bîndestê zîlm û zora Tîrkan bûn, jî bo wê jî, çî Kurd û çî Ermenî, çî li hîndûrê welat û çî li derve xebata bîzava xwe kirîbûne yek. (68)

Dî destpêka sedsala 20 an de, weşan û rojnamenîsên Ermeniyaniyan, rûmetek gîring dîdan van xebatan. Rojnama Dîruşak , behsa rewşa diroka bîratîya her du netewan bî vî rengî dîkîr : "Mesela bîratîya Kurd û Ermenî û xebata wan bî hev re ne perçek jîyana nû ya naha ye. Bîr û bawerî û nêrîna Nêrsîsa Varjapîtîna Mîkurdîç Xîrmîyan û kesên dîna baştîrîna gav û belga heqîqetî ye û agahdîrîya pîr kesana jî jî vê rastîyê heye." (69)

- (68) Behsa peywendîya Ermenî û Kurdan, meseleki serbî-xwe û fire ye û meseleki mezîna û bîngehîna e û ew kar jî ne karê mîna e - Nîvîskar.

Zana, serok û mirovên bî nav û deng ên Ermeniyana ji ên Kurdan, bahayeki girîng dane xwendinê. 'Mikirdîç Xîrmiyan, dî biranînê xwe de dibêje ku, pêşniyar kiriyê ji bo dewletê û dozê jî wan kiriyê ku, xwendewari dî nav Kurdan de belav bibe û li gundên Kurdistanê dibistanên vekirin. Koşka Sultan bersiva wê pêşniyariyê nedaye û jî ber vê, rewşenbireki Ermeniyana M. Petrogaliyan, wê dî rasteqiniya jiyani de bî ci aniyê û çend zarokên Kurdan bî zarokên Ermeniyana re qebul kiriyê dibistana xwe. (70)

Dî sala 1904 an de, dî kombûnek gîştî ya partiya Daşangîşîk de behsa yekitiya her du netewên bin destên hukmê Tirkîyê hatiye kirin. Doz li komîta herêmi hatiye kirin ku programeki xebatî dî wî wari de amadebikin. (71) Partiya Xîncak, jî nûnerê xwe yê Qahirê Agop Gazariyan re gotiyê ku dostiya têkoşerên Kurdan bike û peywendî bî wan re dabimezrine. (72)

Agop Şehbazîyan û Karapêt Nataniyan hewl û xebatek mezînan jî bo ku dî Wanê de rêxistinên herêmi yên Er-

(69) Dî sala 80 î sedsala 19 an de, bî alîkariya Mikirdîç Xîrmiyan, bî sedan Kurd jî birçîtî û mîrînê hatin xelas kirin. Binêre; Diruşak 1901, hej. 4, Hezîran, rûp. 65.

(70) Şahbazîyan, Diroka Kurd û Ermeniyana, Îstênbûl 1911, rûp. 166.

(71) Diruşak 1906, hej. 9, 15 yê Kanûna Dûyem.

(72) A. Gazariyan, piştî damezirandîna kirdayetiya Sovyetê li piştî Qafqas, armanceki pîroz û granbîha; armanca xwendewari û hişyar kirîna zarokên Kurdan girt ser milên xwe. Bî alîkari û pêşengîya wî camêri li Tiflîsê kutupxanek jî bo zarokên Kurdan hatiye vekirin û li Ermenîstanê jî buroşûrek bî navê Roj û çendîna kîtêbên dînan hatîna çap kirin - Nivîskar.

meniyan, Kurdan û Tırkan bıkın yek. (73) Ew dıxebıtın ku xebata Kurdan û yêñ Ermeniyan lı dji Sultan bıkın yek. Têkoşerên Kurd, dı bang, hawar û belavokên xwe de, siyaseta dijminatıya navbera Kurd û Ermeniyan beşeki xırabiyê dızanin û lı dji wê dısekınin. Abdurrehman Bedırxan, dı wê meselê de hınek serok eşıretan gunahkar dıkır ku ew bı fêl û keminên Sultan hatine xapandın. Daxwaza yekıtiyê jı her du netewan dıkır û dıgot; tenê riya serkevıtın azadbûna jı perçiqandın û zordariya cıvaki ew yekıti ye.(74)

Her wiha rojnama Diruşak dı nêrina xwe ya dı wi wari de, weha dıda xuya kırım : "Jı bo menfeeta her du gelan e û jı bo vê têkoşın tê meşandın. Ev hewl û xebat wusa dıke ku Ermen û Kurd dı rewşên baştır de pêşve bıçın û bıbın yek perçe."(75)

Kuştına Ermeniyan dı dawıya sedsala 19 an de lı Sason, kareki pır mezın xıstıbû ser milên têkoşerên Ermeni û Kurdan. Ewan bı hev re hewl û xebat dıkırın ku ew bûyer ducar nebe. Jı ber vê yekê jı gavên gelek baş avêtın. Lı ser gotına Linc (76) hewl û xebata Gençakyan lı bajarê Bitlisê , Ermeni û Kurdan lı dji perçiqandın, tehdayi, zılm û zora dewletê kırıbû yek û ewan nerızayiyên xwe dan xûya kırım û baca mıri nedan. Her wiha propagande û pır bang jı lı nav danıştıwanên Kurd û Ermeni yêñ Sasonê dıhat belav kırım. Heta hınek eşıretên Kurdan, memurên Tırkan bı vi tış-

(73) A.Şahbaziyan, Dıroka Kurd û Ermeniyan, rûp. 166-167.

(74) Diruşak 1901, Heziran, hej. 4, rûp. 65.

(75) Diruşak 1901, Kanuna Dûyem, hej. 1, rûp. 5

(76) X.F.Linç, Ermenistan, C.II. Tiflis 1910, rûp. 202-203. Bınêre; G.Aronsi, Serihıldana Sasonê, Cenevre 1903, rûp. 14.

ti gehandîne ku, eger netewên ciran ji bo mafên xwe seri hû-
 dîn, dê ew yarmetiya çekan ji wan re bîkîn. Jî bîlî vê; ge-
 lek ji wan Kurdan bî qîmeta yekitiya Ermeni û Kurdan tê
 gehîştibûn û dî nav rêxistinên Ermeniyân de dîxebitin. Dî
 nav Kurdan de komite û hucren wan rêxistinên avakirî-
 bûn.(77) Gelek ji wan eşîrên Kurdan lî ber fermana Sultanê
 Tîrkan seri hûdan û mîl dane ber Ermeniyân. Dewletê lî hî-
 nek herêman raste rast bî xwe şer saz nekiribû, wê bî wasî-
 ta Arximandûrta Vardîna û Kurdeki bî nav û deng şer ra-
 kirî bû.(78)

Konsolosê Îngîltere yê Erzurum, dî nama xwe ya 16 yê
 Çırya Paşın 1903 an de lî ser nîzikatiya Ermen û Kurdan bî
 vî awayî nîvîsî bû : "Bî awayekî gîştî ev çend mehên dawiyê
 daxuyanîyek nû dîqqeta mîn dîkîşîne. Ew jî bî taybetî me-
 sela yekitiya Kurd û Ermen e. Ev bûye sebebekî gîring ku
 vê havîna han dewlet êrîşê nebe ser Sasonê, sebebê wê jî
 rewşa Kurdan e. Jî ber ku, amade nebûn beşdarî êrîşa nav
 birayên xwe bîkîn. Komek nûnerên Fransayê jî bî awayek
 dî mîn agahdar kirin e. Ew weha dîbêjm: Netîca axaftîna û
 muzakerên Kurdan û Ermeniyân, ew gîhiştîne vê biryarê ku,
 dema dewlet êrîşê bine ser Ermeniyân, Kurd dê bê teref
 bîsekînin, eger hewce bîke dê alîkariya çekan jî ji wan re bî-
 kîn."(79)

Rûmeta bîrati û hevxeberî Kurd û Ermeniyân lî dîjî fend
 û fêlên siyaseta Sultan, dî nav. Kurdan de zêdetîr belav dîbû.
Rojnama Pro Armenia dî vî wari de nîvîsîbû ku: Serokên

(77) Rubin, Biranina Şoreşgerî Ermenî, Los Angeles 1951
 C.III. rûp. 259.

(78) A.n.d. , rûp.261.

(79) Correspondence respecting the Asiatic Provinces of
 Turkey 1904, N.35, rûp. 9.

Kurdan ên der û dora Xarputê poşman bûne ku beşdari kuştina Ermeniyan bûne. Bı vê gihîştine ku menfeeta xwe bızanûn û xebat bı birayên xwe Ermeni yên bîndest re bıkm. Lı dji dijimînê her du mîlan, lı dji Sultanê xwinrêj û Koşka Yıkız bisekûn.(80)

Nûnerên diplomasiyên Avrupa, pır caran dı rapor û civinên xwe de lı ser xebata peywendiya Kurd û Ermeniyan axaftine û sekînine. Raporên diplomatên Îngilîzan ên dı dawiya sala 1903 an de baş dıdın xuyakûn ku çawa Kurdên Sêrtê yarmetiyê jı bo wan fedaiyên Ermeniyan dane. Wextê eskerê Tırkan lı Sasonê der û doran girt, çawa dı malên Kurdan de çakmaksazên (Çek çêker) Ermeniyan, tıfing, çek û kar û barên şer ên dın saz dıkûn.(81) Qeymeqamê Bitlisê dı 14 yê Nisanê 1903 an de telgrafek şandibû Istenbul û weha gotibû : "Komek jı Kurdan hatine girtın ku gumanê wan dı yarmetiya çekdana Ermeniyan de heye."(82) Konsolosê gıştı yê Îngilîzan A.Vratislav dı nama xwe ya 28 ê Kanuna Yekem 1903 an de weha dibê : Bı wasita çend serok eşiretên Kurdên lı ser smorê Tırkiyê û İranê, çek gihîştıye destên Ermeniyên Tırkiyê".(83) Konsolosê Îngilîz yê Wanê jı dı 11 Nisan 1904 an de weha nivisibû : "Tê gotın, ew şoreşgerên ku cılên Kurdi lı xwe dıkın berdewamın têne Wanê. Kurd jı amadene bı hemû awayan ku yarmetiya wan bıdın. Rê dıdın wan jı bo ku dı smor de bıçın û bên û dıxwazın xebata xwe bıkmın yek."(84)

(80) Un appel aux Kurdes, Pro Armenia 1900, N.12.

(81) Correspondence Respecting rûp.9.

(82) Haydinik (Welat) 1904, hej. 285, 24 ê Kanuna Yekem (Bı Ermeni)

(83) Bînêre; Correspondence Respecting....., rûp. 11.

(84) A.n.d. , rûp. 25.

Dewleta Tırkiyê bı hemû hêzên xwe ve lı dıji vê hevxebata Kurd û Ermeniyana dısekını. Lı fırsetekı dıgerya ku wan kesên bı tundi û tuji, bir û bawerıya vê meselê gırtıbûne ser milên xwe bıgre û ceza bıke. Jı bo minaki, Robınşışaniyan ceza kırı, jı bo ku dı nav Kurdên Dêrsimê de bı bızavi (aktifi) xebat kırıbû. Eskerên Tırkiyê êrişek bıribûn ser gundên eşiretek Kurdan; Qasım Beg . Sebebê vê êrişê ew bû ku peywendiyek wani tund û xurt bı rêxıstın û şoreşgerên Ermeniyana re hebû. Eskerên Tırkiyê wân gundan xıstın bı muhaserê û gelek jı wan gule baran kırım. (85)

Her wıha ev serekaniya han behsa vê meselê dıke û dıbê : "Hukümetê hewlê gırtına serok eşireteki Dûmilı (Zaza) Zeynel Beg kırıbû. Jı ber ku ew kesek bû ku bı bızavi bang jı bo bıratıya Ermen û Kurdan dıkır. Xebata yekıtıyê dıkır. Çendın sal ev serok eşirê Kurd bı dızı lı Dêrsimê dıjiya, lê dawiyê bû qurbana pılan û fêlbaziya İttihadiyan". (86)

Çelengi û bızaviya hılgırên bira bıratıya Kurd û Ermeniyana berfirehtır dıbû û eşiretên nû lı der û dorên xwe kom dıkır. Lı bajarê Bitlisê wê hevkarıya bıratıyê bı eşkera xwe dıxıst ber çav. Konsolosê Rusya yê Tebrizê Şirkov nameki jı konsolosê Rusya yê İstambul Zinoviev re şandıye û tê de weha dıbêje : "Mana bê dengıya vê havinê ewe ku Kurd dê bıratı û hevkarıyê bı şoreşgerên Ermeniyana re bı kırım. Kurd, dı gelek herêm, bajar û gundan de mêvandariya şoreşgerên Ermeniyana dıkın , rıyan nişani wan dıdın û xwarmê dıdın wan." (87) Dı wan rojan de bı taybeti jinên

(85) M.Varandıyan, Dıroka Daşnaka Ermeniyana. C.I. rûp. 256. (Bı Ermeni)

(86) A.n.d., rûp. 257.

(87) Arşıva derve a Rusya, konsolosxana İstambul 1905, D.1400, rûp. 42.

Kurdan rolên mezın dılistın. Şirkov weha dıbê : "Lı bajarê Bıtlisê polis jinekê bı dûwanzde batman barut ve gırti ye. Wê vê barutê jı yeki musulman ku navê wi Haci Mihemed bûye kırıye. Dı navbera wan de ittıfaqa barut durustkırınê hebû ye." Şirkov bı vi awayi dıdomine : "Ewan wısa kırıye ku, çı dewlet û çı Ermeniyên herême, têbıgehın ku Kurd yarmetiya çek û zexiran dıdın şoreşgerên Ermeniyân".(88)

Çavdêran dı biraninên xwe de nıvisandme, ku çawa ideo- lojistên Ermeniyân dı gundên Kurdistanê de bir û baweriya bıratı ya Kurd û Ermeniyân belav dıkırın.Lı Muşê, Diyadin û dı nav deştê de propagande dı nav çıyayên Kurdan de ji dıkırın.(89)

Bıratı û bı aşiti jiyana Kurd û Ermeniyân bı hev re, yekser tesir kırıye lı ser kırım û rewşa Suwarê Hemidiyê . Konsolosê İngilızan Tirvel , lı ser banga dewletê êrişê ku hatiye kırım ser Ermeniyân lı Basên, weha nıvısı ye : "Mın bıhisti ye ku hınek serokên Suwarê Hemidiyê sar bûne. Bangên êriş bıruna ser Ermeniyân pıştgûh kırine û gûh nedane bangên dewletê. Dı ber vê re ji çend talanên baş ji kırine."(90)

Dı destpêkê de, peymanı lı navbera Kurd û Ermeniyân bı tevayı baweri pê nehatiye kırım û hılgır û dılxwazên wê bir û baweriyê ji jar bûne.Aburrehman, dı wi wari de weha gotiye : "Ev dara han ku nû hêşın dıbe, hêvidarım ku ber bıgıre, em pê bawerın û tu şıka me tê de nıne, dı welat de emê bıkarın hêzeki mezın dıji Sultan bı kar bınn".(91)

(88) A.n.d. , rûp. 43.

(89) K.Sasoni, Diroka Taron, Beyrut 1957, rûp. 266.

(90) Correspondence Respecting.

(91) Diruşak 1900, hej. 1, Kanuna Dûyem, rûp. 5.

KOMELA HEVKARÎ Û PÊŞKETIN A KURD (KÛRT TEAVUN VE TERAKKÎ CEMİYETİ)

Dı sala 1905-1907 an de, çêbûna şoreşa demokrati-burjuvazi ya Rusya, netewên Asya hişyar kîr. Jı bo rızgarbûn û xelasiya jı bın kirdayetiya derebegi-eskeri ya paşvemayi ya heymana sedsala navin, serihıldanên gelêri yê mezın dı nav wan de peyda bûn. Wan serihıldanan Tırkiyê, İnan, Çin û wela-tên dın ên Asya ji girte nav xwe. V.İ. Lenin, qonaxa bızaviya şoreşgeriya Asya "hişyarbûna Asya" bı nav kîri ye: "Şoreşa sala 1905 ya demokrati-burjuvazi a Rusya, bı yek carî Asya hişyar kîr. Bı sedan milyon xelqên mezlum jı bın destên heymana sedsala navin a paşvemayi xelas bûn û berê xwe dan jıyanek nû. Dı riya mafên jıbirkeri yê mirovi de, dı riya demokrasiyê de dest avêtın xebat kîrinê." (1)

Bızaviya tevgera şoreşger lı Tırkiyê, hemû netewên İmparatoriya Osmani han da (gıjkr), jı bo xebatek xurt lı dıji rejuma rızıyayi ya Sultan Abdulhemid. Ew rejim ku nav û nişana zordari û otokratiya Asya bû. Lı bajarên Bitlis, Wan, Erzurum... wek minaki, dı warê siyasi de lı dıji Sultan gelek tıştên mezın çêdibûn (2). Serihıldana sala 1905 ya

(1) V.İ. Lenin, Afirandinên Gışti, C.23, rûp. 146.

(2) Y.A. Petrosyan, Dawiya Sedsala 19 an û Destpêka Sed-sala 20 an de Tevgera Tırkên Ciwan, 1970, rûp. 46.

Kurdan lı Dersımê jı bal Ermeniyan pıştguriyek baş girt.Lı ser xebata çekdari ya her du mılan,Kurd û Ermen eskerê dewletê jı hındûrê Dêrsımê derxıstın.(3)

Kurd, lı dıji dewleta Tırkan hini cûre xebata xwenışandannên gelêri bû bûn. Dı sala 1906 an de, jı bo bersıva terora ku dewlet lı dıji Kurdên İstenbulê dıkr, Kurdan gelek xwenışandan û meşên gelêri saz kırın. Her dı wê salê de wan lı dû hev lı bajarê Bitlisê êrişek mezin a gelêri Kurdi kırın jı bo ku memur û karbıdestên bertılxwar û destıkên Sultan jı ser kar bên rakırın. Ew xebat gihışte wê derecê ku xwenışandaran doza rakırına wali dıkrın. Dı wê êrişa çekdari de, gel dest dani ser telgraf û hınek dezgayên dewletê.(4)

Lı ser xurt bûn û pır bûna bızava gelêri ya nav gel dı hındur de,têkoşın û xebata dıji Sultan, a rêxıstnên derveyi welat jı tund, tuj û firehtır dıkr. Hemû daxwaz û armanca wan ew bû ku bıkarın hêzên xwe bıkm yek û lı dıji rejıma Sultan wê hêzê bıkarbının. Riya dıji Sultan, dı wan hal û rewşan de dı nav welat de şıkleki eşkere gırtıbû xwe. Eşkere belga vê nerızayiyê jı ev nama han e ku 28 serok eskerên Tırkiyê û nûnerên rewşenbıran şandıbûn jı bo xêzanê serokên serihıldana behra Siwastopol ,jı Şmêt re. Yênamê ımza kırıbûn du kes jı wan Kurd bûn. (5) Salên 1907-1908 qonaxa nû bû dı xebata parti û hêzên berxwedanên hındûrê welat û yênderve de. Dı sala 1907 an de, Komela İttihad û Teraqqi ya Osmani û Komela Azadi ya Osmani bûne yek.

(3) Bınêre; M.S.Lazeriyev, Kurdistan û Mesela Kurd,rûp.111

(4) Bınêre; Yakor (Keştiwan) 1907, 12 ê Tebax, hej. 4 (Bı Ermeni) Her wıha bınêre; E.K.Sarkisyan, Siyaseta Dewleta Osmani Dı Rojavayê Ermenistanê de, Êrivan 1972, rûp. 221.

(5) Bınêre; X.M.Tisevikiyan, Tesira Şoreşa 1905 a Rusya lı Tırkiyê, Rojhilatnasên Sovyetê, C.III, 1945, rûp. 21.

Turknasê Sovyeti Y.A.Petrosiyan lı ser wê weha dıbe : "Dı vê qonaxê de rêxıstınên netewên dın ên ne-Tırk, dı İmparatoriye de, nêziki Tırkên Cıwan bın û vê nêzikiyê, bingehi rasteqini û esasi durust kı. Jı bo vê ji Tırkên Cıwan, parti û rêxıstınên netewên dın konferansek gışti çêkırın ji bo ku dı hemû milan de piştgiya hev bıkın."(6)

Dı 27 û heya 29 ê Kanuna Yekem a sala 1907 de, lı Parisê Kongra Dûyem a Tırkên Cıwan çêbû. Dı vê Kongrê de nunerên hemû milan yên parti û rêxıstınan beşdar bın. Wê koma Kurdan ku lı der û dora rojnama Kurdistan cıviyabûn, dı bın serokatiya Abdurehman de beşdari kırin. Her weha Kurd û Tırkên lı Amerika dıjiyan beşdari kongrê bın. Hêjayi gotinêye ku ew multeciyên lı Amerika dıjiyan, organekı wan a siyasi hebû û navê wê ji La Yara bû. (7)

Kongra Tırkên Cıwan a duyem ji bo xebata şoreşgêr hatıbû amadekırin. Vê nêrina han dı belavokê de ji hatıbû eşkerıkirın ku, bı xebata çekdari doza xıstma Sultan û damezirandına meşrutiyet û parlamentoyê dê bê kırin. Jı bo zêdetır xurtkırina xebata şoreşgeri, belavokê doza van tıştan ji kıriye; bı zmanê hemû wan netewên bın destên dewleta Osmanı, belavok û broşurên siyasi bên belavkırin.(8)

Dawiya kongrê, tevgera şoreşgeri lı Tırkiyê bı awayeki yekgırti, hemû hêzên berxwedanê gırte nav xwe. Dı meha Tirmeha 1908 an de, netica serihıldana çekdari ya hêzên eskeri dı Makedonya de, rewşa welat aloz bû û textê Sultan hejiya. Abdulhemid naçar ma ku makeqanuna sala 1876 an bıxe kar û rejma Sultaniya-Meşrutı ilan bıke. Rêxıstma Yekitiya Tırkên Cıwan serokatiya wê serihıldanê dıkir û dı banga xwe de hevkarıyê ji hemû rêxıstınên netewan ên dıji Sultan dıxwest. Serkevına şoreşê beri hemû tıştan nû

(6) Y.A.Petrosyan, Tevgera Tırkên Cıwan, rü. 50.

(7) Bınêre; Şepul (Pêl) 1908, 11 i İlon, hej. 7.

(8) A.n.d. , hej. 5-9, Kanuna Dûyem.

bû. Kombûn lı dora wan sloganên Tırkên Cıwan bû; slogana "azadi, wekhevi, bıratı". Hemû hêzên şoreşgêr ên netewên İmparatoriyê, programa Tırkên Cıwan, tenê rasteqini ya xıstina rejıma derebegi-otokrati ya Sultan dızanin.(9)

Pır bı zû, dı dawıya serihıldanê de dıjıtiyek tund û tuj kete navbera Tırkên Cıwan û gel. Razıbûna danina meşrutiyetê dı aliyê Sultan de, lı cem Tırkên Cıwan armanca sereki bû. Lêbelê, gel, vê destpêka guherandına bingehin jı bo sistemek nû ya bı rêvebirına welat nedızani. Nazım Beg, miroveki bı nav û deng ê serokê Tırkên Cıwan bû û dı dawıya serihıldanê de weha dıgot: "Dı 14 yê Tirmeha 1908 an de, komita partiyê bı hemû awayi rêxıstinek şoreşger bû. Lê belê, wexta ku şoreş hıl bû, meşrutiyet hat ilan kırın, komite wısa tê gehıştıbû ku rola şoreşgeriyê tamam bû. Gotın ku; dema xebata aram û aşitiyê ye".(10) Tırkên Cıwan, siyasetek şoreşgeri dı mesela burokratiya cihaza dewletê û dı rêxıstına eskeri ya rejıma Sultan de nedan pêş çav. Destek û komelên alıgırên Sultan dı ciyên xwe de mabûn û dı xebat û bızavên xwe de bûn. Her lı fırsetekê dıgerıyan jı bo ku meşrutiyetê bıxın.

Dı ber vê re, lı welat dı mehên yekemin de, her çend Tırkên Cıwan dıxwestın rejım lı ciyê xwe rûne û asayış berke-mal be jı, dısa hez lı cûre azadiyan dıkırin û bı eşkera hemû rêxıstınên netewi-pêşkevıtxwaz karên xwe bı bızavi (aktifi) dimeşandın. Rojnamên wan bı riyên cûre cûre derdıketın. Jı bo pıştgiriya meşrutiyetê û ya vê rewşa nû, dı hemû bajaran de xwenışandanên fıreh, mezın ên gelêri dıhatın çêkırın.

Rêxıstınên netewi yê Ermen, Ereb, Arnawud û netewên dın lı gor bıyarên kongra Tırkên Cıwan a lı Paris "qebul kırıbûn", pıştgiriya rejıma Tırkên Cıwan dıkırin. Lı ba wan

(9) Y.A.Petrosyan, A.n.d. , rûp. 314.

(10) A.A.Alimov, Şoreşa 1908 an Lı Tırkiyê, rûp.44.

wiha bû, ku Tirkên Cıwan dikarin mesela netewî çareser bikin û ji ber vê jî bang ji bo demokrasi, pêşkevtin û biratiya netewan dikarin.

Lî Îstênbûl rewşenbirên Kurd , bî taybetî ewên ku mul-teci, yan jî dî rîya Sultan da hatibûn rawestandî, roleki baş dîlistin û bî aktîfî dîxebitin. Dî nav wan de, Seyid Abdulqadirê kurê Seyid Ubeydullahê serokê serihildana 1880 yî Seyid Abdulqadir dî sala 1881 î de jî aliyê Sultan ve lî Îstênbûl hatibû rawestandî- rolek wi ya mezî û eşkera hebû. Piştî serihildana Tirmehê veşeriyayê Îstênbûl û dî welat de parastîgerekî meşrutîyetê hatiye zanîn. Bî gotîna beşdarî; dî roja cejna remezanê de meha Çirya Yekem 1908 an lî Îstênbûl, lî ber derê mala Seyid Abdulqadir xwenîşandaneke mezî hatiye çêkirin. Xwenîşandaran, lî hemû bajêr geriyane û sloganên piştewanî jî bo meşrutîyetê û jî bo qanûna nû avêtîne, lî ber derê meqera nûnerê Sultan jî cıvînek mezî pêk anîne. (11)

Sloganên bî gîştî û esasî yê rewşenbirên Kurdan sloganê pêşketin û yekîti bû ye. Dî welat de, wi wextî, rêxistinêki Kurdan ya netewî bî wi awayî tune bûye ku rêberîya xebata Kurd bike. Eva han jî astengek mezî bû ye dî rîya geşbûna bira netewî û tevgera Kurdayetî de. Ew Kurdên rewşenbir ku lî derve muhacîr bûn, veşeriyabûn welat, tenê hevî û daxwaza wan ew bû ku rêxistinêk bî wi awayî damezîrin.

Dî payîza sala 1908 an de, Seyid Abdulqadir û Emin Bedîrxan lî Îstênbûl Komela Hevkarî û Pêşketin a Kurd (Kürt Teavun ve Terakki Cemiyetî) damezîrandin, jî bo serokati û rêberîya xebata siyasî û rewşenbiri ya hemû çîn û tebeqan bike. (12) Ew komela han, bî kêmasî nûnerê sê bî-nemalên Kurdan ên mezî -Bedîrxanî, Şemzînanî, Baba-

(11) Jamanak (Wext) 1908, hej. 2, 16(29) ê Çirya Yekem.

(12) A.Safrastîyan, Kurds and Kurdistan, Londra 1948, P.70.

ni- bû. Ew rewş ji jî bo serokatîyê dijîti peyda dîkîr, yekitiyek pêk nedîhat. Lê, cardîn bî pîranî rewşenbîr û siyasîyên Kurdan çûne wê komelê. Endamên wê pîr hebûn, berpirsiyarê hemû rê û bir û baweriyên cûda cûda lî der û dorên xwe kom kiribû.

Endamên komelê piştgiya sloganên Tirkên Cîwan dîkîrî. Parastina mesela yekitiya netewên bîndestên Osmanîyan û meşrutiyeta sala 1876 an dîkîrî. Komel, wek ku dî programê xwe de jî nivîsi ye, xebat jî bo cîbicîkirina van armancan kirî ye : Dî mîntiqên Kurdistanê de vekirina dibistanan; tayîn kirina memur û karbîdestên Kurd lî dam dezgên kirdayetiye dî welat de; îtiraf kirina resmî jî bo zmanê Kurdî; çêkirina universitekê dî Kurdistan de; rêdana derêxistina kovar û rojname bî zmanê Kurdî; kifşkirina nûnerên herdemî yê Kurd jî bo meclîsê; bîzav û hewlîdan jî bo geşkirina rewşa aborî dî Kurdistan de. (13) Seyîd Abdulqadîr, Emin Elî Bedîrxan, Zihni Paşayê Baban, Damat Ehmet Zulkuf Paşa, Xelîl Xeyalî (Motkan), Ehmet Cemîl Begê Diyarbekrî, Ehmet Ramîz Beg (Lîce) û hûnek kesên dî serokatîya wê komelê dîkîrî û rolekî wan a mezîn û bîzavî dî komelê de hebû. (14)

Komela Hekari û Pêşketîna Kurd , qîmetek bî temam û mezîn dî nav Kurdan de peyda kirîye. Rêxistinên netewî-burjuvazî yê Kurd, Ermen û yê netewên dî îtiraf û îtibarên mezîn pê dîkîrî. Bî taybetî peywendîyekî wê ya xurt bî rêxistinên Ermenîyan re hebû. Dî payîtext de lî ser hewlîdana her du mîlan xwenîşandanên mezîn dîhatî

(13) Programa Komela Hekari û Pêşketîna Kurd , Îstînbul 1324, Rojî Kurd, hej. 6, 1960.

(14) El-Teaxî, hej. 10, Tîrmeh 1967, Pîr mîxabîn, dî wan belge û materyalên lî ber destan de, jîyana damezirêneran û endamên wan komelan dî wan de nînin. Nîvîskar.

çêkırın. (15) Çına lı ser kar û dewlemendên Kurd û Ermeniyân, koşk, xani û çayxanan jı bo vê armancê texsis dıkırın. Rojnamên Ermeniyân, deng û behsên bıratı û hevxebatiya Kurd û Ermenan dı paytext de belav dıkırın. Rojnama Gortis dı 12 yê Çırya Duyem sala 1908 an de, lı ser peywendı û dostaniya Kurd û Ermenan weha dıwısi : "Hêdi hêdi ev bıratı xurt dıbe û dıbe sebebê xweşiyê". Komela Hevkarı û Pêşketın, peywendiyek xurt bı Taşnak (16) re daniye. Her wext nûnerên komelê jı bo cıvinên xwe, bang Ermeniyân kırne û rêxıstınên Ermeniyân ji ewan daweti cıvinên xwe kırne. Kesên beşdari cıvınan bûne, bı hev re marşa Kurd û Ermeniyân a nıştımani pêşkêş kırın e.(17)

Rojnama Jamanak , lı ser danina programa rêxıstınên netewi dı cıvınek de gotiye : "Her dû mulan ji heya ku jı wan hat bıryar dan ku dı riya armanceki de bıxebıtın"(18) Komelên Erebi, Ermeni û yêni dın, vê komela Kurdan, bı tenê nûnerê derbarê armanca Kurd zani ne. Heta komel dıqeta diplomatên İngilızan ji kêşa bû.

Eziz Yamulki, dı biraninên xwe de weha dıwıse : "Komelê jı Hukumdarê İngiltere re telgrafeki şandıbû. Vi Hukumdarı jı bo vi agahdariya Kurdan, bı pirozbahi û sıpasıyên xwe ve bersiv dabû..." Yamulki bı vi awayi dıdomıne: "Komela Hevkarı û Pêşketın, jı Hukumeta İngilızan ya wi wexti hêviya alıkarıyek kırıbû."(19)

(15) Jamanak 1908, Çırya Yekem, hej. 7.

(16) Gortis (Kar) 1908, Çırya Dûyem, hej. 53.

(17) Jamanak 1908, 18 i Çırya Dûyem, hej.19.

(18) A.n.d. , 4 ê Çırya Yekem, hej. 4.

(19) Eziz Yamulki, Kurdistan û Serihıkdanên Kurd (Kurdistan ve Kürt İhtilalleri) 1946, rûp. 55.

Bı vi awayi em dıkarın bêjın, dı wan wextan de, lı nav tê-koşerên Kurd lı İstanbul, hınek kes hebûn ku mêla wan bı ser İngilızan ve bû, ew mêla han lı dawıya xelasiya qonaxa Şerê Cihanê Ê Yekem ji peyde bûbû.

Armanca bingehin ya bızava komelê, derxustina organek bû. Rojnama Jamanak , dı meha Tirmeha 1908 an de, weha nvisiye : "Van rojan Kurd dê rojnameki navê wê Kurd , bı zmanê Kurdi û Tırki derêxın".(20) Hejmara rojnamê ya yekem dı 29 Ê Çırya 1908 an de lı İstanbul derketiye.(21) Yê ku wê rojnamê derêxistiye navê wi Tewfiq bûye û xelkê Silêmaniyê bûye.Dı rûpela rojnamê ya yekem de wiha hatiye nvisandin: "Rojname organa Komela Hekari û Pêşketin a Kurd e û armanca wê ya bingehin ji belav kirina bir û bawerıya komelê ye." Heftê carek heşt rûpel derdiket û her rûpelêk ji çar sutûn bû.(22)Wê rojnama han tenê neh meh derke-

(20) Jamanak 1908, 16-22 yê Çırya Yekem, hej. 2.

(21) Binêre; Revue du Monde Musulman, 1909, T.7, N.1-2, P.170-171.

(22) Dı Bibliyografya Edebiyat de, lı ser rojnama Kurd rayên cûre û cûre û kêmhene. Bibliyografya dewlemend û ê xurt a O.L.Vilçivski, behsa wê kırıye.Îêbelê,dı weşanên Kurdan ên dın de,qet lı ser tıştek nehatiye nvisandin.(O.L.Vilçivski,Bibliyografya Weşanên Kurdan lı Derve,rûp.157-158)Her wiha nviskar û diroknivisan navê rojnamê ji bırastı nenivisandine, ji bo minaki; E.K. Sarkisyan û Lazeriyev, Komela Hekari û Pêşketin a Kurd bı nav dıkin. Binêre ; E.K.Sarkisyan, Siyaseta Dagırkeri ya Împaratoriya Osmani (Dı Rojavayê Ermenistan) lı Pışt Qafqasya, Êrivan 1962, rûp. 82.

Her wiha binêre; M.S.Lazeriyev, Kurdistan û Mesela Kurd, Moskova 1964, rûp. 139. Tenê yek serekani lı ser

tiye.(23)Pê re nehatiye gihiştin ku dî hemû mîntiqên Kur-
dîstanê de bê belavkîrmê û bikare bibe rojnamek berbelav
û bî nav û deng.(24) Rojnamê behsa meselên gelek cûre cû-
re kîriye û lî ser pîr tîştan nîvisin belav kîriye. Beri hemû tîş-
tan lî ser guherandina rewşa cîvaki û xurtkirina rêzên nete-
wa kar kîriye.Rojnama Kurd*,rojên kevnaer ên netewa Kurd
pîr bî iftîxar û bî sîfet û camêriya netewa Kurd nişan
daye.

Dî hejmara duyem de, dî gotarekê de, ew gotara ku bî
navê Kurd û Kurdistan hatiye nîvisandin weha
hatiye gotin : "Kurd dî Împaratoriya Osmani de jî hemû ji-
yana xweş, jî hemû mafan bê parin. Her çend camêri û fe-
dakariya wan lî cîyên welat dî aliyên hemû kesan de diyare
û cîyek wani bî taybetî jî methê re heyê." Ew kesên ku roj-
namê derêxistîne, rexnên ku lî dewletê girtine, ne vala û bê
armanc bûne.(25)

wê rojnamê nîvisiye; Revue du Monde Musulman, dî sala 1959,
hej. 1-2. Ewê nîvisiye ku rojname, rojnameki hefteyî, dîni, sîyasi û
cîvaki bûye. Hejmarên rojnamê nehatîne parastin, lêbelê, komek jî
naveroka wê dî kîtêba A.Şahbazîyan; Dîroka Kurd û Ermenîyan de
hatiye nîvisandin. Hêjayê gotinêye, ew kîtêb dî vi wari de yekem se-
rekaniya me ye. Kovara Revue du Monde Musulman, behsa rojnama
Rojhilat û Kurdistan(Şark ve Kurdistan) kîriye. Ehmed Şerîfê Herse-
ki, Bedriyê Meletyê, Îsmailê Herseki wê derêxistîne û zêdetir propa-
ganda dinê Îslamê kîriye û bî tu awayê peywendîya wê bî tevgera aza-
dîxwaz a Kurd re tunebûye. Derveyê van du malumatên, tu serekani-
yên dîni yê dî vi wari de ber destên nîviskar nebûye.

* Bîrê : Têbîniya 22. (Navê esasi,yê kovarê "Kurd Teavun ve Teraki
Gazetesi ye (Rojnama Hekari û Pêşketma Kurd)" e. Em dî vê kîtêbê
de klîşa rûpelê wê yê pêşiyê pêşkêşî xwendewanan dikin. N.M.)

(23) Şahbazîyan, Dîroka Kurd û Ermenîyan, rûp. 177.

(24) A.Safrastîyan, Kurds and Kurdistan, P.70-71.

(25) Bîrê; E.K.Sarkîsyan, A.n.d. , rûp. 82.

Bı wi awayi rojname zêdetır gotarên cıvaki-siyasi belav dıkır. Dı wan gotaran de gelek ideologên Kurdan bir û rayên xwe dıxıstın ber çav û riya rastiye ji bo pêşveçûna netewa xwe nişan dıkırın. Rojname gelek gotarên rewşenbiri û çandi ji belav dıkır. Nıvisarên wan gotaran Kurdên jêhati û xwedi bira netewi, weki Seidê Kurdi, İsmail Hakki Babanzade û geleki dın bûn.

Dı hejmara duyem de gotara Çı jı bo Kurdan pêwıst e? hatiye belavkırın û tê de weha hatiye nıvisandın : "Nêziki panzde salane ez tım û tım dıfıkırım û vê meselê dıpıvım û datınım, dı netica vê sersekıninê de, tıştên pır gırng dı serê mın re derbaz bûne. Tenê dı tışt enınıvısa Kurdistan dıkare bıgûherine; yekitiya netewi lı gel hişyariya dini û wê hişyariya ku dı şarıstaniyet, zanısti û huner de bê bışavtın." Seidê Kurdi ji weha dıbê : "Jı bo azadbûna Kurdistan, pewısti bı damezırandına eskereki Kurdi ye mezmı heye." (26)

Wi nıviskari dı hejmara şeşan a rojnamê de gotarek dın nıvisiye; ku dıbê hewceye bir û baweriya pêşketın û azadiye lı gel din bê pejırandın û bı wi awayi derkeve. Baweriyek bı wi awayi dji islamiyetê nine. Nıvisar dı wi wexti de dji Panislamizmê dısekine da ku perda lı ser rûye wê zılım û zora ku lı ser navê islamiyetê dı dewleta Osmani de lı netewên musulman te kırın rake. Ev bir û baweri rê û nêrinên han, bı pırani ye kesên ku rojnamê derdıxıstine bûye.

Dı hejmara sêyem de İsmail Hakki Babanzadeye nıviskar û xebatker, gotarek lı ser qımet û gırngiya xwendewari nıvisiye. Dı wê gotarê de ronı kırıye ku xwendewari rolek çawa dı xurtkırın û yekitiya netewi de dılize. Ewi gotarê bı wi awayi domandiye; pêwıste zarokên Kurdan bı zmanê bab û bapırên xwe bıxwının. (27)

(26) Şahbazıyan, A.n.d. , rûp. 177-179.

(27) A.n.d. , rûp. 179.

Ew gotarên ku dî rojnamê de hatine belavkirin ne tenê jî bo propaganda siyasi hatibûn amade kirin. Dî eyne wextî de lî ser bîngehek xurt jî bo belav bûn û geşkirina zmanê edebî yê Kurdan jî hatiye sekînin. Îsmail Hakî Babanzade, dozê jî gel kûriye ku tîştên veşarti yê bî dev û çirokên Kurdan, bê komkirin û bî zmanê Kurdi diroka Kurdi bê nivîsandin. Dî vi wari de weha dibêje: "Parastin û durustkirina zmanê edebî riya pêşketinê jî bo me vedike. Tenê xwendin û zanîstî karê netewî dîparêze. Kîlîta zanîne, zman e. Her ew kîlît tenê dikare deriyê şarîstaniyetê veke." Lî ser pêwîstî û bahayê vê meselê xwediyê gotarê bî vi awayî gotara xwe didomîne: "Jî bo cianina van wezîfan, ez berê xwe didim wan kesên zana û şareza û dozê lî wan dikim; zûtîrîn dest û zendên xwe bîdî jor û mîl bîdîne karkirîne".(28)

Sernivîsarên rojname Kurd , bang lî gel dikirin, jî bo ye-kîtî û bîratîyê û sazîkirina peywendîyên xurt dî navbera netewên welat de.(29)

Ev rojname jî wek gelek rojnamên din ku lî Îstînbul bî Tîrkî û Ermenî derdiketm û dîhatîn nivîsandî, meşandî û serokatiya wan dî bî destê burjuvaziya liberal de bû.(30)

Rojname Kurd , dî mesela cîvaki û aborî de lî gora menfeeta çîna xwediyê wê bû. Bî pîrani jî dî bî tesîra Şêx Abdulqadîr de bû. Gelek kesên beşdar ewî derker û xwediyê rojnamê dîzanî.

Komela siyasi û cîvaki Hevkari û Pêşketîna a Kurd dî 25 ê Îlona 1908 an de lî Îstînbul kulubekî vekî.

Dema vekîrîna wê kulubê dî salona Weznecîler de, 500

(28) A.n.d. , rûp. 178-179.

(29) Gortîs, 1909, 1 ê Kanûna Dûyem, hej. 11 (Bî Ermenî)

(30) Bîne; A.D.Jeltyakov, Y.A.Petrosyan, Diroka Rewşenbîrî Lî Tîrkîyê.

kes jî endam û mêvanan hazır bûn. Dî vekırına wê kulubê de bî vi awayî axaftin hat kırım: Em hemû Jî bo bîratî û hevxebata netewên Împaratoriyetê pîştgiriya qanun û meşrutiyetê dîkîn. Muftuzade, ku serokek Kurdan û xelqê Muşê bû, bî taybetî lî ser van tîştan sekîn; jî ber vê rewşa nû Kurd daxwaza wekheviyê dîkîn, bî netewa Tirk ve dî rîya pêşketin, zanistî û başkırına rewşa aborî, azadî û siyasî de dîçin û ku ewê wezîfê lî ser mîlên xwe dîzanin, ew çax hewceye em bî dil û can parastina meşrutiyetê bîkîn û ewê dî jiyana xwe de tetbîq bîkîn.(31)

Dî wê cîvînê de axaftina jî bo vekırına wê kuluba Kurdi hatiye kırım ew jî her jî bo peyda kırım bîratî û peywendîya navbera Ermenî û Kurdan bû. Muftuzade dî gotarekê de, bî germî doza zêdetir xurtkırına bîratîya navbera her du netewan dîkır. Peyamnêrê rojname Gortis weha nivîsiye : "Xetîb, wezîfa bîngêhin ya wê kulubê xurtkırına bîratî û dostîya her du netewan dîtiye".(32)

Dî rojname û weşanan de, çavên mîrov pîr caran lî wan kesan dîkeve ku lî ser kombûn û cîvînên kulubên bîra yê

(31) Elaeddin Seccadi, *Diroka Edeba Kurdi*, Bexdat 1952, rûp. 552. *Rojnamên Kurd û Kurdistan*, her wek me lî jor jî behsa derketina wan kîr, dî wê wextê de ber û bahayê du neslên Kurdan bûn. Gelekî jî ku eşkera nebe, dî şerên tevgera azadixwaz a Kurd de mîl û bî mîl bûne. B. Nikitin, dî vi wari de wiha nivîsiye : "Dî rasteqîni de, dî wi wextî de herdu mîlan; Bedîrxaniyan û alîgirên Seyyêdê Nêhri (meqsed Seyid Ebdulqadir e), dijîtiya hev dîkırin û pîlanên cûre û cûre lî dijî hev dîgerandin. Bî-nêre; B.Nikitin, *Kurd*, rûp. 290.

(32) Gortis 1908, 26 ê îlon, hej. 13.

Ermeniyan an ji yê Kurdan dînvisandin. Pîr caran dî hamû aliyên paytext de, an ji van gundên nêzikê hev ku Kurd û Ermeni tê de dijîyan, bihev re diketin wan cîvanan. Peyam-nêrê Gortis lî ser wan cîvanan weha nivîsiye: "Dî nav me Ermeniyan de ev eşkera ye û ciyê zanin û dîlxweşiyê ye, jî ber ku ev nişana han ya bîrati û alikariya her dû milan de ke..."(33)

Kulubên Kurdan, roleki baş jî bo lî hev kîrîn û nehiştina sariti û rakirina dijwariya navbera Kurd û Ermeniyan listîne. Rojnama Gortis cara duyem nîvisarekê lî ser wê bûyerê nivîsiye: "Do, lî Xas Koyê(34)Kurd û Ermeni cîvînek çêkirine, sebebê cîvînê ev bû ye; hinek komelên Kurdan nerzayiyên xwe lî ser Ermeniyan diyar kiribûn. Ew Kurdê ku gotarê xwend, bî tevayî dijî wan bûyeran axift û lî ser xurtkirina bîrati û hevkarîya bî Ermeniyan re sekîni. Dawiya vê cîvînê peywendîya wan baş bûye û navbera wan de qet tiştek nemaye."(35)Bî vê rîya hevxebata Kurd û Ermeniyan çî lî Kurdistan û çî dî nav Ermeniyan de piştguriyekî wek ku dî Îstênbûl de hebû hate ava kirin.

Bîzava siyasî ya Komela Hevkarî û Pêşketîna Kurd , her dî Îstênbûlê de nerawesta. Rêxistinên wê dî rojhilata Împaratoriye de; Diyarbekir, Bitlis, Musul, Muş û Erzurum de belav bûbûn. Dî destpêkê de, dî wan herêman de, komitên herêmi yê komelê pêk dihat, piştî paşwextekî ew komitên han bî awakî serbixwe xwe kifş dikirin. Her weku tu peywendî dî navbera wan de nebe. Lêbelê, dî eslê xwe de, serokatiya siyaseta wan komitan, serokatiya komelê ya lî Îstênbûl dikir û serkirdayeti û meşandîna wan lî wir dihat

(33) A.n.d. , 1908, 19 yê Çîrya Dûyem, hej. 53.

(34) Lî qeraxê Îstênbûl.

(35) Gortis, 1908, 12 yê Çîrya Dûyem, hej. 53.

kırın. Pır dı ser de neçû, wan kuluban kareki pır gırng lı ser rewşa siyasi-cıvaki kırın, û giraniya xwe lı ser siyaseta wan herêman xıstın ber çav. Bı pırani dı bajar û muntiqên pıçûk ên Kurdistanê de ew kulub û hucre hatıbûn danin.

Kuluba Bitlisê mezintırin û xurtırinê wan kuluban bû . Dı Çıriya Dûyem a sala 1908 an de, lı vi bajari kuluba Ermeniyaniyan 50, ya İttihadiyan 90 û ya Kurdan ji 680 endamê wê hebûn. Cıgirê konsolosê Rusya Akimoviç dı rapora xwe ya 30 ê Çıriya Paşin de waha nivisiye : "Hejmara endamên kuluba Kurdan gûhiştiye çend hezaran." (36) Dı meha Sıbat û Adara 1909 an de, hejmara endamên kulubê bû ye 80 hezar. (37)

Bı eksê kuluba paytext, serokên ku kar û barên kulubê meşandine, rol û giraniyeki wan kesên çep tê de tunebû ye. Dı wê rewşa siyasi-abori ya nû de, çina navin roleki gırng liyistiye. Ew çina ku Akimoviç dı rapora xwe de "dewlemendên Kurdan" bı nav kırıye. Endamên kulubê (meqset kuluba Bitlisê ye-Niviskar), "dı nav xwe de deh hezar lire komkırine, ku bıkın sermaye jı bo vekırına kargehek dı Bitlisê de." (38)

Derebeg û nûnerên eşiran ji dıbûne endamên wan kuluban. Armanca wan ew bû ye ku dı wê rejıma nû de, bı saya wê rêxıstınê menfeeta xwe bıparêzın. Bızava siyasi û kombûna Kurdan dı Bitlisê de lı der û dor wê kulubê, jı bo kulubên dın yên dı bajêr de bû ye cıyê tırsê. Ermeniyên Bitlisê bı xebat û bızaviya wan kuluban şa bûne, xurt bûna wan wek menfeeta xwe nivisandin e. Akimoviç lı ser vê pırsê

(36) A.V.P.R.F., jı konsolosxana İstenbul, 1908, rûp. 58.

(37) Bınêre; M.S.Lazeriyev, Kurdistan û Mesela Kurd, rûp. 141.

(38) A.S.D.R. , bingeh, konsolosxana İstenbul, rûp. 58.

weha dîbêje: "Vê yekgirtina Kurdan diqetê dîkîşine. Pêkani-
na bî vi rengi hêzeki mezûn, dîbe sebebê netîrsandmê jî bo Er-
meniyan. Jî ber ku, ev hêz û yekgirtin, dî paşerojan de bî
bîzavi (aktîfî) wê rola xwe kîş bike." (39)

Zêdetîr netîrsiya Ermeniyan jî bo vê yekê bû : Wê kulubê,
komiteki şerê ku jî deh kesan pêk dihat damezirandibû û e-
wan jî kesên dîn hîni kar û barê şer dikirin. Kulubê xebateki
baş dikir jî bo rewşa aramî ya bajêr. Bî rasti jî, alozi kêmbû-
bûn û çeng û berê asayîş û aramê, dî ser herême de ha-
tîbû vekirin. Îttihadiyan sebebê lawazi û jarbûna xwe, wan
kulubên Kurdan dîzanin. Jî bo vê yekê, ketin bîzav û xebatê
û xwe amade kîr jî bo wan kuluban jî nav hîldin. Sala 1909
an dî meha Gulanê de wê kulubê girtin. (40) Gelek endamên
wê naçar man bîbin endamê Îttihadiyan. Dî vê meselê de A-
kimoviç roleki baş listîye û dî rapora xwe ya ku jî bo Zi-
noviev konsolosê Rusya yê Îstembulê nivîsiye weha dîbê:
"Nabe ku em vê jî bir bîkin, Kurd heta niha dijîmînen dew-
letê yê eşkere bûn, niha bûne piştgirê qanuna girtina ku-
luba Kurdan. Heta demek berî niha Ermeni dî rehetiyê de
bûn, lê vê dawiyê, jî bo ku navbera wan û Kurdan hate xîra-
kîr ketine nerehetiyê û bê aramiyê". (41)

Mesela ku Kurd dîbûne endamê kuluba Îttihadiyan, ba-
hayeki wê ya abori jî hebû. Jî ber ku, her Kurd yekemin se-
rokaniya butça kuluban bûn. Konsolosê Rusya yê Bitlisê
lî ser vê weha gotîye : "Kuluba Îttihad û Terakkî zêdetîr xe-
bîtiye ku Kurdên dewlemend û yê bî nav û deng lî der û
dorên xwe bicivine." (42) Ew nayê wê mane ku Îttihadiyan,

(39) A.n.d.

(40) M.S.Lazeriyev, A.n.d. , rûp. 141.

(41) A.S.D.R. , bîngeh, konsolosxana Îstembul, 1909, D.141
rûp. 8, bî gîştî.

(42) A.n.d. , rûp. 150, gîştî.

armanca wan ne ewbû ku dî hêla siyasi ve tesir nekın lı ser Kurdan. Girtına kuluba Kurdan dî Bitlisê de, nerazibûneki mezin xıstı bû nav gelê Kurd.

Ew kulubên Kurdan hewce bû ku bî awaki helbjarti û lı gora meşandma karê hındûr bên danin, lê, gelek caran dî ciyê vê de bî awaki eşireti dıhat danin. Carên dın ji hebûn, rewşa cıvaki, dî mesela danina kuluban de rol dılist. Lı bajarê Xınısê eşira Çarikan, jı kuluba lı wir dûr ketibûn, jı ber ku ew kesên ku serokatıya wê kulubê dıkirin, heta demek berê zori û zordestiyê lı ser wan kiribûn. Jı bo vê jı ewan dı wê kulubê de ci negirtine û dest avêtine jı xwe re kulubek dın vekırme. Dı wan rojan de rojnama Gortis ya Ermenıyan weha nivisiye : "Eşira Çarikan wê ezıyet û tadaya beri bı kûri tının bira xwe û jı ber vê jı dıxwazın nizikati bı Ermenıyan re deynın. Jı ber ku Ermenıyan jı van ceza û tadayıyan tam kırıne. Em jı pır salan bı destê zor û zordestiyê weki wan ketibûne bın perçiqandına zılm û zora cıvakiyê".(43)

Havina sala 1909 an , dema Tırkên Cıwan dest avêtın siyasete Osmanizmê, hêdi hêdi kulubên Kurdan hatın girtın. İttihad û Terakki jı bo fireh kırın û xurt kırına iktidara xwe, pêwıst dıt ku Kurd bıbın endamê kulubên wan. Lê belê, Kurdan bı dılkar dı nav partiya Tırkan ya İtilaf de dıkirin.

Dı saya wan bang û propagandên zêde ku kulubên Kurdan jı bo bira netewi kiribûn, hejmareki pır zêde Kurd lı der û dorên xwe kom kiribûn. "Heta ew Kurdên ku xwe Tırk dızanin pıraniya wan jı xıstıbûne nav rêzên xwe".(44)

Lı gora wan deng û behsên jı Muşê gihiştine redaksiyona rojnama Horizon a Ermenıyan, piştı girtına wan ku-

(43) Gortis, 1909, hej. 48, 6 ê Adar,

(44) A.Şahbazıyan, Diroka Kurd û Ermenıyan, rûp. 177.

luban, Kurd lı der û dorên hıcrên dini dıciyiyan û dest bı xebateki bı pır dızı kırıbûn. Lı navça Bilanix , Melazgır û ciyên dın ciyin dıkrın û lı ser mesela programa xebatê û babefên dın kar û barê dıaxıftın. Awayê tên gotın Kurdan van xebatên xwe bı awaki pır dızı û veşarti domandine. Belgên bı nıvisandi lı ser minakiyên wan xebatên hıcran heta nıha bıdest neketiye ku mırov bıhare bı firehayı lı ser bıseki ne.(45)

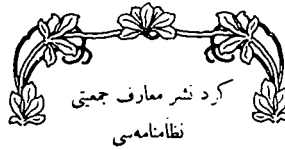
Dı dawiya sala 1909 an de, jı ber sebebê girtına wan kulubên siyasi bızavi û keft û lefteki Komela Hekari û Pêşketın a Kurd û ya rojnama Kurd nema. Her çıqas ew rojname û komele dı demek kurt jiyana xwe karıbûn bıdomının, lê, roleki wan a baş dı hişyarkırına gel de çêbû.

Komela Hekari u Pêşketın a Kurd , jı bo belav kırına xwendewariyê dı nav Kurdan de xebatek mezın kırıye. Endamên wê, vê wezifa han wezifeki bıngihin a lı ser milên xwe zanine. Jı bo vê armancê Komita Kurdan a Weşani û Rewşenbiri hatiye damezrandın. Wezifa wê komitê xebatkırın jı bo vekırına dıbıstanan û bı zmanê Kurdi çap kırına kıtêban bûye. Endamên wê komitê, bı wezirê Tırkiyê yê Rewşenbiri re ittifak kırine û jı bo vê armancê gelek bızaviyên hêja meşandine. Xelil Xeyaliyê xelqê Motkan, rolek mezın dı vê xebatê de listiye.(46)

Butçe û alikariya maddi ya vê komitê, jı Kurdên dewlemend û Kurdên ku dı kar û barên dewletê de xebitine û hınek jı jı dewletê hatiye girtın. Westê lı İstambul dıbıstan tê vekırın Abdurrehman Bedırxan 30 lireyê Tırk yarmetiye dıke û vi qewlı jı dıde ku her meh bı awayeki berdewam ali-

(45) Horizon 1910, 10 ê Sıbat, hej. 3.

(46) El-Teaxi, 10 ê Tirmeh 1967.

مطبعة آمدی

دیون محرابیه جوازنامه صادقان مکئی
روزنامه سومر ۲۴
۱۳۲۶

﴿ کرد نشر معارف جمعیتی نظامنامه‌سی ﴾

ماده ۹: کرد نشر معارف جمعیتی نایبه محصوراً علمی
و ادبی و ادبی استانی و لهده مسئول بر جمعیت مرکزیه ننسکی
اینددر .

﴿ جمعیتك مقصدی ﴾

ماده ۲: جمعیتك مقصدی و آمال مقدسه‌سی اولاد وطن
ایچنده انزیزده نئمته‌مار بقدن محروم اولان کرددر اربسندده
مه‌معارف و دبیری بسر و نهمم اینکدر .

ماده ۳: جمعیتك استانی و لهده کرد جو حنفقریه
مخصوص مکتب ابتدائی نایس و احباسیه مه‌قول اونه‌جق
و احوال مالی‌سی ازیاب حوت و غیرتک‌مه‌اوت انساب‌یکارانه‌سی
مسئله‌د بر حاله‌کادیکه اکثریت سکنه‌سی کرد اولان فقه
و فقه‌نیزه و تزجیح مقوم بر حانده فلان عشق‌نیز و فغان
ارده‌سندده مکتب‌نیز نایس و تک‌نیزه اراهه جهته‌نیزیه
چالیشیه‌جقدر .

﴿ جمعیت مؤسلسری ﴾

ماده ۴: جمعیته مؤسس اوله‌یلدک ایچون بدایه لا این

kariya wê dîbistanê bîke. (47)

Ew dîbistan lî taxa Diwan Yolu û lî kuça Hacı Paşa hatîbû vekîrîn. Roleke wê ya mezîna dî jîyana çandî ya Kurdên Îstênbul de hebû. Rojnamên lî paytext derketîne, bî taybetî wek rojnamên wekî Horizon , Azade Millet , Jamanak û gelekî dîna jî lî ser vebûna vê dîbistanê bî firerahi nîvisîne. Programa wê dîbistanê her wek dîbistanên dîna bû ye. Rojnama Horizon , lî ser wezîfe û programa mamostên wê dîbistanê weha nîvisîye: "Navê dîbistanê danî bûn Dîbîstana Meşrutîyetê . Her çend mîrov nîkare bêje ku lî wir tenê meşrutîyet dîhat xwendîna, lê belê, xwendîna bî dîl û germin meşrutîyet bû".(48) Serokê dîbistanê Abdurrahman Bedîrxan bû, dî destpêkê de tenê 30 zarokên Kurdan hebûn, dawiyê hejmarê wan gelekî zêde kîrîn e.

Wê komîtê, doza vekîrîna dîbîstana dî Kurdistanê de jî kîrî ye. Dî rastîyê de jî ew mesele ne wesa hêsan bû. Jî ber ku, ew kadro û mamosteyên ku dî Îstênbul de bî dest dîketîna dî nav gundên Kurdistanê de tunebûn. Rojnama Azata Mart ya Ermenîyan, lî ser vê, pîrozbahîyê lî rewşenbîrên Kurdan kîrîye û weha gotîye : "Her bî çî awayî be, ev zorî, zehmetî û nerehetîya han dê bê pêşîya rewşenbîrên Kurdan, nabe ku dev jî vê meselê berdîna û bîdîna alîkî. Jî ber ku, rojên bîna û çarenîvisa netewan girêdayî ye bî hişyarî û xebata zehmet, dîjwar dî dîjî hemû rewşekî xîrab û nelîhevhatî de".(50)

"Xebatkerên Ermenîyan ên pêşkevîxwaz baş dî wê rastîyê gîhiştî bûn. Jî ber ku, belav kîrîna xwendewarî û zanîs-

(47) Bînêre; Revue Du Monde Musulman, 1910, T.10, N.4, P.578.

(48) Horizon 1900, 9 ê Sîbat, hej. 30.

(50) Azata Mart (Erdê Xas) 1910, 22 ê Sîbat, hej. 190,

ti dı Kurdistanê de, wezifeki pır pêwîstî û gırînge, jı ber ku, ewan dızani; Kurdistan ciyê bext, can û dilê tevgera Kurdan e, ne paytext". (51)

Wê geşbûn pêşveçûn û jiyana ku dı paytext de dı nav tevgera Kurd dıgiya , bı vi avayi germ û gur nedıgihişt Kurdistan û sar dıbû. Jı ber ku, dı vi wexti de yek dıbıstan çıye dı Kurdistanê de tune bû. Heta ew ji hemû lı navçên dı destê Tırkan de bûn. Tu cari lı wan xweş nedıhat ku tevgera azadixwazê Kurd xurt bibe û pêşve biçe. Dı sala 1910 an de, Tırkên Cıwan, destên xwe yên gemar kirne nav û ewan xıstın bın muhaseerê û ew jı mafê xwe bêpar kırın. Ew netewên ku heta do bı wan re lı dji Sultan xebatê dıkirın. (52)

Lı ser girtına kulubên Kurdan, Komela Hevkari û Pêşketın a Kurd û derketına organ û weşanan, xebata qonaxa pêvajoya pêşveçûna jiyana cıvaki-siyasi ya Kurdan nesekını. Tırkên Cıwan, bı vê siyaseta xwe ya êrişker, dji xebata berxwedana netewên piçûk sekını û ewi domand. Dı ber vê re ji sala 1910 an , tevgera Kurdi gıhişte qonaxek geşbûnê ya dın. Xebata bızavi ya Komela Hevkari û Pêşketın a Kurd û bir û baweriya serokên wê, serokaniya ilhama tevgera Kurd bu. Eziz Yamulki bı awayek pır bı rûmet û baha behsa dewra wê komelê dıke û weha dıbêje : "Ew yekemin car bû vê komelê, mesela azadiya Kurdan bı kar ani. Ew ji ne ew bû ku lı daxwaz û xwestına serokên wê bû; ew netica guherandın û perewpêşveçûna hedda rewşa siyasi û cıvaki bû". (53)

(51) A.n.d.

(52) El-Teaxi, 10 ê Tirmeh 1967.

(53) Eziz Yamulki, Kurdistan û Serihıldanên Kurd , rûp. 55.
(Kürdistan ve Kürt İhtilalleri)

KOMELA HİWA-HÊVÎ Û KOVARA ROJÎ KURD , DAMEZIRANDINA YEKEMÎN ÇAPXANA KURDÎ

Dı jiyana siyasi-cıvaki ya Kurdan de, xwendewaran roleki mezın listiye. Nemaze xwendewarên ku lı İstambul dı universite û enstutiyan de dıxwendın. Dı paytext de, dı belavok û cıvinên Kurdên siyasi de, dengên xwendewaran xurt, zelal û bılind bû. Ew têkoşerên Kurdan ku dı rojên bori û dı diroka xebatê de pır xwedan tecrube bûn- hemû nesihetên wan xwendewaran dıkevte beranberi hişyariya siyasi-cıvaki û ewan wê hişyariyê geş û bılind dıkırın.

Dı destpêka sala 1912 an de lı İstambul, komeleki nû ya xwendewaran bı navê Hiwa-Hêvi hat damezırandın.(1)

-
- (1) V.F.Minorsky, Koşa Hêwayê, Şekiti tercume kuriye. Bınêre; V.F.Minorsky, Têbini u İntibaat, Petersburg 1915, rûp. 18. Emin Zeki û Bileç Şêrko, sala 1910 an , sala damezırandına komelê zanin e. Bınêre; Bileç Şêrko, Mesela Kurd, rûp. 52. Dı wan salan de, İttihadiyan hemû dezge û rêxistınên Kurdan qedexe kırın. Jı ber vê yekê, rê jê re nayê vekırın ku dı bın wan rewşan de, komeleki

Peywendiya danina vê komelê ji aliyekê de bi rewşa welat a nû û serkevtina siyaseta nav Tirkên Cıwan ve hebû.

Peywendiyeye baş a endam û serokên wê komelê bi têkoşerên Kurdan ên di Îstênbul de dijiyan re hebû. Komele di fakulta Ziraat de hat damezrandin. Ji ber ku hejmarên xwendewarên Kurdan di wê fakultê de pîr bûn.(2) Her bi wi awayi, di fakultên din de ji, wek di fakulta Bijişki, Melekiyeta Şahişahi de endamên wê hebûn. Omer Cemil Paşa serokê komelê, Qedri Cemil Paşa ji sekreterê wê bû. Fuat Temo, Cerahzade Memduh Selim, Necmeddin Huseyn, Ebduleziz Baban, Omer Efendi û Zeki Beg.... endamên bızavi yên komelê bûn.(3) Berpırsiyarê maliyê, Xelil Xeyali bû. Endaman li gora programa nav xwe mehaniyên komelê didan.

Peywendiyên komelê, bi xebatker û kesên bi nav û deng û bi kesên siyasi yên Ereban re ji hebû. Bo minaki, peywendiyeki xurt li navbera Necmeddin Huseyn, Qedri Cemil Paşa û nıviskar û têkoşerê bi nav û deng ê Ereb; Sedullah El Cabır û Reşid Riyad de hebû.(4) Ew kes dameziranên parti-

wiha bê danin. Di nivê yekemin ê sala 1912 an de, ji ber şikestina şerê Balqan, rewşa rıya İttihadiyan raste rast biber jariyê ve dıçû û dawiya wê rewşa xırab de ji, Partiya Hurriyet û İtilaf a Tirkên Cıwan hat danin. Pışti van bûyeran, Kurdan karin komeleki nû damezrinin. В.Ф.Минорский, Курды, замѣтки и впечатления, Петроград, 1915, стр. 18

(2) El-Teaxi, 10 ê Tirmeh 1967.

(3) Dr. Bileç Şerko El Qediyye El Kurdiye (Mesela Kurd), rûp. 52.

(4) Di damezırandina wê komelê de, nıviskar û edibê Kurdi ê bi nav û deng, Refıq Hılmi, rolek mezın û girıng listiye.

Bınêre; Roja Nû, 1960, Sılêmani, Tirmeh, hej. 1, rûp. 61.

ya netewi ya Ereb Hızbil Merkeziyye El İdariy Osmaniy-
ye bûn û ewê partiyê dı dawiya sala 1912 an de lı Qahirê da-
mezırandıbûn.(5)

Bızav û xebata komela Hiwa ya dı nav gel de, jı ya Ko-
mela Hevkari û Pêşketın pırtır bı nav û deng bû. Beşa Er-
zurum ê ku dı dı bıstaneki navin de hatıbû damezırandın, bı-
zav, xebat û rewşeki wê ya pır eşkera û gıring hebû. Serokê
wê beşê Teyib Eli bû.(6) Beşeki komelê ji lı derve -lı Lozan
hebû. Jı ber sebebên êrişen terori û hoviti ku dı destpêka
Şerê Cihanê ê Yekem de dıhatın ser komelê, ewê dı wê na-
vê re bızava xwe hinek da sekınandın. Arşivên ku dı destên
komelê de hebûn ji, ewan dabûne Ebduleziz Baban ku bıparê
ze.(7) Komelê bı navê Roji Kurd kovarek mehani derdı-
xıst. Jı hejmara çaran pê ve navê kovarê kırın Hetavi
Kurd .(9) Endamên komelê xebat û bızaviyên xwe bı xurti
bıribûn nav serbazan.(8)

(5) Le mérite sur la question Syrienne -Publ- par le comman-
demend de la IV-me Armée, İstambul 1916, P.58

(6) Dı sala 1925 an de, Kemalistan Teyib Ali, têkoşerê me-
zınê Kurdanı idam kırın. Ewi beşdariya şoreşa Şêx Seid
kırıbû.

(7) Pışti Şerê Cihanê ê Yekem, komel bı serekatiya Asıf
Bedırxan destbıxebatê kırıye. Ekrem Cemil Paşa serokê
fexri bûye. Dı wê qonaxa xebatê de, komele hinek kîtê-
ban ji çap kırıye. Jı bo minaki; afirandınên Ehmedê Xani
kîtêba hınbûna zmanê Kurdi ku Ekrem Cemil Paşa nıvısiye.
Dı sala 1922 an de, jı ber sebebên siyaseta Kemal Ata-
turk, komel hatiye qedexe kırın.

(8) Mehmed Emin Zeki, Dıroka Kurd û Kurdistan, 1939 Qa-
hire, rûp. 35. Dr. Bileç Şêrko, Mesela Kurd, rûp. 52.

(9) V.F. Mınorsky û Bazil Nikitin, Roji Kurd, bı Hetava

۱۳۰۱

بنام ۱ خرداد

Ked Pz

تاریخ تاسیس:

۱۳۳۱

Poole - Egypt
Kyprou - Div. 1.

صاحب امتیاز:

و مدیر مسئول

عبدالکریم

شماره: ۱

عدد: ۱

روشگرد

۶ خرداد سنه ۱۳۳۹

شیدبک آبدیه بر نثر اولنور

۱۴ رجب سنه ۱۳۳۱

۱۹۳۳

Kyprou -
Kyprou -
Kyprou -
Kyprou -

سنان صلاح الدین ابوی

[حقوق معنوی] باب عالی جوانفده ابوالسوفجده سنه نومرو ۱۹

Hejmara yekem a kovarê 6 ê Heziranê, ya duyem 6 ê Tirmehê, sêyem 1 ê Tebaxê (10) û hejmara çaran ku navê wê hat guherandin û bû Hetavi Kurd 23 yê Çırya Yekem sala 1913 an derket.(11) Her sê hejmarên yekemin sih û du rûpel derketine.hejmara çaran nivê wan bû.Serniviskarê sê hejmarên yekem, yekek navê wi Suleymani Ebdulkerim bû. Ya hejmara çaran Ebduleziz Baban bû. Kovar bî Tırki û Kurdi derdiket. Her çend kovar a xwendewaran bû lê belê, gelek kesên siyasi û yên bî nav û deng ên Kurdan,weki Necmeddin Kerkukli, Salih Bedırxan û hinek ditur alikariya derketına wê dikirin. Hêjayê gotinêye ku nivisarên wek niviskar Abdullah Cewdet, pır çaran li ser rûpelên kovarê hatine belav kirin. Ew kes yek ji wan e ku bî İsmail Heqqi Babanzade re dameziranên Tırkên Cıwan * û dî

Kurd tercume kirine. Binêre; V.F.Minorsky, Kurd, rûp. 18. B.Nikitin, Kurd, rûp. 290. Dî zmanê Kurdi de gotina Roj û Hetav bî eynî menê de nin. Dî kovara Almanî de, dî gotareki de, bî zmanê Almanî, bî rasti navê wê rojnamê hatiye tercume kirin. Binêre; Die Welt des İslam, Berlin 1913, Band I. Hett 314, s. 221.

Pışti sansorê ewê qedexê kir, navê rojnamê kirin Hetava Kurd.

(10) Roji Kurd 1913, hej. 1-2-3.

(11) O.L.Vilçivski û M.S.Lazeriyev, bî xeletayi derketına Hetavi Kurd, sala 1914 an nivisandin e. Binêre; O.L. Vilçivski, Bibliyografya Weşanên Kurd ên li Derve, dî Sedsala 20 an de. Zmanê İraniyan, I, Moskova-Leningrad 1945, rûp. 158, M.S.Lazeriyev, Kurdistan û Mesela Kurd, rûp. 139.

* Yê yekem Komela Tırkên Cıwan damezirand bî Abdullah Cewdet re, ne İsmail Haqqi Babanzade, İshaq Sukûti bû.(N.M.)

hukumeta Tirkên Cıwan de ji wezirê rewşenbiri bû. Dı wi wexti de, wan her du kesan dev ji Tirkên Cıwan berdan û hatın ketın nav tevgera Kurd. Tirkên Cıwan, biryara ji bo mesela çareser kirina netewi bı ci nanin û wan mafên netewan piştguh kirın. Ew biryarê ku dı sala 1907 an, Partiya İttihad û Terakki dı kongra xwe ya duyem de lı ser wê meselê girtibû, ewê ci bı ci nekırın ku mafên wan netewan bûn heta do bı wan re dji rejuma Sultan têkoşın dıkirın. (12)

Hejmarên Roji Kurd ji İstanbul dıgıhiştın Kurdistanê. Lı ser vê baştirın belge, ew name û pirozbahiyên xwendewarên Kurdan in ku ji bo rojnamê şandin e. Heqqi Medeni bı pirozbahiya xwe re perçek helbesta şairê mezin ê Kurd Haci Qadirê Koyi şandiye û kovarê ji wê belav kiriye.

V. Minorsky, behsa belavkirina Roji Kurd dı Kurdistan-

(12) Dı weşan û edebiyata Kurdan de, rola girıng a Abdullah Cewdet dı peydabûna ideolojiya tevgera Kurd de, behsa xebata wi nehatiye kirın. Lêbelê, şahid û belge ên wi têkoşerê Kurd ew gotarın ku lı ser rûpelên Roji Kurd, xebat û wezifên ser milên kesên Kurd, ka çı ne, belav dıkr. Derveyi van, dı weşanên Tırkan de ji lı ser diroka edebiyat û çanda Kurd, nıvisaran belav kiriye. Dı dawıya Şerê Cihanê yê Yekem de, roleki wi ya bı bızavi dı damezirandına komelên siyasi yên Kurdan de hebûye. Her wıha, pişti Şerê Cihanê yê Yekem, dı sala 1925 an de, ew nıvisandın û gotarên dı rojnamên Tırkan de lı hember serihıdanên Kurdan derketine û ku ewan bı doza damezirandına dewleteki Kurd gunehkar kirine, Abdullah Cewdet, dı dji van nıvisandın û gotınan nerızaya xwe eşkera kiriye. Bınêre; Rojnama Akşam (Êvar) Kanuna Dûyem 1925 - Nıviskar.

nê de dıke û weha dıbê : "Lı ciyên wek Sılêmaniyê yê dır dıhat belavkırın û dı kovarê de, serokên rewşenbir ên Kurdan, daxwaza belav kırın û jiyana mesela netewi dıkrın." (13) Lı gora kovarê, behsa hemû zor û zehmetiyên gelê Kurd û armanca wê, dı hemû qunc û derên Imparatoriya Osmani de tê kırın. Jı ber vi çendi, riyek weha danibû pêşiya xwe : Behsa yekitiya netewan, jiyana wan, guherinên civaki hwd. û behsa jiyana xelqê dıkr.

Rojî Kurd , behsa xwendarê Kurd tenê nekriye û bala wan tenê nekışandiye ser xwe. Behsa rojnamên Ermeniyani jı kriye û bı awaki metih lı ser derketina rojnama Horizon û gotarên ku tê de hatine belav kırın sekniye. Lı ba wê her weha bûye; ev kovarên han bira pêşkevixwaz dı nav Kurdan de belav dıkrın.(14)

Kovarê behsa siyaseta nijadperesti ya Tirkên Cıwan a dı warê mesela netewi de kriye û jı bo wê jı tenê çar hejmarên kovarê derketiye. Jı ber sebebên wan nıvisandinan, ewê girtin û ketin dıv girtina nıviskar û belavkırên kovarê. Dı dawiya Çırya Yekem sala 1913 an de, jı ber nıvisinên diji siyaseta dewletê, peyamnêrê kovarê Salih Bedırxan hat girtin û hepskırın. Rojnama Jamanak a Ermeniyani û rojnama Tercuman ya Tırkiyê, vê xeberê belav kırın e û weha gotine : "Salih Bedırxan dı kovara Rojî Kurd de gotarek diji kırdariyê nıvisi ye, jı bo wê jı karbidestên eskeri lê gıriyane û girtine xıstine hepsê."(15)

Bı wi awayi dı sala 1909 an de lı ser rûpelên rojnama Tırkan hunek gotar hatin nıvisandin ku rexne lı siyaseta Tirkên Cıwan dıgirtin. Ew rexnên wan wek minaki lı ser tıştên we-

(13) V.F.Mınorsky, Kurd, rûp. 18.

(14) Horizon, 25 ê İlon 1913, hej. 214.

(15) Jamanak, 23 yê Çırya Yekem 1913, hej. 1600.

ha bûn; qanuna dı warê weşan derêxıstın û çapi de weha dı-
got: Eger kırdıyeyiya mehelli an wali, dı rojnamekê an ko-
varekê de gotareki dji dewletê bıbinın, ew dıkarın hem
sernıvıskar, hem xwediyê wê gotarê û hem ji çapxanê
bıgrın, cıyên ew weşan hatine çap kırın lı wır derêxın
dadgehê.(16)

Lı derveyi van zor û zehmetiyên dewletê, hınek asteng û
gırıngiyên dın ji lı ber kovarê hebûn. Ew kesên berpırsıyar
û derkerên kovarê, pıspori û şarazayiyeki wan a bı temami lı
ser rojnamenıvis û derêxıstına warên kovari de tune bû. Dı
ser van gışkkan re, zor û zehmeti ya rêzman û imlayên ere-
bi û hınek tıştên wek wan ji lı ber derketına kovarê asten-
gên gırıng bûn.

Lı gora wan gotar û materyalên dı kovara Roji Kurd de
hatine belav kırın, dıdın xûyakırın ku bı pırani lı ser jiyana
Kurdan hatiye sekınandın. Dı hejmara yekem de gotarên
Necmeddın Kerkuklı; Komela Xwendewarê Kurd û Xızme-
ta Kurdan ya jı bo Makam-i Xılafet, yê Fexri; Dı Nav Kur-
dan de Qabiliyeta Hevdemi, yê Xarputlı; Derd û Dewa, yê
Mıthet; Hêzên Hukümetê Yê Gıştı (Kuva-yi Umumiye-i
Hukümet) û geleki dıtr hatine belav kırın.

Dı hejmara duyem de gotarên Lı Pêşberê Netewa We
Wezifa We (dı bıın vê gotarê de imza Daganê Bulgarıstani he-
ye, ne yê Abdullah Cewdet N.M.) û Riya Yekitiyê yê Ab-
dullah Cewdet, Mıslmani û Kurditi yê İsmail Haqqı Baban-
zade, Her Ez Bım Keseki Dın Nebe, Bextreşi û Mehrumiya
Kurdan, İbreta Ebdulkerımê Sılêmaniyê û Zıman û Neza-
niya Kurdan yê X.Mudani û geleki dın tede hatine belav
kırın.

Dı hejmara sêyem de, ew kesên dı hejmarên pêşi de nı-

(16) K.Yost, Weşanên Anadol, rûp. 14.

visandinên wan hebû dî wê hejmarê de ji nîvisarên wan hatîbû belav kirin. Îsmail Haqqî Babanzade; Pêşketîna Kurdan, Ebdulkerîmê Sîlêmanî; Yarmetî, X.Mudani; Bextreşî û Mehrumîya Kurdan û hûnek gotar û babet nîvisandinên di nîvê de hatîne belav kirin.

Dî hejmara sêyem de, ew kesên dî hejmara pêşî de nîvisandinên wan hebûn, dî wê hejmarê de ji nîvisarên wan hatîbûn belav kirin. Îsmail Haqqî Babanzade Pêşketîna Kurdan, Ebdulkerîmê Sîlêmanî Yarmetî, X.Mudani Belengazî û Jêrdestîya Kurdan û hûnek gotar û babet nîvisandinên di nîvê de hatîne belav kirin.

O.L.Vilçivski, pîr bî başî behsa kovara Rojî Kurd dike û weha dibê: "Ew nîvisandmên tê de hatîne belav kirin, pîr bî eşkera bir û bawireya netewî ya wan kesan didin diyarkirin. Gotarê wê li dîji perçiqandin, zîlm û zora Tirkan mî û dozê li Kurdan dikin jî bo yekîtiya hevxebata pêvajoya serxwebûnê û azadiya Kurdistan." (17) Dî hemû halan de em pîr bî gotîna "netewî" nerazî ne. Jî ber ku, li ser yekemin rûpelên hejmara Rojî Kurd, dî mesela siyaseta dîji Sultan de, armancekî kovarê ya bîngehîn dî nîya pêvajoya serxwebûniyê de tunebû ye. Wezîfa kovarê ya bîngehîn, propaganda rewşenbîrî û handana Kurdan jî bo şarîstaniyê bûye. Kovarê, pîr bî dîzi behsa çûna dîji dewletê kirîye û xwe nizîkî babetên weha nekîriye. Kovarê nekariye bî eşkera banga azadî û serxwebûnî ya Kurdîstani hîlde. Ev bû-

(17) O.L.Vilçivski, A.n.d., C.I, Moskova-Leningrad 1945, rûp. 151.

О.Л.Вильчевский, Библиографический обзор зарубежных курдских печатных изданий в XX столетии. "Иранские языки", т.І, М.-Л., 1945, стр.151

yer zêdetır jı ber rewşa objektif û subjektif a wê demê bûye. Hewceye eva han jı jı bir neçe, kesên berpırsiyarên kovarê meyla bir û baweriya wan bı ber bir û baweriya Tırkên Cıwan ve bû û baweriya wan bı Tırkên Cıwan hebû ku wê qerarên xwe bı ci binın.

Bir û raya Mınorsky ya dı vi wari de rasteqınıtır e : "Kovara Roji Kurd rewşeki wê ya netewi hebû".(18)

Dı vi wari de hewceye ku em vê jı bêjın; bı pırani çap û weşanên netewi lı ser mılên Roji Kurd bû û bı wasita wê dıhat amade kırın.

Ew zor û zehmeti û paşkevıtın, bı pırani jı ber sebebên paşvemayına rewşa rewşenbiri ya Kurdan bû. Kovar bı xwe, dı gotara Armanc,Rê de behsa vê meselê dıke û weha dıbêje : "Dıvê Kurd itiraf bıke, ku ew çawa jı şarıstaniyetê dır ın, her wısa jı zanısti û rewşenbiri jı dır ın".(19) Destek nıvisarên kovarê, çavkaniya vê paşketına rewşa Kurdan, vê zılm û zora bı berdewami lı ser gelê Kurd tê meşandın dızanın. Jı ber vê jı weha dınvısın : "Kurdan beri hemû tıştan zanın ku xwendewari dı nav wan de pır kêm e û bı wı tıştı hesıyan. Jı ber vê dızanın pêwıstiya wan bı zanısti û xwendınê ye. Pêgava yekem a rıya şoreşgerên Kurdan xwendewariye." Kovarê bı vi awayı dıdomand : "Nıha şefeqa Hêviyê avêtiye, em dıkarın bı dıl û giyan bêjın, zordari hêdi hêdi namine. Dı nav Kurdan de me du meşale hulkuriye, an jı me du riyên hişyarkırınê çêkuriye; Hêvi û Roji Kurd" (20)

Lê belê, dı xebata rewşenbiri ya têkoşerên Kurdan de, dıvê eva han jı bira me neçe ku, ewan van xebatan jı xeba-

(18) V.F.Mınorsky, Kurd, rûp. 18.

(19) Roji Kurd 1913, hej. 1, rûp. 2.

(20) A.n.d.

ta xwe ya siyasi cûda nedikir, wan her du rengên xebatê dî kovarê de dan xûyakırın. Dî vê gotarê de weha nivisandine : "Dî pêvajoya azadi û serxwebûni ya siyasi de, em ê riya zanistiyê nişan bîdın, bî tenê riyek ber bî wê armancê ve dîçe"(21) Roji Kurd , lî ser zehmeti û nerehetiya wê riyê nivisiye : "Îro ciwanan jî bo netewa xwe û hemû cihanê evê wezifê girtine ser milên xwe û dîzanın, dê dî vê riyê de gelek zehmeti û nereheti ji derkevın, lê belê, ev zehmeti dê dî pêvajoya pêşketin û şaristanîyetê de cîyê xwe bigre."(22)

Roji Kurd , bî vi awayi zor û zehmetiyên dî aliyên komelên Kurdan de tehlîl kiriye, ronî kiriye. Roleki wê hemlê ya baş hebû dî afirandina ideolojiya Kurdewari de.

Ber bî vê re jî, kovarê behsa wezifa ser milê xwe, riya rîzgarbûn û pêşveçûna netewan dîkir. Lê belê, lî gora me, van rewşenbiran, bî başi nezanine riya xebata xwe destnişan bîkın. Ew "bira netewi" jî zêdetir jî bo menfeeta nivisarên kovarê bûye.

Abdullah Cewdet, dî gotara Bir Hitab (Xitabek) de, lî ser wezifa komelên Kurdewari û handana wan jî bo hinbûn û zanistiyê weha nivisiye : "Em dî qonaxa avabûna netewi de dijîn." Lî gora Abdullah Cewdet jî; "Netewek, ku ne xwedan şexsiyeta xwe be, derveyi birek heywanên be hîşî û nav nexwendî pê ve nabe tîştêk" û bî vi awayi lî ser dîsekîne û dîke xwûyakırın: "Netewe dirokeki meyandi (monoton) û sekîni nine. Jî nebatek dî bexçên me de, çiyân de, dareki ku belgên xwe yê hêşîn dî aliyê hejina bayê de xwar dîke, jî derveyi vê tîştêk nine."(23) Bî vi awayi

(21) A.n.d.

(22) A.n.d.

(23) A.n.d. ,rûp. 4.

dozê jı gelê Kurd dıke : "Sedsala em tê de djın ne henek e, sedsala 20'an e. Netewek ku xwediyê mêjû û rojên bên yên diroka xwe nebe, xwediyê xwe nine. Netewe û kesên ne xwediyê xwe bı xwe bın dıbin kole, dıbin malên ên dın."(24)

Abdullah Cewdet, vê mesela nazık, bı gırıngı xıstiye ber çavên wan rewşenbirên cıwanên Kurdan. Ewi dıgot hewceye em bızanın ka em çı dıxwazın, me dıvê serbıxwe azad bın, an dı bın siya İmparatoriye de bıjın. Eger me navê em dı çarçova İmparatoriye de bımının, bı çı awayı be ji, jı bo bıci-anına vê armancê ji hewceye "xwendewari û şaristaniyet" dı nav netewe de bête belav kırın.

Abdullah Cewdet, pışti du-sê mehan dı Roji Kurd ko-vara komela Hêvi de, lı ser wezifa ser mılên xwendewarên Kurd, gotarek nivisiye. Ewê gotarê bala nıviskarên roj-nama Ermeniyana Jamanak kişandıye û gotara Abdullah Cewdet bı tevayı lı ser rûpelên rojnama xwe belav kırın.

Abdullah Cewdet, bı awayek objektıfı lı ser rewşa siyasi-cıvaki û aboriya netewa Kurd û lı ser paşvemayına wê nivisiye. Pır bı tund û tuji rexne lı wan têkoşeran û welat-parêzan gırtıye ku duri Kurdistan dı İstambul de, lı ser navê netewe dıaxıfın, her bı devki xebat dıkin û xwe lı wan deran dıveşêrın ku jı bo xebatê bıçneye ciyên der û dore jı Kurdistanê dır. "Wir deşte, pır warên gul û çiçekan ku bûne goristan û dı wan zeviyên bı xêr û bereket de ku birçiti û feqiriya xwediyê wan tê de heyê. Nıvisar dıbê; tenê bı hêvi û ramana baş serbesti bı destên Kurdan nakeve, riya rasti û çareser kırın, tenê vegerina nav netewe, nav Kurdistan e. Bı wi awayı dıdomine : " Axaftın, munaqeşe û dest girêdana lı vır, lı İstambul, bê maneye, qet feydeki nagıhıjine

(24) A.n.d.

wan gundan ji bo nanê paxaç, şir vexwarin gundi hişyar kirin û handana ber bî şaristaniyetê, belê, evaye wezifa lî ser milên cıwanên Kurd".(25)

Abdullah Cewdet, rızgarbûn û pêşveçûna cıvakê bî zanisti û xebatê ve girêdaye. Abdulkerimê serniviskarê kovarê dî gotara Her Ez Bim Tu Keseki Dın Nebe de, lî ser xebat û karê neghişti, sewiya hişyari û bira netewi ya Kurdan nivisiye û astenga hevnegirtina wan nivisiye. Ebdulkerim, behsa rewşa hemû sebebên cıvaki û abori, paşvemayina cıvaka derebegi-otokrati kiriyê û lî ser vi diwarê berxwedana dijî pêşveçûnê û guherandina wê nivisiye û doz lî netewe kiriyê ku bî xwendewari, zanisti ewê bîkarin vê astengê ji holê rakin. Weha gotiyê: "Feqet dermanê cehalet gelek hêsane: Maarif. Maarif çiqas lî pêş be, netewe ew qas kamil dibê. Maarif çiqas taammum bike netewe ji lî gor wê gav bî gav tewessu dîke."(26) Bî vi awayî Abdullah Cewdet ji, pêşveçûna rewşenbiri dî guherandina rewşa cıvaki-abori ya netewe de dî bine û dibê: "Dî laşeki nexweş de hiş û giyana rast vegir dernakeve." Niviskar, gelekî rastiyên tal û zehmeti û lî ser belavbûna nexweşî û birçitiya dî rojhûlata Imparatoriyê de sekiniye û dibê; gundeki Kurdan lî nêziki Edenê yê ku 744 kes lî wir dijîn, ji bo eskeriyê bang lî wan kirine, tenê dî nav wan de 12 kes bê êş, saxlem bûne.

Abdullah Cewdet, dozê lî cıwanan dîkir, bî kûri û firehi hemû sebebên rewşa cıvaki-abori ya jiyana netewa Kurd eşkera bîkî û bîkolîn. Mesela hejmartina nufusa Kurdan û ciyên lî wir rudînên, cûre cûre kar û memuriyeta wan, rewşa wan a abori, hejmara jin û mêran, mîrîn û ji dayik bûn, hej-

(25) Jamanak, 31 yê Çırya Yekem, 1913, hej. 1608.

(26) Roji Kurd, 1913, hej. 2, rûp.21

mara xwendewar û nexwendewaran, peywendiya wan a abori bî netewên ciranên wan re, pişesazi û rewşa belavbûna ax û zeviyan û gelek tîştên din girtiye dest, lêkolin kiriyê û lî ser axaftiyê. Nivîskar bî vi awayî nivîsandiyê : "Wek van meselên han ku di nav neteweyên de dest dîkevin, ew wext em ê wan wezîfan bî ci binûn û bîkarîna bîbin têkoşerê rastteqîni dî riya pêşkevîni de. Wê demê rutba mamostayekî dibistanê, dê jî ya qaymeqamekî bûnîr bibe".(27)

Necmeddin ku têkoşerê jî xelqê Kerkukê bû, peywendiyekî wî ya raste rast bî komela Hêvî re hebû. Di gotarek xwe ya bî navê Komela Xewdewarê Kurd û Xizmeta Kurdan ya Jî Bo Meqam-i Xilafet de, pirozbahî lî kovara Rojî Kurd kiribû û dozê jî Kurdên cîwan dikir ku xwe zêdetir nêzîkî neteweyên bînin, tîştên rastteqîni û bîngêhin jî yê vala ciyê bînin. Necmeddin bî vi awayî gotara xwe didomand: "Bî hişyarbûna rewşenbîrên cîwan emê jî destê zîlm û zorîyê rîzgar bînin." Lî gor Necmeddin, wezîfa lî ser mîlên her endamêkî Hevî-Hîwa, çûna nav neteweyên bîhevî xebat kirin bû. Nivîskar her çend bî pîranî nivîsandî û axaftinên xwe bî veşartî û tûkîlên (qalîkên) armanca xwe bî eşkerî diyar nekiribû jî, gotara xwe gelek bî gotinên hêja û ramanên bîlind xemlandî bû.

Bîzava rewşenbîrî ya rewşenbîrên Kurdan a dî warê danîna rênîvîsa Kurdî, vekirîna dibistanan, xwendîna dîrok û çanda Kurdî, xemlandîna hişyariya netewî û dî dawîyê de jî jî bo başkirîna jiyana aborî ya Kurdan xebat kirin de geş bûbû.

Wê guherandîna cîvaki û siyasî ya ku şoreşa Tirkên Cîwan lî nava welat kiribûn, karekî bîngêhin kir jî bo belavbûna mesela rewşenbîrî dî nav Kurdan de. Tirknasên Sovyetî Jeltiya-
(27) Jamanak, 31 yê Çîrya Yekem 1913, hej. 1608.

kov û Y.A.Petrosyan weha dîbên; salên dawiyê yê şoreşa Tirkên Cıwan, salên jıyan û geşbûna jıyana cıvaki, siyasi û çandi ya welat bûn.

Dı wan salan de bir û baweriya netewi ya Tırk, bı yek cari dı nav rewşenbirên Tırk de bı hêztır û xurtır bû.(28) Evê ji dı nav netewên dın de riya dji Tırkan vekır.

Peydabûna bı Kurdi nıvisandın gaveki mezın bû. Ewê, carnan xwe dıkr astengek mezın lı ber pêşveçûna çanda Kurdi. Têkoşerên Kurd, lı ser rûpelên Roji Kurd, bı hemu awayi vê meselê nıvisandın û raberızın lı ser dıkrın. Ew guherandinên dawiyê ya şoreşa Tirkên Cıwan ku dı nıvisandınên Tırki de dıhatın pêşkêş kırın, tesireki wan a pır mezın lı ser nıvisandınên Kurdi kır û ewan ber bı pêş ve bır. Dı vê navê re Kurdan, lı İstambul Komela Başkırın, Belav Kırın û Hin Kırına Alfabê damezırandın. Kar û barên vê komelê, çêkırına alfabeki nû ya Kurdi bû. Têkoşerê Kurd Abdurrehman Bedırxan, dı vi wari de weha nıvisiye : "Jı ber ku alfabeya Kurdi bingeha wê Erebi ye, sistema fonetika zmanê Erebi jı bo Kurdiyê bı kêr nayê û jı ber vê ji danina pêwıstiya vê alfabê hatiye holê".(29) Dı yekemin hejmara

Roji Kurd de Mesud Sılêmani dı gotara bı navê Herfên Me û Hêsankırına Xwendına Wan de bı vi awayi lı ser vê meselê nıvisandiye: "Pêwıste carek dın lı ser alfabeya Kurdi bê sekmandın." "Lı gor nıviskar: sebebê aloziya dı warê nıvisandinê de ewe ku, gelê Kurd bı zanısti negıhuştiye şarıstaniyet

(28) A.D.Jeltyakov, Y.A.Petrosiyan, Dıroka Rewşenbiri Lı Tırkiyê.

(29) Kurte Xeberek Netewên Cıranên Nev, Roji Kurd, hej. 4, 1913, rûp. 11.

Сводка сведений о сопредельных странах
", № 4 , ИСИС, стр. II.

û pêşkevîna Avrupayê, Hêjayê gotinêye ku nîvîskar jî bo başkîrîna alfabeya Kurdi qet tu pêşniyarek jî neaniye.

Dî wî wari de M.S.Eziz (Salîh Bedîrxan), programekî jî bo guherandin û temam kirina alfabeya Kurdi pêşniyar kirîye û ew pêşniyar jî bî cî hatiye. Jî bo xwendin û nivîsandînekî rasteqînî, afirandîna alfaba Kurdi, gelekî dîqqeta xelqê kirîşaye.(30)

Ew alfaba ku Salîh Bedîrxan li ser bîngeha alfaba Erebi danibû û pêşniyar kiribû, dîxwest; têde heşt herfên dîn ên dengên zman bîn danin û ew jî bîkevîn ser herfên bê deng yê alfabê. Dî rasti de, ew pêşniyar dî warê xebatê de ew qas ne rehet bû. Nîvîskar û xwediyê pêşniyarê bî xwe dî wê meselê de baş gîhiştî bû û bî wî awayî dîgot : "Ez dozê li birayên Kurd dikim, ew li ser mesela alfabê bîsekinim û jî bo wê jî dan û sitandinê bir û rayê bîra bê kirin." Her weha, dozê jî kovara *Rojî Kurd* dî kir ku quncêkî taybetî jî bo çareserkirina wê meselê bê amade kirin.

Kovarê buhayekî pîr mezîn daye vekirina dîbistanên nû. Her wek ku tê zanîn, dîbistanên Kurdistanê yê kevînarê, her ew hîcrên medresên dînî bûn. Jî ber wê, armanca *Rojî Kurd* ew bû ku qîmet bî zanîstiya dînyayê bête dan. Dî wî wari de *Abdulkerîmê sernîvîskarê kovarê* dî gotara *wexeya Mîndal Bo Çî Zû Fêrê Xwendin Nabi* de, rexne li rîya ders gotin û hînkîrîna hîcrên medresan dîgre û weha dîbêje : "Dî ser wê re, dî hîcran de demekî dirêj tê xwendin, lê, dî destpêkê de hîni xwendinê nabîn" û weha dîdomîne ; "jî bo xwendina îlm melayên wan mîzgeftan destpêkê de emîr dîkîn ku bî çend carî Camî bîxwinim, demên dirêj nîvîsandinên *Usameddîn, Ebdulxêfur, Ebdulhekîm û Mîherrem Efendî* dîxwinîn û bî wan mîjûl dîbm. Ew hînê wê dîbm

(30) *Rojî Kurd* 1913, hej. 2 , rûp. 12.

ku "dal" (herfa D) a Zeyd bo çî bore, wê "R" ya Emr bo çî mansub e."(31)Dî dawîya gotara xwe de weha dibêje:Ev metoda han yarmetîya xwendewaran nade ku bî zû dî mese-lên siyasî û bûyerên welat de bîghên.Dî dibîstanan de hewce ye behsa demokratîyet,parlamento ,otokratîyet,qanûn û meş-rûtiyet ûhd.. bên xwendin.Ebdulkerim gotarê bî vi awa-yî dîdomine : "Çiqas baş e ku eger zarok zanistîya aborî û ya kîşt û kal (Ziraat) û kimya bîxwin". Nêrina nîvîskar weha bûye, ku bî vi awayî xwendin dîkare kadroyên taybetî bîgehîne. Pêwîste ku em dî hemberî wî de dest grêdayî nemînin.

Jî bo vê gûherandin û xwendinê, pêwîste zarok dî yeke-min salên xwendinê de jî bo kar û barên civakî bî terbiye kîrin. Dawîyê nîvîskar dîbê ; kesî nedîye ku, Avrûpîyan zanî-nê xwe bê hîle û derew jî bo kesên me bîkar bînin.

Pêwîste em vê jî bêjin; gelek têkoşerên Kurdan, mesela xwendin û zanistîyê, jî bo zor û zehmetîya civakî xebat kî-rînin, jî bo guherîn û berewpêşvebirînan temam nedîkîrin. Bî temamî dî bîngeha çanda rojava negihîştî bûn, jî bo vê dî-xestînin ku tovê çanda rojava dî Kurdistanê de bîçînin. Bîngeha çînitî lî gora menfeeta wan bû. Jî xwe ewê nexîstînin ber çav û eşkera, banga xebata dîjî paşvemayî ya peywendîyên derebegî dî Kurdistanê de hîlanîbûn. Belê! Dî wê qonaxê de, programekî ya civakî, aborî û siyasî ya rewşenbîrên Kur-dan bî eşkera, ronî û bî qîmet dî meydana xebatê de tûnebû. Tenê qîmet dîdan mesela zanîstî, belav kîrîna xwendewarî û rewşenbîrî. Ew jî her armancekî pîroz û bî rûmet bû, der-veyî wê tîştê nebû!

Hewceye em vê jî bêjin ku, dî Rojî Kurd de, car-nan gotarên lî ser guherandinê rewşa aborî û civakî dîhatînin

(31) Rojî Kurd 1913, hej. 1, rûp. 21.

belav kırım. Jı bo minaki; sernivskarê kovarê, gotarek nav û nişana wê Tal û Şirini û Necdetê Diyarbekiri ji gotarek bı navê Cotkari belav kiribû. Dı wan gotaran de, ne tenê lı ser bir û baweriya netewi nıvisandibûn, her wê menfeeta çıniti ji dı wan afirandinan de xıstibûn ber çav û eşkera kiribûn.

Ebdulkerim dı gotara Tal û Şirini de, banga parastına bezırganiya burjuwazi ya nû ji dayik bûyi kiribû. Nıviskar, dozê ji xweyi sermayedarên Kurdan dıkir ku hini hunera bazırgani, sermaye kom kırım û xıstına kar bıbın. Hemû cûre riye bezırganiyê nişanê wan daye. Lı gor nêrina wi weha bû; ev karê lı ser vi wari bê kırım, dê bingeha jiyana abori ya Kurdistanê deyne. Dı wir de her weha dıgot; bızavek heye ji bo ku rewşa abori-cıvaki pêş ve bıbe, riya berewpêşveçûna şaristaniyet nişani xelqê da ye û dozê ji dewlemendan kiriyê ku dibistan û merkezên zanistiyê vekın. Nêrina xwe ya dı wi wari de bı vi awayi domandiye; rewşenbiri lı Avrupa çawa xelqê rêxısti ye, bezırgani, fabriqe û kargehan damezrandiye, bı wi awayi dı Kurdistan de ji dı kare bıke. Lê belê, dı gotara xwe de nıviskar, yekcari dji derebegi nesekiniye û derd û kulên wê sistema cıvaki nekiriye ku ew astengeki pır mezın lı pêşiya pêşketinê ye. Jı ber ku, eşkeraye ku dı wan cûre cıvakan de, bezırgani û sermayedari bı hezar benıkan ve bı sistema derebegi ve grêdayiye.

Necdet, dı gotara xwe ya Cotkar de lı ser warên dm sekiniye. Wi gotara xwe lı ser gundên Kurdistanê nıvisandiye. Nıviskar dı wê de weha dibê: "Jı bo çı ax û zeviyên Kurdistanê riji ne û berên wan ne wek ên Avrupa ne? Jı ber ku em alet û melzemên kevn, ew ji yên nû bıkar tinın" Her bı vi awayi dji vê ji nıvisandiye ku, wek bıkaranina makinan bê dini û guneh e. Nıviskar weha gotiye: "Bıkaranina makinan tışteş baş e, ew kesê ku jı mun re bêje bıkaranina

wan guneh e, ew an derewan dıke an ji tışteki nızane''. Necdet bı vi awayi dawiya gotara xwe tine : 'Hewceye ku hûn ji ji wan hêdi hêdi peyda bıkın. Dê hûn dawiyê hêviya xwe bıbinın û qezenç bıkın. Bıla erdê me baş bê kolan, bıla bende-rên me mezin bıbin û bıla çewalên me tji bıbin''.(32) Gotara Roji Kurd bı vi awayi dıdomine; zarokên xwe hini pişe û teknik bıkın. Ev bir û baweri, bir û baweriya netewi ya burjuwaziya nû ji dayik zabû, ya wê bû. Dıxwest rê lı sermaya biyani bıgre û nehêle serweta netewi bırije Avrupayê.

Derveyi vê, kovarê, pır bı zireki dozê ji gelê Kurd kırıye ku peywendiyên xwe bı mesihyan û netewên dın re baş bıkın. Siyaseta Sultan a "perçe bıke û idare bıke" ji lı ser rûpelên xwe ruswa kırıye. Lı ser vê meselê, dı gotara xwe ya

Demê Kalê Me de sekni ye. Dı wê gotara xwe de evê ji xıstiye ber çav û gotiye ku, ne gelek dûre ku hınek dest û tliyên mısılmanên kevnepereşt ji dı vê meselê de hebe.

Hewceye ku eva han qet ji bira me neçe ku rewşenbırên Kurdan, roleki wan a baş dı belav kırma bira netewi û hişyariya siyasi de heye. Wek minaki, dı van gotaran de; Hişyarbın! , Zerarên Nezanina Kurdan , İbret û geleki gotarên dın de wan meselan kolan e.

Ebdulkerim, bersıva wan gotın û şayiên dı Avrupa de belav dıbin û ku dıbên; "edeb û zmanê Kurdan tune" dıde û bı xurti dıji wan dısekıme. Dı gotara xwe ya İbret de navên çendın şair, nivıskar û mrovên zana û jêhati yên siyasi ên Kurdan dıjmêre û dıbê ku, ciyê iftixar û serbılandiyê ye ku dı nav Kurdan de mrovên wek Şêx Maruf, Notşî, Qızılci., Çuri, Şêx Qadirê Pencwini, Kak Ehmed , Mewlana Xalid, Nali, Salım, Mustefa Begê Kurdi, Hacı Qadirê Koyi, Şêx

(32) Roji Kurd 1913, hej. 1, rûp. 27.

Rızayê Telebani û çendin ên dîn ên bijare derketine.(33)

Kovarê bîryar daye ku afirandinan çap bîke. Dî vi wari de weha dibêje : "Ciyê heyf û mîxabîniye ye ku, xwendewaran afirandinên wan xebatkaran bî çapkîrî nedîtî ne". Dî kovarê de hinek helbestên Hacı Qadrê Koyî hatîne belav kirin ku ewan helbestan bî awakî grami dî kovarê de weşandîne.

Dî her du hejmarên yekem de, bî qelema Fuat Temo çirokek cîwan û bî zmanekî rewan hatiye belav kirin. Ewê çirokê gelekî bal kişandiye û dî babetê xwe de yekemîn minakî nivîsandîna nesîr bû ye ku dî kovarê de hatiye belav kirin. Ew çirok behsa jiyana nebaşî û neraziya feqîr û jaran dîke. "Şivanekî pehlewani bî pîşt, feqîr û jar, parastîngeha wî cîvakê û derdên wî çarenîvîsa netewe ye". Jî ber vî nivîsarê kovarê tê girtin û çirok jî hemû nayê belav kirin. Dî vîr de ne mumkûne mîrov bîkare dî hemû rûyan de lî ser wê afirandinê binvîse. Tenê beşa hati çapkîrî, serokaniya wê dîde xûyakîrî ku, nivîskar dîxwaze aşîti bîxe navbera axa û gundiyanê Kurdistanê. Nivîskar bî vî rengî dîvîse ; Kurd çî axa çî gundi her Kurd e, bî ferqîti destê Tîrkan de tê perçiqandin û mafê wan tîne xwarin. Dî rastiyê de jî ewan dî nav Kurdan de behsa wan ferqên çînitî nekîrîne, ev jî rîya eşkera û ya xwûya a kovara Rojî Kurd bû.

Her ku me berê behs kir, armanca kovarê handana netewe jî bo hîmbêzkîrîna zanîstî, şarîstaniyet, yekgîrtîna rêza gelê Kurd û bîlîndîkirîna jiyana aborî-cîvakî bû. Derveyî vî, yê rojnamê derdîxîstî nûnerên çînekê bûn, ku nedîkarîn hinek mesele bî kûrî û esasî çareser bîkî. Sansor jî astengek mezîn bû lî ser rîya behsî kirîna hinek meselan. Salîh Bedr-xan, dî gotara xwe ya Hîşyarbîn! de, bî awakî şewat û hesret weha nivîsî ye : "Îro tu netewe tune ku nexwediyê

(33) Rojî Kurd 1913, hej. 1, rûp. 27.

panzde kovaran be. Bı van kovaran rewşa xwe dıxın ber çav, derdên xwe dıkolın û belav dıkun, daxwazek wan hebe dıxwazın. Kovar jı hemû netewan re dı cıyê xwarîmê de ye, heçı netewa bê kovar e ew wek miroveki lal e, ne dıkare derdên xwe bêje û ne jı dıkare seh bıke, ka hal û rewşa wê çı ye".(34)

Bı van nêrinên piçûk re, me behsa rewş û nêrinên kesên ku kovarê derdixıstın kır ku ew bı wan zor û zehmeti, tengi û dijwariyên mezın dest pêsir bû bûn. Kovar organa Kurdên cıwan ên pêşketixwazên wi wexti bû. Dı ber vê re demeki kurt derket, lê belê, dı wi wexti de kari bıbe eyına armanc û bira netewi ya Kurdan û kari bıbe neynıka bir û baweriya Kurdayeti. Bı awayek تمامی ji, tesira şaristaniyeta Avrupa û hnek nêrin û rêvebirînen Tırkên Cıwan, lib lib dı wê kovarê de reng daye. Kovar, belavkirê ideolojiya burjuwazi demokrati ya Kurd bû. Cıyek wê eşkera dı warê rojnamenıvis û çanda Kurd de heye.(35)

Dı sala 1915 an de çapxaneki Kurdi hat damezirandin. Ev bûyereki giring û bı qımet bû dı jiyana cıvaki, rewşenbiri

(34) Roji Kurd 1913, hej. 2, rûp. 23.

(35) Celîlê Celîl, Kovara Roji Kurd, wek serekaniyeki bira cıvaki a Kurdan, dı destpêka sedsala 20 an de. Belav kirox; Welat û Netewên Rojhılata Nêzik û a Navin, Kurdnasên Êrivan 1975 Êrivan, rûp. 89.

Джалиле Джалил, Журнал "Рожа курд" как источник изучения курдской общественно-политической мысли начала XX в., сб.

"Страны и народы Ближнего и Среднего Востока", т.7, "Кур-доведение", Ереван, 1975, стр.89.

ya Kurdan de. Her wek mesela zanîstî, rewşenbiri, mesela çap û weşan ji, kareki mezmî kırıbû lı ser netewên Împaratoriya Osmani. Lı Bexda, Şam, Heleb û bajarên dın ku bûbûne merkezên rewşenbiri û zanîstî jı bo Ereb û Kurdan û netewên dın, jı ber vê yekê ji dı van bajaran de jı bo pêşvebirina rewşa çapxane û çapi bızaveki mezm hebû. Dı Kurdîstana bakûr de, hem jı ber sebebê çanda Kurdi ya kevnare û rehên wê yên dı kurayê de çûyi û hem jı jı ber çanda Erebi û Farsi ku dı muleki dın de tesirê lê kır, rewşa çandi, zanîstî û giyana Kurdîyati geş bû û pêşve çû û xwendewar, rewşenbir û zaneyên baş dı nav wan de derketın.

Dı destpêka sedsala 20 an de Iraq dı warê siyasi, abori û rewşenbiri de, dı bın kurdîyatiya xırab û paşvemayi ya Îstambul de bû. Vê kurdîyatiyê wesa kırîbû ku, Ereb û Kurdên Iraqê, heta dereceki bûbûne warên ajardanên nû. Bı taybeti bajarê Bexdayê dı wê meselê de rolek kıfş û mezm dılist.

Dı şerê Yekemin yê Cihanê de, İngiltere pır hewıl da û hêzeki mezm xıste kar jı bo wan navçê Ereb û Kurd ên Iraqê jı Împaratoriya Osmani bıqetîne û bıxe bın destên xwe. İngiltere dı eyni wexti de hez nedıkr yarmetiyê bı doza hêzên dıji Sultan bıke û bı xweşi destên yarmetiyê neda rewşenbirên Ereb û Kurdan. Tıştên ku dıkr jı jı bo qaimkırına şûnpe û ciyên xwe, pıştgiriya tevgera têkoşerên rewşenbir a wan netewan dıkr. Dı dawıya şer de, İngilızan çend kıtêb û kovarên bı zmanê Kurdi derêxıstın.

Dı nav Kurdên Mukriyan de diroknivis û edibê hêja Huseyn Huzni yekemin çapxana Kurdi damezrand. Roleki Huzni ya bê hempa û gırıng dı warê çap û weşani de heye. Huzni, baş dı rola belav bûna çap û weşanê de gehışti bû. Jı ber vê yekê dıxwest rewşa rewşenbirên Kurd bıxe qona-keki dın. Jı bo vê jı bı sermaya xwe ya kêm ve, biryara damezrandına çapxaneki Kurdi da. Jı bo vê armancê çû Al-

manyayê û çapxwanekê piçûk a bî herfên Erebi kîrî. Dî destpêka sala 1915 an de bîre Helebê, lî wîr jî bo fonetika Kurdi, lî ser bungeha zmanê farîsî hûnek îşaretên nû durust kîr. Carekî dîn jî bo wî kari çû Almanya û dawiyê vegeyîya Helebê û dest avêt kitêb çapkîrînê.(36) Bî tevayî dî xebat û karên çapkîrîna kitêban de bî xwe dîxebîtî. Jî bîlî kitêb çapkîrînê, dî çapxana Huznî de kovara Kurdistan , Çiyayê Kurmanc, Botan, Diyarbekîr(37)... hatîne çapkîrîn. Çapxana Huznî heya sala 1925 an lî Helebê bû. Wextê serihildana Şêx Seid dest pê kîr, Huznî bî Kurdi-Fransîzî kovara Diyarbekîr derdixîst û lî ser rûpelên wê piştgîrîya vê serihildanê dîkîr. Jî vê kovarê çend hejmar derketîne.

Dî sala 1925 an de çapxane jî Helebê bîr Bexdayê û jî wîr jî bîr Rewandîzê. Lî wîr navê çapxanê dani Zmanê Kurmancî (38).

Pîştî mirîna Huznî dî 20 ê Îlona 1947 an de, bîrayê wî Mamoste Gîw çapxane bîr Hewlêr. Huznî, dî warê nivîsandînen dîroka Kurdan de gelek afîrandîn xîstîne berdest. Wek : Awreyekî Paşewe, Paşayên Kurdên Zend, Mirên Soran, Navdarên Kurdan, Kurd û Nadîr Şah... hwd. nivîsiye. Her weha bîrayê wî Gîw jî heya mirîna xwe xîzmeta edeb, dîrok û çanda Kurdan kîriye û xebat, ked û afîrandînen xwe jî bo netewa xwe amade kîriye.

Misyonerên Avrûpayê bî taybetî yê Almanan destên wan

(36) Mukriyani, Pêşgotîna kitêba Pêşketîn, rûp. 10. Hêjayê gotîneye Huznî nivîskarê vê kitêbê ye.

(37) El-Teaxî 1973, hej. 1257.

(38) Tê xûya kîrîn ku, Huznî bî vî navi kovarê derdixîst. Heta 1926-1932 jîna xwe domandîye, 40 hejmar jê derketîye.

dı handan û peydabûna weşanan dı Kurdîstanê de hebû. Dı destpêka Şerê Cihanê yê yekem de, Almanan dıxwestın bı hemû avayan tesirê lı Tırkiya bıkın. Alman jı bo ku bı karın Kurdan bı aliyê xwe de bıkêşın, meselên bingehin ên xwendinê anibûn holê. Wezifên lı ser mılên wan misyoneran jı ew bûn ku bı zmanê wan netewên rojhilat, propaganda Almanan belav bıkın.

Almanan, dı meha Nisana sala 1914 an de, lı Seblax(Mahabat) kovarek piçûk bı navê Kurdîstan (39) derxıstın. Dı wê kovarê de babetên cıvaki û edebi hatine nıvisandın. Lı ser wan nıvisandinên ku dı kovarê de hatine belav kırın weha hatiye gotın : "Almanan dı beşa cıvaki de û jı bo propaganda xwe, bı Kurdiyeki xırab gotaran belav kırıne.

Mesela Ariti , nızikiya Alman û Kurdan dıxıstın ber çavan. Dıxwestın hêz û imkanên mesihiyan lı hember İslamiyetê derêxın. Dı beşa edebiyatê de jı hınek caran helbestan bı ramaneki xırab jı bo wan armancên xwe û car carnan jı hınek ew afirandın, nıvisın û hwd. ku kom kırıbûn belav dı kırın".(40) Kovar, dı İranê de hatiye belav kırın û armanca wan ew bûye ku Kurd xwe bıdınser mılên Alman û Tırkan. Demeki kın derketiye û dı salên Şerê Cihanê yê Yekem de sekımiye.

(39) Minorsky, Kurd, rûp. 19. Lı gora Seccadi wıhaye ; ew kovar sala 1921 an hatiye derêxıstın, Bınêre; Elaeddin Seccadi, A.n.d. Bexdat 1952, rûp. 522.

(40) O.L.Vilçivski, A.n.d. , rûp. 159.

XEBATA RÊXISTINÎ-SIYASÎ YA EBDURREZAQ BEDIRXAN

D1 dawiya sedsala 19 an û destpêka sedsala 20 an de, em dîbin ku d1 nav hinek xebatker û komelên Kurdan de, dîlxaziyek j1 bo peywendi danin b1 Rusya re peyda dibe. Her çend ew b1 ronî d1 destpêka sedsala 20 an de derketiye, lê belê, wexteki dirêji kevn de reh û rişên xwe d1 nav Kurdan de avêt1 bû. Ew dîlxwazi d1 wextê şerê Kırımê de derket. Wî wexti Kurdan dest avêtine serihildaneki wesa, ku Asuri, Yunan û nûnerên netewên din ji b1 wan re çûn û yarmetiya eskerê Rusya kirin. Şoreşgerên Kurdan, nameyek şandibûn û dîxwestin alikari û êrişên xwe b1 yên eskerên Rusya re b1k1n yek. (1)

-
- (1) Tomar (Tescil) a Komita Arşiva Qafqas, T.OP, rûp. 957, P.Y. Avriyanov, Kurd, d1 Şerê Navbera Rusya, Îran û Türkiyê de. Tiflis 1900. L1 ser serihildana Kurdên Êzîdiyan d1 bin serokatiya Şêx Mirza. Binêre; Celîlê Celil, Kîlamên Kurdên Êzîdiyan. L1 ser derêxistina van l1 Rusya, d1 30 yê sedsala 19 an de, berhevkirinên Zmanê İraniyan, Leningrad, rûp. 130-144.

Pîşti vê bûyerê, eskerên Rusya êrişek bir ser bajarê Ba-zidê (Doğubeyazıt n.m.), wi wextê serokê serihıldana Kur-dan Izzeddin(2) doz ji serokeskerê Rusya kır ku hêz û gıra-niya eskerên xwe ber bî bakur ve bine.

Dı wi wexti de Şêx Ubeydullah ji ku dıxwest lı dıji Tır-kiyê û İranê serihılde, xebat dıkr ku alikariya Rusya bıgre. Ji bo vê,proja han pêşkêş kırî bû; Şêx dıxwest istifade ji rewşa nav dewletan bıke. Şêx Ubeydullah, bı peyamnêrê xwe çendehan car diplomatên Rusya yên Tırkiyê û yên İra-nê agahdar dıkr û evê rastiya han ji wan re dıgot : "Jı ber ku Rusya ciranê Tırkiyê ye ihtırama wan bı sedan car ji a İngılızan pırtır e lı cem me. Rusya, baştıra bıbe hevalê şêr ne yê rovi."(3) Şêx Ubeydullah, hez ji siyaseta İngılızan a durû nedıkr, dıxwest peywendı bı Rusya re dayne. Eva han ji her dıda ber çav; rojên bên Rusya bı Tırkiyê re bıkeve şer, Kurdistan dıkarê bıbe palpişteki mezin ji wê re.(4) Vê ar-manca xwe ji ji gelê Kurd re ronı dıkr û dıxwest ewan ji bı vê riye agahdar bıke û wan ji bine ser vê riye.

Derveyi wê, serokên Kurdan dı nivê dawı yê sedsala 19 an de, bı rasti dıxwestın serxwebûna Kurdistan bı yarmetiya Rusya bıparêzın. Lê belê, ew mesele, bı wi rengi ji aliyê Rusya ve qımet pê nehat dan û Rusya ji bo wê amade nebû. Gelek sebebên wê mesele hene; yek ji wan, nebûna rêxustı-

(2) Binêre; M.Dixotin, Rusya Dı Asya Tırkiyê de, salên 1854 û 1855, Peterborg 1863, rûp. 257.

М.Лихутин, Русские в Азиатской Турции в 1854 и 1855 годах;СПб.,1863, стр.257.

(3) P.Y.Avriyanov, Kurd, Dı Şerê Navbera Rusya, İran û Tırkiyê de.... rûp. 227, Celilê Celil, Serihıldana 1880 a Kurdan, Moskova, 1966, rûp. 54-55.

Джалиле Джалил, Восстание курдов в 1880 г., М., 1966, стр.54-55.

neki cıvaki-siyasi ku bı wi awayi bıkarê dı nav Kurdan de pêşengiya serihıldana netewe bıke. Sebebên dın, paşvemayına rewşa cıvaki ya Kurdıstan, nebûna ideolojiyeki ronak û eşkera ya netewî û hmeke sebebên dın...

Armanca netewa Kurd ya dı wê qonaxê de, dı Rojhılata Navin de bı menfeeta mêtîngehkarên Rusya re lı hev nedihat. Jı ber ku, dı wan wextan de jı bo wan xelqên mesihî yên dı nav İmparatoriya Osmani de bûn, dıxebitî û pıştguriya wan dıkir ku ewan bı ber xwe ve bine û bı xwe ve girêde. N.A.Xalfin weha dıbe: 'Heta sala 90 ya sedsala 19 an, dı Kurdıstanê de bızaveki Rusya nayê ditin. Xebata wan her zanin û hişyar kırına pışt Qafqasya bû. Eva han ji Kurdan jı bira wan derêxıstı bû.'(5)

Dı qonaxa emperyalizmê de, netica tund û tûj bûna dıjiti û xebata navbera Avrûpiyan, jı bo dest danina ser hebûnên abori-siyasi yên navçên rojhilat û belaş bırama serwet, xêr û bêrên bınehati yên wan navçan, belê; dı netica wê de, guherandinek bı ser siyasete Rusya ya Rojhılata Navin de hat. Dı sedsala 19 an de hemû navçên rojavayê İranê ketibûn bin destên Rusya yê. Wek minaki; dı destpêka sedsala 20 an de, Mehabat bûbû bazareki mezın jı bo dan û standına kel û pêlên (malên tıvaretê-werger) tıştên Rusya. Malkır û fıroşên Kurdan jı hez dıkirın peywendiyên bezırganiya wan bı Rusan re berdewam be.(6) Her weha, bazırganiyeke kêma ya Rusya dı nav navçên Tırkiyê de jı hebû. Dı wan wextan de êdi navê Kurdan jı, dı şerê menfeeta siyasi de derbaz dı bû

(4) A.V.P.R. (Arşiva Siyasete Derve a Rusya), bıngeh, konsoloxana İstenbul, 1879, A.1565.

(5) H.A.Xalfin, Şer Lı Ser Kurdan, Moskova 1963, rûp. 153
H.A.Халфин, Борьба за Курдистан,
M., 1963, стр.153.

(6) M.S.Lazeriyev, Kurdıstan û Mesela Kurd, rûp. 41.

û hesabê wan dîhate kîrîn. Meselek dî nî ji hebû ku Rusya guh dabûyê, ew jî eva bû; Sultan Abdulhemid siyasetek nû girtibû ber xwe û Suwarên Hemidiyan jî eşîretên Kurdan pêk anibû û wek hêzekî şerker lî ser sînorê Rusya danibû. Dî sala 1896 an de lî Tiflîsê, Generalê Dîbîstana Rusî Kartsov, broşûreki piçûk lî ser Kurdan derêxist.(7) Dî wê bruşorê de bî kurtî behsa peywendîya Rusya û Kurdan a dî şerê Rusya-Tîrkiyê de hatiye kîrîn. Lî ser fermana serokê dîbîstana Qafqas, General F.N.Bilyaviskov û P.Y.Avriyanov, lî gora wan malumatên wan û arşîva dewlemend a dîbîstana Qafqas, dî sala 1900 an de kîtêbek lî ser Kurdan derêxistm. Wê kîtêbê rewşa gelê Kurd a şerên dî navbera Rusya-Îran û Tîrkiyê de dî sedsala 19 an de çêbûne daye xûyakîrîn.(8) Nîvisandîna wê kîtêbê beşeki jî siyaseta Rusya ya nû bû lî ser Kurdan. Lî gora wê siyasetê, Rusya dîxwest ku netewa Kurd dî eniya şer de bî aliyê xwe de bine, an jî nebe, bê deng an jî bê terefîya wan temîn bike. Dan û sîtandin û peywendîya konsolos û cigîrên konsolên Rusya yê Îran û Tîrkiyê lî gora wê siyasetê lî Kurdistanê dînerîn û ew ajoyên (yê kar dîmeşîne n.m.) wê siyasetê bûn.

Dî destpêka şerê cihanê yê yekem de, tevgera azadîxwaz a netewa Kurd qalîk û teşeki (formeki) nû gîrte xwe û programa xebata siyasi-cîvaki ya cûre cûre tê de peyda bû.

Dî sala 1913 an de, dî gotarên çavdêrên siyasi yê rojname Bakûya Zayim (Dengê Bakû) (9) a Ermenîyan de, tesîra rîya Rusya lî ser tevgera azadîxwaz a Kurd, wek rehberîyeki bîngehîn û esasi hatiye nîvisandin. Lî gor wî çavdêrê navê wî derbaz dibe, ev mesele weha bû ye; rehberîya wê rîyê Ebdurrezaq Bedîrxanê têkoşer û siyasiyê bî nav û deng ê Kurdan kîrî ye.

(7) Kartsov, Hînek Gotar Lî Ser Kurdan, rûp. 2.

(8) P.Y.Avriyanov, A.n.d.

(9) Bakûya Zayim (Dengê Bakû) 1913, Îlon, rûp. 124.

Ebdurrezaq, kurê mezın ê Bedırxan Begê lawê Necib Paşa ye. Sala 1846 an lı İstenbul jı dayika xwe bû. Dı zarotiya xwe de -lı gora wan rojan- xwendineki baş kır. Hini zıanê Avrupa rojhilat bû. Fransız zanina wi pır yarmeti dayê û feydeki jê girt ku dı şoreşa Fransa û bir û baweriya demokrati-burjuvazi ya Fransayê bigehe. Wextê Ebdurrezaq xwest bıçe Fransa ji bo xwendinê, Sultan Abdulhemid astengek mezın jê re derêxist û nehişt ew karê han biserbıkeve. Ebdurrezaq dı biraninên xwe de weha dibê : 'Ez baş tê gehuştım ku Sultan jı bo çı nehişt ez bıçım xwendinê. Jı ber ku, naxwaze yek kes jı malbata me şaristaniyeta Avrupa bıbin e û şareza bıbe.'"(10) Mamostayê bı nav deng ê Kurd Hacı Qadırê Koyi mamosteyê zarokên Bedırxan bû. Tesireki wi ya mezın lı ser cıwaniya Ebdurrezaq hebû(11)Dı dawiyê de dostiyek mezın û bı giyani dı navbera her duyan de pêk hati ye.

Ebdurrezaq, çend salek dı wezaretê Derve ya Tırkiyê de xebiti. Dawiyê bû sekreterê şeyem yê konsolosê Tırkiyê yê Leningradê. Lı wır hini Rusi bû û şarezatiya xwe ya lı ser jiyana cıvaki-siyasi û çandi ya İmparatoriya Rusya pêş ve bir. Jı ber wê dosti û peywendiya xurt a Rusya madalya derece duyem a Stanislavi wergirt.(12) Pışti saleki dın bû sekreterê duyem ê konsolosê Tırkiyê yê Tehranê. Ebdurrezaq dı wi wari de weha dibê : "Wextê xwestın ez herım ser karê xwe, ewan mın bı gunehki siyasi gunehkar kırı bın û bı fermana hovi a Sultan Abdulhemid, mın jı Sasonê anin û lı İstenbul mın dane rûniştandın."(13) Bı wasita konsolosê Rusya yê İstenbul, Ebdurrezaq dixwest xwe ji destê Sultan

(10) Arşiva Dewleta Gurcistan.

(11) Mehemedê Mela Kerim, Hacı Qadırê Koyi, şairê qona-
xeki nû ye... rûp. 80. Kerim Şareza, Koy û Şairên wê,
Bexdat 1961, rûp. 210.

(12) A.n.d.

(13) A.n.d. , rûp. 7.

rızgar bıke. Dı İlonə sala 1894 an de jı Tırkiyê bazda çû Si-
vastopol û jı wır jı jı bo ku bıçe Êrivanê derbazi Tiflisê bû.
Armanca wi ew bû ku xwe niziki Kurdîstanê bıke.

Bazdana wi, koşka Sultan xeyidand.(14) Jı ber ku, ketın
tırsê ku dı navçên snor de alozi peyda bıbin. Ebdurrezaq dı
navçên Qafqas de dest avête xebatê. Lı gora serokeskerê
Tırk yê bajarê Erzurumê; ewi fermaneki jı bo serokeskerê
Rusya yê Tırkiyê ani ku maaş bıdın serokeskerên Kurdan û
ev jı bıbe sebeb ku qet nerızayiyek dı navbera wan de peyda
nebe.(15) Sultan dozeki mezin jı Rusya kır ku Ebdurrezaq
jı Rusya derêxın. Ebdurrezaq dı riya dostên xwe yê Peters-
borgê re gelek hewıl da ku ew ferman ci bı ci nebe, lê, ew
bızav û hewıldana wi bê feyde ma.

Ebdurrezaq, jı Rusya derbazi İngiltere bû û lı wır peywen-
diyeki xurt bı rêxıstınên gelên muhacır ên netewên bındes-
tên İmparatoriya Osmani re peyde kır. Ewi lı Londra peywen
diyeki xurt bı rêxıstınên Ermeniyan re dani. Pişti çend salan
Sultan, bı wasıta kalê wi Necip Paşa kari Ebdurrezaq bine İst-
tenbul. Wextê Ebdurrezaq hat İstenbul Sultan wi kır serekê
teşrifata koşka Sultan. Her çend wi ciyi jê re amade kırın,
lê, disa sixor û peyayên Sultan bı dûv de bûn û çavdêriyê lı
ser dıkırın. Heta dı bın çavdêriya wan de çend car ewi bı
kuştınê tehdit jı kırın.

Dı sala 1906 an de, jı ber sebebê kuştına wali Rıdwan Pa-
şa û serokeskerê Sultan, rojnamên derve û yê hundır disa
lı ser navê wi sekın.(16) Ebdurrezaq Bedırxan, Eli Cemil
Paşa û 25 Kurdên dın jı ber vê kuştınê hatın girtın. Ewan bı
komek heresan ve bı tırs û lerz şandın Trablusa Afrikayê. Dı
bın serokatiya Necmeddinê ku dı kevnepereştiya xwe de bı

(14) Mişak 1904, 22 yê İlonê, hej. 189-190 (Bı Ermeni)

(15) A.n.d.

(16) Bınêre ; M.S.Lazeriyev, Kurdîstan û Mesal Kurd, rûp.

nav û deng bû, qomiteki taybeti damezîrandîn û şandin Trablusê. Wê qomitê cezayê mirîne jî wan kesan re dixwest. Ew deng û behs jî Trablus dîgihîştin paytext. Peyamnêrê rojname Tifliski Listok weha dibêje: "Ew xeberên dîlneweşi ku jî Trablusê tên weha dibêjin :Hukumeta Tırkan bê rehîm, îşkence û cezayên cûre cûre dîde wan Kurdan. Eger dest jî wan gunehan neyên kêşan dê têkilhevi dî nav Kurdan de belav bibe."(17) Lî gor xeberên ku dîgihîştin Îstêmbul girtîyan dijîtiya xwe ya lî hember Sultan venedîştartin. Ebdurrezaq namek jî Sultan re nivisandibû û tê de gotibû ku qet agahdariya wi dî kuştina Rîdwan Paşa de nine. Eli Cemil Paşa jî, dî nameyek dîn de bî xurtî lî ser çavso, destdîrêjayî û îşkencên Necmeddin sekîni û daxwaz dikir ku ew bê ceza nemîne; cezayek gîran jî wi kesî re bê dan.(18)

Derveyî van xeberan, lî Îstêmbul gelek deng û behsên dîn jî belav dibûn. Der û dorên Sultan Ebdulhemîd her dî gotîna ku; bî tevayî belge dî destên me de hene ku ewan pilana kuştina Sultan dane ber xwe. Lî ser wê meselê weha dîhat gotîna; guya, girtîyan jî bo guherandîna Yusuf Izzeddîn pilanekî dîzî çêkirîne û xwestîne ewî dî Îstêmbul û Kurdîstanê de ci bî ci bîkîn. Dî ber vê re jî gelek mîrovên der û dorên koşka Sultan bîkujîn.(19) Tifliski Listok bî vî awayî nivîsî bû: "Sultan, tîrseki mezîna lî ser Kurdan peyda kirî ye. Lî ser tuhmeta wê pilanê, Ebdurrezaq û hînek Kurdên dîn derêxîstîne ber dadgehê, cezayê heta hetayî(muebbed) dane wan û ewan avêtîne girtîgehê."(20)

(17) Tifliski Listok (Rûpelên Tiflîs) 1906, 5 ê Gulan, hej. 94, rûp. 3.

(18) Mişak 1906, 3 yê Nîsan, hej. 119 (Bî Ermenî).

(19) Tifliski Listok 1906, hej. 44, rûp. 3.

(20) Lî ser wî Kurdê bî nav û deng, dî nav Kurdên Îstêmbulê de pîr nerzayek mezîna peyda bûbû. Polis, jî bo paras-

Lutfi, dirok nivisek lbû ku dî wi wexti de jiyaye. Dî kîtêba xwe de lî ser Bedîrxan sekîniye û xwestiye mesela kuştîna Rîdwan Paşa wek meselek şexsi bî de ber çav. Ew niviskar weha dibêje: "Dîbêjî Ebdurrezaq kuştîye û Eli Cemil Beg jî beşdari kîriye. Ew çax gunehê Mithed, Hesen û Ebdurrehman Beg çîye? Gelek çiyê şermê û nerzayiyê ye ku yeki wek Salîh û yeki wek Huseyn Begê sed salî şandîne Rodosê. Zarokên dibîstanan ku salên wan nagihîjî 12 an û van jinên bêpîşt û jêdest dî malan de esir kîrine, gunehên wan çî ye?" Ev diroknivîs bî eşkera weha dibê: "Zîravê Sultan jî binemala Ebdurrezaq qetîya ye." (21-22)

Ebdurrezaq dî biranên xwe de weha dibê: "Hemû kesên xêzanên min ku dî Îstêbul de dijîyan, xîzm, mîrov, der û dorên min û lî gel 3 hezar kesên dî, bî ber lehiya girtîne û ceza ketî, an jî hatî surgun kîrin. Ez serokê teşrifatê bûm ku, ewan bî yek carî min şandî girtîgeha mezin. Piştî çend setan min xîstî keştiyekî dewletê ku ew dîçû Mekkê, lê, dawiyê ewan min şandî Trablusê û lî wir jî, min avêtî zîndanê. Bî fermana Sultan dî zîndanê de min qeyd û zîncîr kîrî, piştî jî ewan min avêtî zîndanekî yekcar xîrab.

'Piştî mehek, komiteki jî karbidestên mezin a Wezareta Adliyê bî keştiyek taybetî gehîşt Trablusê û bî fermana Yildîz ewê tuhmetê gelek zû bî ci anî ku qerarê bî xwe re anî bûn. Ew dokumentên wê komitê amade kîribû, bî hemû awayek zîlm û zora xwe tê de dabû xuyakîrî, lî gora daxwaza hatîbû hazîr kîrî. Wan dokumentên bî xwe re anîbûn ni-

tîniyê qanunekî nû dani bû, lî gora wê; nedîbû ku Kurd lî ser cadeyan bî kom bîsekînin û kom bîbî. Her wîha, qedexa bû lî ser pîra Kîrika re bîçûna Galatayê . Bî-nêre; Mişak 1906, 27 ê Nîsan, hej. 89.

(21) Lutfî, Emir Bedîrxan, rûp. 50.

(22) A.n.d. , rûp. 51.

şani karbıdestên mehelli dan. Lı gora wan bıryarên bı dızı hatıbû dayin, dıxwestın; çar kesan lı sêdarê bıdın, yên dın hınek jı wan heta hetayi û hınek dın ji wextê cezayên wan hatıbû kıfş kırın."(23)

Ebdurazaq çar sal dı gırtıgehê de ma. Pıştı şoreşa 1908 an ku, qanuna berdana gırtiyên siyasi hat derêxıstın û ew bı ber wê qanunê ket, dı nava sala 1910 an de, rê danê ku carek dın vegere İstınbul.

Ebdurezaq, dı paytext de peywendiyek xurt bı konsolosê Rusya Çarıkov re danı û bir û bawerıya xwe pê anı û doza iltica siyasi jê kır. Konsolos, bı namek resmi doz jı Wezirê Derve Sazanov kır ku wi mafi bıdın Ebdurezaq û ew jı xwe re lı Êrıvan bıji. Hêjta bersıva Wezirê Derve nehati, konsolos, wizeki wexti da Ebdurezaq ku jı Tırkıyê derkeve.(24) Dı

21 ê Çırya Duyem sala 1910 an de, konsolos telgrafeki dızi jı İstınbul şand jı serokê İdara Qafqas a Rusya re û dozê jê kır ku qedır û ihtirama Abdurezaq bıgrın. Rê bıdın wi lı ser kar û barên mesela Kurd û serokên eskeri yê Qafqas pê bıdın naskırın.(25) Dı Çırya Duyem a sala 1910 an de, Çarıkov lı ser hev telgraf û nameke dın jı Koxonovısk re nivısi û bı dirêjahi behsa jiyana Ebdurezaq û pêşniyara wi ya 10 ê Tebaxa sala 1910 an kır. Ebdurezaq, dı wê pêşniyara xwe de dıgot: "Ev rejıma nû (rejıma İttihat û Teraki n.m.) mın, bı-nemala mın û Kurdan dı bıın çav de dıgıre, jı ber vê ez nıkırım lı Tırkıye bıminım."(26) Dı vê namê de Çarıkov dozê jı

(23) Arşıva Dewleta Gurcıstan, L.8-8.

(24) A.V.P.R. (Arşıva Derve a Rusya) 1907-1913, D.3572, rûp. 271. Wezirê Derve yê Rusya, dı 3 yê Adara sala 1911 an de, bo wê meselê razi bû.

(25) Arşıva Ermenıstana Sovyetê.

(26) A.V.P.R., konsolosxana İstınbul, 1907 heya 1913,

Koxonovisk kırı bû ku, hay lı Ebdurezaq bın, yarmetiya wi bıkın, bı çaveki dosti peywendiyek baş pê re bê danin, jı ber rewşa wi ya baş lı hember Rusya.

Ebdurezaq, 28 ê Kanuna Yekem jı Sivastopolê, dı ser Yalta re çû Tiflisê.(27) Lı gora belge û materyalên jı arşivan derdikevın, armanca wi ew bû ku bıçe Ermenistanê, jı bo nêziki hıdut be û peywendı bı Kurdan re deyne. Lêbelê, vê hewıldana wi bı ser neket. Beri Ebdurezaq bıgihije Rusya, İdara Qafqas jı waliyê Êrivanê xwest ku nêrina xwe lı ser mana Ebdurezaq diyar bıke. Wali, 15 ê Tebaxê, dı nameke xwe ya dızı de weha nıvısı bû : "Bı tu awayi nabe ku musade bê dan ew lı wir bıji."(28) Ebdurezaq, zani ku rê nadinê ku bıçe Êrivanê, çendeki lı Tiflisê ma. Koxonoviski qedır û qimeteki pır mezın dayê û bı hemû awayi amadebûna xwe jê re da xûya kırım ku alikariya wi bıke. Ewi, bı taybeti, jı wir dıxwest bıçe İranê. Lı nav navçê İranê; Şapur (Selmas) an jı Urmiyê niziki sınorê Tırkiyê ew wext ew navçe dı bın destên Rusya de bûn- rûne. Vê proja du mili bı başi serkevt. Koxonoviski, Adara sala 1911 an, dı telgrafek xwe ya dızı ku jı konsolosê Rusya yê İstenbul re şandi, dabû xûyakırın ku Ebdurezaq dê here İranê. Jı ber vê yekê, bı awaki rêk û pêk de têkeve xebatê, axaftın û raya Kurdan dı wan waran de tecrube bıke û baş bızane ka Kurdıstan bı ber kijan mili de dıçe. Konsolos dı nama xwe de weha dibêje : "Ebdurezaq, me tê gıhandiye ku, dıxwaze lı ser Kurdên Tırkiyê û yên İranê xebat bıke. Ew dıxwazın diji Tırkiyê rawestın û talanên wir bıbın derbazi İranê bıkın."(29)

D.3572, rûp. 3.

(27) Arşiva Dewleta Gurcistan, D.3100, rûp. 2.

(28) A.n.d., rûp. 10.

(29) A.V.P.R. , bıngeh, konsolosxana İstenbul, 1907,D. 3572, rûp. 124.

Lı ciyên danîştıwanên mesihi tê de bûn, daxwaza kirdayeti-
ya Rusya ew bû ku jı bo armanca xwe, bı taybeti, dı wan
alozi û têkılheviyên dı navbera sınorê Tırkiyê û İranê de,
istifade jı Ebdurezaq û Kurdan bıke. Ebdurezaq beri bıçe İ-
ranê, bê ku Koxonovski bêje, weha gotiye : "Ez ê wek ali-
gireki Rusya bı dıl û can dı nav Kurdan de propaganda Rus-
ya bıkim û ez ê bıxebıtım ku meyla wan ber bı Rusya ve
bıkêşım."(30)

Dı destpêka Adara sala 1911 an de, Ebdurezaq jı Tiflisê
derket. Lı Şahtaxi, Mako û Kotor geriya. Serok û kesên bı
nav û deng ên Kurdan dit. Bı wan kesên ku dıxwestın bı-
bın aligirê Rusya re peywendı dani û bı taybeti, bı serokê
Kurdan ê bı nav û deng Sımko yê İsmail Axa re bı awaki
berfirehi axıft. Dı wextê xwe de, bavê Sımko lı İstambul dıji-
ya û pır nêziki Ebdurezaq bû. Lı ser mesela kuştına Rıdwan
Paşa, wı bı Ebdurezaq re bırbûn Trablusê, lı wır jı ber ezi-
yet û işkenca nediti mıri bû.(31) Sımko, bı hemû awayi dı
dıji Tırkan de bı Ebdurezaq re hemfikir bû. Gera wı ya lı
ser sınor, bû sebeb ku ew gelek serokên Kurdan bıbine. Pey-
wendıyeke wı ya berde wami bı serokê Asuriyan Petroselov
re hebû.(32) Konsolosê gışti yê Tırkan, lı Tebrizê, dıxwest
mesela pılan û armanca wı bıxe ber çavê Rusan. Wexta ku
Miyolar ditıbû jê re gotıbû : "Ebdurezaq, dı sınorê Tırkiyê
û İranê de wezife û tewsiyên dewleta Tırkiye bı ci tine".(33)

26 ê Adarê Ebdurezaq dı sınorê Tırkiyê re derbas bû çû
bajarê Wanê, lı wır, bı awaki nediti û germin hatına wı kêf-
xweşi çêkir. Vê jı tırs û lerzê xıste nav dezga dewleta Tır-

(30) A.n.d., bingeh, Arşıva Farısan, 1911.

(31) A.V.P.R., rûp. 166, tevayi.

(32) A.n.d.

(33) A.n.d. , Arşıva Farısan, 1911, D.547, rûp. 56-57.

kiyê û sîxorên dîzi bî pê xîstî. Ebdurezaq, lî Wanê behsdî-
kîr ku dîxwaze xwe jî bo parlamentoya Tirkîye bîde bîjar-
tî. 20 roj lî wir ma. Kari pîr kesên bî nav û deng ên Kurdîs-
tana Tirkîyê bîbine û bî wan bîde zanî ku dîxwaze dîjî
hukumeta Tirkîyê û jî bo serxwebûnê şer bîke. Her weha,
lî wir cigîrê konsolosê Rusya jî dît û jî wi re behsa programa
karê xwe yê siyasi kîr.

Ebdurezaq, wexta vejeriya Îranê, jî bo şîkê jî ser xwe ba-
vêje, çû Urmîyê mala Seid Begê konsolosê Tirkîyê ma.
Pîştî bîhist ku jî Îstambul fermana girtîna wi dane konso-
los, 11 ê Gulanê lî Urmîyê xwe lî mala konsolosê Rusya ve-
şart. Konsolos herçî hewl û bîzav kîr ku wi bigre, lê, ev
yek bî gîştî dî valayiyê de çû.(34)

Dî nav kîrdayetîya Rusan de, du rayên cîhe lî ser Ebdur-
rezaq hebûn. Berpîrsiyarê Rusya yê Tehranê Poklevsky
Kezyol, doz kîr ku, yarmetîya Ebdurezaq neyê dan. Jî ber
ku, şîk jê bîri bû, weha nîvîsî bû; Tîrkan jî bo fitne û alozi-
yên ser sînor vê rolê dane wi. Raya dîn, a berpîrsiyarê We-
zaretî Derve ya Rusya Îranov bû. Ewî lî ser wan malumatên
bê belge yê Kezyol nîvîsî bû, jî Kezyol re gotîbû ku ;wek
hînek serekî behs dîkî,sebebê şîkbîrîna jî Ebdurrezaq,dîl-
soziya wi ya bî me re û rîkiya wi ya jî Tîrkan e, û ev dîbe cî-
yê sebebên wan şayîan. Cigîrê konsolosê Rusya yê Urmîyê,
lî ser vê meselê xwestîye Kezyol ronî bîke.(35)

Rewşa dîn a karbîdestên Rusya, rewşa yê Qafqas bû ku,
pîştîgîrîyê lî Ebdurezaq dîkîrî. Dî bersîva Wezaretî Derve
ya Rusya de, pîştî wan pênc rojên ku Ebdurezaq xwe dî
konsolosxana Rusya de veşartîye, Koxonovîskî weha nîvî-
siye: "Ez dîbêjîm rewşekî wi -yani ya Ebdurrezaq-ya vekîrî

(34) A.n.d. , D.572, rûp. 51-52.

(35) A.n.d. , D.1258, rûp. 78. M.S.Lazeriyev, rûp. 158.

lı hember hukumeta nû heye. Jı endamê İttihad Teraki re dıbê; heramzade û mınafıq. Dıbê; jı bo armanc û daxwazên xwe ew dıkarın hemû tıştan bıkın, çı dı welat de kuştın û çı jı belav kırına terorê be. Jı bo menfeeta xwe û jı bo kursiya wan neheje, bı her cüreyi destdurêjıyan lı ser gel dıkarın paş de nehêlın." (36)

Xebata Ebdurezaq û doza wi ya yarmetiye jı konosolê Rusya, lı ser karbidestên Rusan tesireki pır mezın kırı bû. Gelobinovê ku heta wê gavê şıkê jı dılsoziya Ebdurezaq dıkar, pıştı demekê, xeletiya xwe jı beşa yekem re -jı Wezareteta Derve ya Rusya- weha nıvısıye : " Dı 11 ê Gulanê de jı bo parastına ala me Ebdurezaq bı lez hat konsolosxana me, jı bo mın qet guman û şık nema eşkera bû ku dudılı û şıka mın a berê dı ciyê xwe de nebû. Ebdurezaq, nedıxwest nıha lı dij Tırkan şerê çekdari bıke, jı ber ku heta pılanên xwe tamam bıke. Bêguman bı yarmeti û itimada me ya manewi dı hemû waran de bê tırşa kuştınê, bı camêri kar kırıye. Dosti û dılsoziya wi bı me re jı ber kerb û djıtiya Tırkan bû." (37)

Dewleta Tırkiyê bıryar da ku bı xwe wê meselê bı Ebdurezaq re bıaxıve. Sultan nameki taybeti jê re şand û dozê lê kırı ku bı zûtırın wext vegere İstenbulê. Wextê nama Sultan gıhişte destê konsolos, bı wasita konsolosê Tehran doz jı cigırê konsolosê Rusya kırı da Ebdurezaq bıbine. Gelobinov weha dıbê : "Gava em hemû bı hev re cıvıyan, konsolos rabû û got : 'Wezifeye lı ser mın ku ez fermana Sultanê mezın pêşkêşı Ebdurezaq bıkıım. Ebdurezaq, dı destpêkê de got; astengek mın bı fermana Sultan re nıne. Lêbelê, ez ê

(36) A.V.P.R. , bingeh, konsolosxana İstenbul, 1907-1913, D.3572, rûp. 166.

(37) A.n.d. , Arşıva Farısan, D.672, rûp. 51-52.

dı Rusya re herım Tırkiyê. Konsolos, dıxwest bı israri bı-
de xûyakırın ku qet fermaneki jı bo gırtına Ebdurezaq dı
destê wi de nine, yê n navên wan hatine ew kesın ku dji
dewleta Tırkiyê dı nav Kurdan de propaganda belav dıkin.
Yekser hêrsa Ebdurezaq rabû, xwınsariya xwe ya destpêki
wenda kır û weha got : Ez ku bıxwazım dı ku ra jı mın re
baş e ez ê dı wır re herım. Ez ê bıyarên xwe bı xwe bıdım.
Ez jı bo xwe serşori dızanım ku fermana dewleta zalım a
Tırkiyê bı ci binım û ez vê bıyarê ji hiç bı ci naynım." (38)

Dı wê rewşê de Petersborgê, bıyara anın û veşartına Eb-
durezaq da. Bı herestiya Qazaxan wi gıhandın Tebrizê û dı
wır re ji gıhandın Tiflisê. Lı wır, rewşeki baş û tekûz jı bo bı-
zava siyasi ya Ebdurezaq hatıbi amade kırın. Ebdurezaq jı
wır ji, bıyar da ku bıçe Avrupa û peywendı bı multeciye n si-
yasi yê n dın re deyne. Koxanoski dı vi wari de weha dıbêje:
"Ewi jı mın re got: hewceye zûtırın wext ez bıçım Parisê jı
bo ku ez kurê Paşê bıbinım. Ewi lı wır kovara Meşrutıyet der
xıst". (39) Ebdurezaq, zû gıhişte Paris û jı wır ji derbazi Qa-
hırê bû. Pışti du mehên dın, dı sala 1911 an de dısa vegeriya
Tiflisê.

Rewşa dar û dezgên desthulıtdarên Rusya Qeyseri lı ser
Ebdurezaq û serokên Kurdan, ewên ku dıxwestın Rusya a-
likariya wan bıke nebaş bû. M.S. Lazariyef, bı awayek raste-
qini lı ser vê meselê weha gotıye : "Bı eşkera, ewan nedı-
xwest dan û sıtendınê bı tevgera azadixwaz a Kurdan re
deynın û nedıxwestın ku ew Kurdıstaneki otonom an ji
azad ava bıkın." (40)

(38) A.n.d. , rûp. 64.

(39) A.n.d. , konsolosxana İstenbul, 1907-1913, D.3572,
rûp. 191.

(40) M.S. Lazariyev, A.n.d., rûp. 160.

Wextê Ebdurezaq vegeriya Tiflisê, karbidestên Qafqas, ferman derxistin ku nehêlîn: "qet bızaveki siyasi û programeki xebatê belav bike"(41). Ew ji netica diplomasiya Tirkîyê ya xurt û hinek sebebên din bûn. Di destpêka sala 1912 an de, Asım Begê Wezirê Derve yê Tirkîyê, nerzaya xwe ji konsolosê Rusya yê Ermenistanê re diyar kiriye, ji ber sebebê mafê ilticatiyê dane Ebdurezaq û li cem xwe hewandine. Asım Beg, ji wan xwestiye ku wi vegerin Tirkîyê.

Dewleta Tirkîyê, di destê vi têkoşerê Kurd de, mabû heyri. Ser û binê cihanê lê hatibû hev û bi hemû awayi dixwestin wi nehêlîn, ji holê rakin. Belge û malumatên tevayi ketibûn destên konsolosê Rusya yê Îstambulê, ku komita Ittihat Teraki plana kuştina wi dani bû. Ji bo pêkanina vê planê ji mirov hatibûn amade kirin û şandibûn Tiflisê. Ji ber vê yekê, karbidestên Qafqas, wi agahdar kiribûn û parêzgeri li Ebdurezaq dikirin.(42)

Tirkan, zanin ku hewlê didin hemû vala dixin ew çax dest avêtin hinek dek û dolab û riyên din. Ewan li Îstambul deng û behs dane belav kirin ku Sultan, Ebdurezaq, Şêx Taha û hinek têkoşerên din afu kiriye. Di hemû rojnaman de ji wê xeberê dane belav kirin.

Her wext, diplomasiyên Rusya yê Îstambul belav dikirin ku, ew kesên di nêziki navçên sinor de ne yek bi yek navên wan derbaz dibin, hewceye çavdêri li sinorê Tirkîyê û Îranê bêkîrîn û rê neyê dayin wan " sixorên bi pereti di sinor de biçin bèn."

Lê, berpîrsiyarê beşa Rojhilata Navin ê Wezaretê Derve

(41) A.n.d., rûp . 160.

(42) A.V.P.R. , bingeh , arşiva farisan, B, 1913, D.102, rûp. 182, gşti.

ya Rusya Kilem, jı idara konsolosxana cigır re weha nıvısi-bû: "Lı ser we pêwıste ku hun bı hemû awayi rê û xebatên Ebdurrezaq û Şêx Taha qedexe bıkın. Jı ber ku, hun weha ne kın, ew dê bıbın bahane jı bo Tırkan ku bıkarın dı riya qanunı de şikayet bıkın. Jı wan re carek dın bêjın : eger weha ne kın, bıla hêviya xwe jı parastına me bıbrın."(43) Lêbelê, nêrina Wezareta Derve ya Rusya ew bû ku, "bı tu awayi nabe ku ewan têkoşerên Kurdan bıdın destê dewleta Tırkiyê". (44)

Dı dawıya Kanuna Yekem a sala 1912 an de, Tırkan, jı bo ku bı hemû awayi bızanın Ebdurezaq lı ku ye, serok general Xêri Beg şandın navçên rojavayê İranê. Xêri Beg, dı navçên Dilman û Çayıra Qelê de singe sing rasti Sımko hat. Wê wextê Sımko wi bı vi awayi tehdit kır : "Pır baş bızane û jı karbıdestên xwe re ji bêje ku ez seri lı ber wan danaynım, serokên eskerên we hewceye vê rewşê bıdın ber çavên xwe. Jı ber ku, hemû caran ez nıkarım bı dılpaqji Tırkan agahdar bıkıım û jı tol û şeqama Sımko wan bıparêzım."(45) Xêri Beg nekarı armanca xwe bı ci bine û vegeriya.

Ebdurezaq hatına wi serokê Tırkan bıhisti bû û vê namê jê re şandıbû : "Ez Tırkiyê dıjınê xwına xwe dızanım. Eger ez dı riya aşitiyê de negihijme armanca xwe, ez mecburım dı Kurdıstanê de dest bavêjım şoreşê."(46)

Dı salên 1910-1912 an de, hemû xebata têkoşına siyasi ya Ebdurezaq, lı ser temin kırına alıkarıya maddi jı Rusya bû, eva han ji jı bo wê mesela bıngehin bû. Vê mesela han

(43) A.n.d. , 1913, D.101, rûp. 103.

(44) A.n.d. , rûp. 95.

(45) A.n.d. , rûp. 95.

(46) A.V.P.R. , bıngeh, Arşiva Farısan, B, 1913, D.102, rûp. 5.

ewi wek serokê tevgerê eşkera û vekiri itiraf dîkr. Çendin car lêkolina riya pılana xwe jî bo Koxonoviski û konsolosê Rusya ya Tirkîyê û İranê re ducar kîriye û nivisiye.

Bir û baweri û rewşa bızava Ebdurezaq a komelayeti-siyasi, tenê dî wan rapor û namên karbidestên diplomasiyên Rusya de hatine parastin. Ew jî, ne jî ber hezkırina Ebdurezaq, lê, jî ber giyana burokratiyê wan belge û dokumentan dane serok karbidestên xwe. Yek jî wan belgan ku jî bal cigirê konsolosê Rusya yê Wanê ku dî 2 yê Nisana sala 1911 an de hatiye nivisandin û daye karbidestên xwe, gelekî diqeta mırov dıkişine : "Dı çav pêketına xwe ya yekemin de mın jî Ebdurezaq re got : Ez pır kêfxweşım ku guhê xwe bıdım wi, lê, hewceye wê dostiti û yarmetiya navbera Tirkîyê û Rusya jî tê bigehe. Mın got ; keseki ku wek cigirê konsolosê Rusya, nıkarım pılana te qebul bıkıım an nekım. Lı gora fermana karbidestên mın, lı ber mın asteng tune ku bızanım daxwaza te çıye û bızanım dı Kurdıstan de çı heye. Dı gel wê ji, Ebdurezaq bı dıleki vekiri eşkera û hınek ji bı şık, mın bı pılan û programa xwe gihand. Wê axaftına Ebdurezaq a eşkera, gelek diqeta mın kêşa. Rewşa wi emirê Kurdan lı hember Tırkan romi bû û hemû axaftınên wi dı lehê wi de û mantıqi bûn."(47) Wi kesi, dı wê nivisandına xwe de dır û dırêj behsa wan axaftınên xwe û Ebdurezaq kîriye.

Derbarê amadekırma rewşek baş jî bo tevgera azadixwaz a Kurdan, Ebdurezaq lı ser Rusan weha dıbêje : 'Em dıxwazın azad û serbıxwe bıjin. Hemû wexti lı cem mın weha bûye, serkevtına Rusya dı Asya piçük de, wê hêviya me bıci bine. Jı kevn de, baweriya mın bı Rusya heye û nıha ji heyetên Kurdan dıbên ku, Rusya, pêwıstiya wê bı işgal kırına

(47) A.n.d. , bingeh, konsolosxana İstambul, 1907-1913, rûp. 128.

zevi û axa nû nine û her dıxwaze ciranên bê deng û dost jı xwe re peyda bıke." (48)

Ebdurezaq, pır bı zireki û bı kuri rewşa navbera dewletan û ya Tırkiyê dızani. Her dı wê çarçuvê de, armanc û hêviya netewa xwe baş xıstıbû ber çavan. Baş tê gıhiştıbû ku, vê rejıma nû bı çavên berê lı Rusya dınêre. Hukumeta Tırkiyê, bı giyaneki rık û dıjminatıyeki diroki, lı hember Rusya bû. Carnan ewên ku lı ser kırdıyatiyê bûn, bı fêlbazi wan rık û kinan vedıřartın û jı bo lı ser kırdıyatiyê bımının û tolê jı Rusya vekın, riya hela wan dıdıtın.

Tırkên Cıwan, dı idarekırına welat de zana nebûn, nû bûn, dı bin tesira bend û bayên ku hınek rojnaman behsa jarbûna Rusya dıkıryn dıman. Peyamnêr û karbıdestên Rusya jı, wan deng û bensan rêdıkırın ev dıgıhiřtın Medısa Dewleta Dumaye. Tırkiya, bı awayek dın bı peywendi û dostiya xwe ya nû bı Rusya re tê gıhiřtı bû. Mesela behsa jarbûna Rusya, rewşa Tırkên Cıwan tûj kırbû.

Ebdurrezaq dızani dê dı navbera Rusya û Tırkiyê de řer derkeve. Roj bı roj jı Olverov re weha dıgot : "Wextê řereki we bı Tırkiyê re çêbe hewceye Kurd jı fıřsetê jı dest berne-dın, jı bo wê dılsoziya xwe bı Rusya re bıdın xuyakırın. Rusya jı hewceye ku pıřtgırı û yarmetiya xwe jı Kurdan re teksir neke."

Ebdurezaq, perda lı ser ruyê siyaseta nıjadperesti ya Tırkên Cıwan radıkr. Mesela danina proja ava kırina welat jı bı wê meselê ve grê dıda.

Ew bı belge û dokuman hatine ispat kıryn, ku mjulıya Tırkan û hatına wan jı bo hewara mısılmanên Rusyayê, mjulıya hêzkırın û rêk û pêk kırna hêzên xwe yên řerê jı xwe re û çêkırına riyên strateji bûye. Lı ser van bûyerên Ebdurezaq

(48) A.n.d.

gûştîbû vê qenaetê : "Tirk dijminên Rusya ne, Kurd ji dijminên Tırkan in, jî ber vê yekê, hewceye ku Rusya baweriyê bî me bine." Baş bawerîya Olverov bî gotmên Ebdurezaq hebû, jî ber ku, pîr bî başî û dirêjayî rewşa Tirkîyê lî ba wi ronak bû.

Hejayî gotinê ye ku, Ebdurezaq, pîr bî zirekî rola Rusya ya dî mesela çarenîvisa Kurdan de xîstîbû ber çavan. Bî awakî rasteqîni, jî xayalan dîr, wan peywendîyan dîpîva û wîha dîgot : "Bawerîya me bî Rusya heye. Ez behsa peywendîya nakim, ev derdên kesî derman nake. Em bî rastî dîxwazîni dostî lî gel Rusya deynîni û hîni çanda Rusî bîbîni." Ewî dîxwest, hişyariya netewî û geşbûna çandî ya Kurdan bî Rusyayê ve bê gurêdan. Pîştîrast bû ku netewa Rus, pîştîgîrîyê dê bî Kurdan re bike. "Jî ber vê baweriyê serkevtîni û berewpêşveçûnê bîserkeve."

Bawerîya Ebdurezaq ew bu ku, dewletên Avrûpayê qet yarmetîya Kurdan nakîni. Wîha dîgot : "Dewletên Avrûpayê jî Kurdîstanê dîrîni û nîkarîni wek pêwîstî yarmetîya netewa Kurd bikîni." Siyaseta dagîrkerî ya Îngîlîzan dî Rojhîlata Navîn de dîxîste pêş çavan, lî ser vê bawerîya xwe pîr bî rîko-yî bû ku, nabe Kurd bî tu awayî xwe bîdîni bîni çengên Îngîlîzan. Ewî gotîniên xwe bî vî awayî dîdomand : "Bawerîya me bî Îngîlîzan nîne, jî ber ku hemû wextî me xapandîne." Dî vî wari de baştîrîni belge jî bo vê rayê, axaftîna Şêx Ubeydullah e ku dî sala 1880 an de kîrîye.

Ebdurezaq, program û taktîkên rîzgarbûna Kurdîstan û a şerê jî bo wê, qonax bî qonax destnîşan kîrbû. Ewî programa xwe wek programa wextê Şêx Ubeydullah danîbû. Şêx Ubeydullah dîzani ku, Kurd hê ew qas bî hêz û rêk û pêk nîni ku yekser bîçîni dîjî eskerên Tırkan. Jî bo wê, dîxwest jî Îranê ve dest pê bike, ta ku bîngeheki bî hêz jî bo xebatekî dîr û dirêj lî dîjî Tirkîyê bê damezîrandîni : "Bî hemû awayî

em amadene, wek niha ez dıkarım bajarê Wanê bıgrım. Dı nav esker de hejmareki pır zêde serbazê Kurdan he ne, em dıkarın jı wan pıšťrast bın, lêbelê, ez qet feyde û serkevtimekê dı gırtına Wanê de nabinım. Jı ber ku, em nıkarın heya dawiyê bı başı dıji Tırkan şer bıkın, menfaeta xwe bıparêzın. Beri her tışti hewceye bıngeheki bı hêz bê pêkanın. Eva han lı İnan de baştır dê bımeşe. Ev dê bıbe gaveki yekem jı bo damezirandına emareteki Kurdi. Eger ev bıserbikeve, yekser dê şoreş dı Kurdıstana Tırkiyê de dest pê bıke. Lı vır hemû tışt amadeye, Kurd her çavriya gotın û dengeki mın dıkın. Daxwaza me azadkırına axa Kurdıstanê ye, em naxwazın dı axa Tırkiyê û ya İnanê de pêş ve bıçın. Dawiyê netewa Kurd, dozê jı Rusya dıke ku, bê hewara me û me bıparêze, azadiya Kurdıstan dê bıci bê."(49).

Mesela pilana Ebdurezaq û rızgarkırına Kurdıstana İnanê, pır bı xeyali bû qet neticeki wê jı tunebû. Ewi weha zanıbû: bı şertê ew eskerê Tırkan jı İnanê derine, Şah dê wan bıke parêzgerê Kurdıstan. Eger Şah bı wan qail nebe, ew dê bı hêzên çekdari Selmas û Urmiyê bıgrın û ciyê piyê xwe dı İnanê de xurt bıkın û dê Şah mecburi ser şuriyê bıkın.

Dı rastiyê de ew pilan, zêdetır wek kareki bê netice bû, jı ber ku dı rasteqini de qet xebatek jı bo wê nehatıbû kırın, jı bo vi kari sebebek nehatıbû danin. Ebdurezaq, baweri bı dılsoziya xwe û bıhêviya çendın salın a netewa xwe hebû. Ewi dıgot; çendın salın netewa Kurd lı dıji zılma Tırkan têdıkoşe û dıxwaze azad bıbe. Jı ber vê yekê Ebdurezaq weha dıgot : "Eger ev armanca me bı ci hat eva tışteki baş e, lê, eger bı ci nehat em ê serê xwe dı wê riye de bıdın."(50)

(49) A.V.P.R. , bıngeh , konsolosxana İstanbul, 1907-1913, D.3572, rûp. 131.

(50) A.n.d. , rûp. 152.

Ebdurezaq, her weha ji bo berewpêşveçûn serkevtin û xebata vê meselê alikari li gel partiyên diji Tirkîyê wek; Daşnak a Ermenîyan û Ahrar a Tırkan dıkr.(51)

Qewmandinên dawîya salên 1912-1913 an, di rojavayê Împaratoriya Osmani de bi awayek yekser rewşa siyasi di sînorê Tirkîyê û Îran de guhart û dawîya şerê Balkan gelek ci ji destên wan derketin. "Ew dewletên ku hinek caran di bin destên dewleta Împaratoriya Osmani de bûn, piştî van guherinan bi yek carî ji bin desthilata Împaratoriye derketin."(52)

Ji ber sebebên wan guherinan, siyaseta Rusya beramberî Kurdan kete rewş û qonaxekî din. Heta dawîya sala 1912 an bîzaveke Rusya di Kurdîstana Îranê de hebû û bi bîzavî û zîreki li hemberî Tırkan têdikoşa, lê, nedixwest zede bî ser peywendîya Tirkîyê û Rusya." (53) Li ser van guherinan fîrsetek fîrehtir ketibû destên wê, ji bo ew di navçên bakura rojavayê Îranê de giraniya xwe deyne û gavên fîrehtir li wan deran bavêje. Rusya dixwest wan navçên Kurdan ku di ser sînorê kirdayetîya Îran de ne, bigre bin kontrola xwe. Ji bo armanca parastina sînorên Tirkîyê û Îranê, hewce bû kesên bi nav û deng ên Kurdan bi xwe ve girêbide. Wê wezîfê sipartibû Simko û Ebdurezaq ku di wextekî de dostiya wan li gel Rusan hebû. Bi taybetî Simko ji kiribûn serokê parastigerî yê navça Kotor ku qazaxên Rusan li wir hebûn.

Li Xoyê, rolek mezin yê konsolosê Rusya Çirkov, di xurtkirina peywendiyên navbera Kurd û Rusan de hebû. Pîr ihtîrama Simko û Ebdurezaq digirt, pîr caran karbidestên Îran û Tirkîyê derewan li ser wî belav dîkîrin. Lêbelê, ewan

(51) A.n.d. , rûp. 152.

(52) A.F.Miller, Kurte Dîroka Tirkîyê, rûp. 134.

(53) M.S.Lazeriyev, A.n.d. , rûp. 271.

nedîkarin lı hember paristigeriya wi bisekinın. Lı gora wi we-
 ha bû; ku lı ser wan meselan xeletiya Rusya heye. Ewi Kur-
 dan weha nasdikır : "Ez dızanım Kurd şerkerên çıyan ên
 zıkmaki ne û her tim çekên wan dı destên wan de ne û bı vi
 awayi dıjin. Derveyi vê kareki wan nine. Dı ber vê re hınek
 Kurd ji xwedan mal mılk û zevi û hınek wan ji bajari ne."
 (54) Gelek caran vi mırovi pêşniyar kırıye ku rewşa aloziya
 dı nav Kurdan a cıvaki-abori bı awaki berfireh bê kolan. Dı
 vi wari de pêşniyariyên weha dıani : "Pır pêwıste ku ez dı
 nav Kurdan de bıjim, qet nabe dı navça Seblax (Mahabat) û
 der û dorên wê de ku ew navçe dıbin destên me de ne." (55)
 Rojhılatsasê bı nav û deng ê Rusya Gerdelêvski ji dı wê
 baweriyê de bû. Ewi lı ser Kurdan bı vi awayi nêrina xwe di-
 yar kırıye : "Wextê em, ewên bê hişyarbûn mane, jı gune-
 hên nezaninê paqij bıkın, an ji wan jı hınek bend û rewşên
 bê baha xelabıkın, bı taybeti ji dı hemberê ew netewên ku
 dıxwazın çarenıvisa xwe bı me re grêbıdın û dı riya me de
 dıxwazın xwe bıgihının çanda mırovatıyê." (56) Çirkov, dı
 Sıbata sala 1913 an de, bı hemû dılsozi û bı dılgermiyek gi-
 yani bı vi awayi lı ser Kurdan nıvısiye : "Heya nıha Kurdan,
 çiya tenê ditıne. Jı Tırkiyê tenê mal wêrani û zehmeti ditı-
 ne û lı Tırkiyê bı awaki hovıti hatıne ditın. Dı aliyê dest-

(54) V.L.Gerdelêvski Mesela Kurd, çete û rêbri bê nıvisandın
 propagandeki pûç û vala ye; Kurd neteweki wesane ku,
 mafê wê xıstıne ber piyan û pêpez dıkın. Bınêre ;
 V.L.Gerdelêvski, Dı Nav Kurdên Çıyayê Sipanê de,
 Dınyayê Musolman, Petersburg 1917, C.I, rûp. 3

(55) A.V.P.R. bıngeh. Arşıva Farısan, B, 1912. Op, 489,
 D.97, rûp. 62.

(56) V.L'Gerdelêvski, Dı Nav Kurdên Çıyayê Sipanê de.
 rûp.3.

hîlatdarên Îran de wek kaniya şer an ji a pêkanina armancên xwe yên pis û qirêj hatne bîkaranin. Jî ber sebebên serhuşkiya çiyati û jiyana wê ya azadi, paşvemayina wan a bextreşi û jî bo mirovatiyê; netewa Kurd dî navbera wan her du şarîstaniyetên zalim û perpût de, kariye hebûna xwe ya netewî bîparêze." (57)

K.Akimoviç, cigirê konsolosê Rusya yê Beyazidê, ku ew jî hevriyê Çirkov bû, lî ser vê meselê xwedî eynî ray û rewşê bû. Akimoviç jî lî ser vê meselê weha dibêje: "Karbîdestên Tirkîyê yên zalim û zorker, ciyên nerizayiyên rikoyî yên Kurdan bûn. Jî ber vê yekê, qet ecêb nîne, meyla Kurda, bî taybetî jî ya feqirên wan bî ber Rusya ve hebe." (58)

Gerdelêvski, dî salên Şerê Yekemî yê Cihanê de lî nav Kurdan jiyabû û dî derheq orf, adet, rabûn û runîştina wan de şareza bûbû. Dîxwest Rusya rolek rewşenbiri lî ser çare-nîvîsa netewa Kurd bîstine. Dî gotara xwe ya 'Dî nav Kurdên Çiyayê Sipanê de weha dibêje: "Wezîfeki pîr mezîn ketîye ser milên Rusya, pêwîste netewa Kurd bî aliyê xwe de bîkêşe û yarmetîya rewşa jiyân û rewşenbiri bîde, jî bo ku ew bî cengekî baş a hişyarbûnê ve bîkarîn mesela xwe çareser bîkî. Kîjan jî bo wan baş e? Bîla Kurd bawer bîkî ku, çanda Rusya jî bo wan jî ya Tirkîyê çêtir e. Bîla çanda Rusya dî Rojhûlat de belavtir û firehtir bibe." (59)

(57) Arşîva Dewleta Gurcîstan.

(58) A.V.P.R. , bîngeh, konsolosxana Îstembul, rûp. 245.

(59) V.L. Gerdelêvski, A.n.d. , rûp. 14.

KOMELA ÇANDI Û REWŞENBIRI:GIHANDIN

Dı destpêka Şerê Cihanê yê Yekemin de, xebata Ebdurrezaq Bedirxan jî bızava çandi, rewşenbiri û jî belavkirina xwendewariyê pêk hatibû. Dı wê meselê de jî Çirkov cigirê konsolosê Rusya yê lı bajarê Xoyê û Sımko piştgiriya wi dikirin. Çirkov dı nameke xwe de lı ser wê meselê wiha nivisiye : "Wextek mın, axaftnek dı nav kesên bı nav û deng, bazırgan,xwediyên mılk û xani yên Kurdan û karbidestên navçê de kır. Mın ewan han da ku jı bo zarokên xwe dibıstan vekın. Bı taybeti jı mın pêşniyareki bır jı Ocılış re û ewi jı dı vi wari de amadebûna alikariya xwe nişani mın da. Jı bo hemû yarmetiyên teknik û yarmetiya dı hemû hêlan de bı awaki tamam jı bo van karan bersiveki erêni da me."(60)

Karbidestên Îraniyan û derebegên wan gûh nedane mesela belavbûna xwendewariya nav Kurdan. Dı aliki de jı peywendiya wê meselê bı yarmetiya maddi ve jı hebû.

Dı dawiya sala 1912 an û destpêka sala 1913 an de, bı alikari û piştgiriya Ebdurrezak û Sımko, lı bajarê Xoyê komela çandi û rewşenbiri, Gihandin hat damezirandin.(61) Armanca komelê ev bû : Dı nav Kurdên Xoyê de, xwendewari belav bike û dibıstan veke, rojname û kovar bı zmanê Kurdi derxe û alfabeya Kurdi baş bike. Xortên Kurdan jı bo xwendinê bışine Rusyayê.(62) Ebdurrezaq serokê komelê

(60) Tısgiya Gurcistan

(61) Bınêre; O.L.Vilçivski, Kurdên Bakurê Rojavayê Îranê, Tiflis 1944, rûp, 61.

(62) Kurte Hewalek (Kurte Xeberek), rûp. 11. O.L.Vilçivski Kurdên Bakurê Rojavayê Îranê, rûp. 61.

bû. Dı Sıbata sala 1913 an de, Ebdurrezaq, bı navê komelê namek. jı nûnerê Rusya yê Xoyê re nivisiye û dı vê namê de weha gotiye : "Jı ber zılm û zora Farıs û Tırkan, netewa Kurd jı şaristaniyeta Avrupa dûr ketiye.Çavriya xêrekê ne jı Farısan û ne jı jı Tırkan nake. Ewan tevan, hewıl dan ku Kurd her dı tariti û nezaniyê de bımının. İro wısa bûye ku Kurd êdi dı jıyaneki xırab de dıjin û rewşa wan a çandi êdi berewpêş ve naçe."(63)

Ebdurrezaq û hevriyên wi yên berpirsiyarên komelê, jı bo berewpêşveçûnê pıştgiriya cigirê konsolosê Rusya didıtın. Jı ber vê yekê dozê jı Çirkov kırım, ku bı awaki resmi çavdêriya Gihandinê bıke. Ebdurrezaq dı vi wari de wıha nivisandiye : "Baweriya me bı peywendî û dostiya bı were heye, em jı rewşa İmparatoriya we -meqsed Rusya ye- ya beramber netewa Kurd pıştırast ın, jı bo wê, em dozê dıkın çavdêri û alikariyek berfireh jı komelê û kar û barên wê re bê kırım. Jı ber ku, çavdêriya we, dibe sebebeki baş, jı bo komel jı hemû zırranên bê parastın."(64) Lı ser, van daxwazan Çirkov, jı Peterborgê re weha nivisi bû: "Daxwazake Ebdurrezaq a mezin heye, ew dixwaze bı yarmetiya Rusya netewa xwe têbıgehine. Hewceye ku em rûmeteke grıng bıdın vi kari."(65) Her wıha Çirkov dı rapora xwe de daxwaz dıkır ku yarmetiya maddi û giyani jı jı komelê re bê kırım.

Gihandinê, programek têr û tije û fireh dani bû ber xwe. Ne tenê programek jı bo xwendinê, her wıha hemla nêzıkbûna giyana gelê Kurd ber bı çanda Rusya dıda. Jı bo bıcianina vê armancê, Ebdurrezaq du şertan pêşkêş dıkır: yekem; alfa-

(63) Tısgiya Gurcistan, rûp. 128, Kurte Xeberek, rûp. 11.

(64) Tısgiya, A.n.d., rûp. 12.

(65) A.n.d.

beya Erebi, jı bo ku hınek dengên zmanê Kurdi tê de ninın, gelek bı kêri Kurdan nayê. Ya duyem; hewceye alfabeyek Rusi bê danin. Zarokên Kurdan bı saya alfabeya Rusi dê hini zmanê Rusi bıbin û şarezaiya wan dê dı çanda Rusi de bı pêşkeve. Ebdurrezaq wıha dıgot: "Hınbûna alfabeya Rusi, dê zmanê Rusi hêsan bıke, ew ji dê yarmetiya Kurdan bıde ku, komên cıwanên zirek bân şandin Rusya, bı şarezaiya û zanınek bı ser û ber dı universitên wan de bı zûtirin hınbıbin."(66)

Naskırına Ebdurrezaq bı rojhılatnasên Rusya yên bı nav û deng; wek Y.Mar û Orbılı re hebû. Bı wan re, lı ser van pêgavan dıaxıft ku ew bıbin sebebê geşkırin û fırehkırina peywendiya çanda zanısti, dı navbera Rus û Kurdan de.(67) Jı bo pêşve bırina Kurdnasi dı Rusya de doza vekırına enstituyek zman dı Peterborgê de kır.(68)

Ebdurrezaq, jı bo nıvasandına kıtêbên dıbıstanê, pêşniyar kır ku dı vi wari de, raya zana û Kurdnasên Rusan bê stendın. Çı jı yên zman û çı jı jı yên warên edeb û yên babetên dın, doza yarmetiyê jı wan bê xwestın. Daxwazkır ku Orbılı bışinin Kurdıstanê, jı bo rêzman û ferhenga zmanê Kurdi deyne û rojên bân ji; 'jı edebiyata Rusi tıştan bıke Kurdi û afırandınen şairên Kurdan ji -ku heta nıha bı tu zmaneki Avrupayı nehatıne weşandin- bıke Rusi.'"(69) Hêviyeke Ebdurrezaq a mezin jı wi beşê zmanê Kurdi hebû ku dı universita

(66) A.n.d. , rûp. 129.

(67) M.S.Lazeriyev, A.n.d. , rûp. 277.

(68) Dı sedsala 19 an de, Akademiya Zanısti a Rusya, komek destnıvisên Kurdi lêkoli û bı awaki gırami û qımet çap kır. Bınêre; Bibliyografya Kurdnasi, Moskova 1963

(69) M.S.Lazeriyev, A.n.d. , rûp. 227.

Împaratoriya Peterborgê de hatîbû vekîrîn. Vekîrîna beşê, dî Kurdîstanê de dilê xelqê gelek xweş kirîbû. Endamên komela Gihandinê bawerîya wan xurtir bû lî ser berewpêşveçûna van gavên bîngehîn û lî ser pêşveçûna kar û barên rewşenbîrî yê Kurdan.

Gihandinê, dozê jî akademiya Rusya kir ku lî ser bîngeha alfabe ya Rusî alfabe yek Kurdi bê danîn. Y.Orbîlî, dî 1919-1920 an de, alfabe yek çêkir. Ev xebata Orbîlî yar metiyekî mezin û grîng da Kurdên Bitlisê. Kesên wek Xelîl Xeyalî û Mehmed Emin, lî ser vê bîngehê alfabe yek Kurdi ya latînî danîn.(70)

Gihandinê, wextê ihtiyaca wê bî serfîkirîna peran an jî bî tîştên din hebûya, van ihtiyacên xwe jî xelkê kom dîkir. Jî ber vê hindê dî kar û barên civakî de xelkê alîkarîya bî her awayî maddî dîkirin. Jî çaran yekê perê komelê jî bo mesela zanîstî û xwendewarî hatîbû amade kirin. Gihandin, daxwaza damezîrandîna çapxane û derêxîstîna rojnameke hefteyî kirîbû û armanca wê ew bû ku dibîstanek despêkî a kîşt û kal (zîraat) veke. Berî hemû tîştî biryara wê ew bû ku dî Xoyê de ev dibîstan bê vekîrîn. Sîmko, bî xwe jî, jî bo vê armancê teberru û hebûnên maddî kom dîkir.

Vê bîzavî û tevgera Gihandinê tîrs xîstîbû dilê misyonerên Avrûpîyan û navçe bûbû cîyên nerîzayî. Jî ber xurt bûna dostîya Rus û Kurdan, Sîmko bî îsyankerî û rêderçûyî gunehkar dîkirin.

Karbîdestê gumruka Îranê, bî serokatiya Dugîm, dozê jî xelkê dîkirin ku zekata xwe nedîn komelê. Dozê jî danîştîwanên gundê Êrînganî kirin ku bêjîn me bî dil van peran ne daye. Bî rastî jî kesekî zorê lî xelkê wî gundî nekîrîbû û bî

(70) Arşîva Enstîtuya Etnografîya a Lî ser Akademiya Zanîstî ya Sovyet, 17, D.12.

zorê pere jî wan nestandibû.(71) Bî hevkarîya mirovên Tirkîyê û dezga dewleta Îran, Dugum, telgrafek şande Tehranê ku tê de nivîsbû, Sımko, zorê lî xêzanên Kurdan dîke da ku ew herin Tirkîyê.

Serdar Murteza Qulixan jî, karê lî hemberê wan dihat kirin, jî wan karan paş de nema. Xwest Kurdên Somayê lî dîji Ebdurrezaq derêxe. Mirovên dinî û yê dîn ku jî aliyên Tırkan ve hatibûn kirêkirin, dî nav gel de dest avêtin propagandên xwe yê pûç û vala û weha belav dîkirin : Ebdurrezaq û Sımko dîxwazın Kurdan bîbin ser dinê mesîhiyan.(72)

Çirkov jî, jî bo parastna têkoşerên Kurdan telgrafek jî Tehran, Tiflis û Peterborgê re şand û têde sebebên rasteqîni yê meselê û bûyeran da ronî kirin. Dî telgrafa xwe de wi da xwiyakırın ku karbidestê Îranê dji belavbûna xwendewari û zanistiyê ne dî nav Kurdan de.(73)

Gihandinê tevli van gelş û astengan jî, kari jî bo dîbîstanê xaniyek bî baxçe peyda bike. Lêbelê, mesela tamir kirina xani ku bê tekûz kirin jî bo dîbîstanê, bî derengi ket. Waliyê Xoyê Emir Emced jî, namek jî Tebrîzê re, lî ser "netrîsiya Kurdan jî dewleta Farîs" şandibû û dî wîr de daxwaz dîkir ku çavdêriya hemû ew hoste û karkerên ku dî karên avabûna dîbîstanê de kar kirin bê kirin. Çirkov, dî wî wari de wîha dînvîsi : "Avakırına xani jî bo ku bî kêri dîbîstanê bê, demekê sekîni. Lewra ew kesên biryar dabûn dî karê avabûnê de bixebitın poşman bûbûn."(74) Ebdurrezaq, naçar ma hewara xwe gihande Fransızan. Ewan bî mêrani bersîva wî dan

(71) Bınêre; A.V.P.R. , bingeh, Arşîva Farîsan, B, 1913, Op. 489, D.103, rûp. 74.

(72) Tisgiya, Gurcîstan, rûp. 859.

(74) Bingehin, a Sovyetê, 15. D.371, rûp. 159 - gîştî.

xwe gihandin hewara wi. Bî alîkariya Fransîzan dibistan dî destpêka Çîrya Yekem de xelas bû. Ciyên ders û xwendinê li gora usula Avrûpiyan hatibûn amade kirin. Oda mamostan metbax û heta nexweşxane (rewir) jî tê de hatibû dirûst kirin.

Dî 22 yê Çîrya Yekem de bî awaki resmî dibistan hat vekirin. Dî vebûna wê de, serokê beşê eskerên Rusya ye Xoyê General Vislovîsk, waliyê Xoyê, kesên dewlemend û bazirgan amade bûbûn. Li ser cejna vekirina dibistanê Çirkov weha dibê : "Dî 21 ê Çîrya Yekem de, Simkoyê Sîmail Axa, 29 zarokên Kurdan, jî Xoy, Çiyarîk, Soma, Bradost, Xweydar kom kiribû. Kîncên paqij û nû, wek Avrûpiyan li wan kiribûn, kasketên Qazaxîyan ên sîpi danibûn serê wan. Suwarên Simko der û dorên wan girtibûn. Salên wan dî navbera heşt û dehan de bûn. Bî kubari. dî nav bajêr re derbaz kirin birin ciyên jî bo wan hatibû amade kirin. Faris wek ecêb mayîyan li der û dorên zarokên gurên çiyarî - lî vîr jî wan re weha dibên- rawestabûn, ku ew zarok bî lez û bî meşek kubar bî ber wê dibistana Rusî de dibirin. Êvara wê rojê, telgrafek li ser vê bûyerê jî Xoyê hat şandin Teheranê, Tebrîz û Îstambulê. Simkoyê Sîmail Axa ku nedîkari gelek derengi bikeve, lê, cardin ewê fîrsetê jî dest berneda û gehîşte cejna vekirina dibistanê, tê de beşdari kir, hemû pêwîstiyên vekirina dibistanê ci bî ci kir û dî merasîma resmî de beşdar bû.

Berî vekirina dibistanê nûmêj hat kirin û mele sîpasi Xwedî kir, jî bo ku vê nimetê daye van zarokên nû yên Kurdan û ku vi tîştê han jî bo wan rewa ditiye. Daxwaz jî xwendewarên piçûk kir ku sîpasi wi karbidestê rutbe bilind bikin jî bo Xwedê tê gotin - , jî bo vi tîştê bî qîmet û baş ku bî me re û bî hevvelatîyên me re kirîye. Her weha sîpasi Rusan jî kir jî bo mîldana wani kulturî ya dî vi welatê nexwendewar de, bî taybetî yên ku rolekî wan a baş dî vekirina dî-

bîstanê de hebû.''(75)

Sımko lı ber mēvanan sıpası Qeyserê Rusya kır, jı bo yar-
meti û xebata vekırına wê dibîstanê. Pışti giyana berçeve û
sıpasıyê re, nameke bı germi lı ser navên Kurdan jı Qeyserê
Rus re şand. Sazonovi, Wezirê Derve yê Rusya, eynê sal dı
13 ê Çırya Duyemin de namekê jı nûnerê Rusya yê Tehranê
re şand ku tê de wiha dıgot : "Gelek dı ciyê xwe de ye ku,
jı Çirkov re bê nvisandin İmparatorê mezin bı germi sıpası
wê rewş û nama germin ya Sımko yê Sımıl Axa û hemû da-
mazîrêner û beşdarên vekırına wê dibîstana Kurdi dıke."
(76)

Dı dibîstanê de dirok, matematik, coğrafya û meşandına
dar û dezga dewleta Rusya dıhat xwendın. Jı bo ku zarok
hini hunek pişe bıbın, ciyên xeretxane, hesınkeri, terziti û
çêkırına çekan(çakmaksazi) tê de hatibû vekırın û hemû te-
darık û aletên hewcedari ji jı bo wan hatibû amade kırın.
Çirkov, wiha dıgot : "Daxwaza mın ew e, bı zûtirin wext,
bax û bostanek ji bê amade kırım. Jı bo ew xwendewar
hini bı kar anin û çêkırına wan melzeme û aletên ax û zevi-
yan bıbın. Ew alet û melzeme ka bı çı awayi tên bıkarandin
û çavdêri kırına darên fêkiyan û sebzeyan bı awê Rusi ça-
wa tê kırın û mezin kırın. Her bı wi awayi, armanca me jı bo
vekırına nexweşxane û dermanxane heye û em dıxwazın
yarmetiye dı warê derman û pızışkıyê de bıdın danıştıwanên
Kurdên wan navçan. Lı Xoyê dermanxane û nexweşxane
heye ku bıkarê yarmetiya dokoriyê bıde jınan. Doktorên
wan zamanê navçê ji dızanın û dı vi wari de gelek ji şareza ne.
Jı ber hınk nexweşiyên dırmı û nebûna pızışk û dermanan

(75) A.n.d., rûp. 160 -gışti.

(76) A.V.P.R. , bıngehin, Arşıva Farısan, 1913, 489, D.104,
rûp. 102.

gelek Kurd dımırın. Jıneke me ya doktor bûye mudira ne-xweşxanê û dı nav gundên Kurdistanê de yek bı yek digere.

Gelek caran ji, dı demên pêwısti de daxwaza doktorên eskeri ji me dıkn. Mesrefa van doktoran dema gelek zêde be, ew ji perê dıbıstanê têdayin."(77)

Serkevtın û cigirtına wê dıbıstana Kurdi lı wır, Çirkov handa ku bıdezga karbıdestên Qafqas û karbıdestên Wezaretta Derve ya Rusya re bıkeve axaftınê lı ser vekırına dıbıstanên dın lı Çariqele, Soma , Bradost û Makoyê. Jı bo armancên rojên bên, xebiti da mamoste dı nav Kurdan de bıgihine. Çirkov, ji bo pêkanina bingeha vê xebatê pêşniyar kır ku mamosteyên Êrivanê dı wi wari de semineran bıdn û ji ber vê yekê ji daxwaz ji Kurdên Qafqasê kır ku vê wezifa han bıgrın ser milên xwe.

Vebûna vê dıbıstanê lı Xoyê, lı nav Kurdên Tırkiyê dengeki mezın da. Rojnamên Tırkan û yên Ermenıyan behsa vebûna wê dıbıstanê kırın û armanc û daxwazên vebûna wê dıbıstanê her yeki bı cûre cûre nıvisandın.

Tırs ketıbû dilê Tırkan ku Rusya Kurdan bı xwe ve girêde. Jı bo wê, bıryara wan ew bû ku dı destpêkê de ew bızavi û xebata çandı-rewşenbiri ya Rusya qedexe bıkn. Tırkên Cıwan dest avêtın bang û propagandan û gelek pere amade kırın ji bo vekırına dıbıstanên Kurdi. Jı bo ku, dıbıstanek lı navça Artemêtan (nahiyeki girêdayê bajarê Wanê ye û Tırkan navê wê niha kırine Edremit. n.m.) nêziki Wanê vekın 17.500 lire fon jê re hat texpis kırın. 2.500 lire ji hatiye texpis kırın ji bo dı gundên Kurdistanê de dıbıstan bên çêkırın.(78) Tırkan, her dıxwestın dı nav gundên smor de wan dıbıstanan vekın. Vê armanca han ji jı aliyê me ve eşkere ye.

(77) Tısgiya, Gurcıstan.

(78) A.n.d.

Dı wi wari de Almanan ji dest avêtın keft û leftê. Guldeyştanê konsolosê Alman yê Muslê, dı nav gundên Kurdistanê de dıgeriya û jı xelkê re dıgot ku, dewleta wi dıxwaze rolek wê dı pêşketına rewşa rewşenbiri ya Kurdan de hebe.

Guldeyştan lı Musıl, jı Hesen Begê birayê Ebdurrezaq re got ku, em amadene her salê, 10 zarokên Kurdan bê pere bışının Almanya jı bo xwendinê. Vê yekê ji jê re got; rojên bên em ê dı Wanê de cigiriyek konsolosa xwe vekın. Lı gora wan weha bûye, ku jı bo zarokên Kurdan dıbıstan bên vekırın. Guldeyştan, tenê behsa van tıştan lı ber waliyê Wanê Tehsın Beg kırıbû.(79)

Ew peyman û belêniyên diplomasiyên Almanan û dewleta Tırkiyê, jı bo armanca pêşvebirına rewşa Kurdan nebû. Qet daxwazek wan tune bû ku çanda Kurd ber bıpêş ve bıçe, ew qerar dı warê kar de rût ma û tu xebatek jı bo wê nehat kırıın.

Gelek dı ser de neçû dı navbera serokatiya Gihandinê de dijitiyek mezın dı navbera Sımko û Ebdurrezaq de peyda bû. Daxwaza Ebdurrezaq ew bû ku; hatın û hebûnên maddi yên Gihandinê jı bo çek, hazıriya şer û pır çek kırına Kurdan ji bê bıkar anin. Eva han nediket serê Sımko, lı ba wi weha bû ku ew daxwaza Ebdurrezaq dı ciyê xwe de nine. Sımko dıgot; eger tu bıxwazi dê Kurd gışk dıji Tırkan seri hıldın û dê bı serkevın. Bı taybeti dı wi wexti de jı ber derketına şerê Balqan, Bab-i Ali bı ber tengi û astengan de dıçû. Ji ber van sebebın ji nema kari Sımko bıde amade kırıın, jı ber ku, hemû berpırsiyari û meselan dıgirte ser mılên xwe. Armanca Ebdurrezaq ji her ew bû ku, çend eşıret û serokên wan eşıretan, tenê çend êrişan bıbın ser Tırkiyê, jı bo ku hınek Tırkan nerehet bıkın û bıêşının. Sımko, bı vê qail ne-

(79) A.n.d.

bû û ew weha dîfîkîrî; ew kareki rast nine û jî bo cîvaka Kurdan ji baş nine. Em nehazîrîn bî wî awayî bî raya xwe mîrovên xwe bîdîn kuştîn. Hewcêye ku ev hêz jî bo wextekî parastîna cîvata Kurdên Îran bîgre ser xwe.(80) Dî alîyek dîn de jî nêrîna Sîmko wîha bû: Hebûnên dîbîstanê yê madî jî bo hînek tîştên dîn bîn amade kîrîn nebaş e, ne gîramîya komelê û ne jî ya Ebdurrezaq lî cem eşîretên Kurdan namîne.

Vê rewşa meşa Sîmko, dî mesela çekdar kîrîna Kurdan dîji Tîrkan de dîlgermî û sergermî ya Ebdurrezaq sar nekîr. Jî ber ku, Ebdurrezaq serokê komelê bû, hînek eşîretên Kurdan ên der û dorên Sîmko kom kîr daxwaza çekdar kîrîna Kurdan kîrîbû serê wan. Daxwaza wî ew bû ku çekdaran bîşîne ber bî bajarê Erzurum û Wanê de. Vê ferqêtiya bir û bawerî, sarîti û nexweşîyek xîst navbera Sîmko û Ebdurrezaq. (81) Vê dîjîtiya han tesîr kîr lî ser kîrdayetiya Gîhandînê, gîramîya komelê şîkand û bîzavîya wê ya rewşenbîrî jar bû û dî sala Şerê Cîhanê yê Yekem de komele nema.

Bê goman, Gîhandîn, rolek mezîn û gîring dî xebata hişyar kîrîn û pêşvebîrîna netewa Kurd de dîtiye. Zanayê Sovyet O.L.Vîlçîvskî wîha dîbêje : "Vê komelê rolek mezîn dî geşkîrîna çanda hawçerxî ya Kurdan de dîtiye. Gelekî jî wan bîzavî û destkevîtiyên miratî, jî bo tevgerên Kurdan û yê nî nav û deng û mîrovên sîyasî yê nî Kurdan re maye."(82) Her bî wî awayî, cîyek wê ya eşqêra û gîramîyeke wê ya baş dî peywendîya rewşenbîrên netewa Rus û Kurd de heyê.

(80) A.V.P.R. bîngêh , konsolosxana Îstênbûl, 1912-1914, D.3573, rûp. 302.

(81) Bînêre; A.n.d. , bîngêh , Arşîva Farîsan, B, 1913, 489, D.103, rûp. 100.

(82) Bînêre; O.L.Vîlçîvskî, A.n.d. , rûp. 61.

Dı dawiya sala 1913 an de, rê dane Ebdurrezaq ku bıçe Peterborgê. Dı çûna xwe de lı Tflisê, cigurê Qeyser ê Qef-qas Tarunsaşkov dit û jê re got; eger Rusya alikariya ci bı ci kırına programa wi ya siyasi neke, mecbure ku ilticayi Almanya bıke û an ji bı Tırkan re lı hev bê. Ev rewşa Ebdurrezaq tesirek gelek mezin kırı lı ser cigurê Qeyser û 16 ê Kanuna Yekem 1913 an, telgrafek jı Wezirê Derve re şand ku tê de wiha gotibû : "Eger em Ebdurrezaq razi nekın, ew dê ilticayi Almanya bıke. Bı rasti ji menfaeta Almanan dı vê meselê de heye."(83)

Ebdurrezaq daxwaz jı karbidestên Qeyser kırı ku, serokatiyê dı Kurdistana İranê de bıdın wi û jı bo serihukdana vê meselê ji amadeye dev jı hevweteniya Tırkan berde û bıbe İrani. Veransov Daşkov ê ku pır bı germi piştgiriya vê daxwaza Ebdurrezaq kırı, dı vi wari de weha gotiye: "Gelek baş bû ku me Kurdên İranê anibûya ser riya xwe, jı ber ku, ewan jı bo rojên bân dê yarmetiya me bıdana ku em lı ser Kurdên Tırkiyê ji bıxebitina."(84) Ebdurrezaq, lı Peterborgê, karbidestên mezin ên derve yê Rusya dit. Karbidestên Rusya bı başi dı programa Ebdurrezaq gihiştibûn û bı germi jê re dıgotın ku, em ê piştgiriya bızava te bıkın. Kilim, berpırsiyarê Rojhulata Navin, dıgot ku, pêwıste rojên bân Ebdurrezaq bıratiya Kurd, Ermen û Asuriyan xurt bıke, eva han jı jı menfeeta Kurdan e. Ebdurrezaq qimetê da vê meselê û jı bo vê armancê ji, peywendi lı gel Ermeniyên Peterborgê da-

(83) Peywendiya Navbera Dewletan Dı Qonaxa Emperyalizmê de, qismê 3. C.II. rûp. 250.

"Международные отношения в эпоху империализма", серия III, том 2, стр. 250.

(84) A.n.d.

ni û dı netica wê de ji komelek ji bo nezikkırına Kurd û Ermeniyan damezirand. Her bı vi awayi, behs dıkr ku, komelek wiha dı nav bajareki Qafqas de ji bê damezirandın. Vê hewla Ebdurrezaq ji bo nezik kırına her du netewan, qime-tê wi li cem Wezirê Derve Sazonov û karbıdestên dın gelek bılund kır.

Kilim, dı nama xwe ku ji bo karbıdestên Qefqas re nivisiye de, bı vi awayi behsa axaftına dı navbera xwe û Ebdurrezaq de derbaz bûye dıke : "Ew tıştên ku ewi ji bo me pêşniyar kırıye, ci anina wan niha gelek zehmet e. Dıbê ku em kûrtır û firehtır bıçın ser vê meselê. Ev ji hewceye wiha be: Em çend konsolosê dın dı Kurdıstanê de dabımezirın, ew wext em dıkarın bı başi hemû aliyên vê meselê bıkolın û programek eşkera deynın. Mın ewi weha tê gıhandıye: qet tıştıki dıji hukumeta Tırkiyê meke û careke hewceye qet xwe nêziki sinorê Tırkiyê neki xwe jê bıparêzi."(85) Wek tê ditın, vê carê Rusya, pıştgırıya Ebdurrezaq û ya programa wê nekırıye. Kilim, li ser Ebdurrezaq û xebat kırına wi dı İran de, ji karbıdestên dewletê re weha nivisiye : "Ebdurrezaq bı alikarıya me dıxwaze bıbe hemwelatıyê İranê û kırdayetıyek ji bo wi dı Kurdıstana İranê de bê vekırın. Lı gora nêrina mın em nıkarın evê bı ci bınnın. Nabe ku em ji vê netırsın; ev mesele ne tenê ku peywendıya me bı Bab-i Ali rê dê xera bıke, mımkun e, hemû wan sinorên Tırkiyê û İranê ji bıkeve tırsê. An ji qet dûr nine wê kırdayetıya ji bo Ebdurrezaq bê danın, Tırk ewê yekser dıjımmatıya xwe bızanın. Jı ber vê yekê, Ebdurrezaq niha dıçe Tebrizê, lı wır dê hewıl bıde ku generalê bajêr Şudyeidewlebıbine û li cem wi pır gırınge ku rojên bên li ser wê meselê ew bıyarekê bıde."(86)

(85) A.n.d. , rûp. 249-250.

(86) A.n.d.

Her çend programa Ebdurrezaq lı Peterborgê nehat qe-
bûl kırım, lê, vê carê qezencek baş jı bo çanda Kurd bı dest
xıstibû. Jı ber ku, xwendına zman, edeb û etnografya Kurd
dabû qebûl kırım ku bı awaki resmi bên xwendın. Axaftın û
nêzıkbûna Ebdurrezaq bı Orbili yê zana û bı nav û deng re,
rolek mezın dı vi wari de listibû. Dı sala 1914 an de, dı ra-
pora xwe ya jı Enstituya Zmanê Rojhilat re lı ser materyalên
Kurdan kom kırıye; dı wê de Orbili wiha dibêje : "Bihara vê
salê, Ebdurrezaq û Yezdanşêr ku têkoşereki siyasi yê Kur-
dan e, hatın Peterborgê. Mın vê firsêtê jı dest berneda, mın
bı wan re, destana şairê mezın, xelkê Cızirê ya Ehmedê Xa-
ni Mem û Zin xwend û lı ser zmanê wê mın nêrin û ditına
wan girt."(87) İ.A.Orbili, bı dilek germi ne tenê wan mater-
yalan, ferhengeki Kurdi-Fransızı ku cıgirê konsolosê Rusya
yê Erzurumê Jaba hazır kırıbû, xwest çap bıke.

Ne tenê tesirek van pêşniyar û daxwazên wi lı ser vekırına
qursa zman û etnografya Kurd çêbû, Orbili bı xwe dı Uni-
versita Peterborgê de bû mamosteyê wê qursê. Dı vê meselê
de, rojhilatnas N.Marr ji piştgiri û yarmetiya vê xebatê kir.
(88)

Dema Şerê Cihani yê Yekem destpêkir, Ebdurrezaq lı
Iranê bû. Lı ser vê bûyerê yekser zıvırı nav Kurdan û dıji

(87) K.Yuzbaşıyan, Akademiya Josef Abgoroviç Orbili,
Moskova 1964, rûp. 43.

К.Кзбашян, Академик Иосиф Абгарович
Орбели; М., 1964, стр.43.

(88) K.Yuzbaşıyan, xebatek bı qimet kırıye, programa et-
nografya N.Marr çap kırıye. Hêjayê gotmêye, Marr,
wan belge û dokumanan jı bo dersa etnografya Kurdi
amade kırıye. Bınêre; serekaniya pêşi, rûp . 143.

Tırkan dest avêt xebat û propagandeyê. Dı wi wexti de li der û dorên Ebdurrezaq nêziki 500 kesên çekdar hebûn. Ewan yarmetiyek pr mezın jı bo eskerên Rusya yên dı İran de kırın. Ew dı bın femandariya general Jirnozobov de bûn. General û cigirê konsolosê Rusya, çendın car behsa wan yarmetiyên Kurdan, jı bo serok esker û diplomasiyên Rusya yên Qafqas nvisibûn.(89) Tırkên Cıwan, jı xebata Ebdurrezaq ya dı nav Kurdan de gelek dırsıyan. Jı ber vê yekê, gelek caran hewıl dan ku ewi jı holê rakın, bıkujın.(90)

Dı vê qonaxê de, wezifa mezın a Ebdurrezaq ew bû; li dji kuştına Ermeniyan ya bı destên Tırkan raweste û yarmetiya xwe û yên çekdarên xwe jı bo wan amade bıke. Li hember kuştına Ermeniyan, hêzên xwe bı tevayi bı kar bine û alikariya wan bıke ewan jı muntiqên şer derine û wan bı sılameti û arami bıgihine navçên Rusya yên ku ciyên aşiti û jı warên şer dır ın. Ewan bıgihine navçên dı bın parıstigeriya Rusya de ne.(91)

Qımet nedana siyaseta Rusya dı başûrê rojavayê İran de, serokên Kurdan û heta Ebdurrezaq jı xıstıbû bın şıkê. Her çend nedıkarın tu tuhmetek bıdın ser Ebdurrezaq, lê belê, rê li xebata wi ya bı bızavi gırtın û jı bo demekê wi li Tıflisê dan sekinandın.

Dı sala 1918 an de, Ebdurrezaqê têkoşer, serokê bı nav û deng ê Kurd, bı destên Tırkên Cıwan, ew ên ku demek dırêj bû bı xwına serê wi ti bûbûn,fermana mırına wi bı awayek lez dan û bı yekseri ewi li sêdarê dan.

Vê rewşa han dı nav dewletê de alozi çêkır. Diplomasiyên Qeyser, bı wi awayi rûmetek hêviyê nedan siyaseta Eb-

(89) A.n.d., rûp. 332.

(90) M.S.Lazeriyev, A.n.d. , rûp. 294.

(91) Mişak 1915, 22(9) yê Çırya Yekem, hej. 22.

durrezaq. Ewan her tenê dıxwestın armanca xwe dı nav Kur-
dên İranê de xurt bıkın û jı ber şerên sınorê Tırkiyê û İranê,
jı bo menfeeta xwe ewan bıkar binın. Mesela azad kırına
Kurdan jı destên Tırkên Cıwan, lı ba diplomasiyên Rusya
"xeyal û xewn" bû. Ebdurrezaqê têkoşer, dıxwest serokên
Kurdan pıştgriya wi bıkın û ew jı feyde jı tesira esker û
diplomasiyên Rusya bıgre û Kurdıstanek serbıxwe ava bıke.
Lêbelê, teeb, zehmetiyên wi vala çûn û beyhûde man. Eb-
durrezaq hemû caran, bı rastı nedıkarı ewan rastıyan deyne
holê ku astenga bı ci anına pêşiya programa wi çıye. Ewi dı-
xwest, sınoreki jı bo wê rewşa xırab a cıvaka Kurdan deyne,
ku dı destên dıjınatiya eşiri û şexsi de dınale. Her bı vi
awayi, pıšta xwe girêda bû Rusya ku ewê jı nedıxwest Kurd
serxwebûni bı dest bıxın.

Her çend bızava têkoşeri û siyasi ya Ebdurrezaq, negıhiş-
te armanca ku ewi dıxwest, lêbelê, dı warê rewşenbiri û
xwendewari de, gavên dı cıyên xwe û yên bı gırami hatın
avêtın. Bı xebata Ebdurrezaq, komela Gihandın hat damez-
randın û lı Xoyê dıbıstanek hat avakırın. Ew komele her
çend pır nejiya, lêbelê, tesirek wê ya pır mezin çêbû lı ser
rewşa xwendewari û rewşenbiri dı nav Kurdan de. Belê! Ew
dıbıstana pıçûk, bûbû sıtriya nav çavên hukumeta Tırkiyê
û İranê û çavên wan peqandıbû.

HEWLA DAMEZIRANDINA EMARETEK KURDÎ A SERBIXWE Û SERÎHILDANA 1914 YA BITLÎSÊ

Gelek dî ser de neçû, Tirkên Cıwan ketın tengiyê. Nıkarin ew zor û zehmetiyên cıvaki-netewi yên siyaseta kirdayetiya Sultan dî ci de hiştibûn çareser bıkın. Pır bî awaki zû, netewên bın destên Împaratoriya Osmani ji xwe dîr kırın.

Zorkeriya mıl bî mıl a dewletên Avrûpiyan lı ser Tırkiya; dewletên weki Almanya, İngiltire, Rusya û.h.w.d. dıjitiya cıvaki û netewi yê netewên Împaratoriya Osmani aloztır û xurtır kırıbû. Lı derveyi van mıl bî mıl ên dewletên derve, partiyên Tırkan ji, dı nav xwe bî xwe de ketıbûn canên hev, jı bo kursi û zordariyan, têkılhevi û alozi peyda dıkırın. Bı taybeti dı navbera İttihad û Teraqi û İtilaf (Fırka Hurriyet û İtilaf.n.m.) de, wan dijitiyan xwe dıxıstın ber çavan. Bê goman, vê rasteqiniya paytext, tesirê kır lı ser danıştıwanên welat bı taybeti ji navçên rojhulata Împaratoriye.

Şikestina hukumeta İttihadiyan dı şerê Trablus û Balkan de, zor û zehmeti, tengi û nexweşiyek mezın dı Tırkiyê de peyda kırıbû. Jı ber sebebên van bûyer û pêşveçûnan, bızava siyasi ya hêzên berxwedan, lı gora hınêk çavdêran, tevgera azadixwaz a Kurdan ji ketıbû rewş û gehinekên nû.

Peyamnêrên kovara Ermeniyana Ararat dı vi wari de wiha dıgot : "Serekên Kurdan hez dıkirin, zû an dereng, partiya Tirkên Cıwan jı mafên wan bê par bıkin ku ew tinaz bı giyana netewi ya wan dıkin. Jı ber vê, hewceye em hêzên dewletê bı kar binın û dest bavêjın xebat û bızav kırıne."(1)

Sala 1912 an, dı meha Gulanê de, hınek têkoşerên Kurdan lı İstanbul bangeki yekitiyê belav kırın. Ewan jı nûnerên hemû komele, rêxistin û kesên Kurdan, doz dıkirin ku hevkarî û yekgirtina hêzên xwe kom bıkin. Nûneran daxwaza biryara damezirandina partiyek yekgirtî kiribû ku ew bıkare bıbe çaresera armanc û rêbera netewa Kurd. Armanca bingehin û rıya rasteqini ya yekitiyê danibûn. Kovara Ararat, wiha dıwisi : "Hewceye partiyek hebe ku şoreşeke mezin rake.Minaka wê tektikên Arnavutan e.Dı destpêkê de nedana bac û xerac,pışt re acız kırın û nerehetkırına karbidestên Tırkan e, dı dawiyê de ji damezirandina kirdayetiyeke westi û banga serxwebûna Kurdistan e."(2) Bızavi û têkoşina serokên Kurdan dı İstanbul û Kurdistan de deng da û xelkeki pırzêde bı aliyê xwe de kêşa.

Tevgera aazadixwaz a Kurd, ber bı xurtbûnê ve dimeşiya, lê hêjta ne wisa bû ku bıkare bı zorê mafên xwe jı Tirkîyê bıstine. Dar û dezgên navçên Kurdistanê, zor û zehmetiyan jı nûnerên Kurdan re yên ku jı bo parlamentoyê hatibûn bıjartın peyda dıkirin. Geleki jı Tırkan itiraf bı nûneren Kurdan nedıkirin. Lı Sêrtê danıştıwanan HesênPaşa helbijartın, lêbelê, bı fermana partiya İttihad û Teraqi ew helbijartın nehat qebûl kırın.

(1) Ararat 1913, Londra, V.I- N.3, rûp. 78.

(2) A.n.d. , jı ber zehmetiyan, dı rasteqini de ev biryara han nehatiye ci bı ci kırın.

Lı hember van kirmên Tırkan, bersiva Kurdan ew bû ku bryar dan biçin dı nav partiya Îûlaf û Hurriyet de bixebitın. Dı 31 ê Tirmeha sala 1912 an de, konsolosê Rusya yê Bitlisê Çirkov, lı ser giyana Tırkan a lı diji Kurdan wiha nvisibû: "Niha giyan û hişyarbûnek netewi ku dı nav Kurdan de heye, ev hêdi hêdi dı nav hemû danîştıwanên welat de geş dı be."(3) Lı gora gotına Çirkov ew tevger "lı der û dorên bajarê Bitlisê ber belav bûye."(4) Serokên Kurdan lı Bitlisê û navçên der û piştên wê de bryara damezirandina emareteke Kurdi a serbixwe dan. Çirkov, behsa daxwaz û pılanên wan Kurdan kırıye û gotiye ku daxwaz û tamaya wan dı alikariya Rusya de heye. Çirkov dı wi wari de wiha dıgot : "Kurd dıxwazın dı Bitlisê û bajarên dın de xwe ji bın desthilatdaran xelas bıkn. Ji bo wê ji ew dıxwazın dı navçên; bajarê Sêrtê; Xerzan, Botan , bajarê Bitlisê; Hizan, Motki, bajarê Diyarbekrê; Mêrdin, Nıseybin, Midyat, Cızirê, Silwan, bajarê Muslê; Zaxo û piştê ji Silêmani û Kerkuk, dı dawiyê de ji, bajarê Wanê; Başqale, Dıcbilkın û Gurcan de seri hıldın û dest deynın ser dezge, çek û zexirên dewletê û dı van navçan de hukumetek Kurdi damezrının. Dıxwazın kurê Emır Bedırxan yê mezin ji bıkn emirê vê dewletê...

Raya Bedırxaniyan ew e ku ew emaret berdewam bıbe û bı gışk hêzên xwe ve bê parastın. Pêwıste wek wan dewletên bı Împaratoriya Almanı ve girêdayi, emareta Kurdi ji bı Împaratoriya Rusya ve bê girêdan."(5)

Van raporên konsolosê Rusya yên ku sala 1912 an û dı

(3) A.V.P.R. , bingeh , Konsolosxana Îstambul, 1907-1913, D.572, rûp. 221.

(4) A.n.d.

(5) A.V.P.R. , bingeh , Arşıva Siyasi, 1914, Op.472, D.540 D.45-gışti.

meha Tebaxê de, jı Tırkiyê jı Wezaret a Rusya re hatine şandin, eşkera roni dıkin ku rêxistineke Kurdan a bı dızı, bı navê İrşad hebûye. Komita serokên rêxistinê ji dı navçên rojhilata welat de û dı nav Kurdan û bı wan bı xwe ve jiyaye. Lı gora wan melumatên ku Xeyrettin Bêrz daye sekreterê konsolosê Rusya, endamên komita Erzurumê ji van kesan pêk hatiye : Suphi Eziz Beg, Egit Efendiyê Zirki, Şêx Osman Efendiyê Eleşkêrti, Selim Efendi, Bekir Efendi. Weşanên rêxistinê û kasa wê hebûye û endaman her meh 10 pere mehani dane. Sekreterê Konsolosê Rusya, van melumata jı Xêyrettin gurtiye, pişt re ewan jı Wezaret Rusya a Derve, Beşê Yekem re şandiye tê de weha dibêje : "Komitên wê dı herêma Wan, Diyarbekir, Urfa û hinek ciyên din de hatine damezrandın. Wezife dane Xêyrettin ku dı nav Kurdên Erzurum, Bitlis, Beyazid û Muşê de alikariya maddi jı bo rêxistinê kom bike."(6) Sekreter bı vi awayi rapora xwe didomine: "Xêyrettin dibê eger perên komitê hebe, dı navbera 15 rojan de serihıdan dê rabe, hêjta perên me kêm in û em jar in. Xêyrettin Beg doza yarmetiyê jı dewleta Rusya dıke."(7)

Jı bo çareserkirina bêperetiyê, berpırsiyarên İrşadê, dı navçên Sêrt, Bişêri û Xerzan de dest avêtın pere kom kirinê. Dı wan wextan de, wê bac û xeraca ku Tırkan jı Kurdan distendın êdi ewê nedan û dest pê kırım ewê dan e Hesên û Sılêman Bedırxan.(8)

Bihara 1913 an. dı sancaxa Sêrtê û dı navça Şêrwan de, serokên Kurdan kombûn û behsa damezrandına emaretek

(6) A.n.d. , 1912-1914, Op. 482, D.1648.

(7) A.n.d.

(8) A.V.P.R. , bingeh , Konsolosxana İstenbul, 1912-1914, D.3573, rûp. 18.

Kurdi a serbixwe kîrîn. Her weha, behsa peywendiyên lî gel Rusya jî kîrîn û biryar dan ku ev peywendiyên han bî karbidestên Qafqas re bî xurtkirin. Biryarek dî jî dan ku Kemal Beg(9) bîşînin Tiflisê jî bo daxwaz û armançên wan bî Rusan bîde zanîn û ewan lî ser rewşa xwe ronî bîkîn. Dozê kîrîn ku, dîxwazî bîzanî, ka gelo dê Rusya çek bîde Kurdan û wan çekan jî wan re derbazî Kurdistanê bîke? (10) Dî navçên dî de jî Kurd bî dîzî kom dîbûn û behsa destpêkirîna şoreşê dîkîrîn. Slogana bî safî "Kurdistan", gelek mirovên dîni û yê bî nav û deng ên Kurdan -ewên jî kirdayetiya Tîrkan nerazî bûn- lî der û dora xwe kom kîrîbû. Vê tevgerê, navçên Kurdistanê başûr jî girtîbû. Konsolosê Rusya dî nama xwe a jî bo Gêrs re nivîsî bû tê de weha dîbêje : "Dî bajarê Musilê de jî, bîzava giyanî a tevgera Kurdan ber bî geşbûnê ve dîçe. Bî taybetî van cîyên cîranên Diyarbekir, Sêrt û Bitlisê. Lî Dîhok jî beg û şêx ber bî kombûnê ve ne." (11)

Her weha, diplomasiyên Îngilîzan jî çavdêriya wê bîzavê û xwe hazîr kîrîna Kurdan dîkîrîn û ewan dîxwest peywendî bî serokên Kurdan re deynî. Bî taybetî cigîrê konsolosê Wanê, pîr xebîti ku peywendiyek xurt bî Kemal Beg re deyne. Hêjayê gotîne ye, serokên Kurdan jî wan dîxwestî ku alîariya Kurd û Ermenîyan bî hev re bîkîn.

Tîrkên Cîwan, pîr bî hêdî û bî deqîq çavdêriya wê tevgera

(9) Kemal Beg (1872-1934), xelkê Sêrtêye, lî Fransa xwendîna xwe temam kîrîye. Bî başî çend zman zaniye.

Pîştê Şoreşa Oktobr lî Tiflisê çend sal maye û mijûliya wi her kar û barên siyasî-civakî bûye. Nivîskar.

(10) A.V.P.R. , A.n.d., rûp. 108-109- gîştî.

(11) A.n.d. , rûp. 110.

Kurdan dıkırın û xwe ji jî bo dîji êrişeki weha hazîr kîrîbûn. Her ewan jî wan pîlanên ku Ebdulhemîd girtîbû ber xwe, xîstîn kar û dîjîmîni dî nav netewan de peyda kîrîn û jî bo xurtkîrîna wan xebîtin.

Kîrdayetîya Tîrk, kari çend derebegên Kurdan bîke dîji Ermenîyan. Cîgirê konsolosê Rusya yê Wanê weha nîvîsîbû: "Dî nav Kurdan de du rê hene. Yekemîn, rîya wan Kurdan e ku bawerîyeke wan a netewî heye, rîya duyemîn jî ew e ku dîji Ermenîyan e. Rîya yekem mîrovên rewşenbîrên wek ku Ebdurrezaq serokatîya wan dîke, lêbelê, rîya duyem, ew kesîn ku propagandaya dînî û ya Panîslamîzmê dîkîn û bî hîle û pîlên kîrdayetîya Tîrkîyê hatîne xapandîn." (12)

Polîsê dewletê yê nî dîzî bî hemû awayî dîxebîtî ku wan serokên tevgerê bigre. Dî Îlona 1913 an de, bî destên mîrovên kîrê kîr ên Tîrkan Huseyn û Xeyrettîn Bêrîzî hatîn kuştîn. Hêjayê gotîne ye ku, ew têkoşer bî pereki zêde jî Îranê vedgerîyan Tîrkîyê. Ew perên bî wan re jî bo şoreşê hatîbû amade kîrîn. Ew dî nav gel de dîgerîyan û dîgotîn ku, guhên xwe nedîn propagandeyê derewên Tîrkan ku dî nav we de belav dîkîn. Ev kes her bî van propagandaya re mijûl dîbûn. Pîştî vê bûyerê, jendîrmên Tîrkan yê Arçakê (nahîyekî bajarê Wanê ye .n.m.), Sîlêman Beg û bîrayê wî Ferxo û qeymeqamê Ebexê (qezakî bajarê Wanê ye, Tîrkan nîha navê wê kîrîne Özalp. n.m.) Nurî Beg, Mîstefa Beg, Huseyn Ebdal Axa û gelek serokên Kurdan ên dînan hatîn girtîn. (13)

Jî bo temam kîrîna vê pîlanê bac û xerac hat zêdekîrîn. "Jî bo kerî girtîn û heta jî bo yek mî sîtendîne jî ew musaa-

(12) A.V.P.R. , bîngêh , Konsolosxana Îstînbûl, 1912-1914, D.3573.

(13) A.n.d., Arşîva Sîyasî, 1912-1914, Op. 482, D.1648, rûp. 153.

dên berê hatin rakirin û cezayên dadgehê yên dî wî wari de ya sedê 20, du car hat zêde kirin."(14)Rojnama Qafqas Rusi wiha dîwisi : "Pîştî temam bûna şer, ferman jî Îstebul derket, ku mîktareki pîr zêde û xeyalî lî ser Kurdan bê danin."(15) Wek ku peyamnêreki jî behs kirîye: "Heta serê zarokan û mîrovên din jî ew bac û xerac hatiye danin. Pîştî wê fermanê, ew bac û xeracên serê zarokên deh salî kiribûn wek yên bist salî. Ew kesên ku xîstibûn wan rewşên xirab pîr bî rikoyî lî hember wan dîcolan."(16) Dî hemû malan de lî gor daxwazên karbidestên navçê û lî gora kêfa xwe, talan jî bo wan bac û xeracan dani bûn.

Zêdekîrîna bac û xeracan, rolek mezîn list lî ser rewşa aboriya jiyana Kurdan.Nerîzayiyên gîrsî û gelêrî bî awayek xwe bî xwe dî gelek ciyan de peyda bûn. Şerê dest û pêsirî lî ser bacgîr û karbidestên Tîrkan dest pê kirin. Çirkov, jî konsolosê Rusya re wiha nivîsibû : "Hewceye em vê bîzanîn ku mesela 'kerî sitendî' bêzariyekî mezîn dî aliyê Kurdan de peyda kirîye. Ew nerîzayî û pêsir weşandî jî bo van bac û xeracan ku tê dan, dibe sebeb ku peywendîya wan lî gel Tîrkan xerab dîke. Pîştî zêdekîrîna van bac û seraneyan ev mesele êdî bî xweşî nayê sekîmandî."(17) Vê nêrîna Çirkov gelek dî ser de neçû, hate cî. Lî Nehê(mîntîqek girêdayî bajarê Bitlisê ye. n.m.), Kurdan baca "kerî gîrtî"ê nedan e û gotîne ku em bî vê zêdekîrînê razî nînîn. Lî Motkan û Xoyê, Kurdan, wan bacgîrên ku jî Bitlisê hatibûn jî nav xwe derê-

(14) A.n.d. , Konsolosxana Îstebul, 1914, D.1406, rûp. 11.

(15) Qafqas, 1914, hej. 84, 15 Nisan.

(16) A.n.d.

(17) A.V.P.R., bîngêh , Konsolosxana Îstebul, 1914, D. 1406, rûp. 20-gîştî.

xıstın.>(18)

Ajans û deng û behsên Avrupayê, b1 vi awayi behsa wan meselan kırine; gelê Kurd, lı Trabzon, Diyarbekır, Musıl û gelek ciyên dın razi nebûne bac û xeracê bıdın. Lı navça Beyazidê, Kurdan b1 çek lı hember hêzên dewletê seri hıldane.(19) Lı niziki Bitlisê hınek şerbazên Kurdan çûne nav Kurdan û seri hıldan e.(20) Peyamnêrê rojnama Horizon a Ermeniyân wiha nıvisibû : "Kurd dıbêjn, jı bo çı karbıdestên dewletê jı me sed cari zêdetır maaş bıstının û jı bo çı dıvê em bertılên pır zêdetır bıdın? Jı bo çı em nıkarın piçek baştır û xweştır bıjin.? Jı bo çı, çı yên wan jı yên Kurdan zêdetır e, jı bo wan bac û xeracan em bıdın!? Jı xwe ev perên han tev jı berika Kurdan derdıkeve!? Jı ber tıştên pır pûç û bê feyde û bê qımet, ev bac û xeraca han hatiye zêdekırın. Eva han ji hewceye pıraniya wê jı Kurdan bên sıten dın. Jı ber ku, ewın xwedi ax û zevi û pıraniya wan şıvan, gundi ne, yên dı vê meselê de zêdetır bên êşandın ewın."(21

Ev bûyerên han, mal kavılkıran bû û rewşa gundiyan ya abori pır xerab kırbû. Dı ser de ji, xelkê dıbirın eskeriyê. Eva han, hejmara kesên ku bıkarın bıxebıtın pır kêm kırbû. Rojnama Azate Mart ser vê bûyerê weha nıvisibû : "Ew kesên dıbirın eskeriyê, hewce bû ewan serwet, xêzan, mal û mülkên xwe bı ci de bıhıştana, eva han ji şerpezeti û bê seri û beriyeki mezın dıxıst nav wan. Ew bükên bê mêr, ciyên xwe dıhêlın û ber bı gelek nerehetıyan de dıçın û zarokên wan ji ber bı xırabiyê de dıçın. Niha em ê wê tabloya bı

(18) Binêre: A.V.P.R. , bingeh , Konsolosxana İstenbul, 1914, D.1406, rûp.22.

(19) Mişak 1914, Adar, hej. 27066.

(20) Wextê Nû, 1914, 21 ê Adar-3 yê Nisan, hej. 13658.

(21) Horizon (Sınor) 1914, 27 ê Addar, hej . 66 (Bı Ermeni)

dıl şewat bıdın ber çavên we; do, jına gundiyeke zarokê wê lı ber pêşira wê çû ye daira dewletê û weha gotiye : 'Kerem bıkmın eva jı we re, zarokên mın jı bı zındı çal bıkmın'. Jı wan hêvi û piştgiriyê xwestiye û gotiye ; 'jı vır pê de ez ê çawa bıkarım van heft zarokan xwedi bıkmın.'"(22)

Jı ber peydabûna vê rewşa alozi dı bajarê Bitlisê de, wali bıryara gırtına Mele Selim da. Ew kes, yek jı wan serokê tevgera Kurdan bû. Bı fermana wali, qeymeqamê Hizanê lı gel 50 jendırman, bı nışka ve der û dorê mala Mele Selim gırtın. Wi gırtın û bı dîvê hespeki ve gırêdan xıstın ser rê û ber bı bajêr ve şandın. Jı bo bersıva vê bûyerê, Kurdin hejmarı wan gelek zêde û bı çek, lı gundê Arzvin keminek danın û piştı teqandınek kêm karıbûn jendırman belav bıkmın û Mele Selim jı destên wan rızgar bıkmın. Mele Selim, xwe lı gundê Xomaç veşart. Serokê dini yên Ermenıyan, lı Bitlisê, jı bo katolikên İcmızınê wıha nıvısiye : "Tevgera Kurd û şoreşa wan bûye rastiyeke mutlaq."(23) Karbıdestên dewletê yên navçê jı, her lı ser raya qaymeqamê Hizanê, piştı ve bûyera sernekevıti, demekê xwe lı Bitlisê veşartın û newêribûn bıçın ciyên xwe. Jı tırısa, mudirê Tatikê û hunek kesên dın, bazdan hatın Bitlisê.

Mele Selim, lı Xomaçê dest avêt xwe qaim kırımê. Der û dorên gundan bı senger û xendêkan dabû gırtın. Gundiyeên Ermenıyan yên cıranên Kurdan, çekên sokê; wek xencer û yên dın dı malên xwe de jı bo Kurdan çêdıkıryn. Lı ser daxwaza Mele Selim, hesınkerên Ermenıyan ên gundê Olekê, sed kêran jı bo Kurdan çêkıryn(24)Pêşmergên Kurdan, bel-

(22) Azate Mart (Xebat jı bo Azadi) 1914, 29 ê Gulan, hej. 1524.

(23) Horizon, 20 ê Nisan, hej. 83.

(24) Azate Mart, 1914, 27 ê Adar, hej. 66.

vok û bangewazên lı dıji zılm û zora Tırkan belav dıkırın. Lı Xomaç, wek nişana serxwebûnê, ala Kurdîstanê daçıkandı-
bûn. (25)

Bı awayek zû, lı navçên weki Tatikê, Hizan û ciyên dın, desthilat kete destên şoreşgeran. Kurdan, tev rê û dırban girtıbûn, esker û jendirmên Tırkan bê çek kırıbûn. Lı Xomaç, çavên wan lı riya serokên Kurdan bûn, bı taybeti ji yekek jı Bedırxaniyan. Peywendiyek Mele Selim a xurt lı gel Kurdên Bitlisê hebû. Jı ber hindê, agahdariya wi bı hemû tıştan hebû û dızani Tırkan çı armanc danine ber xwe. Namek şoreşgeran ku jı bo xelkê Bitlisê hatıbû şandın dı wir de; behsa nerızaya geleri ya Kurdan dıkırın û wezife û armanca tevgera xwe dınvisin. (26)

Saw û tırsê karbdestên Tırkan girtıbû. Bı taybeti bı ber guhên wan dıket ku daxwaza şoreşgeran ew e ku dê bı ser bajêr de bıgırın. Dezga dewletê ya navçê, hêzek wani eskeri bı wi awayi nebû ku bıbın ser Kurdan. Bı awaki şaşmayi û heyri, bê sebır çavriya guherinên bûyerê dıkırın. Wali xwestıbû jı bo mesela girtına ser bajêr, rû bı rû bı Mele Selim re bıaxıve, an qet nebe, ewi bıde mijûl kırın ku heta jı navçên dın ya der û doran komek xelk bıkare bine hewara xwe. Dawiyê komek nûner dabû anin û şandıbû ba Mele Selim bo axaftınê, lê, ev koma nûneran bê netice û dest vala paş-
da vejeriya. Lı ser daxwaza wali, Mele Selim bıxwe, jı bo axaftına ser wan bûyeran çû Bitlisê. Mele Selim, lı bajêr, lı mala xızmeki xwe mabû. Mele Selim, bı mantıq û pır bı xweşi bersiva wali da. Wali, dest jı axaftınê berda lı ser wê

(25) A.V.P.R. , bingeh , Konsolosxana İstambul, 1914, D. 1406, rûp. 22-gıştı.

(26) A.n.d. , rûp. 23.

ji Mele Selim cardın vegeriya Xomaçê. Beri ku vegere wiha gotibû : "Eger Kurdan heya beri niha li hember eskerên Tırkan parastina xwe ya şexsi dıkrın, lê, jı vır pê de, pişti demeke nızık, dê bı tevayi dı riya heq û mafên xwe de seri huldın. Bı taybeti ew dar û dezgên Tırkiyê ku Kurdan diperçiqının jı mafên wan bê par dıkn û welat dıkn bı des-tên biyaniyan de jı holê hılının."(27)

Bûyerê bıyardanek zû û bı lez dıxwest. Mezher Begê waliyê Bitlisê jı ber tembeli û têkilheviyê, xebatê danibû rexe. Jı ber vê, jı bo demeke wexti, xızme Talat Paşayê Wezirê Hundur Mistefa Xelil Begê waliyê Sêrtê anin ciyê wi. (28) Serokê nû yê Bitlisê, bıyar da ku êriş bıbın ser şoreşgeran. Lêbelê, pıraniya eskeran vê fermanê ci bı ci nekırın û bı vi awayi li hember derketın : "Em ê çawa şer li diji bırayên xwe bıkn."(29) Çirkov dı nama xwe ya jı konosolôsê İstambulê re şandibû, tê de wiha dıgot : "Qet dūr nine, ew eskerên dewletê ku bıxwezın ber bı Kurdan de, mı bı dın Kurdan û bı hev re herın ser Bitlisê."(30) Esker razi nınbûn bıçın ser Kurdan. Jı ber vê yekê, ewan bı lez jı Wanê esker dan anin.

İdara awarte li bajêr ilan kırın. Dı dawiya meha Adarê de, li nêziki Bitlisê dı Dêra Xındrekatar a Ermeniyana de, jendırmên Tırkan çar kes jı mırovên Mele Selim girtın. Peyamnêrê rojnama Horizon weha nıvisibû : "Ew çar Kurdên ku li Dêra Xındrekatar hatın girtın, bı dest girêdayi anin bajarê Bitlisê. Wextê wan bırn girtigehê, ew bı serbılandi, rû geşi dı-

(27) Bınêre: A.V.P.R. , bıngêh , Konsolosxana İstambul, 1912-1914, D.3573, rûp. 49.

(28) A.n.d. , D.1406, rûp. 24.

(29) A.n.d.

(30) A.n.d.

meşiyān. Mırov, bı wan dıhesiya ku çendın baweriya wan bı edaletā doza wan xurt e. Bı rastı, baweriya Kurdan bı doza wan heyē. Bê sinor aza û bêtrısi ber bı wê xeteri û mırnê de dıçın."(31) Mele Selim, daxwaz kır ku kesên hatıne gırtın bı lez bēn berdan. Ewan tehdit kır ku eger ew kes neyēn berdan, dê dı şûna wan de 25 jendırmên wan bēn gırtın.

Walıyê Bitlisê yê nû, dı vê rewşa aloz de, bı zehmeti kari tenê 400 esker û jendırme kom bıke, da wan bışıne ser Kurdan. Kurd zû bı vê bûyerê hesiyān û lı geliyê Êzê û dı ser rıyan de xwe bı ci kırın.(32) Dı navbera her du aliyan de şereki germ dest pê kır. Tırkan dıxwestın bı çı awayi dıbe bıra bıbe, bı topbarankırınê Kurdan jı geli derêxın û riya xwe vekın, lêbelê, ew kefte lefta wan bê feyde bû û ewan nekari daxwaza xwe bı ci bıkın.

Hejmarā Kurdan nêziki 700(33)kesan bû, Mele Selim serokatiya wan dıkr. Eskerên Tırkan bı awaki wısa şıkest ku heyā ser riya Sêrtê paşde çû. Lı wır ji bera pey wan dan heyā nava bajarê Bitlisê. Bajêr lı ber ketmek bê nizami bû.

Şêx Şahabeddin, serokek jı yê serihıdanê bû. Namek bı tehdit nıvısi û mırovek xwe şand ba walı. Dozê jê kır ku, herçi çek, cebırxane û zexirên dezga dewletê heyē bıde destê şoreşgêran. Karbıdestên Tırkan bajêr terk bıkın, deriyê gırtıgehê bê vekırın û kesên gırtı bēn azad kırın. Dı dawiyê gotıbû ku: eger walı van daxwazan bı ci neyine ew dê êrişê bıbın ser bajêr û bı şer dê bajêr bıstının.(34)

(31) Horizon 1914, 26 ê Adar, hej. 65.

(32) A.n.d.

(33) Hınek serekami dı bēn ku, du hezar Kurdan bı şıran wê şerê kırıye. Binêre: A.V.P.R. , bingehın, Konsolosxana İstenbul, 1914, D.1406, rûp. 56.

(34) Horizon 1914, 25 ê Nisan, hej. 87.

Wextê şev bî ser de hat, beşek jî şoreşgerên Kurdan ketin nav bajêr. Zeyneddin ku kesek jî mirovên Mele Selim bû, taxa ku ketibûnê, ala şoreşê dî wir de çikand. Heya êvara 20 ê Adarê, şoreşgerên Kurdan der û dora hemû dezge û ciyên girîng ên Bitlisê girtin. Hejmareki gelek zêde jî xelkên bajêr ketin nav wan. Her ku dîçû şer girantir dibû. Tırkan, dî qîşle û garnizonên xwe de xwe qayim kiribûn. Dest avêtin kuştin û agirbarankirina Kurdan. Kurdan jî dî xaniyên der û dorên wan dezgeyan de xwe ci kiribûn. Hejmarek gelek zêde xelk hatin kuştin û şer çend rojan domand.

Rêxistini û têgihîştinîyek. bî pêwîstî dî kar û barê şoreşgeran de nebû. Serihildan xwedan serokatîyek bî tîmami nebû. Wek ku çavdêrikeran jî behs kirin e; komek xelkên birçî û bêkar ketibûn pê şoreşgeran. Dî ser vê re jî, bî pîrani çekên destên wan xencerek, tevrek an jî tewşoyek bû, lêbelê, disa mîl dîdan, ber bî berepêş ve hemlan dîkirin.(35)... Komek jin jî lî gel şoreşgeran bûn, ewan ne ku tenê av û nan jî bo wan amade dîkirin, ewan mîl û bî mîl, senger senger lî gel wan şer dîkirin.(36)

Her çendin meş û rewşa şer baş nebû, lê, para merdaneyî û azayetiya wan hêjayî gotinê ye. Wek rojnamên Ermenîyan bî taybetî jî Horizon behs kiribû: "Kurdan, bî awayek xweşî û brati lî Ermenîyan nêrine. Heta wan tîştên ku Ermenîyan bî dîlxweşî û lî ser daxwaza xwe dîdan wan, ewan nedigirtin. Kurdan tenê tîştên şewatê jî Ermenîyan digirtin, ew jî jîber wê bû ku, şev û roj lî ber berf û baranan bûn. Ev rewşa han bî yek carî Ermenîyan dîlxweş kir û aramî xîste navbera her du mîlan."(37)

(35) A.n.d. , rûp. 41-42.

(36) A.n.d. , 12 ê Nisan, hej. 76.

(37) Horizon 1914, 10 ê Nisan, hej. 74.

Bûyera lı Bitlisê hat pêş, bı awayek zû lı bajarên dın hat sehkirin. Hewce bû ku Tırkiya çaresereki bı lez peyda bı kura. Bıryar hatibû dan ku, hêzên eskeri yên Wanê, Muşê, Erdişê û yên ciyên dın bışının ser Bitlisê.

Îhsan Paşayê serokê hêzên parastini yê sınor, kırım serok-eskerê hêzên Tırkiyê ê wır, jı bo êrişê bibe ser Kurdan. Ewan pilana têkilheviyê û aloziyê xıstın navbera Kurd û Ermeniyan, jı ber ku van pilanên han ne tenê tevgera Kurdan bê hez dıkir, yarmetiya Ermeniyan ji jı serihkidanê dıda qut kırım. Îhsan Paşa daxwaz jı Ermeniyên Muşê kır ku lı hember Kurdan çek hılgırın. K.Sasoni ku vê bûyerê bı çavên xwe diye bı vi awayi dıbêje : "Ermeni bı vi pilani baş ge-hıştıbûn. Lêbelê, jı bo ku bı dewletê re nekevın aloziyê mec-bûr man wê qebûl kırım."(38) Dı ber vê re ji şoreşgerên Kurdan bı awaki veşarti, jı vê çekhulanina bı şekli agahdar kırım.(39) Îhsan Paşa her bı vi awayi esker kom kır û dest avê-te êrişa lı ser rıya Bitlisê. Eskerên Tırkan, bê rehım û bê wıj-dani dest avêtın şewıtandına malên Kurdan û kuştına xel-kên dest û piyên wan girêdayi.(40)

Bı bûyerên bajarên rojhılata Tırkiyê re, wan kırdayetiyên ku menfeeta wan dı wan navçan de hebûn, bı taybeti Al-manya pıştgirê Tırkiyê, lı ber van hedisan mabûn heyri. Konsolosê Almanyê ku mudirê kar û barên bajêr bû bı awa-ki pêdana erdê û rıkoyi dozê jı Tırkan kır ku zûtırin west lı vê tevgerê bıdın û wê bitemırın.(41) General Von San-

(38) K.Sasoni, Tevgera Azadixwaz a Kurd û Peywendiya Ermeni û Kurdan, Beyrut, 1969, rûp. 214.

(39) Binêre: A.n.d.

(40) Binêre: A.V.P.R. , bingeh , Konsoloxana İstambul, 1914, D.3573, rûp. 362.

(41) Mişak 1914, 30 ê Adar, hej. 69.

derson ku jî bo teftîşa eskerên Tirkîyê hatibû Asya Bîçûk, jî ber sebebên bûyerên Bitlisê dest jî gera xwe berda û biryar da ku bîzavîre navçên Erzurum û Etregê (Erzincan).(42)

Dî bûyera Bitlisê de rewş bî awakî xirab bî ser şoreşgerên Kurdan de hatbû vegezin. Wextê şer gerumbûnê de, her daxwaz û armanca Kurdan ew bû ku, berî her tîştî pêwîste xwe nizîkî dar, dezge û dairên Tirkan bîkî û ewan bîdestxî. Dî wî wextê nazîk û girîng de hinek serokên Kurdên Bitlisê xwe dane alî û çûn lî ba Tirkan ciyên xwe girtin.(43) Ewê bûyerê fîrsetek mezî û wextekî fîreh jî bo Îhsan Paşa peyda kir ku eskerên Tirkan pîrçek bîke û Kurdan jî Bitlisê derîne. Mele Selîm û çend kesên lî der û dora wî ilticayî Rusan Kirî. Wan gavan ku Kurd mijûlê bî bazdanê bûn, eskerên Tirkan bî dîzî ve der û dorên konsolosxana Rusya girtin.(44)

Ala şoreşgeran kete destê Tirkan. Ew al jî qumaşekî zîvîr hatibû çêkirî û bî ayetên Quranê hatibû xemlandî. Tirkan dest avêtî gera nav Bitlisê û dî netîcê de hejmarekî gelek zêde Kurd hatî girtî. Der û dorên bajêr de Kurdan 18 rojan berxwedana xwe domandî û şerê xwe nerawestandî.(45)Jî ber tîrsa tolvêkirîna Tirkan, ceza û eziyê, Kurd û mesîhiyên der û piştên bajêr bazdan û derketî çîyan. Rojname Horizon wîha nivîsibû: 'Eskerên Tirkan, hemû gündên Kurdan, navçên Nehê xîr û xalî dit. Kurdan jî, zarok, serwet, pez û malên xwe dane destên Ermenîyan û bî xwe jî riyên şax û çîyan dane ber xwe.'(46) Tirkan rehîm

(42) Horizon 1914, 30 ê Adar, hej. 69.

(43) Bînerê: A.V.P.R. , bîngêh , Konsolosxana Îstênbul, 1914, D.3573, rûp. 362.

(44) Horizon 1914, 2 yê Nîsan, hej. 71.

(45) K.Sasonî, A.n.d. , rûp. 214.

(46) Horizon 1914, 25 ê Nîsan, hej. 87.

bı tu kesi nedıkırın. Girtigeha Bitlisê, heta bı dev jı girtiyên Kurdan tji kırıbûn. Lı Xeyda Seyid Eli bı guneh kırına beşdarbûna tevgerê hat girtın. Dı mala wi de, mezbeteyek girtıbûn ku Mele Selim wê jı bo konsolosê Rusya nvisi bû û hezar Kurdan ji imza kırıbûn.(47)Tenê dı meha Nisan û Gulanê de, hezar Kurd hatın girtın û gundên şoreşgêran lı gel zevi û zarên wan hatın kavıl û wêran kırın.(48)Andersê konsolosê Almanya ê Erzurumê,dı 12 yê Hezirana 1914 an de, gelek bı vê kêfxweş bûbû û kêfxweşiya xwe jı axayên xwe re dabû diyar kırın ku İhsan Paşayê serokê eskerên Tırkan, ne tenê beşdarên tevgerê, lê, ew Kurdên esker û serbaz yên jı eskeriya wan baz dayi û hunek Kurdên dın ku hejmara wan nizikê 2500 kesın girtiye û ewan ji bı beşdarbûna serihuldanê gunehkar kırıye.(49)

Wextê lêgerin û girtına Kurdan ,hemû cûre ceza û eziyetan lı ser wan bı kar anibûn. Çirkov jı konosolê Rusya re weha nvisibû: "Do, 10 ê Nisanê, Kurdeki sax û selim bırın jor jı bo pirsê, dawiyê ewi bı ser rûyeki bı xwin û lêxisti û ser û guhên wi pêçayi paşde anin. Serbazeki, dı şûna avê de miz bı Kurdeki daye vexarın. Kurdeki serbilınd û mêrxas ku dı şerê 20 ê Adarê de bı birindari hatiye girtın, dı girtigehê de, serbazeki ew qas lê xıstiye, ku ferqa piyê wi jı darê tufingê nehatiye kırın û ew kes jı ber eziyeta bınên xwe mırıye. Girtigehên Bitlisê, jı girtiyên Kurd û Ermeniyan tıjine. Behsa wan girtigehan nayê kırın, kesê wan girtigehan

(47) A.n.d. , 26 ê Nisan, hej. 88.

(48) E.K.Serkisyan, Siyaseta Dagırkeri ya İmparatoriya Osmani lı Pışt Qafqasyê, rûp. 84.

(49) Bınêre: Deutschland and Armenien Samaling Diplomatisher Aktenstake Potsdam, 1919, s.13.

bîbine bê hîş û bê eqıl dîmine."(50) Girtigeha bajêr ew qas tîji bûbû, ci jî girtiyên nû re nemabû. Jî bo qirkirina vi xelki, dadgeha eskeri, her mjûli qesabiya idamdana xelkê bû. "Dî aliki de fermana idamê derdixin jî bo ku piçek barê girtigeha xwe sıvık bıkın, dî aliki dîn de jî Kurdên nû dıgrın û ewan davêjin zindanê."(51) Jî gundên der û piştên bajêr, 300 jinên Kurdan, ewên ku mêrên wan dî girtigehê de ne, lı Bitlisê jî bo berdana girtiyên, xwenişandaneki pêk anin. Jendırman, xwenişandanê belav kır. Çavriya xwenişandanek dîni a mezintırın dıhat kırın, jî jinên Kurdan.(52)Jî bo genım,zexire û yarmeti kırına bı Kurdan re jî Ermeniyan jî gelek mırov hatıbûn girtın û ewan girtiyên jî girtigehê zêdetır boş kınbûn.(53) Dewleta Tırk, rojnama Ermeniyan Azatemart dan girtın, jî bo ku wê deng û behsên serihıldana Kurdan ya Bitlisê belav dıkır.(54)

Bı fermana dadgehê, serokên serihıldanê Şêx Seyid Eli, Şêx Şahabeddin û çend kesên dın lı sêdare dan. Jî bo tırсандина xelkê, sêdarê lı Gokmeydanê danibûn. Der û dorên wê bı eskerên sungi hatıbûn girtın. Dı bajêr de, behs kırına kesên ku dıhatın idam kırın qedexe bû. Kesên xwe nêziki sêdarê dıkırın dıhatın girtın. Tenê hınek kesan dıhuştın ku lı wan kesên lı sêdarê hatine dan bınerın û bıçın.(55) Fermana wan bı destê Sultan hatıbû dan.(56)Kurd.pır bı çav qa

(50) A.V.P.R. , bingeh , Konsolosxana İstambul, 1914, D. 1406, rûp. 43.

(51) A.n.d. , rup.51 .

(52) Arêv (Roj) 1914, 30 ê Nisan, hej. 22.

(53) A.V.P.R. , A.n d. , rûp. 51.

(54) Horizon 1914, 1 ê Nisan, hej. 700.

(55) Horizon 1914, 7 ê Gulan, hej. 96.

(56) A.V.P.R. , bingeh , Konsolosxana İstambul 1914, D. 1406, rûp. 58.

yimi, aza û netîrs dîçûn ser sêdarê. Mele Resul yekek ji wan bû, ku cezayê idamê jê re hatibû dan. Beri wi idam bîkî, ewi jî serbazên Tîrkan re wîha got : "Ez piştrastim ku netewa Kurd, gelek dî ser de naçe, dê jî destê zîlm û zora Tîrkan rîzgar bibe." (57)

27 ê Nisanê, li Muşê jî bo çavtîrsandîna xelkê, dewletê fermanek derêxist. Eger heta yekê Heziranê, hemû kesên fermana girtîna wan hatiye derêxistin neyên xwe nedî dest, dê ew li sêdarê bîn dan. Eynê çarenivîs, jî bo wan kesên ku parastîna şoreşgêran dikin ji derêxistin. (58) Dî destpêka meha Gulanê de Kamîl Bedîrxan girtîna û şandîna Îstambul. (59)

Karbîdestên Tîrkan, dîxwestîna bî hemû awayî wê tevgerê jî holê rakîna û rêçek wê jî bî yekcarî nehêlîna. Dî 22 Adara sala 1914 an de, komîta Îttîhad û Teraqî, li ser behsa mesela Kurd û bî taybetî jî li ser bûyera Bitlisê sekîni. Bî tevayî tedbira wan ew bû ku, eger rojên bîn bûyere wîha cardîna bê pêş, hewceye ku bî vi awayî bê tefandîna. Serokê wê komîtê Mîthed Beg, bî vi awayî dîaxivî : Piştî danîna meşrutîyeta nû, hinek rewşenbîrên Kurdan piştîgîriya wê hukûmetê nekîrin e. Serokê komîtê û endamên wê, wan bûyeran "handana derve" û van kîrînan kîrînen bî destên biyanîyan hesabîndî. Saffet Beg, Kamîl Bedîrxan, Sîmko û gelek Kurdên dîna gunehkar kîrîna ku goya jî konosolosa Rusya yarmetî girtîna. (60) Her wîha, Mîthed Şukrî, jî endamên komîtê re da xwuyakîrîna ku, dewlet jî niha pê de, bî xurtî û bî mal û can ve û bî awakî têgîhiştî li Îstambul kar bîke. (61)

(57) M.S.Lazeriyev, Kurdistan û Mesela Kurd, rûp. 216.

(58) Bînêre: Deutschland and Armenien.... s.15.

(59) Bînêre: A.V.P.R. , , A.n.d.

(60) E.K. Serkisyan, A.n.d.

(61) A.n.d.

Hêjayê gotinê ye, li ser nehêlana vê giyana şoreşgêri û nerum kirina Kurdan dîsekini û bî vi awayi digot : Pêwîste hinek karbidest û nûnerên parlamentoyê jî Kurdan bên bî-jartin. Lê keseki qîmet neda vê pêşniyara ku wi kir.(62) Komitê, dî wê civinê de, berpûrsiyariya tefandina tevgera azadixwaz a Kurdan da Talat Beg û wi jî bo wi kari bîjartin.

Talat Paşa, dozê jî serokwezîr kir ku ew daxwaz jî dewleta Rusya û Îran bike, jî bo bîzava Ebdurrezaq, Sımko û yê kesên di nî bîdî tefandî û alîkariya xwe jê qut bikin. Bersîva daxwaza wan jî konsolosê Rusya yê Îstambul re bî vi awayi hatibû şandin : "Bersîva wan bîde ku heta beri demek nîha Sımko li Tehranê bû, jê re hat gotin ku nebe tu qet tevgerê li dîji Tirkîyê bike. Herçi Ebdurrezaq e, dî meha Çirya Dûyem de jî Îranê derketiye û demek dirêj li Peterborgê jiya û li wir jî qet nîkare tîşteki li dîji Tirkîyê bike."(63) Bîzav û serihîkdana Kurdan, netîca rewşeki xîrab û bê serî û beriyek kirdayetiya Tirkîyê bî xwe bû. Serokwezîr , bî awaki serhişki daxwaz jî konsolosê Rusya; Giris kir, bî zûtrin wext Mele Selîm û havriyên wi ku îltîca kiribûn konsolxana Rusya- bîdî destê Tirkîyê. Giris, daxwaza serokwezîr derengi xîst û wê pêk nani. Sebebê vê dîrengî xîstîne jî ew bû ku, ewi dî wi wari de wîha dînerî : Tevgera Kurdan tevgerêki siyasi ye, jî ber vê yekê, heqê wan heye doza yarmetiyê jî konsolosê biyaniyan bikin.(64)

Hinek serokani weha dîbêjî : Mele Selîm daxwaz jî Kurdan ew ên ku pê re bûn e- kribû ku pasaportên Rusî bigrin û daxwaza yarmetiyê jî Rusya bikin.(65) Mele Selîm,

(62) A.n.d.

(63) A.n.d. , rûp. 298.

(64) Bînerê: Horizon 1914, 1 ê Nisan, hej. 7.

(65) Arêv 1914, 30 ê Nisan, hej. 22.

ku bî nûnerê Rusya û yê Ermeniyan re axıftıbû, sebebên destpêkirina serihûdanê, rewşa abori ya xırab, jiyana tahl a netewe û zılm û zora karbêdestên Tırkan destnişan kiribû. (66)

Bêşik daxwaza Almanan ji ew bû ku serihûdana han bî awaki zû têkbiçe. Jî rewşa Rusya ya lî hember wan kesan gelek hêrs û qehuri bûn. 11 ê Heziranê, konsolosê Almanan lî Erzurumê jî bo Çirkov bîbine hat Bitlisê. Çirkov lî ser vê hevdişinê, jî Giris re wiha nivisibû : "Mereqa Anders mesela Kurdan bû. Pır dixwest bızane, çarenwisa Mele Selim û yê havriyên wi dê çawa be? Ew dibê dê hun wi bîşinin Rusya û piştgriyê lê bîkî an na? Lêbelê, hewil dana wi bê feyde bû, min tiştêki jê re ronî nekir." (67)

Dewleta Tırkiyê, jî bo kar kirina lî ser Rusya, dî weşanan de komeki diji Rusya derêxistibû. Lî İstambul, rojnamên Sabah, Tanin, İqdam û gelekî dînan dî wi wari de nîvisar belav dikirin. Dî van weşanan de wiha hatiye gotin: Dîbêjin, tevgera Kurdan, "tehrîk kirin, pîlan û destên derve tê de heye." (68) Ewan, konsolosxana Rusya ya Bitlisê, cîyê parastina çetan, dîzan û şirikê beşdariya talan kirin û cîyê mirov kuştinîyê gunehkar dikirin. Waliyê Bitlisê, jî bo armanca xwe, xwe bî xwe mezbeteki hazir kiribû û şandibû gundên Kurdistanê, ku lî ser wan kesan imza kom bîkî. Çirkov, dî raporeke xwe de ku jî İstambul re nîvisibû weha dibêje : "Lî ser bêşermiya Tırkan jî gundên Kurdan gundi hatine cem min û dibêjin; evan imzan bî zorê jî me sitendine." (69)

(66) A.V.P.R. , bîngeh , Konsolosxana İstambul.

(67) A.V.P.R. , bîngeh , Konsolosxana İstambul, D.1406, rûp. 61-62-gışti.

(68) A.n.d. , rûp. 55-gışti.

(69) Bîrêre: A.V.P.R. , A.n.d. , yê pêşi, rûp . 58- gışti.

Ew propagande û gotinên diji Mele Selim û havriyên wi, heta destpêka Şerê Cihanê yê Yekem berdewam bû. Westê şer destpêkîr, serbazê Tırkan êrişê birin ser konsolosxana Rusya, wê talan kîrîn û Mele Selim û havriyên wi girtin, fermana jî bo wan hatibû dayin ci bî ci kîrîn -idam kîrîn.(70)

Wê bê rehmi û zora dewletê lî diji Kurdan dihat kîrîn, kerb, kin û rîkek mezîn dî nav gel de lî hember zîlm û zoriya Tırkan peyda kîrîbû. Dî gelek navçên Kurdistanê de berxwedanên çekdari, berdewam bûn. Danîştîwanên bajarê Erzurumê, her wek berê, razi nebûn ku bac û xeracê bîdîn. Xwenişandanên mezîn lî bajarê Erzincanê peyda bûn.(71) Çirkov, dî vi wari de nvisibû : "Dî nav Kurdan de, tevgerê mezîn heye. Lî bajarên der û doran deng dîgîhîjîn me, tê gotin ku, Kurd çek û tîfaqan peyda dîkîn jî bo serihildanên dîn ên nû.(72) Heta serokên Komita İttihad û Teraqî dî civina xwe ya 4 ê Nisana 1914 an de, itiraf kîrîn û dî ser de jî, mesela serihildana Bitlisê, bî awaki resmi dane xwuya kîrîn ku ev mesele êdî nema ye û hatiye bêdengkîrîn. Lêbelê, mesela Kurdan, hê wê gelek zehmeti û alozi jî bo wan derine û tefandîna wê zehmet e."(73) Dî rapora xwe de bî vi awayi nêrina xwe dîdomine:"Ew eskerên Tırkiyê ku daye anin, ger ku bîgîhîje Bitlisê, bajarên dîn ên der û pîştên Bitlisê de, hêviyek dê hebe."(74)

(70) Elaeddin Seccadi, Şoreşa Kurd û Cumhuriyeta Iraqê, Bexdat 1959, rûp. 52.

(71) M.S.Lazeriyev, A.n.d. , rûp. 216.

(72) A.V.P.R. , A.n.d. , rûp. 59.

(73) A.V.P.R. , bîngêh , Arşîva Siyasi, 1914, 482, D.3311, rûp. 27.

(74) A.n.d.

Talat Paşa, Wezirê Hindur ê Tırkiyê, waliyê Bitlisê agahdar kir eger Kurd serihıldanek: dın pêwîst bıkın, hewceye fermana idara awarte derine. (75) Pışti van bûyeran, jı bo ciyên kırdayetiyê li Bitlis û Muşê xaniyên nû ava kırım.(76)

Ew zılm û zora Tırkan, Kurdan bêdeng nekır. Jı ber ku, Kurdan xwe jı bo xebateki nû dıdan ser hev. Çirkov, deng û behsên karbidestên Tırkan ku dıgıhandın İstambul, derewên wan derdixe ber çav û li ser wan deng û behsan wıha dıbêje: "Ew deng û behsên welat yê arami ku waliyê Bitlisê gihandiye Bab-i Ali, qet rast nine. Zılm û zora Tırkan ew qas Kurdan hêrs û kindar kıriye, ew dıxwazın tolên lib bı lib jı dewletê û jı serbazên Tırkan bıgırın."(77)

Konsolosê Almanan ê Trabzonê Birgıfıdi, bı awaki bê sebir, deng û behsên serihıldanên nû yê Bitlisê û Dersimê ilan kıribû.(78)

Dı Hezirana sala 1914 an de, li Mıdıq u Xerzan, şer dı navbera Kurdan û Tırkan de germ bû. Sebebê destpêkırına serihıldanê kom kırına bacê bû. Eskerên Bitlisê çübûn ku bıxwazın bıçın gundê Kuran, dı rê de dı navbera wan û Kurdan de şereki mezın û xurt despê kıribû. Bı lez 100 eskerên dın jı Bitlisê anibûn jı bo yarmetiya wan. Dı ser de ji, jı Muşê ji haziriya anina batalyoneke (1000 esker-n.m.) esker kıribûn jı bo bışine gundê Kuran.(79) Dı rê de eskerên

(75) A.n.d.

(76) Binêre: Deutschland and Armenien s.17.

(77) Binêre: A.V.P.R. , bıngeh , Konsolosxana İstambul, 1914, D.1406.

(78) Deutschland and Armenien..... s.17.

(79) Binêre: A.V.P.R. , bıngeh , Konsolosxana İstambul, rûp. 46.

Tirkan dest avêtın talankırinê û xelk kuştın. Jı gundên Kurdan pez, dewar û malên wan dıanin Bitlisê û ewan dı mezatê de dıfrotın dı ciyên bac û seranan de. Konsolosê Rusya yê Bitlisê wıha dınvısı : "Nıha hin zêdetır hêrs û rıkê Kurdan jı Tirkan vebûye. Mın seh kırıye ku, Kurd ew qas bêzar bûne ku dıxwazın pasaportên Rusi bıgrın. Dıbêjın; em guhê xwe nadın tund û tujiya Tirkan, emê xebata çekdari ya dûr û dirêj bıdomının.." (80)

Lı ser van rewşan dewleta Tırkiyê hınek riyên dın girt ber xwe. Dıxwest bira welatparêziyê bı aliki dın de bıbe. Lı ser vê wıha dıhat gotın: "Pêwıste, yekemin gav jı bo avakırın û pêşxıstına welat em bavêjın." (81) Jı bo van armancan, hınek Kurdên bı nav û deng yên ku lı İstambul rûdınıştın, şandın navçên rojhulat dı nav gel de evan belav bıkın : "Dı qonaxa niv serxwebûniyê de şer kırın tışteki pır bı xeter û bê feyde ye." (82) Dı ser vê re ji, rüyê rewşa navçên Kurdistanê, hê qalík negirtıbû, gelek caran xebat dıhat kırın jı bo serihıldanên çekdari.

Dı Adar û Nısana sala 1914 an de, bı tundi û tuji berxwedanek hat kırın. Tirkan vê carê, fêr û fêlên af kırınê danın aliki, metodên bê rehmi bı rıko yi bıkaranın û banga ceza kırına hemû serokên tevgerê û yên beşdari kırıbûn dıkr. Çirkov, dı vi wari de bê sebeb nenıvisiye : "Eger Kurdan, dı wê rewşê de lı Ermenıyan bıxıstana, weki dewlet dıxwest hezaran kes jı wan bıkuştana, qet keseki jı wan serokan lı sêdarê nedıdan." (83)

Her çendın vê têkoşına netewa Kurd, rengeki serihıldani

(80) A.n.d.

(81) (Nehat Xwendın.)

(82) Mişak 1914, 10 ê Nisan, hej. 74.

(83) A.V.P.R. , bıngêh , 1914, D.1406, rûp. 150-151.

girtibû xwe, lêbelê, rojname û weşanên Avrupayê, bî qesti û zanin dixwestin ewê jî rastiye dîr û li gora daxwaza xwe bîdîn ber çav. Peyamnêrên Îngilîz, Fransîz û heta gelek caran ên Rusya jî, vê tevgerê, wek serihildaneki kevnepêrest dînvîsandin. Dîgotin ku, ew naxwazî danîştîwanên mesîhi yê bajarên rojhûlata Tirkîyê bî reform û bî guherînan şad bîbîn. Kurdan dijîmînen Ermenîyan dîdan nişandan. Peyamnêrê Daily Telegraf, vê bî eşkera nivîsiye ku : "Kurdan bangên xezayê (cîhadê) li dijî Ermenîyan rakirîye." (84)

Rojnama Times a Îngilîzi, dî gotarek de behsa serihildana netewa Kurd kiribû û hemû sucên kuştina Ermenîyan xîstîbû sitoyê Kurdan. Rojname, bî awakî sîtayîş behsa methên zîlm û zora Tirkên Cîwan kiribû ku wê êrişî li ser Kurdan, bî awakî xwîn germî û tîgîhiştîneki kûr, li dijî îslahata welat û li ser wê rîyê astengek dîda ber çav. Dî eksê wê de, hînek rojnamên Rusan, behsa zîlm û zora Tirkên dîkîrî û dîgotin ku ; ewan navê dî rojhûlata welat de îslahatê bîkî. Rojnama Novoya Vîremya (Wextê Nû) ya Rusî gotarek hêja bî nav û nişana "Ermen, Tirk û Kurd" belav kiribû. (85) Rojnamên Almanan û Tirkên, jî bo serihildana Kurdan li yek deholê dixîstî. Ewan jî bo xwe tîşteki bîngêhin zanîbûn ku dijî Rusya bîaxîvî. Dîgotin ku tîliya wan dî serihildana Kurdan de heye. Bî taybetî jî rojnama Berliner Agbolad gelek caran bî awakî dijîmîni li ser tevgera Kurd û bî taybetî jî li ser serihildana Bîtlîsê dînvîsand.

Dî eksê wan rojnaman de, rojnamên Ermenîyan bî başî li ser Kurdan dînvîsandî. Wan rojnaman, ne ku tenê deng û behsên serihildana Kurdan dînvîsandî, gotarên gelek hêja

(84) Horizon 1914, 28 ê Adar, hej. 67.

(85) Novoya Vîremya (Wextê Nû) 1914, 24 ê Adar, 13602.

ji lı ser sebeb û bingehiya tevgerê belav dıkrın.(86) Jı bo mi-
naki: B.Avasardıyan, ku çend salek bû mijûliya wi naskırına
Kurdan bû, dı gotara xwe ya "Serihıldana Kurdan û Aşiti-
ya Ermeniyana" de wıha dıgot : "Serihıldana Bitlisê lı dji
Tırkan e. Ew weşanên Avrupayê derewan belav dıkrın,
tevger ne kevneperset e û ne ji dji Ermeniyana e. Serihıldan,
netica hişyarbûn û zordestiya lı ser netewa Kurd e." Wi bı
vi awayi dıdomand : "Dı nav Kurdan de ramanên nû belav
bûne, ew hişyar dıbin û dıxwazın bıgihijın zirva şaristanıyet
mırovatıyê."(87) Ewi dı navnişana gotara xwe de ji wıha
dıgot : "Serihıldana Kurdan dji Tırkên Cıwan bû ye, qet
peywendiya wê bı islehet, kuştın û bırina Ermeniyana re
nebû ye."(88)

Jı bo ku Kurdan, hınek bir û raya şerietê bı kar danin,
êdi, rojnaman ewê serihıldanê, bê ku bingehê serihıldanê tê
bıgehın û jı ber ku menfeeta wan ji dı wê de hebû, ewê bı
kevnepereşti lı qelem dıdan. Ewan dıxwestın ku serihıldanê
dji Ermeniyana û dji xelkê bıdın naskırın. Bı dızı dı bıın le-
qeba Mitrak de, nıviskareki Ermeni gotarek bı navnişana
"Serihıldana Kurdan dı Bitlisê de" dı rojnama Ermeniyana a
bı nav û deng Mişak de dabû belav kırın. Dı wê de wıha dı-
got : "Şeriet tenê qalukê tevgera Kurdan e, cewhera wê ne-
tewi ye ne dini ye."(89)

G.Arkilyani, sernıvisarê Mişakê nıvisibû ku gelek name û
dokument gıhiştine destên wan; "ew tıştên han hemû ro-

(86) Bingeh û Sebebên Tegera Kurd, Arêv 1914, 19-26
Nisan, 13-19. 1 ê Heziran, hej. 23. B.Gazi, Tegera
Kurd, Arêv, 1914.

(87) Mişak 1914, 19 ê Nisan, hej. 76.

(88) A.n.d.

(89) Mişak 1914, 13 ê Nisan, hej. 77.

ni dîkûn ku, tevgera Kurdan ne fantaziyek dini ye, ne tenê ji serihîkdaneki dîji talanê xelkê ye, ew tevgerêk siyasi ye û Kurd jî bo bî destxistina otonomî dîxêbitin." (90)

Jî ber vê yekê, dî serihîkdana Bitlisê de alîkari û xebateki gel bî wi awayî berfireh nebû. Egoizma serokên Kurdan, warê tevgerê yê meheli, hişyarbûneki kêr ya serokatîyê ku bî-kare rêberîyeke bî temami jî tevgerê re bîke tune bû. Ev kîl û kêmasiyên han, rê dan ku Tirkên Cîwan hemû pîlanên xwe lî dîji berxwedana tevgera Kurdan bî ci binûn û jî bo wê karin xebatê lî ser çarenivîsa Kurdan bîkûn û bîdînin meşandin

Derveyî van, gelekî rîk û kîna Kurdan jî Tirkên vebûbû. Lêbelê, peywendîya derebegî û eşîratî ku dî nav Kurdan de hebû, bûbû kelem û asteng dî rîya serkevtin û berewpêşveçûna tevgera azadixwaz a Kurdan.

Ew propagandê û bangên germin, yêrî komek têkoşer û rewşenbîrên siyasi yêrî Kurdan ku dî nav netewa Kurd de belav dîkûn, lî hemberê hêz û desthilatên derebeg û mîrovên dinî yêrî Tirkên de, piçûk û bê tesîr dîman.

Lî derveyî van, gelekî sebebên sernekevtinê serihîkdanê yêrî dî ji hebûn. Nebûna rêxistinêk xurt û despêkîrîna şer lî ser warekî teng û belav nebûna wê dî seranserî welat de jî, sebebên bîngehin bûn. Dewlet lî hemû der û doran hêzên xwe rijandibû navçaya Bitlisê û ewan bera giyana şoreşgeran dabû. Jî bîlî van jî, serihîkdan lî ser bîr û rîkoya mezîna a Kurdan bû û lî dîji zîlm û zora Tirkên bû. Ew rewş û sebebên civakî-netewî ku astengên sernekevtinê serihîkdana sala 1914 an bûn, dî hemû serihîkdanên piştî wê de jî xwe xîstîna ber çavan.

Şerê Cihanê yê Yekem destpêkîrî. Tirkîye çû peymanî sê mîlî. Tirkên Cîwan, hîlbûna Şerê Cihanê yê Yekem jî bo xwe

(90) Mişak.

firsetek mezın zanin, jı bo tefandin û têkbırına giyana netewên bındestên xwe, bı taybeti ji mesela Ermeniyân. Bı fermána Tırkên Cıwan yê nıjadperest, mılyon û niv Ermeni ketin ber lehiya kuştınê û bı hezaran xêzanên wan bı ber cihanê de tarûmar û belav bûn.

Derveyi vê, Tırkên Cıwan, dı siyaseta xwe de cıyeki taybeti dabûn mesela Kurdan. Hinek jı eşiretên Kurdan bı çek kırım û dı mesela kuştına Ermeniyân de bıkar anin. Lêbelê, hejmareki gelek zêde jı gelê Kurd, wan daxwazên Tırkan bı ci nanin û xwe nekırın şrikê wan gunehan. Wextê eskerên Rusya dest bı êrişê kırım, dewleta Tırkiye, 700 hezar kes jı navçên Kurdıstanê derêxıst û ewan şand ber bı Anadolê û navçên rojava de ber bı rê kır.(91) Eskerên Tırkan, bı zılm û xwınxariyeke nedıti ve van sırgunan dıanin ci. Gelek kesên derbeder kırıbûn, dı rıyan de mırmın. Gelek jı cıwan û rewşenbirên Kurdan ên lı İstambulê ji bırbûn eskeriyê. Kêm kes jı wan karıbûn bazdın derve.

Şıkestın û sernekevına siyaseta Tırkên Cıwan, dı dawiya Şerê Yekem ê Cihanê de, bû sebebê jiyana tevgera azadixwaz a Kurdan. Ew bû sebeb ku gelek rêxıstın, komel û partiyên sıyasi yê nû derketın holê. Ewan dı programên xwe de armanca serxwebûna Kurdıstanê danıbûn ber xwe. Dı wê qonaxê de dewletên Avrúpiyan bı taybeti ji İngiltere, lı ser tevgera Kurdan dıxwest kareki bıke. Mırovên eskeri û yê dı nav welat de, vê wezifê gırtıbûn ser xwe ku dı nav welatparêzên Kurdan de xebatek bızavi bıkın. Dı netica wê xebatê de, rıyeki dostên İngılızan dı nav tevgera azadixwaz a Kurd de peyda bû. Dawiyê, dewletên emperyalist, Kurdıstan per-

(91) B.Nikitin, Kurd, Moskova 1964, rûp. 290.

В.Никитин, Курды, М., 1964, стр.290

çe kîrîn û lî ser axa Împaratoriya Osmani du dewletên din
yên nû dan damezrandin. Rewşa siyasi û civaki di rojhîlata
Navin de guherî û tevgera Kurdan jî kete qonaxek nû ya
xebat kirinê.

AKAM (NETİCE)

Tevgera azadixwaz a netewa Kurd, dı salên 90 i yên sedsala 19 an û destpêka sedsala 20 an de, bı awaki tevgereke netewi û hemdemî ketibû ser piyan. Berfirehbûnên dı wê qonaxê de, gelek hêz û rêbazên siyasi peyde kiribûn. Rojnamenvisiya Kurdi çavên xwe vekır, dı netica guherina rewşa civaki-siyasi a Kurdan de, entelektuelên Kurdi ji peyda bûn. Peydabûna wan bû sebeb ku xwendewari û rewşenbiri dı nav Kurdan de ji belav bibe. Bızava siyasi ya Kurdan, dı destpêkê de li derve dest pê kır.

Dı dawiya sedsala 19 an de, rojnama Kurdistan bûbû minbera ideolojiya siyasi ya berxwedanan. Dı ber vê taqet û qeweta kêr de ji, disa dıgihîşt nav girsên gel. Bir û baweriya siyasi, riya bir û nêrinan dıxemiland. Sernivisarê rojnamê Ebdurrehman Bedırxan, dı wê qonaxê de diyartirin ideolog û têkoşerê Kurd bû.

Dı gel wê hemû zılm û zordariya Sultan ji, rojnama Kurdistan, bı eşkera, nebaşı û xırabiya jiyana civaki ya tırkiyê, dıxıst ber çavan û propagande ji bo yekitiya rewşenbîrên burjuwazi dıkir. Rojnamê, netewe han dıda hini xwendewari bıbin û zanistiyê hımbêz bıkın xwe tê bigehının, pişesazi dabımezrinın, bıkevın têkiliyên bazırğaniyê, ax û zevi bı awaki nû bı karbinın û hini çanda rojava bıbin.

Kurdistan, yekemin rojnameye ku, tesirek wê ya mezın hebû jı dayik bûna ideolojiya Kurdayeti de. Her çendin, dı wê qonaxê de, Kurdayeti wek ideolojiyek dji Pan-Turanizmê nehatibû meyıl kırın, lê, Kurdayeti, bir i baweriya neteweki bû, dı nav cıvaka Asya paşvemayi de, dı wê cıvake de ku zılm û zordariya cıvaki-netewi pırbû. Ewê gav avêt dıriya azadi serxwebûni ya netewe de, dı riya berpêşveçûna şaristaniyetê de. Ew bir û baweri jı dayik bûbû û geş dıbû, dıxwest astengên mezın jı ser riya xwe bide aliki.

Têkoşerên Kurdan, dıxwestın programa xwe ya siyasi û yê têkoşerên derve yê netewên dın, wek Ermen û Tırkên Cıwan bıkın yek û bı hev re dji kurdayeriya Sultan xebat bıkın. Rojnama Kurdistan ji, dı warê ideoloji de, jı organên hêzên berxwedanên dın qet kêmtr nebû.

Edebiyata Kurdi, dı dawiya sedsala 19 an de, lı ser destên şarên wek Hacı Qadrê Koyi û hınêk dın, pır ber bı pêş ve çûbû. Vêya, rolek mezın dı geşbûn û xemlandına ideolojiya Kurdayeti de dıdit. Ew şar û rewşenbir, nûnerên belav kırına rewşenbiri û bira demokrasi û cıvakeki pêşkevixwaz bûn.

Divê em eva han ji bêjin; rewşenbirên Kurdan, xwe lı rexên mesela çınati nedıdan. Dı wê qonaxê de, nedıkarin sebebên abori yê berewpeşvêçûna jiyana cıvaki tê bıgehın û bıxın ber çavan. Ew bı ber idealizmê ve dıçûn. Ewan wısa zanibûn ku dê bıkarın bı wi awayi bı hêsani hemû netewe hini xwendewari û zanıstiyê bıkın.

Lı dawiya şoreşa 1908 ya Tırkên Cıwan, qonaxek nû ya geşbûna bira Kurdayeti hate holê.

Dawiya wê şoreşê, kêm azadiya dı welat de peyda bû, bûbû sebab ku gelek organ û rojnamên Kurdi û yê dın peyda bıbin. Bı xebat û têkoşına siyasi ya rewşenbirên xwen-

dewarên Kurdan, li Îstambul, rêxistinên siyasi-cıvaki wek Komela Hekari û Pêşketin a Kurd û Hêvi û.h.d hatin damezirandin.

Dî sala yekemîn a şoreşa Tirkên Cıwan de, rewşenbir û mirovên siyasi yê Kurdan, dixwestin piştgiriya sloganên "yekiti, pêşketin" bikin. Lêbelê, dî netica siyaseta nijadperest a Tirkên Cıwan de û rabûna wan li dijî têkoşerên Kurdan, rewşek nû ani holê. Rêxistinên Kurdan, ketin bîzava xebateke asê.

Derveyî van, Partiya İttihad û Teraqî, siyaseta Pan-Turkizmê girtibû ber xwe, lê, tevgera azadixwaz a Kurd berewpêşve diçû. Dî wan salan de, dî rojnama Kurdistan, Kurd û dî kovara Rojî Kurd de, bir û baweriya Kurdayeti geştir û xemlanditir ketibû pêş çavan. Dî hemû weşanên Kurdan de, mesela nêzikbûna rasteqini û rîya berewpêşveçûnê, bî awaکی roni û eşkera mirov dikare dî tevgera azadixwaz a Kurd de bibîne.

Jî ber sansora tund û tuj a wan salan, têkoşerên siyasi yê Kurdan, nedikarin bî eşkera programên xwe yê siyasi li ser rûpelên rojnaman belav bikin.

Dî salên 1911-1914 an de, jî ber sebebê geşbûna tevgera Kurdan, gelek rê û birên siyasi dî nav tevgera Kurd de peyda bûbûn. Jî bo minakî; Seyid Abdulqadir serokatîya rîya liberaîlî dikir. Ewên li ser vê riyên bûn, daxwaza kurdayeti-yek otonomî dikirin. Her çend, nûnerên wê riyê gelekî jî wan jî çin û tebeqa serdest a cıvaka Kurdan bûn, lêbelê, daxwaza belav kirina pîşesaziyan dikirin. Riyek dî jî hebû, her çendî programê wan bî temami roni nebû, lêbelê, daxwaza serxwebûnekî bî temami dikirin. Ew jî dî mijûlîya xebatên warên dî de bûn.

Piştgiriya damezirandina emaretek Kurdî, xurtinên

tevgera azadixwaz a Kurdan bû. Xwediyên wê armancê du gurub bûn. Gurubek dixwest emaretek dî bin siya Tirkîyê de bê danîn, guruba dîn jî dixwestin dî bin siya Rusya an jî Îran de bin. Ebdurrezaq Bedîrxan, serokatiya rîya lî ser Rusya dîkir. Pîştgirêndamezîrandina wê emaretê, bîngeha wan jî çîna derebeg û jî tebeqên eşayîrî bûn.

Sebebên berewpêşveçûn û geşbûna tevgera Kurdî, bî tesîra siyasî-aborî a Qeyserê Rusya ku bî gîştî lî Rojhîlata Navîn û navçên Îranê û bî taybefî jî lî Rojhîlata Împaratoriya Osmanî hebû. Dî nav Kurdan de, rîya lî ser Rusya ku Ebdurrezaq rêber û nûnerê wan bû, hewlê damezîrandina peywendîya çandi-siyasî lî gel Rusya dîda. Dî netîca wê hewl û xebatê de, lî bajarê Xoyê komela Gihandî hat damezîrandî.

Dî destpêka sedsala 20 an de, weşan bûbû çekek bî tesîr dî destên têkoşerên Kurdan de. Ew çek ne tenê lî hember êrişa zîlm û zora Tîrkan de hatiye bîkaranîn, jî bo yekîtiya Kurdan û bîlînd kirina sewiya wê û jî bo hîşyar kirina Kurdan jî hatiye bîkaranîn.

Dî gel vê jî, ew organ û weşan kêmbûn û jîyana wan kurt bû, lêbelê, karekî pîr mezîna kîrîna lî sîr berewpêşveçûna bîra civakî-siyasî dî Kurdîstan de.

Jî ber sebebên wan hemû guherîn û berewpêşveçûnan de, civaka kurdevarî dî hemû milên jîyanê de gavên mezîna avêt. Dî dawîya sedsala 19 an û destpêka sedsala 20 an de, dî organek yekgirtî, dî milên siyasî-civakî de bî tîgîhiştînek hemdemî civê xwe girtîbû.

Dî wextek de, gelek netewên bîndestên cihanê, jî ber sebebên geşbûna tevgera azadixwaz a netewî, bî bîzavî serîhildan û bî azadî û serxwebûnê şa bûn. Her dî vî wextî de, Kurdîstana welatê netewî Kurd, dî netîca şer û perçe kirina

emperyalizmê mirata Împaratoriya Osmani, kevtê rew-
şek gelek xırab. Kurdîstan vê carê bû çar perçe û her
perçe ket bın destê dewleteki; kevtê bın destê Tırkiyê,
Iraq, İran û Suriyê.

BİBLİYOGRAFYA

**A.V.P.R. Arşiva Siyaseta Derve a Rusya. Bingehin : Konso-
loxana İstenbul, 1879, 1565.**

A.n.d. ,1900, 1224.

" 1905, 1400.

" 1908, 1401.

" 1909, 1401.

" 1907-1913, 3572.

" 1912-1914, 3573.

" 1914, 1406.

" 1898, 270.

" **Arşiva Siyasi, 1912-1914, 482, 1648.**

" " " 1914, 482, 546.

" " " 1914, 3311.

" **Arşiva Farisan. 1911, 549.**

" " " 1911, 672.

" " " 1911, 1238.

" " " 1911-1912, 99.

" " " 1911-12-13, 102.

" " " 1913, 103.

" " " 1913, 104.

Avriyanov P.Y. Kurd, Dı Şerê Navbera Rusya, İran û Tırkiyê de, Tiflis 1900.

Аверьянов П.И. Курды в войнах России с Персией и Турцией в течение XIX столетия, Тифлис, 1900.

Akopof.G.V. Kurd û Mesela Kurdan dı Histografya Tırki de, belavkirox; Welat û Netewên Rojhûlata Nêzik û Navin, C.5, Tırkiye, Êrivan 1970.

Акопов Г.Б. Курды и курдский вопрос в турецкой историографии. Сб. "Страны и народы Ближнего и Среднего Востока", т.5, "Турция", Ереван, 1970.

A.G.Z. Tırkiye dı Qonaxa Karbıdestên Tırkên Cıwan de, Moskova, 1972.

Алиев Г.Э. Турция в период правления младотурок, М., 1972.

Alimov.A.A. Şoreşa 1908 lı Tırkiyê, belavkirox; Hişyarbûna Asya Sala 1905 û Dı Rojhûlat de Şoreş, Moskova 1935. Алимов А.А. Революция 1908 г. в Турции. Сб. "Пробуждение Азии. 1905 год и революции на Востоке", М., 1935.

Arşiva Muze û Edeb, Hunermendên Ermenistana Sovyet, F.A.Kazaryan.

Arşiva Zanistigeha Etnografya lı Ser Akademiya Zanisti a Sovyet, Leningrad. 17, 1, 12.

Bibliyografya Kurdnasi,danina J.S.Musaelyan,Moskova 1963
Библиография по курдоведению. Сост.

Ж.С.Мусаэлян, М., 1963.

Celîlê Celîl, Diroka Dayîkbûna Weşanên Siyasi a Kurdi, Komîta Afrandinên Tirknasi 1973, Moskova 1975.

Джалиле Джалил Из истории возникновения курдской политической печати, "Туркологический сборник" -1973, Москва, 1975.

Celîlê Celîl, Kovara Rojî Kurd, serekaniya lêkolîna bira civaki-siyasi a Kurdan di sedsala 20 an de, belavkîrox; Welat û Netewên Rojhûlata Nêzik û Navin, C.7, Kurdnasi, Êrivan 1975.

Джалиле Джалил Журнал "Рожа курд" как источник изучения курдской общественно-политической мысли начала XX в., Сб. "Страны и народы Ближнего и Среднего Востока", т.7, "Курдоведение", Ереван, 1975.

Celîlê Celîl, Serihûdana Kurdan di Sala 1880 an de. Moskova 1966.

Джалиле Джалил Восстание курдов 1880 года, М., 1966.

Celîlê Celîl, Kurdên Împaratoriya Osmanî, Di Niva Yekemîn Sedsala 19 an de. Moskova 1973.

Джалиле Джалил Курды Османской империи в первой половине XIX в., М., 1973.

Ehmedê Xani, Mem û Zîn, lêkolîn, werger û pêşgotina M. B.Rodiga, Moskova 1962.

Ахмед Хани Мам и Зин.Критический текст,

перевод, предисловие и указатель М.Б.
Руденко, М., 1962.

Enderjikyán O.G. Burjuvaziya İmparatoriya Osmanî, Êrivan
1977.

Инджикян О.Г. Буржуазия Османской
империи, Ереван, 1977.

Ew belge û dokumentên ku Komîta Etnografya Qafqas kom
kirine, С.7.

Акты, собранные Кавказской
археографической комиссией, т.VII.

Fuat E. Afîrandînên Hacı Qadıre Koyî û Ciyên Wan Dî Ede-
ba Kurdi de. Eftêr Firatî, Nama Doktorê, Moskova 1965.

Фуад И. Творчество Хаджи Койи и его
место в курдской литературе.

Автореферат канд. дисс., М., 1965.

Gerdelêvski V.A. Dî Dirokê de Kurd, Afîrandînên Helbî-
jartî, Cîld. 3. Moskova 1962.

Гордлевский В.А. Из истории курдов,
Избранные сочинения, т.Э, М., 1962.

Gerdelêvski V.A. Dî Nav Kurdên Çiyaye Sipanê de. Cihana
İslamê, Petrograd 1917, Çapa Yekem.

Гордлевский В.А. У Сипандагских курдов,
"Мусульманский мир", Петроград, 1917,
вып. I.

Giryastov F.F. Kurd û Suwarê Kurd. Hevalên Dibistana Şe-
rê a Idara Qafqas, hej. 20, Tiflis 1907.

Грязнов Ф.Ф. Курды и курдская конница.

"Известия штаба Кавказского военного округа", №20, /Тифлис/, 1907.

Gisarov M.A. Mesela Kurdan li Tirkîyê, di Destpêka Tevgera Kemalîzîm û Heta Kongra Lozanê, belavkirîx; Welat û Nete-wên Rojhilata Nêzik û Navin, С.7, Kurdnasi, 1975.

Гисаров М.А. Курдский вопрос в Турции /От начала кемалистского движения до Лозаннской конференции/. Сб. "Страны и Народы Ближнего и Среднего Востока", т.7, "Курдоведение", Ереван,

Mal û Ehwalên Welatên Cîran, hej. 40, 1913.

"Сводка сведений о сопредельных стран", № 40. 1913.

Jeltyakov A.D., Petrosyan Y.A. Diroka Rewşenbiri Li Tirkîyê, Moskova 1965.

Желтяков А.Д., Петросян Ю.А. История просвещения в Турции, М., 1965.

Jeltyakov A.D. Weşani Dî Jiyana Civaki-Siyasî û Çandî de Li Tirkîyê, Moskova 1972.

Желтяков А.Д. Печать в общественно-политической и культурной жизни Турции, М., 1972.

Kartsov, Hinek Gotarok Li Ser Kurdan, Tiflis 1896.

Карцов Заметки о курдах, Тифлис, 1896.

Kemal M.A. Li Ser Derketina Diroka Yekemîn Rojnama Kurdi, Netewên Asya û Afrika, hej. 4, 1968.

Камаль М.А. К истории издания первой

курдской газеты, "Народы Азии и Африки", № 4, 1968.

Kuştina Ermeniyan dı İmparatoriya Osmani de, belav krına dokument û melzeman, bı serokatiya Prof. M.G.Nersisyan, Erivan 1966.

Геноцид армян в Османской империи. Сб. документов и материалов, по ред. проф. М.Г.Нерсисяна, Ереван, 1966.

Lahuti, Kurdistan û Kurd, Rojhulata Nû, Moskova 1923, hej. 4.

Лахути Курдистан и курды, Пер. с перс. "Новый Восток", /М./, 1923, №4.

Lazeriyev M.S. Kurdistan ü Mesela Kurd, Moskova 1964.

Лазарев М.С. Курдистан и курдская проблема, М., 1964.

Lazeriyev M.S. Mesela Kurd, 1891-1917, Moskova 1972.

Лазарев М.С. Курдский вопрос /1891-1917/, М., 1972.

Lazeriyev M.S. Mesela Kurd, belavkrox; Mesela Netewi Dı Welatên Rojhulata Nêzik û Navin de, Moskova 1970.

Лазарев М.С. Курдская проблема. В сб. "Национальные процессы в странах Ближнего и Среднего Востока", М., 1970.

Linç X.F.B. Sefername û Nigara(Resim) Ermeniyan, C.I-II, Tiflis 1910.

Линч Х.Ф.Б. Армения. Путевые очерки и этюды, т. I-II, Тифлис, 1910.

Lixotin M. Rusya Dı Asya Tırkiyê Dı Salên 1854-1855 an de, Peterborg 1863.

Лихутин М. Русские в Азиатской Турции в 1854 и 1855 годах, СПб., 1863.

Miller A.F. Kurte Dırokeki Tırkiyê, Moskova 1948.

Миллер А.Ф. Краткая история Турции, М., 1948.

Miller A.F. 1908 an Lı Tırkiyê Şoreşa Burjuvazi, Rojhilatnasên Sovyet, hej. 60. 1955.

Миллер А.Ф. Буржуазная революция 1908 г. в Турции, Советское востоковедение", № 6, 1955.

Miller A.F. 50 Salıya Şoreşa Tırkên Cıwan, Moskova 1958.

Миллер А.Ф. 50-летие младотурецкой революции, М., 1958.

Minorsky V.F. Lı Nav Kurdan Raman û Têgihuştini, Petrograd 1915.

Минорский В.Ф. Курды. Заметки и впечатления, Петроград, 1915.

Sun E.B. Lı Ser Kurdan û Welatên Wan.

Nikitin B.P. Jı İngılızi wegerandiye; pêşgotın û paşgotinek jê re nvisiye, Urmıye 1917.

Сон Э.Б. О курдах и их стране. С английского перевёл и снабдил примечаниями и приложениями В.П.Никитин, Урмия, 1917.

Nikitin B.P. Kurd, Moskova 1964.

Никитин В.П. Курды, М., 1964.

Petrosyan Y.A. Tevgera Tirkên Ciwan, Niva Dûyema Sedsala 19 an û Destpêka Sedsala 20 an de, Eftê Firatî, Nama Doktorê, Moskova 1970.

Петросян Ю.А. Младотурецкое движение /вторая половина XIX- нач XX вв./.
Автореферат докт. дисс., М., 1970.

Petrosyan Y.A. Tevgera Tirkên Ciwan, Moskova 1971.

Петросян Ю.А. Младотурецкое движение,
М., 1971.

Sarkisyan E.K. Siyaseta Dewleta Osmani Lî Rojavayê Ermenistanê de, Erivan 1972.

Саркисян Е.К. Политика Османского правительства в Западной Армении,
Ереван, 1972.

Sarkisyan E.K. Siyaseta Mêtîngehkari a Împaratoriya Osmani lî Pîşt Qafqasyê, Erivan 1962.

Саркисян Е.К. Экспансионистская политика Османской империи в Закавказье, Ереван, 1962.

Siminota P. Tırkiye û İran, Fakt û Mizac, Peterborg, 1908.

Семеновта П.П. Турция сегодня, факты и настроения, СПб., 1908

Tsovikyan X.M. Tesîra Şoreşa Rusya a 1905 Lî Tırkiyê. Rojhilatnasên Sovyet, Cûd III. 1945.

Цовикян Х.М. Влияние русской революции 1905 г. в Турции. "Советское востоковедение", т. III, 1945.

Xalîfî N.A. Zordestiya Lî Ser Kurdistan, Moskova 1963.
Халфîн Н.А. Борьба за Курдистан, М. 1963.

Xeznedar M. Dîroka Edebiyata Kurdi a Havçerx, Moskova
1967.

Хазнадар М. Очерк истории современной
курдской литературы, М., 1967.

Vilçivski O.L. Dî Sedsala 20 an de, Bibliyografya Weşanên
Kurdên Derve, Dî Kîtêba Zmanê Îraniyan de. Cîd I. Mosko-
va-Leningrad 1945.

Вильчевский О.Л. Библиографический
обзор зарубежных курдских печатных
изданий в XX столетии. В кн. Иранские
языки", т. I, М.-Л., 1945.

Vilçivski O.L. Kurdên Bakura Rojava Iran, Tiflis 1944.
Вильчевский О.Л. Курды северо-западного
Ирана, Тифлис, 1944.

Vilçivski O.L. Peywendiya Abori a Miri û Maldariya Lî Pişt
Qafqas û Navçên Dewr û Pişti de, Lî Niva Duyema Sedsala
19 an de. Etnografya Sovyet, Hejmar 4-5, 1936.

Вильчевский О.Л. Экономика курдской
кочевой сельскохозяйственной общины
Закавказья и прилегающих районов во
второй половине XIX в., "Советская
этнография", №4-5, 1936.

Yust K. Weşanên Anadol, Tiflis 1922.

Юст К. Анатолийская печать. Тифлис.
1922.

Yuzbaşıyan K.N. Akademiya Josef Abgaroviç Orbili, Moskova 1964.

Юзбашьян К.Н. Академик Иосиф Абгарович Орбели, М., 1964.

Peýwendîya Navbera Dewletan Dı Qonaxa Emperyalizmê de, Bira Siyasi, C.II.

SEROKANIYÊN BI ZMANE EREBÎ, TIRKÎ, KURDÎ

Dr. Ehmed Osman Ebubekir, Kurdên Mûlî û İbrahim Paşa Bexdat, 1973.

Enwer El-Mayî, Kurdên Behdînan, Musûl, 1960.

Dr. Bîleç Şêrko, Mesela Kurd, Qahîre, 1930.

Ebdulcebbar Muhemmed Cebbarî, Dîroka Rojnamegerî a Kurdî, Bexdat.

Ebdullah Muhemmed Heddad, El Hediyye Hemidiyye Fi El-Luxe El-Kurdiyye, El-Teaxî, 1972, 9 ê Kanûna Yekem, Hej: 1207.

Ebdulezîz Yamulki, Kurdîstan û Serihûdanên Kurdan, Tehran, 1946.

Dr. İzzeddin Mîstefa Resûl, Kurdîstan El-Ulematîl Ula Fi Tarîx Sehhafe El Kurdiyye, 1898-1902, 1903 El-Teaxî.

Elaeddin Seccadî, Şoreşa Kurd û Cumhuriyeta Iraqê, Bexdat, 1959.

Elaeddin Seccadî, Dîroka Edebiyata Kurdî, 1952.

Kerim Şereza, Şairên Koyê, Bexdat, 1961.

Dr.Kemal Mezher Ehmed, Kurdistan Dı Salên Şerê Cihanê de, Bexdat, 1977.

Lutfi Emır Bedırxan,Haslati Kurdistanın Ezim Qawi Cemiyetine aittir.

M.Zeki Beg, Diroka Kurd û Kurdistan, 1936.

M.Cewad İbni Şêx Nafi, Diroka Rêxıstına Wezaretê Gıştî a Rewşenbiri, 1338.

Mehmud El-Durre, Mesela Kurd, Beyrut, 1963.

Mele Mehemed Kerim, Hacı Qadirê Koyi, Bexdat, 1960.

Mukriyani Huseyn Huzni, Pêşketın, Hewlêr, 1962.

El-Teaxi, 1968-1973.

Kurdistan, Bexdat, 1972.

Rojî Kurd, 1331 (1913), hejmar: 1, 2, 3, 4.

Roja Nû.

SEROKANÎ BI ZMANE ERMENÎ

A.D.Wani, Bajarê Bitlis û Erzurum, Êrivan 1919.

V.A.Baybuniyan, Dî Iran de Tırkiya Osmani, 1905-1911,
kovara Dirok û Zmanwani, 1973, hej: 4.

V.A.Baybuniyan, Peywendiya Tırkiyê û Iran, 1905-1914,
Êrivan, 1976.

KOVAR Û ROJNAMÊN BI ZMANÊ ERMENÎ

Arêv (Roj), 1914.

Azate Mart (Xebat Jî Bo Azadiyê), 1910-1914.

Bakuya Zayim (Dengê Baku), 1913.

Biyuzandiyum, 1913.

Diruşak (Al), 1900-1901.

Gorts (Kar), 1908-1909.

Hayzik (Welat), 1904.

Horizon, 1910-1913, 1914, 1903.

Jamanak (Wext) 1908-1910-1913.

Mişak, 1894, 1906, 1914.

Nurdar (Denge Nû) 1900.

Xarix, 1907.

Vıtak, 1908.

Ararat, London, 1913, r.1, N. 3.

Pro Armenia, 1900.

SEROKANÎ BI ZMANÊ TIRKÎ

Ewliya Çelebi, Pêşgotm û Nêrin, A.X. Savnastiyân, Êrivan, 1967.

Ergin.O. Diroka Rewşenbiri a Tırkiye (Tırkiye Maarif Tarihi), C.3.

G.Tronsi, Serihıldana Sasonê, Rûpelek Jı Bûyera Nû a Sasonê, Cenevre.

K.Sasoni, Diroka Taron, Beyrut, 1957.

K.Sasoni, Tevgera Azadixwaz a Kurdan û Peywendiya Ermeniyân û Kurdan, Beyrut, 1949.

Kirzioğlu M.Fahrettin, Bı Her Awayi de Kurdên ku Tırk ın, (Her Bakımdan Türk Olan Kürtler)Ankara, 1964.

Tevgera Geli a Koçgiriye , 1919-1921,(Koçgiri Halk Hareketi, 1919-1921), Ankara, 1976.

M.Varandiyân, H.J. Diroka Destanan Cıld I. Paris, 1932.

Rubin, Biraninên Şoreşgereki Ermeni, Los Angeles, 1951.

Şahbaziyan, Diroka Kurd û Ermeniyân, İstenbul, 1911.

Zınnar Sılopi, Doza Kurdistan, Jı 60 Sal Heta Nıha Biraninê Şerê Rızgariye a Jı Bın Dest Yê Netewa Kurd (Doza Kurdistan, Kürt Milletinin 60 Seneden beri Esaretten Kurtuluş Savaşı Hatıratı), 1969.

Ziya Kökalp, Lêkolinên Cıvaki Lı Ser Eşiretên Kurdan (Kürt Aşiretleri Hakkında İçtimai Tetkikler), Ankara,1975.

The Encydopaedia Of İslam, New edition, vol. 1, Fasc. 14, London, 1958.

Revue Du Monde Musulman, 1909, t-7, N 1-2; 1910, t. 10, N.4.

Turkiye Ansiklopedisi, Ankara, 1965, C.IV.

Die Melt Des İslams, Berlin, 1913, Band 1, Heft 317.

David Adamson, The Kurdish War, London, 1964.

Hacan Arfa, The Kurdish Historical And Political Study, London, 1966.

The Azisan Or The Princes Of Boktan, RCAJ, V. XXXVI, 1949, part III-IV.

Joyce Blau. Le Probleme Kurde, Bruxelles, 1963.

Chukuru Mehmed Sekban. La Ouestion Kurde, Paris, 1933.

Correspondence Respecting The Asiatic Provinus Of Turkey, 35, 1904.

Deutschland und Armenien Sammlung Diplomatischer Aktenstücke, Potsdam, 1919.

Edmons C.J. Kurds, Turks and Arabs, London, 1957.

Elphiston W.G. The Kurdish Question, Journal of the British Inst. of International Affairs, 1946, 22.

Gavan S.S. Kurdistan Divided Nation of the Middle East, London, 1958.

Chassemlou A.R. Kurdistan and the Kurds, Prague, 1965.

Hartman M. Zur Kurdischen Literatur, Wien Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes, B.XII, Wien, 1898.

Derk Kihhane. The Kurds and Kurdistan, London, 1964.

Hugo Makas, Kurdische Studien, Heidelberg, 1900.

Hugo Makas, Kurdische Texte in Kurmanji- Dialecte aus Dengegens von Mardin, Leningrad, 1926.

Rene Maaries, Le Kurdistan ou La Mart, Paris, 1967.

Jean Pradler, Les Kurdes Revoution Silenciense, Bordeaux, 1968.

Safrastian H. Kurds and Kurdistan, London, 1948.

La Rerite Sur La Ouestion Syrienne, Publ. Par Le Commandement De ja IV-me Armee, Stamboul, 1916.

Dr. CELİLÊ CELİL

Dr. Celilê Celil, dî sala 1936 an de lî Êrivanê jî dayika xwe bû. Xwendina xwe ya pêşîn, lî Êrivanê, bî zmanê Ermeni xelaskır. Sala 1954 an dest bî Fakulta Tarixê ya Universita Êrivanê kır. Hin dî wan salan de, dî komela universitê ya Hevalbendiya Xwendekarên Ilmi de, lî ser tarixa Kurdi semineran dîda.

Dî sînfâ çaran de, nasbûna wi bî Prof. Yosîf Orbelî; serokê Instutiya Rohîlatnasîyê qîsmê Kurdzanî re çêbû. Sala 1959 an, unîversitê xelas kır.

Pîştî vê, dî wê unîversitê de dest bî asistanyê kır. Dî 1963 an de heqê doktoniyê lî ser xebata xwe ya hêja, Rabûna Kurdan Lî Turkiyê Ya 1850-1880 i girt. Dî sala 1964 an de vegeyîya Êrivanê û dî Instutiya Rohîlatnasîyê ya Akademiya Ilmi ya Ermenistanê dî qîsmê Kurdnasîyê de dest bî xebatê kır.

Qîsmek têza (disertasyon) wi dî sala 1966 an de lî Moskovayê bî zmanê Rusî hat çapkırın. Dî sala 1973 an de, pirtûka wi ya, Kurdên Împaratoriya Osmani -Lî Niveka Pêşîna Sedsala 19'an- bî zmanê Rûsî hat çapkırın.

Ev pênc pirtûkên jêrin jî, bî brayê xwe Ordixan re amade kırıye :

- 1) Meseke û Metelokên Kurdi (bî Kurdi-Rûsî)
- 2) Çirokê Cim'eta Kurda, Êrivan, 1974
- 3) Zargotîna Kurdi (bî tipên latini) Moskova, 1978, 2 C.
- 4) Cardın bî vi navi, dî sala 1978 an de, lî Êrivanê bî tipên kriîlî kîtêbek wi ya jî sê bîran pêkhati çap bû;
 - a) Landekok û Didarok (bona zarok û lori)
 - b) Stranên Şînê (nêziki 1200 stran-bend)
 - c) Qewl û Beytên Êzidiyan (38 poêm)
- 5) Gulçin (bona şagirdê dibîstanan bîjarteyên folklori)

Dî sala 1982 an de cîda duyemin a vê pirtûkê hat çapkırın. Jî bîlî van, 19 poêmên weki Zembîlîfiroş, Kerr û Kulîk, Leyla û Mecnun, Bîmeşîya Narin, Mencoîa Yaz Begê, Şêxê Sîd'aniyan û hwd. weşan çapkır.

Jê pêştîr, destnîvisarek bî navê; Polîtika Jon Turkan Lî Hemberî Kurda (1908-1918) jî amade kırıye.